

ነገረ ማርያም በብሉይ ኪዳን

ክፍል ኹለት

በመጋቤ ሐዲስ ርዳስ ታደሰ
የሐዲስ ኪዳን ትርጓሜ መምህር፣ በቅድስት ሥነ ሳሴ
መንፈሳዊ ኮሌጅ የነገረ መለኮት የመጀመሪያ ዲግሪ ምሩቅ
እና በፖስት ግራጃዩት ዲፕሎማ (PGD)፣ በፊሊፊፒንስ

የማስተርስ ዲግሪ (BTH, PGD.MA)

2004 ዓ/ም

© መ.ጋ.ቤ. ሐዲስ ሮዳስ ታደሰ

የኢትዮጵያ ሕግ የተጠበቀ ነው፤ ይኸንን መጽሐፍ ያላዘጋጁ ፈቃድ
ወይ ሌላ ቋንቋ መተርጎም በሕግ ያስጠይቃል።

All Rights Reserved

የመዝናኛ ስነ-ምግባር 2003 ዓ.ም

ክብርተኛ ስነ-ምግባር 2004 ዓ.ም

ለማንኛውም አስተያየት እነዚህን አድራሻዎች ይጠቀሙ

☎ 0 911 01 36 67

✉ 31274 Addis Ababa, Ethiopia

E-mail: rodastadese@yahoo.com

ከ _____

ማስታወሻ _____

ለ _____

ቀን _____

መታሰቢያነቱ

እጅግን ለምወዳቸውና ለማከብሪታቸው በሕይወት ሥጋ ከዚህ ዓለም ለተለዩት ለእናቱ ለወ/ሮ በላይነሽ መንገሻ (መፀዛ ድንገል) እና ለሕፃን አቅሌስያ መስፍን (ወለተ ብርሃን)፤ በተጨማሪም በታዕክ ነገሥት በአታ ለማርያም ላሉት ለታላቁ ሊቅ ለመምህር ፀምደ ወርቅ አስጢፋኖስ ይኸንልኝ።

ምስጋና

ከኹሉ በማስቀደም ይኸንን ሃይማኖታዊ መጽሐፍ እንዳዘጋጅ ያነሳሳኝ እንደፈጽመውም የረዳኝን በእንደነቱ ምንታዊ በሦስትነቱ ርባሌ የሌለበትን አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስን አመሰግናለኩ፤ ዳግመኛም የነገረ ማርያም መጽሐፍን በማዘጋጀት ጊዜ ኹሉ ርዳታዎ በቀንና በሌሊት ያልተለየኝን እመቤታችን ቅድስት ድንገል ማርያምን አመሰግናለኩ።

በተጨማሪም የዚህን መጽሐፍ ረቂቅ በማንበብ ገንቢ አስተያየታቸውን ለሰጡኝ መምህር ፀምደ ወርቅ ሸጠጢፋኖስን፤ የመጻሕፍተ ሐዲሳት፤ የመጻሕፍተ ሊቃውንትና የአቡሻህር መምህር የኾኑት የሰዎስወ ብርሃን ቅዱስ ጳውሎስ ከፍተኛ መንፈሳዊ ኮሌጅ የሐዲሳት መምህር መልአክ ፀሐይ ታፈሰ ደሳለኝን፤ የዳግማዊ ምኒልክ መታሰቢያ የቀሳውስትና የመምህራን ማሰልጠኛ መንፈሳዊ ትምህርት ቤት የሐዲሳት መምህር መጋቤ ሐዲስ ደምፀ አንበርብርን፤ ለቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ የሐዲሳት መምህር ለመጋቤ ሐዲስ ደጉ ዓለም ካሳ ከፍ ያለ ምስጋናዬን አቀርባለኩ።

በጸሎትና ባቅማቸው የተባበሩትን አቶ ፍቃዱ ዓለሙን፤ መ/ር ብርሃኑ በላይ፤ ዲ/ን ሰንታየጉ የሺጥላ፤ መ/ር ወልደ ሐዋርያትን፤ ወ/ሮ መስታወት አክሊሉን፤ ወ/ሮ ገነት ዓለሙን፤ ወ/ት ተስፋነሽ፤ ወ/ት አየሁን፤ እጎቱ ብርሃናዊትን፤ አያቱ ወ/ሮ አሰጋሽ ተሰማን፤ ሊ/ር አብረኸትን፤ እማሆይ ዘነበችንና አቶ ትሕትናው አላምነህ ስማቸውን ላልጠቀስኳቸው ጓደኞቼ ኹሉ ምስጋናዬን አቀርባለኩ።

	ገጽ
መግቢያ	4
ምዕራፍ አንድ	
ነገረ ማርያም ከመጽሐፈ ጦቢት እስከ መጽሐፈ ኢዮብ	1
ክፍል አንድ	
- የኖቡቱ ርስት	3
ነገረ ማርያም በመጽሐፈ ጦቢት	3
- የጦቢት የዐይነት ብርሃን	5
ነገረ ማርያም በመጽሐፈ ዮዲት፣ አስቱር፣ ኢዮብ	7
- የዮዲት የጥበብ ቃል	7
ምዕራፍ ኹለት	
ነገረ ማርያም ከመዝሙረ ዳዊት እስከ ማሕልየ መሐልይ	11
ክፍል አንድ	
ነገረ ማርያም በመዝሙረ ዳዊት	11
- ንግሥት	12
- የእግዚአብሔር ከተማ	21
- ክነፊ ርግብ	24
- ዐዲሲቱ እንበሳ	27
- ፀምረ ዳዊት	29
- ደብረ ጽዮን	31
- እውነትና ሰላም	33
- እናታችን ጽዮን	35
- ጽዮን	36
ክፍል ኹለት	
ነገረ ማርያም በማሕልየ መሐልይ	41
- የሱፍ አበባ	42
- መሸከሚያ (ዙፋን)	43

- የሊባኖስ ሙሽራ	45
- የተቈለፈች ገነት፣ የታተመች የውሃ ጉድጓድ	48
- ርግብ ሰሎሞን	54
- ሱላማጢስ	56
ምዕራፍ ሦስት	
ነገረ ማርያም በዐበይት ነቢያት	59
ነገረ ማርያም በትንቢተ ኢሳይያስ	60
ክፍል አንድ	
- ንጽሕት ዘር	60
- ፍሕመ ምሥዋዕ፣ ረዥም ዙፋን	64
- ድንግልም እናትም	68
- ነቢይት	70
- የዕሴይ በትር	73
- ፈጣን ደመና	76
- የታተመች መጽሐፍ	77
- የተጠማች ምድር	82
- ንግሥተ ነገሥታት	85
ነገረ ማርያም በትንቢተ ኤርምያስ	86
ክፍል ኹለት	
- የአቤሜሌክ በለስ	87
ነገረ ማርያም በትንቢተ ሕዝቅኤል	90
ክፍል ሦስት	
- ኪሩባዊት ሠረገሳ	90
- የተቈለፈች መቅደስ	94

ነገረ ማርያም በትንቢተ ጸንሎ	103
ሬት	
- የጸንሎል ተራራ	103
- የሠለስቱ ደቂቅ የምስጋና	106
- የጸንሎል የትንቢቱ ክንው	110
- የአናብስት ጉድጓድ	112
አራት	
ነገረ ማርያም በደቂቅ ነቢያት	114
ነገረ ማርያም በትንቢተ ሐሴዕ	115
ገድ	
- ምድር	116
ነገረ ማርያም በትንቢተ አሞጋ	118
ሰት	
- የአሞጋ ተቀባይ	118
ነገረ ማርያም በትንቢተ ሚኒ	120
ሦስት	
- ቤተልሔም	120
ነገረ ማርያም በትንቢተ አሳ	126
ል አራት	
- የበረከት ምንጭ	126
ነገረ ማርያም በትንቢተ	128
ፍል አምስት	
- የአብድዩ	128

ነገረ ማርያም በትንቢተ ዮናስ	129
ክፍል ስድስት	
- የዮናስ ጠባቂ	129
ነገረ ማርያም በትንቢተ ናሆም	131
ክፍል ሰባት	
- የናሆም መድኃኒት	131
ነገረ ማርያም በትንቢተ ዕንባቆም	132
ክፍል ስምንት	
- የፋራን ተራራ	132
ነገረ ማርያም በትንቢተ ሶፎንያስ	135
ክፍል ዘጠኝ	
- የሶፎንያስ ራአይ	135
ነገረ ማርያም በትንቢተ ሐጌ	137
ክፍል ዐሥር	
- የሐጌ ሽልማት	137
ነገረ ማርያም በትንቢተ ዘካርያስ	142
ክፍል ዐሥራ አንድ	
- የዘካርያስ የቃሉ ጣዕምና የዮሴፊ(አ.ያሱ) የልብሱ ጌጥ	142
- የወርቅ መቅረዝ	148
ነገረ ማርያም በትንቢተ ሚልክያስ	151
ክፍል ዐሥራ ሹለት	
- የሚልክያስ ገጽሕት አዳራሽ	151
ማጠቃለያ	155
ምስጋና	159
ዋቢ መጻሕፍት	164

መግቢያ

ሰማይ ምድር የማይወሰኑትን አምላክ በማሕፀኗ የተሸከመች፤ ኪሩቤል ሱራፊል ዙፋኑን በመፍራትና በመንቀጥቀጥ የሚሸከሙትን ሰማያዊ መለኮትን በገርባዋ ያዘለች፤ በክንፏ የታቀፈች፤ ሰማይ ምድር ከፊቱ የሚሸኩትን የባሕርይ አምላክን በከናፍሮቿ የሳመችው፤ ፍጥረታትን ሹሉ በዝናብ አብቅሎ በፀሐይ አብሰሎ የሚመግቧውን፤ ለቅዱሳን መላእክት ርሱ የገለጸላቸው ምስጋና ምግብ ሹኗቸው እንዲኖሩ ያደረገውን ከባሕርይ አባቱ ከአብ ከባሕርይ ሕይወቱ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የተካከለውን እግዚአብሔር ወልድን የድንግልና ጡቶቿን ያጠባባች የርሷን ፍጹም ክብሯን፤ ምሳሌዎቿን፤ ንጽሕናዋን፤ ቅድስናዋን፤ የዘላለማዊ ድንግልናዋን ነገር ሰማይ ምድር ብራና፤ በዓለም ያሉ ውቅያኖሶች ሹሉ ቀለም፤ መላእክትና የሰው ልጆች ሹሉ ጸሐፍት ቢኾኑ እንኳ ከቶ ሲፈጽሙ አይቻላቸውም።

እነም አስቀድሜ "ነገረ ማርያም በብሉይ ኪዳን ክፍል አንድ" ብዬ በጻፍኩት ከኦሪት ዘፍጥረት እስከ መጽሐፈ ነገሥት ያሉትን ሰማንያ ስድስት የቅድስት ድንግል ማርያምን ምሳሌዎችን በያዘው መጽሐፌ መግቢያ ላይ እንደገለጸኩት የነገረ ማርያም ትምህርት ስለ ቅድስት ድንግል ማርያም ከዕንሰቷ ገምሮ እስከ ዕርገቷ ያለውን ታሪክ ብቻ የሚያጠና ሳይኾን ስለ አምላክ እናትነቷ፤ ስለ ዘላለማዊ ድንግልናዋ፤ በነገረ ሥጋዊ ስላላት ድርሻ፤ ስለ ንጽሕናዋ ቅድስናዋ፤ ስለተሰጣት ክብር ጨምሮ የሚያጠናና ከነገረ ሃይማኖት ትምህርት ክፍል ጋር ተካትቶ በጥልቀት የሚተነተን የሃይማኖት ትምህርት ክፍል ነው።

ቅድመ ሥጋዊ የነበሩ ቅዱሳን አበውና ቅዱሳን ነቢያት በመንፈስ እግዚአብሔር እየተገለጸላቸው የአምላክ እናትነቷን፤ የማይለወጠው ድንግልናዋንና የተሰጣትን ፍጹም ክብሯን በብዙ ሕብረ ትንቢትና በብዙ ሕብረ አምሳል ሲገልጹ፤ ከነርሱ በመቀጠልም ቅዱሳን ሐዋርያት እስከ ሕይወታቸው ፍጹም ድረስ የፈጣሪያቸውን እናት ክብር የልጇን የባሕርይ አምላክነት የርሷን ወላዲተ አምላክነት በዓለም ሹሉ አስተምረዋል።

ከሐዋርያት ቀጥለው ወላዲተ አምላክነቷን ያስተማሩ ተላውያን ሐዋርያት (Apostolic Fathers) በመባል ከሚታወቁት ከቅዱሳን አበው

መኻከል «ምጥው ለእንበሳ» በመባል የሚታወቀው በአንጻሩ ዜተ ክርስትያን ከቅዱስ ጴጥሮስ በመቀጠል በሦስተኛነት የተሾመው አገናጥዮስና፤ የወንጌላዊ የሐንስ ተማሪ የፓሊካርፕ ባልንጄራ የነበረው የኄራጳሊሱ ጳጳስ ፓፒየስ (ጳ-፫፱ ዓ.ም) ያስተማሩትን ጥልቅ የነገረ ማርያም ትምህርትን፤ ዳግመኛም ከእነዚህ ቅዱሳን አበው ቀጥለው በክርስቶስ ደም የተመሠረተውን ዜተ ክርስትያን ከተለያዩ የክሕደትና የምንፍቅና ትምህርቶች የጠበቁት ዐቀብተ አምነት (Apologist) ከሚባሉት አበው ሲቃውንት መኻከል የአቴንሱ አርስቲደስ፤ ሰማዕቱ ጀስቲን (ዮስቲኖስ) (+፫፳፭ ዓ.ም)፤ የሰርዴሱ ጳጳስ ሚሊቶ፤ የአቴንሱ አታናጎራስ፤ የፓሊካርፕ ተማሪ የነበረው ሄሬኔዎስ (፪፻፫ ዓ.ም)፤ እስከንድርያዊው ቀሌምንጦስ (፫፱-፪፻፲፮) ዓ.ም፤ የካርቱጃ ጠርጠሉስ (ተርቱልያን) (፪፰-፪፻፳ ዓ.ም)፤ የሄሬኔዎስ ተማሪ የሂፓሊተስ እጅግ አስደናቂ የነገረ ማርያም ጥልቆች ትምህርቶች ይገኛሉ።

በተጨማሪም የወርቃማው ዘመን ሊቃውንት (The Golden Age Fathers) በመባል ከሚታወቁት ውስጥ የእስክንድርያው ሊቅ ቅዱስ አትናቴዎስ (፪፻፲፭-፫፻፸፭ ዓ.ም)፤ ቅዱስ ባስልዮስ ዘቲሣርያ (፫፻፳፱-፫፻፸፱ ዓ.ም)፤ ቅዱስ ጎርጎራዎስ ዘእንዚናዙ (፫፻፳-፫፻፶፯ ዓ.ም)፤ ቅዱስ ጎርጎራዎስ ዘኩሲስ (፫፻፴፭-፫፻፺፭ ዓ.ም)፤ ቅዱስ የሐንስ አፈ ወርቅ (፫፻፵፬-፬፻፯ ዓ.ም)፤ የእስክንድርያው ቅዱስ ቁርሎስ (፬፻፲፪-፬፻፵፬ ዓ.ም)፤ ቅዱስ ኤፍሬም ሶርያዊ (፫፻፯-፫፻፸፫ ዓ.ም)፤ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግ (፬፻፶፩-፳፻፳፩ ዓ.ም)፤ ሳዊሮስ ዘአንጻሪ (፬፻፷፭-፳፻፵፪ ዓ.ም) እና ሌሎች በርካቶች የቤተክርስቲያን ሊቃውንት ያስተማሩት ጥልቅ የነገረ ማርያም ትምህርቶች ይገኙበታል።

በቅዱሳት መጻሕፍት ዕውቀት በእጅጉ የተራቀቁ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሊቃውንትም ለቤተ ክርስቲያኒቱና ለዓለም ጸፈው ካበረከቱት አስደናቂ የነገረ ማርያም መጻሕፍት መኻከል በ ፳፻፭ ዓ.ም የተወለደው ማሕሌታዊው ቅዱስ ያሬድ አንቀጸ ብርሃንና በተለያዩ ቦታ በጸዋትወ ዜማው ስለ እመቤታችን ያስተማራቸው ሲገኙ፤ ዳግመኛም ፲፫፻፶፮-፲፬፻፲፮ ዓ.ም ድረስ የነበረው ኢትዮጵያዊው ቁርሎስ የተባለው ሊቁ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም አርጋኖን፤ መጽሐፈ ሰዓታት፤ እንዚራ ስብሐት፤ ጥገተ ብርሃን፤ መጠባ ቅዳሴ፤ ሕይወተ ማርያም የተባሉ የቅድስት ድንግል ማርያምን ክብር የሚናገሩ መጻሕፍትን ጽፏል።

በተጨማሪም አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም ዘደብረ ሐንታም ምስጢሩ በእጅጉ የሚያስደንቅ ማሕሌተ ጽጌ የተባለ መጽሐፍን ሲያዘጋጁ፤ ከ 108፻፵፬-108፻፷፰ ዓ.ም የነበሩት ዐጤ ዘርዐ ያዕቆብም ቅዱስ ገብርኤል እመቤታችንን እንዴት እንዳበሠረ የሚገልጽ ታላቅ የገገረ ማርያም መጽሐፍን ሲጻፉ፤ በተለያዩ ዘመናት የተነሡ የእመቤታችን ጣዕመ ውዳሴዎ በእጅጉ የበላላቸው በርካታ ሊቃውንትም ከዐሥር በላይ የቅድስት ድንግል ማርያምን የመላዎቹ ሕዋሳቷን ክብር የሚገልጹ መልኮችን ጽፈው አኑረውልናል።

እኔም በእግዚአብሔር ፈቃድ በእናቴ በቅድስት ድንግል ማርያም አማላጅነት አስቀድሜ በጻፍኩት በክፍል አንድ የገገረ ማርያም መጽሐፍ ላይ ቅዱሳን አበው፤ ቅዱሳን ነቢያት በመንፈስ ቅዱስ ገላጭነት ስለርሷ የተናገሩትን ሰማንያ ስድስት (፹፮) ምሳሌዎቿን እንደገለጽኩኝ ኹሉ፤ አኹን በጻፍኩት ያክፍል ኹሉት የገገረ ማርያም መጽሐፍ ላይም ቅዱሳን ነቢያት በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝተው የተናገሩትን ከመጽሐፈ ጦቢት እስከ ትንቢተ ሚክያስ ያሉትን ጎምሳ አራት (፻፬) የቅድስት ድንግል ማርያምን ምሳሌዎችን በስፋትና በጥልቀት ስተነትናቸው፤ በክፍል አንድ ላይ ያልተካተተው የናቡቴ ርስትነቷን አስቀምጫለኑ።

ይኸም መጽሐፍ በአራት ታላላቅ ምዕራፍ የተከፈለ ሲኾን የመገናኛሪያው ምዕራፍ ከመጽሐፈ ጦቢት እስከ መጽሐፈ ኢዮብ ያሉትን የእመቤታችን ምሳሌዎችን ሲያብራራ፤ ምዕራፍ ኹሉት ከመዘመረ ዳዊት እስከ ማሕልየ መሐልይ ያሉትን ምሳሌዎቿን ይዟል፤ ሦስተኛው ምዕራፍ ከትንቢተ ኢሳይያስ ገምሮ እስከ ትንቢተ ሕዝቅኤል ስለርሷ ዐቢይት ነቢያት በብዙ ሕብረ ትንቢትና አምሳል የተናገሩት ሲተነተኑ፤ አራተኛውና የመጨረሻው ምዕራፍ ከትንቢተ ሐሌዕ እስከ ትንቢተ ሚክያስ ባሉ በዐሥራ ኹሉቱ ደቂቅ ነቢያት ውስጥ ምሳሌዎ እንዴት እንደተገለጸ ያብራራል፤ በተጨማሪም ይኸ ታላቅ ምስጢር የያዘ መጽሐፍ አስቀድሞ በብሉይ ኪዳን የተገለጸ የቅድስት ድንግል ማርያምን ምሳሌዎቿን ከመያዙም ባሻገር የጽሑፉ የፊደላት መልኮች በሥርዓቱ ሲስተካከሉ፤ አንባቢው በመጽሐፈ ላይ የጠቀስኳቸውን የጥቅሶችን ምንጮች በቀላሉ እንዲያገኝ በግርጌ ማስታወሻ (foot note) ሥር አስቀምጫለኑ።

መጋቤ ሐዲስ ሮዳስ ታደሰ

ምዕራፍ አንድ

ገገረ ማርያም ከመጽሐፈ ጦቢት እስከ መጽሐፈ ኢዮብ ክፍል አንድ

እነሆም ከዛሬ ገምሮ ትውልድ ኹሉ ብዕዕት ይሉኛል፤ ብርቱ የኾነ ርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጓልና፤ ስሙም ቅዱስ ነው" (ሉቃ ፩፡፵፱) በማለት በትውልደ ሴም፤ በትውልደ ካም፤ በትውልደ ያፌት መመስገኛን እንደተናገረች ንጽሕናዋን ቅድስናዋን በብዙ ሕብረ ትንቢት በተናገሩ፤ በብዙ ሕብረ አምሳል በመሰሉ በአበው ነቢያት ፈንታ፤ ወላዲተ አምላክነቷን በዓለሙ ኹሉ ዙሪያ ያስተማሩ ቅዱሳን ሐዋርያት እንደተተኩ፤ ከነርሱም በመቀጠል ዓለም እስከሚያልፍ ድረስ እንደ ኤልሳቤጥ መንፈስ ቅዱስ ያደረባቸው ምእመናን ኹሉ ብዕዕት ነሽ አያሉ የፈጣሪያቸውን እናት ዘወትር ያመሰግኗቸዋል።

ቅድመ ሥጋዊ የነበሩ ነቢያት ኹሉ መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ ገልጸላቸው ስለ ንጽሕናዋና ቅድስናዋ፤ ስለ ዘላለማዊ ድንግልናዋና አምላክን ስለ መውለዷ የገለጹትን ሕብረ ትንቢትና ሕብረ አምሳል ኹሉ ተናግሮ መፈጸም ባይቻልም ከመጽሐፈ ገገሥት የናቡቴ ርስትነቷን በማካተት ከመጽሐፈ ጦቢት እስከ ትንቢተ ሚክያስ ያሉትን ፈድኤተ እግዚአብሔርን አጋዥ በማድረግ ከዚኽ በታች ተንትኛቸዋለኑ።

የናቡቴ ርስት

በመስቀል ሥር ከሰማዩ አባታችን ዘንድ እናት ትኾንን ዘንድ በአደራ የተሰጠችን ቅድስት ድንግል ማርያም፤ ታማኝ ናቡቴ ከአባቱ ዘንድ በአደራ በተቀበላት እስከ ሞት ድረስ በታመነባት ርስቱ ትመሰላለች (፩ ነገ ፳፡፩-፳፮)።

ለኢይገቤኤላዊው ለናቡቴ በሰማርያው ንጉሥ በአክዓብ ቤት አጠገብ ከአባቱ በአደራ የወረሳት የወይን ቦታ ነበረችው፤ ከዚኽች የወይን ቦታው በግፍ ንጉሡ አክዓብ ሊያስወጣው ስላለበ የወይን ቦታ኿ን ስጠኝ በርሱም ፈንታ ሌላ ምትክ እስጥኻለኑ፤ ወይም ግምቱን ገንዘብ እስጥኻለኑ፤ በማለት ሰጠይቀው ታማኝ ናቡቴ ግን የአባቶቹን ርስት ስጥ የሚል ኅሊና እግዚአብሔር ያርቅልኝ በማለት ቍርጥ ንግግሩን ተናገረው።

ዛሬም የሕይወት መጠየቅ፣ የሕይወት ፍሬ ክርስቶስን ያገኘንበት በወይን ሐረግ የምትመሰል፤ በሃይማኖት፣ በምግባር የሐንሰን ለምንመስል ለኹላችን ከሰማይ አባታችን በመስቀል ሥር እናት ትኾንን ዘንድ ከተሰጠችን ክርስታችን ከቅድስት ድንግል ማርያም ለመለየት ዛሬም ልክ ናቡቴ እንደተጠየቀው አውሬው ሰይጣን በግብር ልጆቹ በጥቅማጥቅም በሰከሩ በሀረ ማርያም አስተሳሰብ ባላቸው በመናፍቃን ልብ ውስጥ በማደር ታማኞች ምእመናንን ገንዘብ እንሰጣችኋለን ካዲት የሚል ድምፁን ማለማቱን ተያይዞታል።

ይኸም አይደንቀንም በጊዜያችን ይኸ እንደሚከሰት በመስቀል ሥር በአደራ የተቀበላት ታማኝ የሐንሰ በራእይ ላይ ቀድሞ ዘንድው የተባለ ዲያብሎስ በተንከሱ በእባብ በተመሰለ በሄሮድስ ዐድሮ እመቤታችንን ከልጇ ጋር ወደ ግብጽ በረሐ ሦስት ዓመት ከስድስት ወር እንድትሰደድ እንዳደረገ ኹሉ፤ ዛሬም ገሊናቸው በዓለማዊ ጥቅም በመታሰሩና ከእምነት ልቡናቸው በመቀዝቀዡ ምክንያት በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ በተመሰሉት በመናፍቃን ልቡና በማደር የልጇ የክርስቶስን የባሕርይ አምላክነት የርሷን ወላዲተ አምላክነት የሚያምኑ ታማኞች ምእመናንን እንደሚዋጋ ሲገልጽ "ዘንድውም በሌቲቱ ላይ ተቈጥቶ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁትን የኢየሱስም ምስክር ያላቸውን ከዘሩዋ የተቀሩትን ሲዋጋ ቆመ፤ በባሕርም አሸዋ ላይ ቆመ" በማለት ገልጾታል (ራእ ፲፪፡፲፮)።

ዛሬም ምንም ሰይጣን ተቈጥቶ፤ እንኳን ምስጢር ንባብ አጣርተው በማያውቁ በመናፍቃን ዐድሮ በእመቤታችን ላይ ወጊያ ቢያስነግም ታማኞች የቅድስት ድንግል ማርያም የርስት ሀገሯ የኢትዮጵያ ልጆች ምእመናን ግን ልክ እንደ ናቡቴ የመስቀል ሥር ስጦታችን፣ ርስታችን ቅድስት ድንግልን በገንዘብ እንለውጣት ዘንድ እግዚአብሔር ይኸን ያርቅልን እያሉ በታማኝነት ከቅዱሳን እበው የተረከቧትን እምነት አስጠብቅው አሉ።

ከዚያም አክራሪ የናቡቴን ቃል ከሰማ በኋላ ተቈጥቶና ተናድዶ ወደቤቱ በመግባት እንደራ አልቀምስም በማለት ባልጋው ላይ ሲጋደም የእግዚአብሔር ነቢያትንና ካህናትን በማሳደድና በማስገደል የታወቀችው የነጠላትና የክፋት ሰው የኾነችው ሚስቱ ኤልሳቤጥ ለምን እንዳለች ብትጠይቀው ምክንያቱን አስረዳት፤ ርሷም ባሷን አጽናንታ ክፍተ የሚሞትበትን የሐሰት ደብዳቤ በአክዓብ ስም አጽፋ በማግተሙም

ካተመች በኋላ የሐሰት ምስክር ተመስክርበት በደንጊያ ተወግሮ እንዲሞት አስወስና ለርስቱ የታመነው ናቡቴ እንዲሞት አስደርጋለች።

የእግዚአብሔር ነቢያትንና ካህናትን በማሳደድና በማስገደል የታወቀችውን ኤልሳቤጥና ሐሰተኞችን ማደራሪያ በማድረግ ለርስቱ የታመነ ናቡቴ እንዲሞት ያስደረገ ሰይጣን፤ በቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንደምንረዳው በክርስቶስ የባሕርይ አምላክነት በማደራሪያው በቅድስት ድንግል ማርያም የአምላክ እናትነት የሚያምኑ አልፍ አላፋት ምእመናንን እንደ ኤልሳቤጥ ሐሰተኞች ዐድሮ አስጠፍቷል።

ቅድስት ድንግል ማርያምን በአደራ የተቀበላት የሐንሰ ይኸንን በኋላ ዘመን የሚኾን የሰይጣን ሥራ ተገልጾለት በራእይ ላይ "አውሬው ታላቅንም ነገርና ስድብን የሚናገርበት አፍ ተሰጠው፤ በአርባ ኹለት ወርም እንዲሠራ ሥልጣን ተሰጠው፤ እግዚአብሔርንም ለመሳደብ ስሙንና ማደራሪያውንም በሰማይም የሚያድሩትን ሊሳደብ አፉን ከፈተ፤ ቅዱሳንንም ይዋጋ ዘንድ ድልም ያደርጋቸው ዘንድ ተሰጠው፤ በነገድና በወገንም በቋንቋም በሕዝብም ኹሉ ላይ ሥልጣን ተሰጠው፤ ከዓለምም ፍጥረት ገርምሮ በታረደው በግ ሕይወት መጽሐፍ ስሞቻቸው ያልተጻፉ በምድር የሚኖሩ ኹሉ ይሰግዱለታል፤ ገሮ ያለው ቢኖር ይስማ፤ ይማረክ ዘንድ ያለው ማንም ቢኖር ወደ ምርኮኝነት ይኼዳል፤ በሰይፍ የሚገደል ማንም ቢኖር ራሱ በሰይፍ እንዲገደል ይገባዋል፤ የቅዱሳን ትዕግሥትና እምነት በዚኽ ነው" በማለት አስጠንቅቋል (ራእ ፲፫፡፮-፲)።

ይኸ ራእይ ለፈጸም እግዚአብሔርን ማደራሪያው ቅድስት ድንግል ማርያምን፤ መላእክትን ለመስደብ አፉን የሚከፍተውና በክርስቶስ የባሕርይ አምላክነት በማደራሪያው በቅድስት ድንግል ማርያም የአምላክ እናትነት የሚያምኑ ምእመናንን በሰይፍ የሚያስጠፋው ሐሳዌ መሲሕ ከመምጣቱ በፊት ዛሬ የርሱ መንገድ ጠራጊዎች የኾኑ መናፍቃን የልጇን የባሕርይ አምላክነትና ፈራጅነት፤ የርሷን ወላዲተ አምላክነትና አማላጅነት በመንቀፍ የሰድብ አፋቸውን እንደ አባታቸው እንደ አውሬው ሐሳዌ መሲሕ የማያላቅቁ ኾነዋል (ማቴ ፭፡፮፤፲፭-፲፮፤ ጳጳ፤፲፪፤ ሮሜ ፲፮፤፲፮-፲፱፤ ጀጠሞ ፫፤፩-፱፤ ጀጲጥ ፫፤፩-፲፰፤ ይዙ ፲፮-፲፱)።

ይኸኚ የሐሰት ሰው ኤልሳቤጥ ታማኝ ናቡቴ እንዲገደል ስታደርግ የእግዚአብሔር ነቢይ ኤልያስ ደግሞ ከአምላክ ተገልጾለት በኢይዝራኤል ቅጥር አጠገብ ኤልሳቤጥ ውሾች ይበሏታል ከአክዓብም ወገን በከተማዬቱ

ውስጥ የሞተውን ውሾች ይበሉታል። በሚዳውም የሞተውን የሰማይ ወርቅ ይበሉታል። በማለት ትንቢትን ተናግሮ እንደ ትንቢቱ ቃል አስከፊ አሟሟትን ሞተዋል።

ዛሬም ሰውን ወደተሳሳተ ክህደት የሚመሩ የሰውን መንፈሳዊ ሕይወት በጉፋቱ የሚመርዙ የዘላለም ሕይወትን እንዳይወርስ እንቅፋት የኾኑ ኹሉ እንደ ኤልሳቤጥ ጊዜያዊ ያይደለ የዘላለም ሞት እንደሚሞቱ መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። ምክንያቱም በሥጋ የሞተ ሰው በነፍሱ የመዳን ዕድል ሊኖረው ሲችል የክርስቶስን የባሕርይ አምላክነት የቅድስት ድንግል ማርያምን ወላዲታ አምላክነት ክዶ የሞተ ሰው ግን የሚጠብቀው የዘላለም ሞት ነው። ሰውን ከማስካድ የበለጠ ታላቅ ኅጢአት የለም። ለዚህ ነው ፈጣሪያችን ክርስቶስ በዮሐ 1፡1 ላይ "ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም" በማለት መናፍቃን ሰውን ወደ ዘላለማዊ ሞት እንዲወርዱ የሚያደርጉ የነፍስ ሌቦች መኾናቸውን አስተምሯል።

ቅዱስ ጳውሎስም ስለነዚህ የጥፋት ልጆች በመልእክቱ ላይ "ብዙዎች ለክርስቶስ መስቀል ጠላቶቹ ኾነው ይመላለሳሉና፤ ብዙ ጊዜ ስለነርሱ አልኋችኑ፤ አኹንም እንኳ እያለቀሱኑ እላለኑ፤ መጨረሻቸው ጥፋት ነው፤ ኾኛቸው አምላካቸው ነው፤ ክብራቸው በነውራቸው ነው፤ ዐሳባቸው ምድራዊ ነው" በማለት ሲያስተምር፤ ዮሐንስም በራእዩ ላይ የክርስቶስን የባሕርይ አምላክነትና ማደሪያውን ቅድስት ድንግል ማርያምን ይሳደብ የነበረ በአውራ የተመሰለው ሐሳዌ መሲሕና የርሱ መንገድ ጠራጊዎች መናፍቃን በገሃነመ እሳት ስለሚቀበሉት መከራ ሲናገር "ያሳታቸውም ዲያብሎስ አውራውና ሐሰተኛው ነቢይ ወዳሱበት ወደ እሳቱና ወደ ዲኑ ባሕር ተጣለ ለዘላለምም እስከ ዘላለም ቀንና ሌሊት ይሰቀያሉ" ብሏል (ፊልጵ ፫፡፲፰፤ ራእ ፳፡፲)።

ምእመናን ሆይ እኛም እንደ ናቡቴ በታማኝነት አባቶቻችን በብዙ ተጋድሎ ባቆዩልን ወልድ ዋሕድ በምትለው በተቀደሰው እምነታችን እስከ ሞት ድረስ በመጽናት ሃይማኖታችንን መጠበቅ ይገባናል። ምናልባትም በጊዜያዊ ጥቅም የመስቀል ሥር ስጦታችን ርስታችን ቅድስት ድንግልን የተዋችኑ ካላችኑ፤ እግዚአብሔርንና ማደሪያው ቅድስት ድንግል ማርያምን ለመሳደብ አፋን ክፍቶ የርሱን ሥራ እንዲሠሩ የሚያደረጋቸው የዲያብሎስ ማደሪያ ሐሳዌ መሲሕ ከተከታዮቹ ጋር ከሚገባበት ከዘላለም

እሳት ለመዳን ቶሎ ንስሐ በመግባት የእውነት ተባባሪዎች መኾን ይገባችኋል።

ሊቃውንት አባቶቻችንም የቅድስት ድንግል ማርያምን ቃል ኪዳን በተናገሩበት ድርሳን ላይ ይኸንን ምስጢር እንደ ወርቅ አንክብለው እንደ ሽማግሌ ጠቅልለው

"ዛቴ ይአቴ ማርያም ወይነ ናቡቴ ዘፀደ ግፍፅ" (በግፍ የሞተ የናቡቴ የተክል ቦታ ማርያም ይኸቺ ናት)¹ በማለት አስተምረዋል።

ነገረ ማርያም በመጽሐፈ ጦቢት የጦቢት የዐይኑ ብርሃን

ጦቢት ዐሥሩ ነገድ በ፳፻፳ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ሲማረኩ ዐብሮ የተማረክ ጻድቅ ሰው ነው፤ ይኸ ሰውን በመርዳት በደግነቱ የታወቀው ጦቢት ከመንገድ ወድቆ የተገኘ በድን ቀብሮ፤ በዚያው ሌሊት ከቅጥሩ አጠገብ ፊቱን ተገልጦ ተኝቶ ሳለ አዕዋፍ ትኩስ ፋንድያ ዐይኑ ላይ ጥለውበት እንደ ብልዝ ያለ ወጥቶበት ዐይኑ ጠፋ፤ ሚስቱም ባለማስተዋል "አይቴ ውእቱ ምጽዋትከ ወጽድቅከ" (በገብነትክ ምጽዋትክ ያዳነክ ወዴት ነው?) በማለት በተናገረችው ጊዜ ዐዘኖ ሞትን ተመኘ (ጦቢ ፪፡፲፬)።

ያን ጊዜ መልአኩ ፋፋኤል ርሱንና ባሎቿ ስለሞቱባት ቤተሰቦቿ ያንቋሽሻት የነበረችውን የራጉኤል ልጅ ሳራን ለማዳን ተልኮ በመምጣት አስቀድሞ በርሷ ላይ ዐድሮ ባሎቿን ይገድልባት የነበረውን ጋኔን አስወግቶ የጦቢት ልጅ ጠብያ እንዲያገባት ካደረገ በኋላ ወደ ጦቢት በመኼድ ረጅም ዘመን የታወረ ዐይኑን አብርቶለት "አነ ውእቱ ፋፋኤል መልአክ አሐዱ እምነ ሰብዐቱ ቅዱሳን መላእክት" (ከሰብዐቱ ሊቃነ መላእክት አንዱ ፋፋኤል እኔ ነኝ) ብሏቸው ተሰወረ (ጦቢ ፲፪፡፲፭)።

ርሱም በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ አካላዊ ቃል ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ በዘመነ ሐዲስ የኢየሩሳሌም አምላያ የምትኾን ቤተ ክርስቲያንን እንደ ሚመሠርት ተገልጸለት

"እስመ ትትሐነጽ ኢየሩሳሌም በእብነ ሰንፔር ወበመረግድ ወበዕንቀ ክቡር" (ኢየሩሳሌም በሰንፔር፤ በመረግድ፤ በከበረ ዕንቀ ትሠራለች) በማለት በምስጢር የከበረች ቤተ ክርስቲያን በሦስቱ ስም የምትጻፍ መኾኑን ክገለጸ በኋላ፤ "አረፋቲሃ ወማሕፈዲሃ ወአናቅጺሃ

¹ድርሳን ኪዳን ምሕረት ዘሠሎስ፤ ገጽ ፳፭

በወርቅ ንጹሕ² (ድልድህ፣ ግንባ፣ በሯ በጠራ ወርቅ ይሠራል) ማለት ውስጧ በወርቅ በተመሰለ በሐገ ወንጌል የሚጸና መኾኑን ከተናገረ በኋላ "ወመርሕባኒ በቢረሌ ወበዕንቁ ሶፎር አትራኮስ ወበዕንቁ ሶፎር ይትገበር" (ዐደባባይዋ በ.ረሌ በሚባል ዕንቁ፣ ኢትራኮስ በሚባል ዕንቁ፣ ሶፎር በሚባል ዕንቁ ይሠራል) ሲል የሦስቱን የዕንቁ ስም በማንሣት ውስጧ በአብ፣ በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ በሦስቱ ስም የሚጸና መኾኑን ከገለጠ በኋላ

"ወይብሉ በኩሉ ፍናዊሃ ሃሌ ሉያ ይሌብሉ ወይብሉ ይትባረክ እግዚአብሔር ለዓለም ወበኩሉ ዓለም" (በጉዳናዋ ኹሉ ሃሌ ሉያ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይገባዋል፤ እግዚአብሔር ለዘላለሙ ይመስገን እያሉ በዓለሙ ኹሉ ይመስገናሉ) (ጦቢ ፲፫፡፲፭-፲፮)፤ በማለት በዓለሙ ኹሉ ያሉ ምእመናን በወርቀ ደሙ በተመሠረተችው ቤተ ክርስቲያን ተሰብስበው ፈጣሪያቸውን እንደሚያመሰግኑ የተናገረውን ትንቢት አካላዊ ቃል ከቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋን ከነፍሷ ነፍስን፣ ገሥቶ ፈጽሞታልና፤ ኢትዮጵያዊው ቁርሎስ የተባለው የነገረ ማርያም ሊቅ በኖላት ብርሃን መጽሐፉ ላይ "ወፈዋሊተ አፅይንቲሁ ለጦቢት በእደ ፍፋኤል" (በፍፋኤል መልአክ እጅ የጦቢት የዐይኖቹ ፈዋሽ አንቺ ነሽ)² በማለት ሲያመሰግናት፤ ኢትዮጵያውያን ቀደምት የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንትም

"ዛቲ ይእቲ ማርያም ወዘጦቢት ብርሃነ አዕይንት" (የጦቢት የዐይኖቹ ብርሃን ይኸቺ ማርያም ናት)³ በማለት ምስጢሩን እንደ ወርቅ አንከብለው እንደ ሸማ ጠቅልለው አስተምረዋል።

ጌታችንም ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላ ሐዋርያትን "እንግዲኽ ኺዱና አሕዛብን ኹሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ያዘዘኋችኹንም ኹሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው፤ እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ኹል ጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ" (ማቴ ፳፰፡፲፱)፤ በማለት እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ምእመናን በሦስቱ ስም ማለት በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እየተጠመቁ ቤተሰቦቹ እንደሚኾኑ ሲያስተምር፤ ቅዱስ ጳውሎስም "በገዛ ደሙ የዋጃትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቋት ዘንድ" በማለት አስቀድሞ ጦቢት እንደተናገረው፤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን አምላክ ደሙን አፍስሶ በወርቀ ደሙ የዋጃት መኾኗን አስተምሯል (የሐዋ ፳፰፡፳፰)።

²አባ ጊዮርጊስ፣ ኖገተ ብርሃን፣ ገጽ 97
³ድርሳነ ኪዳን ምሕረት፣ ገጽ 138

ነገረ ማርያም በመጽሐፈ ዮዲት፣ አስቴር፣ ኢዮብ የዮዲት የጥበብ ቃል

ቀደምት የነገረ ማርያም ሊቃውንት እመቤታችንን የዮዲት የቃላ ጥበብ በማለት አመስግነዋታል።

ይኸውም በጊዜው ፍሕዮስ ቂርስ የሚባል የፋርስ ንጉሥ ነበረ፤ ከገናንቱም የተነሣ ናቡከደነጾር በሉኝ በማለት ሲናገር፤ ሆሎሆርኒስ የሚባል ቤተወደድ ነበረውና ዐሥር እልፍ ከኹለት ሺሕ እግረኛ፣ ዐሥር እልፍ ከኹለት ሺሕ ፈረሰኛ፣ ዐሥር እልፍ ከኹለት ሺሕ ቀስተኛ ይዘኽ እየዘርኽ አሳምን በማለት መመሪያን ሰጠው (ዮዲ ፪፡፩-፳፰)።

ርሱም ሰራዊቱን ይዞ እየዞረ ከተማዎችን ኹሉ እያቃጠለ፤ ጎልማሶችን እየገደለ አዝመራውን እያጠፋ ሲመጣ እስራኤላውያን በመላ ማቅ ለብለው ዐመድ ነስንሰው ብዙ ቀን በመጾም እግዚአብሔር ከዚኽ ጥፋት እንዲጠብቃቸው በመለመን የኮረብታቸውን በር በመዘጋት አምባውን ኹሉ ዐጠፋ።

ሆሎሆርኒስም ይኸንን ሰምቶ በእጅጉ በመቆጣት የዐሞንን አለቃ አክዮርንና ሌሎችን ሹማምንት በመጥራት ስለ እስራኤላውያን ማንነት ጠየቃቸው፤ አክዮርም ጥንት አባታቸውን አብርሃምን ከወገኑ ለይቶ እንዴት ወደ ከነዓን እንዳገባው፤ ወደ ግብጽ ከተሰደዱም በኋላ ጠላታቸው ፈርዖንን አስጥሞ ለአርባ ዘመን በምድረ በዳ መና ከደመና አውርዶ ውሃ ከጭንጫ አፍልቆ በመመገብ ጠላቶቻቸውን ድል ነሥተው ምድረ ርስትን እንዴት እንዳወረሳቸው ከነገረው በኋላ ፈጣሪያቸውን ከበደሉ ድል እንደሚነሣቸው በደል ከሌለባቸው ግን ፈጣሪያቸው እንደሚረዳቸው ነግሮ እንዳይወጋቸው መከረው።

ሆሎሆርኒስም ተበላጭቶ የነዚያን ጥፋት ሳላሳይኽ አንተን አልገድልክም ብሎ አክዮርን አሥረው በቁላተ ቤጤልዋ እንዲጥሉት ጌዘዘ፤ እስራኤልም አግኝተው እግር ብረቱን በመፍታት ይዘውት ገቡ፤ ርሱም ሆሎሆርኒስ በነርሱ ላይ በጠላትነት እንደ ተነሣባቸው በነገራቸው ጊዜ በግምባራቸው ወድቀው እግዚአብሔር እንዲጠብቃቸው ማደሪያው ቤተ መቅደስን እንዲጠብቅ ለዐምስት ቀናት ተማፀኑ።

ይኸ የመጣውን መከራ “ወሰምዐት በከደሆን መዋዕል ዮዲት ወለተ ማራራ” ይላል የሚራራ ልጅ ዮዲት ሰማችው፤ ይኸች ዮዲት ባሏ ምናሴ ከሞተ በኋላ ከወንድ ተለይታ በቤቷ ሰገነት ላይ የብሔትውና ቦታ አበጅታ በወገቧ ማቅ ታጥቃ ቅዳሜ፤ የሠርቀ ወርኅ ዋዜማ፤ የሠርቀ ወርኅ ዕለት፤ በበዓለ ሠዊት፤ በበዓለ መጸለት፤ በበዓለ ፋሲካ ነው እንጂ ምሳ ቀምሳ አታውቅም ነበር፤ ርሷም እስከ ዐምስት ቀን ድረስ ፈጣሪያቸው ቢሰማቸው ሊሰማቸው፤ ባይሰማቸው ሊክዱት አይደለም ብላ ቀኖና ገብታ እስራኤላውያንን “ስሙኝ ለልጅ ልጅ ዘመን የሚነገር ሥራን እሠራለኩ፤ እኔ የምሠራው ሥራ እስከፈጸም ድረስ አልነገራችኩም” አለቻቸው፤ እነርሱም መርቀው ሰይዷት (ዮዲ ፳፩-፴፮)።

ከዚያም እግዚአብሔርን ለምና የለበሰችውን የማቅ ልብስ አውልቃ፤ ሰውነቷን ታጥባ፤ ሽቱ ተቀብታ፤ ራሷን ተቀብታ፤ አጊጣ አገልጋይን አስከትላ ሆሎሆርኒስ ወዳለበት ኼደች፤ ዘበኞችም ይዘው በውበቷ በመደነቅ ለንጉሥ ትገባለች በማለት ወደ ሆሎሆርኒስ አስገቧት፤ ርሱም በውበቷ በመደነቅ ለምን እንደመጣች ጠየቃት፤ ርሷም በጥበብ ኾና እስራኤል የአምላካቸውን ሕግ ስለጣሱ ለጥፋት እንደተቃረቡና በዚያም ምክንያት ከነርሱ ኮብልላ ወደርሱ እንደመጣች ከነገረችው በኋላ ሌሊት ወደ ምድረ በዳ እየኼደች እንድትጸልይ እንዲፈቅድላት በዚያም ጸሎቷ መቼ መዘመት እንዳለበት እንደሚገልጽላት በጥበብ ነገረችው፤ ርሱም ባግዋ የሚባል ባልደረባ ሰጣት።

ዮዲትም እየወጣች ስትጸልይ ሰነበተች እግዚአብሔርም መንገዷን ኸሉ ያቃናላት ነበር፤ ሆሎሆርኒስም በአራተኛው ቀን ምሳ አድርጎ ዮዲትን አስጠራት፤ ርሷም ልብሷን ለብላ አጊጣ ገባች፤ ርሱም መልኳን እያየ በደስታ በመኾን ሳይታወቀው እጅግ ብዙ ወይን ጠጣ፤ አገልጋዮቹም ሥጋዊ ፈቃዱ የተነሣ መስሏቸው ዮዲትን ብቻ አድርገው ኸሉም ከድንኳኑ ወጡ፤ ሆሎሆርኒስ ግን አብዝቶ ስለጠጣ ሰክሮ ወዲያውኑ እንቅልፉን ተኛ።

ርሷም ተነሥታ ትጸልይ ገመር፤ “የፍጹም ኃይል ፈጣሪ ሆይ አቤቱ ይኸንን የኾነውን እይ፤ አያሩሳሌም ከፍ ከፍ ትል ዘንድ በዚያች ጊዜ በኔ እጅ ኃይልኸን አድርገ፤ ማደሪያኸ እስራኤልን በምታነሣ ገንዘብ ጊዜው ደርሷልና፤ በኛ የተነሡ ጠላቶች በሚጠፉ ገንዘብ ዐሳቤን ፈጽሞልኝ” ካለች በኋላ የራሱን ሰይፍ ከራሱነው አንሥታ የራሱን ጠጉር ይዛ፤ “የእስራኤል ፈጣሪ ዛሬ አጽናኝ” በማለት አንገቱን አለችው፤ ሴት

ደካማ ናትና ሳይቁረጥ ቀረ ደገመችው ተቈረጠ፤ ከዙፋኑ ወርውራ ጥላ አገልጋይዋን ጠርታ አንገቱን እክል በሚይዙበት ራዎት ከታ ወጣች።

ከዚያም በሩቅ ኾና ድምፅዋን ለእስራኤል ጠባቂዎች አሰምታ ተጠራች፤ እነርሱም በሩን ከፈቱላት፤ ርሷም ጠላታችኩን ገደዩላችኩ መጣኑ በማለት የሆሎሆርኒስን አንገት አውጥታ አላየቻቸው፤ እነርሱም ፈጣሪያቸውን በማመስገን “የረዳሽ እግዚአብሔር የተመሰገነ ነው ስምሽን ለዘላለሙ እንዲጠራ ይደርግልሽ” አሏት፤ ርሷም ሲገጋ አንገቱን በተራዳ ላይ ስቅላችኩ ተዋጎ አለቻቸው።

እነርሱም እንደ መከራቸው አንገቱን በተራዳ አድርገው ይዋጋቸው ዝመር፤ የንጉሡም አሽከሮች ሹሙን “ይታችንን ቀስቅስልን” አሉት፤ ርሱም በገባ ራሱ ተቈርጦ ራሳው በምድር ላይ ወድቆ አገኘው፤ “ዛቱ ዕብራዊት ኾበረት ንግረ ላዕል ቤተ ናቡከደነጾር” ያቺ ዕብራዊት ሴት በናቡከደነጾር ወገን ላይ ኅፍረትን አድርጋለች አላቸው፤ ወታደሮቹም ደንገጠው ሸሱ፤ አያሳይዱ አጥፍተዋቸዋል፤ ከዚያም በመደሰት ሊቀ ካህናቱ አያሌቄምና ታላላቅ ሰዎች “በአያሩሳሌም ላይ አንቺ አመቤት ነሽ፤ የእስራኤል ክብራቸው አንቺ ነሽ፤ የወገኖቻችንም መመኪያ አንቺ ነሽ” በማለት ሲያመሰግኗት ሕዝቡም ዘንባባ ይዘው አመስግነዋታል።

ይኸ በእስራኤል ዘሥጋ ላይ በጠላትነት የተነሣ ዐሥር አልፍ ከኹለት ሺሕ እግረኛ፤ ዐሥር አልፍ ከኹለት ሺሕ ፈረሰኛ፤ ዐሥር አልፍ ከኹለት ሺሕ ቀስተኛ የነበሩት ሆሎሆርኒስ የወገኖቻችን መመኪያ ብለው እስራኤላውያን ባመሰገኗት በጥበበኛዬቱ በዮዲት እጅ አንገቱ በሰይፍ ተቈርጦ እንደ ሞተ ኸሉ፤ ዛሬም እስራኤል ዘንፍስ በተባልን ምእመናን ላይ ጽኑ ፍጻና መከራ ሊያመጣብን የሚወድ ጠላታችን ዲያብሎስን ከሰራዊቱ ከአጋንንት ጋር አክለለ ምክሌን (የመመኪያችን ዘውድ) በምንላት በመስቀል ሥር ስጦታችን በቅድስት ድንግል ማርያም ቃል ኪዳንና ጸሎት በምልጃዋ ከልጇ በምታሰጠን መንፈሳዊ ጥበብና ኃይል ድል የምንነገው ነውና ሊቃውንት የቃል ኪዳኗን ክብር በጸፉበት ድርሳን ላይ

“ዛቱ ይእቲ ማርያም ወዘዮዲት ጥበበ ነገር እንተ አውደተቶ ስሆሎሆርኒስ ዐር” (ጠላት ሆሎሆርኒስን ድል ለነግቶ ለዮዲት ጥበብ የምትኾን ማርያም ይኸቺ ናት)፤ በማለት ሲያመሰግኗት፤

የመልክእ ማርያም ደራሲም የእመቤታችን የመላዎቿን ሕዋሳት ክብር በሚናገረው መጽሐፍ ላይ

"ማርያም ድንግል ለዮዲት ጥበብ ቃላ" (ድንግል ማርያም ለዮዲት የቃላ ጥበብ አንቺ ነሽ)⁵ በማለት ምስጢሩን እንደ ወርቅ አንክብሎ እንደ ሸማ ጠቅልሎ አስተምጦታል።

ምስጋናዋ ከሰማይ ከዋክብት ከባሕር አሸዋ ይልቅ የበዛ እመቤታችንን ቀደምት መምህራን በዮዲት የቃል ጥበብ ብቻ ሳይኾን የአስቴር ጸሎቷን የምታሳርግላት ብለው አመስግነዋታል።

መጽሐፈ አስቴር በአርጤክስስ ዘመነ መንግሥት ከ ፬፻፹፮-፬፻፷፭ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ የተፈጸመውን የእስራኤልን ታሪክ የያዘ መጽሐፍ ሲኾን፤ የዕብራውያን መጽሐፈ አስቴር ዐጭር ከመኾኑ የተነሣ አንድ ጊዜ እንኳን ስመ እግዚአብሔር አልተጠቀሰበትም፤ ሙሉ በኾነው ከጽርኩ ጋር አንድ በኾነው በኢትዮጵያው መጽሐፈ አስቴር ግን ከ፳፩ ጊዜ በላይ የእግዚአብሔር ስም ተጠቅሷል፤ ሙሉ ታሪኩን ከመጽሐፈ አስቴር እንመልከት።

መቶ ኻያ ሰባት አህጉርን ይገዛ የነበረው የአርጤክስስ ሚስት የነበረችው እስራኤላዊቷ አስቴር፤ በመቶ ኻያ ሰባት አህጉር ያሉትን ወገኖቿን በተንኩል ሲያጠፋ ከነበረው ከሐማ የክፋት ሥራ ሕዝቡን ለመታደግ ሦስት ቀን እንዲጸሙ ለመርዳክዮስ ነግራው፤ ሕዝቡም ጸመው እግዚአብሔርም ልመናቸውን ተቀብሎ እስራኤላውያን ኹሉ ሐማ ካወጀባቸው ጥፋት ድነው፤ መርዳክዮስ እንዲሾም ሲኾን ሐማም ለመርዳክዮስ ባዘጋጀው ግንድ ላይ እንደተሰቀለ ኹሉ፤ እኛም እስራኤል ዘነፍስ ምእመናንም ዲያብሎስን በመስቀል ሥር አጋዥ፤ ረዳት፤ እናት ትኾንን ዘንድ ከፈጣሪያችን በተቀበልናት በእናታችን በቅድስት ድንግል ማርያም ጸሎትና ቃል ኪዳን ድል የምንነሣው ኾነናልና፤ ሲቃውንት የማይሻር ክልጂ የተሰጣትን ቃል ኪዳን በተናገሩበት መጽሐፍ ላይ

"ዛቲ ይእቲ ማርያም ወምዕራገ ጸሎታ ለአስቴር" (የአስቴር የጸሎቷ መሰላል ማርያም ይኸቺ ናት)⁶ በማለት አስቴርን በምእመን በመመሰል ሲያስተምሩ፤ ዳግመኛም በፍቅር፤ በጣዕመ ፍቅር፤ በቃል ኪዳኗ ከተሰለ ሥጋ፤ ከተሰለ ነፍስ፤ ከዘላለም ሞት የምንድንባት ነንና

"ዛቲ ይእቲ ማርያም ዘኢዮብ ጸወነ መስዕ" (የኢዮብ የሰሜናዊ ምሥራቅ አምባ መጠጊያው ማርያም ይኸቺ ናት)⁷ በማለት ሲያመለከቱ፤ የተፈረሥሐ ማርያም ደራሲም በመጽሐፉ ላይ

⁵ መልክዳ ማርያም፣ ለአመታትኪ
⁶ ድርሳነ ኪዳን ምሕረት ዘሰነይ፣ ገጽ ፻፲፱
⁷ ዘኪ ከማሁ፣ ገጽ ፻፳

"መ-ካፊ ስእለቱ ለኢዮብ አመ በተሰለ ይደዋ" (በተሰለ ሥጋ በቃመመ ጊዜ የኢዮብ የልመናው መቀበያ አንቺ ነሽ)⁸ በማለት ደዋ ነፍሳችንን በመስቀል ተሰቅሎ ያራቀልን፤ ሰማይና ምድርን የፈጠረ አምላክን በድንግልና የወለደችልን የቅድስት ድንግል ማርያምን የምልጃዋን ታላቅነት አስተምረዋል።

በተጨማሪም እግዚአብሔር አምላክ ደዋ የጸናበት ኢዮብን ከደዋ ሥጋው ሊያድነው፤ ምሕረትን ሊሰጠው ሲል በደመና ተገልጦ ድንገትን እንደሰጠው ኹሉ በዘመነ ሐዲስም ልዑል አምላክ ደዋ ነፍስ ጸንቶባቸው የነበሩትን የሰው ልጆች ለማዳን ሲል ከቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋን ከነፍሷ ነፍስን ነሥቶ ተወልዶ ምሕረትን ለዓለም ሰጥቷልና ሊቁ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ "ንጂ ማርያም ለኢዮብ ደመናሁ" (የኢዮብ ደመና ማርያም ሆይ በረድኤት ነይ)⁹ በማለት በመጣ ቅዳሴው ላይ አመስግኗታል (ኢዮ ፵፩፡፩)።

ምዕራፍ ኹለት
ገገር ማርያም ከመዝሙረ ዳዊት እስከ ማሕልየ መሐልይ ክፍል አንድ
ገገር ማርያም በመዝሙረ ዳዊት

ንጉሥ ዳዊት ከወንድሞቹ መካከል በፈቃድ እግዚአብሔር የተመረጠ ሲኾን በነቢዩ ሳሙኤል እጅ ቅብፀ መንግሥትን በተቀባ ጊዜ ሰባት ሀብታት ዐድረውበታል፤ እነዚህም ጸጋዎቹ ሀብተ ኀይል፤ ሀብተ መዊእ፤ ሀብተ ክህነት፤ ሀብተ መንግሥት፤ ሀብተ በገና፤ ሀብተ ፊውስ፤ ሀብተ ትንቢት ናቸው።

ሀብተ ኀይል የሚለው ታግሎ መጣል፤ ሩጦ መቅደም ሲኾን፤ ሀብተ መዊእ የሚለው ሰንደቅ በተተክለበት ዐላማ በተዘረጋበት፤ ነጋሪት በተደረደረበት ገብቶ ድል የመንግሥት ስጦታ ሲሰጠው፤ በሀብተ ክህነቱም መሥዋዕት ይሠዋ ነበር (፪ ሳሙ ፳፱፡፲፰-፳፭)፤ በሀብተ መንግሥቱም ከወንድሞቹ መካከል ተመርጦ ሲነግሥ (፩ ሳሙ ፲፮፡፲፫)፤ ሀብተ በገናና ሀብተ ፊውስ ስለተሰጠው በዚህ ስጦታው አሳምሮ በገናውን ሲደረድር ሳኦል ከሕመሙ ይፈውስ ነበር (፩ ሳሙ ፲፮፡፳፫)።

⁸ መጽሐፈ ሰዓታት፣ ገጽ ፹፬
⁹ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፣ መጣ ቅዳሴ፣ ቀ፡ ፳፮

በተሰጠውም የትንቢት ሀብት በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት ስለ አምላክ ሰው መኾን፣ ስለ ጥምቀቱ፣ ስለ ሕመምቱና ስቅለቱ፣ ስለ ትንሣኤው፣ ስለ ዕርጉቱና ስለ ዳግም ምጽአቱ ሲናገር በተጨማሪም ስለ ቅድስት ድንግል ማርያም ገጽሕናዋና ቅድስናዋ፣ ስለ አምላክ እናትነቷ፣ ስለ ተሰጣት ታላቅና ፍጹም ክብር፣ ስለ ቃል ኪዳኗና አማላጅነቷ በመዘመሩ ላይ በስፋት ተናግሯል።

ይኸ ዳዊት በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት በርካታ የገቢ ማርያም ምስጢር ሲናገር ከእነዚህ መካከል በመዘመሩ ላይ

“አንሰ ተሰዋዎኹ ንጉሠ በሳዕሌሆሙ በጸዮን በደብረ መቅደስ”

(እኔ ግን በእነርሱ ላይ ንጉሥ ኾኜ ተሾምኑ፤ በተቀደሰ ተራራው በጸዮን ላይ) መዝ ፪፥፮ በማለት ቃል ኪዳኗ ጸወነ ሥጋ፣ ጸወነ ነፍስ በመኾኑ ምክንያት ጸዮን የተባለችና፣ ማሕፀኗን እንደ ዙፋን አድርጎ ህወር ከጅ ቀን በመላእክት የተመሰገነባት በመኾኗ፣ ምክንያት ደብረ መቅደስ ከተባለች ከቅድስት ድንግል ማርያም የባሕርይ ገዢ ንጉሥ ክርስቶስ እንደሚወለድ ሲናገር፣ ዳግመኛም “ውስቱሰ ከመ መርዓዊ ዘይወዕእ አምጽርሁ” (ርሱም እንደ ሙሽራ ከአልፍኑ ይወጣል) በማለት መርዓዊ ሰማያዊ የተባለ ክርስቶስ፣ ገጽሕት አልፍኝ (አዳራሽ) ከተባለች ከቅድስት ድንግል መወለዱን በመዘመሩ ተናግሯል (መዝ ፲፰፥፭)።

በታላቅ ጸዮን ራት በታላቅ ደስታ የዘመረ የእግዚአብሔር አገልጋይ ዳዊት ስለ አማናዊቷ የእግዚአብሔር ታቦት (ማደሪያ) ስለ ቅድስት ድንግል ማርያም ክብር ተገልጾለት የተናገራቸው ትንቢቶች ብዙ ሲኾኑ፣ እኔም ከትንቢቱ መካከል የንግሥትነቷን ክብር በማስቀደም የተናገረውን ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋዥ በማድረግ እገምራለኩ።

ንግሥት

ነቢያ እግዚአብሔር ዳዊት በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ ስለ ቅድስት ድንግል ማርያም ክብር፣ ቅድስና፣ ንግሥትነት፣ አማላጅነትና በንጉሠ ሰማይ ወምድር ዘይታ ስለመመረጧ “አዋልደ ንግሥት ለክብርክ” (የእቱን (የንግሥት) ሴት ልጆች ለክብርክ ናቸው) በማለት ሰማያዊ ንጉሥን የወለደች የንጉሣችን የክርስቶስ እናቱ የንግሥተ ሰማይ ወምድር የቅድስት ድንግል ማርያም የአደራ፣ የቃል ኪዳን ልጆች ለኔትነቱ እንደሚዘገቡና ለክብሩ ለመንግሥተ ሰማያት የመመረጣቸው ነገር ተገልጾለት አስቀድሞ በመዘመሩ አመስግኗል (መዝ ፵፬፥፱-፲፮)።

በእውነት ቅድስት ድንግል ማርያም ንግሥት መኾኗን ንግሥት መሆኗን ነቢያ ዳዊት ብቻ ሳይኾን ነቢያት ሐዋርያት ባንድ መንፈስ ቅዱስ ገላጪነት ሲጽፉ፣ ከዐበይት ነቢያት አንዱ አሳይሶስ በትንቢቱ ላይ “ንግሥታትም አሳዲ አባቶችሽ ይኾናሉ፤ እቱንዎቻቸውም ሞግዚቶችሽ ይኾናሉ፤ ግምባራቸውንም ወደ ምድር ዝቅ አድርገው ይሰግዱልሻል፤ የእግርሽንም ትቢያ ይልሳሉ” በማለት የእቱንዎች እመቤት፣ የንግሥታት ንግሥት መኾኗን ተናግሮላታል (ኢሳ ፶፱፥፳፫)።

ዳግመኛም ሰማያዊ ንጉሥን በመውለዱ ምክንያት ፍጥረት ኹሉ ንግሥት እመቤታችንን እንደሚያመሰግናት ጠቢቡ ሰሎሞንም በመሐልዩ ላይ “ርግቤ መደምደሚያዬ አንዲት ናት፤ ለእናትዋ አንዲት ናት፤ ለወለደቻትም የተመረጠች ናት፤ ቆሃገርገርትም አይተው አሞገሱአት፤ ንግሥታትና ቁባቶችም አመሰገኑአት፤ ይኸቺ እንደ ማለዳ ብርሃን የምትጎበኝ፤ እንደ ጨረቃ የተዋበች እንደ ፀሐይም የጠራች፤ ዐላማ ይዞ እንደተሰለፈ ሰራዊት የምታስፈራ ማን ናት?” በማለት በትንቢት መነጽርነት የተገለጸለትን የንግሥትነቷን ክብር ጽፏል (መሐ ፮፥፱-፲)።

ይኸንን የንግሥትነት ክብሯን በዐይኑ የተመለከተ ከሐዋርያት አንዱ ዮሐንስም፤ በዚህ ዓለም ያሉ ምድራውያን ንግሥታት የወርቅ ካባ ሲሉብሱ፤ የወርቅ ጫማ ሲጫሙ፤ የወርቅ የዕንቁ አክሊል ሲደፉ፤ የምድርና የሰማይ ንግሥት አማናዊ ፀሐይ ክርስቶስን የወለደች ቅድስት ድንግል ግን የቀን ጌጥ ፀሐይን ተገናጽፋ የሌሊት ጌጦች የኾኑትን ጨረቃን ተጫምታ፤ ከዋክብትን በራሷ ደፍታ እንደምትገኝ በራእዩ ላይ “ታላቅ ምልክትም በሰማይ ታየ፤ ፀሐይን ተገናጽፋ ጨረቃ ከእግሮችዋ በታች ያላት፤ በራስዋም ላይ የዐሥራ ኹለት ከዋክብት አክሊል የኾነላት” በማለት ልክ እንደ ዳዊት የንግሥትነቷ አስደናቂ ክብርን በጉልህ አስተምሯል (ራእ ፲፪፥፩)።

ለንግሥት እመቤታችን የአደራ ልጆቿ እንደኾንን ኹሉ ርሷም የአደራ እናታችን እንደኾነች ራሱ ባለቤቱ በዕለተ ዐርብ በእግረ መስቀሉ ሥር ለተገኘ ለሚወደው ደቀ መዝሙሩ ለዮሐንስ እጅግ የሚወዳትና ከኹሉ መርጦ እናቱ ያደረጋት እናቱ ቅድስት ድንግልን “እናትክ እነኋት” ብሎ ሲሰጠው፤ የሚወደው ዮሐንስን የአደራ ልጅ ታደርገው ዘንድ የሚወዳት እናቱን “እነሆ ልጅሽ” በማለት አደራ ሰጥቷታል (ዮሐ ፲፱፥፳፮-፳፯)፤ ይኸም የአምላካዊ የአደራ ትእዛዝ ለሚወደው ለዮሐንስ ብቻ ሳይኾን በሃይማኖት፣ በምግባር ርሱን ለምንመስል ለኹላችን የአደራ እናታችን

የአደራ ልጆቿ ጎንጎጥ፤ ይኸ በየሐንስ በኩል ለኩላላትን የተሰጠ የእናትነት ጸጋዎ አስቀድሞ በመንፈስ ቅዱስ ለክቡር ዳዊት ተገልጾለት “አዋልደ ንግሥት ለክብርክ” (የንግሥት ሴቶች ልጆች ለክብርክ ናቸው) ሲል ትገቢትን መናገሩ በእጅጉ ያስደንቃል።

በመቀጠልም “ወትቀውም ንግሥት በየማንክ፤ በአልባስ ወርቅ ዑጽፍት ወሎ-ዘርት” (በወርቅ ልብስ ተጉናጽፋና ተሸፋፍና ንግሥቲቱ በቀኝክ ትቆማለች) በማለት ንግሥት እመቤታችን ልጇ በሰጣት የአምላክ እናት የመኾን ክብር ጸንታ፤ በወርቅ የተመሰሉ ንጽሐ ሥጋን፤ ንጽሐ ነፍስን፤ ንጽሐ ልቡናን አስተባብራ ይዛ፤ ለምልጃ በልጇ በንጉሠ ሰማይ ወምድር በክርስቶስ ቀኝ መቆሚ ለዳዊት አስቀድሞ ተገልጾለት ተናግሯል።

ይኸውም እንኳን የሰማይና የምድር ንጉሥ የአካላዊ ቃል የክርስቶስ እናት ይቅርና የምድራውያን ነገሥታት እናቶች በልጆቻቸው የነበራቸው ቦታ፤ ክብርና ተሰሚነት እጅግ ታላቅ እንደነበረ ቅዱስ መጽሐፍ ያስረዳናል።

ለምሳሌ ያኸል የንጉሥ ሰሎሞን እናት ቤርሳቤሕ በልጇ ዘንድ የነበራትን ክብርና ተሰሚነት መጽሐፍ ቅዱስ ሲገልጽ “ቤርሳቤሕም የአደንደስን ነገር ትነግረው ዘንድ ወደ ንጉሡ ወደ ሰሎሞን ገባች፤ ንጉሡም ሊቀበላት ተነሣ፤ ሳማትም በዙፋኑም ተቀመጠ፤ ለንጉሡም እናት ወንበር አስመጣላት በቀኙም ተቀመጠች፤ ርስቶም አንዲት ታናሽ ልመና እለምንኻለጉ አታሳፍረኝ አለች፤ ንጉሡም እናቱ ሆይ አላሳፍርሽምና ለምኚ አላት” ሲል የእናት ተሰሚነት በልጅ ዘንድ ምን ያኸል ታላቅ እንደኾነ ይነግረናል (፪ ነገ ፪፣ ፲፱-፳)።

ዳዊትም በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ ወላዲተ አምላክ ቅድስት ድንግል ማርያምም በልጇ በንጉሠ ሰማይ ወምድር በክርስቶስ ቀኝ ቆማ የምታማልደን መኾኗንና ልመናዋም በልጇ ዘንድ ያለውን ተቀባይነትና መወደድ ተገልጾለት አመስግኗል፤ ሲቃውንቱም ይኸንን የቅዱሳት መጻሕፍት ምስጢር በጥልቀት በመረዳት ከዚኸ የተነሣ “የናት ልመና ፊት አያስመልስ አንገት አያስቀልስ” በማለት የእናት ልመና በልጅ ዘንድ ያለውን ተሰሚነት በምሳሌ ሲያስተምሩ ኑረዋል።

የሶርያ ፀሐይ የተባለው ሊቁ ቅዱስ ኤፍሬምም በውዳሴ ማርያም፡-

“ወበእንተገ ንስኦል ንቤሃ ኩሎ ጊቤ ከመ ታስተሰሪ በእንቲኣነ ንበ ፍቶር ወልዳ ንርት ይእቲ በኸከ ኩሎው ቅዱሳን ወሊቃነ ጳጳሳት እስመ አምጽኣት ሎሙ ዘኪያሁ ይጸንሐ ወለነቢያትኒ አምጽኣት ሎሙ

ለዘበእንቲኣሁ ተነበዩ ወለሐዋርያትኒ ወለደት ሎሙ ዘሰበኩ በስሙ ውስተ ኩሎ አፅናሪ ዓለም ለሰማዕት ወለመሃይምናን ወፅኦ እምኒሃ ዘተጋደሉ በእንቲኣሁ ኢየሱስ ክርስቶስ ብዕሰ ጸጋሁ ዘኢይትዐወቅ”

(ስለዚኸ ኹል ጊቤ ርስቶን እንለምን ከተወደደ ልጅዎ ታማልደን ዘንድ በቅዱሳንና በሊቃነ ጳጳሳት ኹሎ ዘንድ ቸር ናት፤ ደጅ የሚጠኑትን ወልዳላቸዋለችና፤ ሐዋርያትም እስኪ ዓለም ዳርቻ በስሙ ያስተማሩለትን ወልዳላቸዋለችና፤ ሰማዕታትና ምእመናንም የተጋደሉለት የጥበቡ ጸጋ ብዛት የማይታወቅ ኢየሱስ ክርስቶስ ክርሷ ተወልዷልና)፡፡¹⁰ በማለት ዘወትር ከልጇ ታማልደን ዘንድ በልጇ ቀኝ ለምልጃ የቆመች የአምላካችንን እናት እንድንማፀናት አስተምሯል።

ኢትዮጵያዊ ቁርሎስ የተባለው አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም ጅሺሕከጅ፫ ዘመን ሲፈጸም ያለ ዘርዐ ብእሴ አካላዊ ቃል ክርስቶስን በጥቁም ድንግልና የፀነሰች፤ ፱ ወር ከጅ ቀን በማሕፀኗ የተሸከመች፤ በጥቁም ድንግልና የወለደች፤ በክንዲ የታቀፈች፤ በገርባዋ ያዘለች ርሷ ብቻ ናትና፤ በርሷ አማላጅነት የምናቀርበው ጸሎት ምን ያኸል ታላቅ እንደኾነ በሰዓታት መጽሐፍ ላይ

“ወፈድፋደሰ በእንተ ማርያም እምከ እንተ ይእቲ ትምክህተ ዘመድነ በእንተ ማሕፀና ዘጸረከ ወበእንተ ድንግልናሃ ዘኢጅስሐ በፀኒሶትከ ወኢማሰነ በወለደትከ፤ በእንተ አፅዳዊሃ እለ ንሰሳከ ወበእንተ አብራኪሃ እለ ሐቀፉከ፤ በእንተ አጥባቲሃ እለ ሐፀናከ ወበእንተ ከናፍሪሃ እለ ሰዐማከ፤ በእንተ ዘባና ዘሐዘለከ ወበእንተ አእጋሪሃ እለ አንሶሰዋ ምስሌከ፤ በእንተ አፅይንቲሃ ብሩሃት፤ ወአእሃኒሃ ስሙዓት፤ ወአእናሬሃ ምዑዛት፤ ወአስናኒሃ ጽዕድዋት እለ ተበሥራ በቃለ ገብርኤል መልክከ፤ በእንተ ሥጋ ወነፍስ ፀዕም ወደም ጸጉር ወአሥራው ዘነሣእከ እምኒሃ፤ ወረሰይኮ አሐይ ምስለ መለኮትከ ዘእንበለ ፍልጠት ኢውሳጤ ዘእንበለ ቱስሕት ወኢቡዓይ በከመ መሐፍን አበው”

(ይልቁንም የወገናችን መመኪያ ስለምትኾን ስለ እናትክ ስለ ማርያም አንተን በመፅነስና አንተን በመውለድ እድፍ ጉድፍ ስላላገኘው ስለ አልተለወጠ ድንግናዋና ስለ ተሸከመክ ማሕፀኗ፤ ስለ ታቀፉክ ስለ ከንደቻና፤ ስለ ዳሰለክ ስለ እጅቻ፤ ስለ ሳሙክ ስለ ከንፈርቻ፤ ስለ አሳደጉክ ስለ ጡቶቻ፤ ከአንተ ጋር ስለ ተመላለሱ ስለ አግሮቻና፤ ስለ አዘለክ ስለ ገርባዋ፤ ብሩሃት ስለሚኾኑ ስለ ዐይኖቻ፤ በኅ መፀዛ ስላላቸው

¹⁰ ቅዱስ ኤፍሬም ሶርያዊ፣ ውዳሴ ማርያም ዘገሙስ

አፍንጮቿ፤ ጸዕዳ ስለሚኾነው ጥርሶቿ፤ በመልአኩ በገብርኤል ቃል ስለተበሠሩ (ብሥራትን ስለ ሰሙ) ስለ ገሮቿ፤ ክርሷ ስለነሣኸው ሥርቶና ጸጉር፤ ደምና ዐፅም ስለ ነፍስና ሥጋ አባቶቻችን እንደ አስተማሩን ፈጽሞ ያለመለየትና ያለመለወጥ ከመለኮትነትክ ጋራ አንድ ያደረግኸው)¹¹ በማለት እናትና ልጅ ያላቸው ግንኙነት ቃላት ከቶ ሊገልጹ የማይችሉ ጥልቅ መኾኑን እንዳስተማረ፤ በአምላካችን ቀኝ ዘወትር ለምልጃ የምትቆም ንግሥታችን ቅድስት ድንግልን ዘወትር በአባታችን በዳዊት መዝሙር ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን ታመሰግናታለች።

ነቢዩ ዳዊት በመቀጠል “ስምዲ ወለትየ ወርአዩ ወአጸምኢ እገነኪ” (ልጄ ሆይ ስሜ እዩ ገሮሽንም አዘንብዩ) በማለት በባሕርይ በአብራኩ ያለች በመኾኗ ቅድስት ድንግልን በትንቢቱ “ልጄ” እያለ ጌታ በቅዱስ ገብርኤል ዐድሮ የሚነግራትን ታላቅ የብሥራት ቃልን እንድትሰማ በትንቢቱ አስቀድሞ ነግሯታል፤ ይኸንም ይዘው ሊቃውንት በምስጢር አመቤታችንን ወለተ ዳዊት (የዳዊት ሴት ልጅ) አያሉ ስያሜ ሰጥተዋቷል።

ነቢዩ በመቀጠል “ርስዲ ሕዝበኪ ወቤተ አቡኪ” (ወገንሽን ያባትሽንም ቤት ርሺ) በማለት እንደ ወገኖቿ ሴቶች ልጆች ልማድ በዘር በሩካቤ መውለድ የሌለባት ፍጹም በቅታ የተገኘች መኾኗን ከገለጸ በኋላ፤ “እስመ ፈተወ ንጉሥ ሥነኪ እስመ ውሳቱ እገቢእኪ” (ንጉሥ ወበትሽን ወድዶአልና፤ ርሱ ጌታሽ ነውና) በማለት ንጉሠ ሰማይ ወምድር የኹሉ ጌታ ፈጣሪዋ አካላዊ ቃል ክርስቶስ ንጽሕናዋን፤ ቅድስናዋን፤ ድንግልናዋን ወደ ሥጋዋን ለመዋሐድ የመምረጡን ድንቅ ምስጢር መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ ገልጸለት ይኸንን ትንቢት ሲናገር ሊቃውንትም ከዳዊት ቃል በመነሣት ብዙ ምስጢር አስተምረዋል።

ከሊቃውንት አንዱ አባ ሕርያቆስም በመንፈስ ቅዱስ ተገልጸለት በተናገረው ቅዳሴ ማርያም መጽሐፉ ላይ

“በአማን ነጻረ እገቢአብሔር አብ እምሰማይ ምሥራቀ ወምዕራብ ሰሜን ወደቡብ ወውስተ ኩሉ አጽናፍ አስተንፈሰ ወአጸነወ ወኢረከበ ዘከማኪ ወሠምረ መጣ ዚእኪ ወአፍቀረ ሥነኪ ወፈነወ ኅቤኪ ወልዶ ዘያፈቅር”

(እገቢአብሔር አብ በሰማይ ኾኖ ምሥራቅንና ምዕራብን ሰሜንና ደቡብን ዳርቻዎችን ኹሉ በእውነት ተመለከተ፤ ተነፈሰ አሻተተም፤ እንደ

¹¹አባ ጊዮርጊስ በጋሥጫ፣ መጽሐፈ ሰንታት ገጽ ፳ 16

አንቺ ያለ አላገኘም፤ የአንቺ መጠጣ ወደደ፤ የሚወደውን ልጅንም ወደ አንቺ ላክ)¹² በማለት መጠጣ ንጽሕናዋ መጠጣ ቅድስናዋ በአምላክ ዘንድ የተወደደ መኾኑን ሲገልጽ፤

አባ ጸኔ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም ዘደብረ ሐንታም በማሕሌተ ጸኔ መጽሐፋቸው ክቡር ዳዊት የተናገረውን ኃይስ ቃል ምስጢርን በመጠቀሙ ሲያመለክት፤

“እገቢአብሔር ነጻረ ኩሉ ዓለመ ወኢረከበ ማርያም ዘከማኪ እመ ኪያሁሰ ጸኔ ዘእምክር/ሥኪ ተቀሥመ ዳዊት አመረኪ እንዘ ይብል ቅድመ ስምዲ ወለትየ ወርአዩ ዳግመ እስመ ፈተወ ንጉሥ ሥነኪ አዳመ”

(እገቢአብሔር ዓለምን ኹሉ ተመለከተ፤ ማርያም እንዳንቺ ያለች እናትን አላገኘም፤ ርሱስ ከማሕጸንሽ የተገኘ አበባ ነው፤ ዳዊትም ልጄ ሆይ ስሜ ዳግመኛም እዩ፤ ያማረ ደም ግባትሽን ንጉሥ ወዲልና ሲል አመለከተሽ)¹³ በማለት በድንቅ ሃይማኖታዊ አገላለጽ አስቀምጠውታል።

ክቡር ዳዊትም በመቀጠል “ወይሰግዳ ሎቱ አዋልደ ጢርስ በአምን ወለገጽኪ ይትመከለሉ ኩሎሙ አሕዛብ ብዑላን ምድር” (የጢርስ ሴቶች ልጆች እጅ መንሻን ይዘው ይሰግዱለታል፤ የምድር ባለጠጎች አሕዛብ በራትሽ ይማለላሉ) በማለት የልጇ የዐማኑኤልን የባሕርይ አምላክነት ምስመናን አምነው ሃይማኖታቸውን ምግባራቸውን እንደ እጅ መንሻ ይዘው የአምልኮት ስግደት እንደሚሰግዱለትና፤ ቅድስት ድንግል እናቱም ፈጣሪዋን የወለደች በመኾኗ ከልጇ እንድታማልዳቸው ትውልደ ሴም፤ ትውልደ ካም፤ ትውልደ ያሬት በራቷ ዘወትር የሚማለሉ መኾናቸውን አስቀድሞ ተናግሯል።

እመቤታችንም በታላቅ አክብሮት እጅ እየገሣ “እጋን የተመላሽ ደስተኛዬቱ ሆይ ያሳ ይበልሽ፤ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው ከሌቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ” በማለት ባበሙራት በቅዱስ ገብርኤልና፤ መንፈስ ቅዱስ መልቶባት ድምፅዋን ከፍ አድርጋ “አንቺ ከሌቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ፤ የማሕጸንሽም ፍሬ በሩክ ነው፤ የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ

¹²አባ ሕርያቆስ፣ ቅዳሴ ማርያም ተጽ ፳፬
¹³አባ ጊዮርጊስ፣ ማርያም ተጽ ፳፯፤ 17

እንደት ይኸንልኛል? እነሆ የሰላምታሽ ድምፅ በገርጭ በመጣ ጊዜ ዕንሱ በማሕፀኔ በደስታ ዘሎአልና፤ ከኔታ የተገገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብዕቅት ናት። በማለት በፊቷ እየተማለለች ባመሰገነች፣ በኤልሳቤጥ ብቻ ተመስግኖና እንደማትቀር፤ ቀድሞ አባቷ ዳዊት በተናገረው ትንቢት መሠረት ትውልድ ኹሉ በፊቷ እንደሚማለል፤ "እነሆም ከዛሬ ገምር ትውልድ ኹሉ ብዕቅት ይሉኛል፤ ብርቱ የኾነ ርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጓልና" በማለት እንደተናገረች፤ ይኸንን የወንጌል ቃል በማክበር ዳዊት በተናገረው ትንቢታዊ ቃል እንደ ቅዱሳን አባቶቻችን እኛም ንጽሕት ነሽ ክብርት ነሽ እያልን በፊቷ እየተማለለን በሥዕሏ ፊት ቆመን እንማፀናታለን (ሉቃ፩፡፳፱፤ ፵፩-፵፭፤፵፱)።

ለምሳሌም ያክል በፊቷ ሲማለሉ ከነበሩ ቅዱሳን አበው መካከል የነበረው አባ ይስሐቅ እመቤታችንን በፍጹም ልቡናው ከመውደዱ የተነሣ ከሠርክ ጸሎት በኋላ ሌሎች መነኮሳት ለመኝታ ወደ የበአታቸው ሲኼዱ ርሱ ወደ ቤተ ክርስቲያን በመኼድ በቅድስት ድንግል ማርያም ሥዕል ፊት ቆሞ በፊቷ እየተማለለ ሦስት መቶ ስግደት እየሰጠ፤ በእያንዳንዱ ስግደቱ ላይ "ኦ አግቢአያ ኢየሱስ ክርስቶስ አርአየኒ እመክ አሐተ ሰዓተ" (ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ለአንዲት ሰዓት እናትክን አሳየኝ)¹⁴ እያለ በመጸለይ ለሰባት ዓመት ከቆየ በኋላ፤ በሰባተኛው ዓመት በታላቅ ግርማ ተገልጸለት እመ አምላክን ለማየት በቅቷል፤ ርሷም ምን እንደሚሻ ብትጠይቀው በታላቅ መንፈሳዊ ደስታ በመኾን የንግሥተ ሰማይ ወምድር የርሷን ገጽ ያዩ ዐይኖቹ ሌላ ማየት እንደማይፈልጉና ከልጇ እንድታማልደው ብቻ እንደሚፈልግ ነግሯት፤ ርሷም ከሦስት ቀን በኋላ እንደሚያርፍ ክፍሉም ክርሷ ጋር መኾኑን ገልጸላት ባርካው ዐርጋ፤ በሦስተኛው ቀን ይኸ ቅዱስ አባት አርፏል።

በመኾኑም እያንዳንዱ የተዋሕዶ ምእመን በፍቅሯ በጣዕመ ፍቅሯ ጸንቶ በፍጹም ተመስጦ "እዎድሰኪ ኦ ድንግል ምልዕተ ውዳሴ መጠነ ይክል አፉያ አስተበዕዕ እበየኪ፤ ልሳነ ኪናቤል ኢይክል አብጽኢሐ ውዳሴኪ ወአፊ ሱራፌል ኢይፊጽም ነገረ ዕበየኪ ማርያም"

(ክብር ምስጋናን የተመላሽ ድንግል ሆይ አንደበቱ የሚችለውን ያክል አንቺን እያመሰገንኑ ገናንነትሽን ኢደንቃሉኑ፤ እመቤታችን ሆይ የኪናቤል አንደበት ምስጋናሽን ማድረስ አይቻለውም የሱራፌልም አንደበት ገናንነትሽን ተናግሮ አይፈጽመውም)¹⁵ እያለ በፊቷ ዘወትር

¹⁴ተለምዶ ማርያም ገጽ ፯፻፩
¹⁵አባ ጊዮርጊስ ዘጋግሞ፤ መጽሐፈ ሰዓታት ገጽ ፻፩

በጸሎት ይማለላል።

ክቡር ዳዊት በመቀጠል "ኩሉ ክብራ ለወለተ ንጉሥ ሀሴቦን (ለሀሴቦን ንጉሥ ሴት ልጅ ኹሉ ክብርዋ ነው) በማለት የንጉሥ ዳዊት የንጉሥ ስሎሞን ልጅ የኾነች የእመቤታችን ክብሯ አፍአዊ፤ ምድራዊ ሳይኾን መንፈሳዊና ዘላለማዊ መኾኑን ካስረዳ በኋላ "በዘአዘፋረ ወርቅ ዑጽፍት ወጉብርት" (በወርቅ ዘቦ ልብስ የተገናጸፈችና የተሸፋፈነች ናት) በማለት በወርቅ የተመሰለ ንጽሐ ሥጋ፤ ንጽሐ ነፍስ፤ ንጽሐ ልቡናን አስተባብራ የተገኘች እንደኾነች ገልጦ

"ወይዘሱ ለንጉሥ ደናግለ ድገሬሃ ወቢጻሂ ይወስዱ ለከ" (በኋላዋ ደናግሉን ለንጉሡ ይወስዳሉ፤ ባልንጀሮችዋንም ወደ አንተ ያቀርባሉ) ሲል ባልንጀሮቿ በማለት በስም ደናግል የተባሉ ሠላሳ ስድስቱ ቅዱሳት አንስት ለንጉሥ ክርስቶስ ማደራቸው ተገልጸለት አስተምሯል።

ይኸ ብቻም ሳይኾን "ሆንተ አበውኪ ተወልዱ ለኪ ደቂቅ" (በአባቶችሽ ፈንታ ልጆች ተወለዱልሽ) በማለት ንጽሕናዋን ቅድስናዋን ዘላለማዊ ድንግልናዋን በትንቢት ስለተናገሩ ስለ ዐበይት ነቢያት ፈንታ ደቂቅ ነቢያት፤ ስለ ደቂቅ ነቢያት ፈንታ ክብሯን ወላዲተ አምላክነቷን በስብከት የሚያስተምሩ ሐዋርያት፤ ስለ ሐዋርያት ፈንታም ሰብዓ አርድአት፤ ስለ ሰብዓ አርድአት ፈንታ ሊቃውንት ተተክተው እስከ ዕለተ ምጽአት ድረስ ንጽሕናዋን፤ ቅድስናዋን፤ አማላጅነቷን፤ የአምላክ እናትነቷን ሲመሰክሩላት የሚኖሩ መኾናቸውን ከገለጸ በኋላ

"ወትሠይሚያሙ መላእክተ ለኩሉ ምድር" (በምድርም ኹሉ ላይ ገዢዎች አድርገሽ ትሾሚያቸዋለሽ) በማለት የሠያሜ ነገሥት፤ የሠያሜ ካህናት የክርስቶስ እናት መኾኗንና፤ ይኸንንም የአምላክ እናትነቷን ለመሰከሩ ለነ ደቅስዮስ ወንበር፤ ለነ ኒቆላዎስ ዐጽፍ፤ ለነ ቅዱስ ኢፍሬም "አንዝ እግቢአ መዋግደ ጸጋከ" (አቤቱ የጸጋክን ማዕበል ግታው፤ ወስነው) እስኪሉ ድረስ በቃል ኪዳኗና በአማላጅነቷ ከልጇ ያሰጠቻቸው ታላቅ በረከት መንፈሳዊ ሽመትና ብቃት መኾኑን ያሳያል።

"ወይዘኩ ስመኪ በኩሉ ትውልደ ትውልድ" (ለልጅ ልጅ ኹሉ ስምሽን ያሳስባሉ) በማለት በክርስቶስ የባሕርይ አምላክነት በርሷ ወላዲተ

አምላክነት በማመን የጸና ያለፈው የሚመጣው ትውልድ ኹሉ "ሰአሊ ለነ ቅድስት" (ቅድስት ሆይ ለምንጃን) እያለ የተቀደሰ ስሚን ሳይጠራ የሚውል ማንም እንደማይኖር ቅዱስ ዳዊት በመንፈስ እግዚአብሔር ገላጭነት ተናግሯል። (መዝ 90፡10-13)

ይኸንን በትውልድ ኹሉ የሚደረገውን ቃላት ምስጋናዋን ሲቁ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ በአርጋኖን መጽሐፉ ላይ ሲገልጽ

"ወኩሎሙ ማኅበረ መላእክት ይወድሱኪ እስመ ተመሰልኪ በሥርዐተ ንጽሕኪ ምስሌሆሙ፤ ወኩሎሙ ማኅበረ ነቢያት ይወድሱኪ እስመ ብኪ ተሠልጠ ትንቢቶሙ፤ ወኩሎሙ ማኅበረ ሐዋርያት ይወድሱኪ እስመ ወልድኪ ተኣንዎሙ ወመዋርስተ መንግሥቱ ረሰዮሙ፤ ሰማዕት ሠናያን መዋዕ ይወድሱኪ እስመ ሱታፌ ሕማሙ ለወልድኪ ጸሩ በሥጋሆሙ፤ ደናግል ወመነኮሳት ይወድሱኪ እስመ በአርአያ ንጽሕኪ በፅዕ ሕይወቶሙ፤ ሊቃነ ጳጳሳት ወኤጲስ ቆጶሳት ይወድሱኪ እስመ ሥልጣነ አፋሁ ለወልድኪ ተሰውጠ ወስተ አፋሆሙ፤ ቀሲሳን ሥዩማን ይወድሱኪ እስመ ሊቀ ኮነ ወልድኪ ለሠርዋ ክህነቶሙ፤ ዲያቆናት ሠናያን ፍጹት ይወድሱኪ እስመ ኮነ ላእካን ለምስጢረ መለኮተ ወልድኪ፤ አናጉንስጢስ ወመዘምራን ይወድሱኪ እስመ ለሰብሐተ ወልድኪ ከመ ጸናጽላት ይደምፁ በውስተ ቤተ መቅደስ፤ ወኩሎሙ ማኅበረ ክርስትያን ይወድሱኪ እስመ ለብሉ ሰንዱን ጥምቀት ዘእማየ ገበ ወልድኪ"

(የመላእክት አንድነት ኹሉ ያመሰግኑሻል፤ በንጽሕና ሥርዐት እነርሱን ትመስያለሽና፤ የነቢያት አንድነት ኹላቸው ያመሰግኑሻል ተስፋ ትንቢታቸው እውን ኾኖ በእንቺ ተፈጽሟልና፤ የሐዋርያት አንድነት ኹላቸው ያመሰግኑሻል የተወደደ ልጅሽ ወንድሞችን አድርጓቸዋልና፤ ድለ መልካሞች ሰማዕታት ያመሰግኑሻል የልጅሽ መከራ አንድነት በሥጋቸው ተሸክመዋልና፤ ደናግልና መነኮሳት ያመሰግኑሻል ሕይወታቸውን ለንጽሕናሽ ምሳሌ በፅዕት አድርገዋልና፤ ሊቃነ ጳጳሳት፤ ኤጲስ ቆጶሳት ያመሰግኑሻል የልጅሽ አንደበት ሥልጣን በአንደበታቸው ተዋሕዷልና፤

ኹማምንት ቀሳውስት ያመሰግኑሻል ለማዕርገ ክህነታቸው ልጅሽ አለቃ ኸነዋልና፤ አንባቢዎችና መዘምራን ያመሰግኑሻል ልጅሽን ለማመስገን እንደ ወርቅ ጸናጽሎች ይጮኻሉ፤ የክርስቲያን አንድነት ኹላቸው ያመሰግኑሻል ከልጅሽ ጎን ከፈሰሰው ውሃ የጥምቀት መግናጸፊያን ለብሰዋልና)፤¹⁶ በማለት ዳዊት አስቀድሞ በትንቢቱ እንደተናገረ ፍጥረት ኹሉ የፈጣሪውን እናት ብፅዕት እያለ የሚያመሰግናት መኾኑን አስተምሯል።

የእግዚአብሔር ከተማ

ነቢዩ ዳዊት በመንፈስ እግዚአብሔር እየተቃኘ ቅዱስ ገብርኤል እመቤታችንን እንደሚያበሥርና ርሷም የአምላክ ማደሪያ እንደምትኾን ተገልጸለት

"ፈለግ ዘይውሕዝ ያሥተፌስሕ ሀገረ እግዚአብሔር" (የሚፈስስ ወንዝ የእግዚአብሔርን ከተማ ደስ ያለኛል) በማለት ወንዝ ከላይ ወደታች እንዲፈስ ኹሉ ከሰማይ ወደ ምድር የወረደ ቅዱስ ገብርኤልም የእግዚአብሔር ሀገር እመቤታችንን "ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅንም ትወልጃለሽ" ብሎ ልዩ ብሥራትን ነግሮ ደስ የሚያለኛት መኾኑን ተናግሯል (መዝ 92፡5-7)።

የመንፈስ ቅዱስ እንዚራ የተባለው ሊቁ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩዓ፤ መልአኩ ከላይ እንዴት እንደመጣ ቅድስት እመቤታችንንም እንዴት ደስ እንዳለኝ ሲጽፍ

"What reason has summoned the watcher for His descent..." (መልአኩን በፊቱ መላክ ለምን አስፈለገው? ቢሉ ብላቴና እናቱ የመውረዱን ነገር፤ ያለጋብቻ በማሕፀኗ መፅሰሷን ሳትሰማ እንዳትቀር ነዋ፤ በዚህም ምክንያት በድንግልና ስለምትወልደው፤ ስለምታዝለው፤ ስለምትሸከመው ልጅ ለእመቤታችን ያሳውቃት ዘንድ መልአኩን ላክ፤ ከመላእክቱ መኻከል አንዱ ትእዛዙን ተናገረ፤ ርሱም በመንገዱ እንዳይዘገይ በፈጣን ክንፎቹ ቸኮለ፤ ገብርኤል የተናገራቸው ቃላት የተሰውሩ ናቸው፤ በልዑል ጌታ በምስጢር ተነግረዋልና፤ መላኩ ብቻ

¹⁶ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ አርጋኖን ዘሰጉይ፤ ምዕ ፲፮፡፳፮-፵፮

በመጽሐፍ ተጻፈልን፤ ግን እንዴት ባለኹኔታ እንደተናገረ አልተጻፈልንም፤ መልእክተኛ የሚያውቀውን ኹሉ ለምታምነው ሴት አስተማረ፤ የሰማውንም ለተባረከችው ሴት ነገረ፤ ይኸም መልእክ በንጉሡ የታወቅውን ይዞ ኼደ፤ ከሰማያት ኃይላት በላይ ፈጥኖ ኼደ፤ ከመሰብሰባቸው በላይም ተነጠቀ ግን አልተከለከለም፤ ፈጥኖ ከመላእክቱ ኅብረት ተለይቶ ተነሣ አልዘገየም፤ ፈጣን ነፋስ ላይ ወጣ፤ በነበልባል መንገዶች ውስጥም ዐለፈ፤ የመላእክትን ኅብረት ባሉበት ትቶ ወደ ምድር ወረደ፤ ከልዑል በታ ወርዶ ወደ እመቤታችን ማርያም ቀርቦ ራሱንም ዝቅ አደረገ፤ መልእክተኛ የንጉሡን እናት ሲመለከት ራሱን ዝቅ አደረገ፤ መልእክቱን ተናገረ በጸጥታም መልሱን ጠበቀ፤ ሰላም የመላበት መልእክቱን አስተላለፈ፤ በምስጢር ምስጢር ኸኖ የተጻፈውን ከፍቶ በርቱዕ አንደበቱ በፊቷ አነበበ፤ ከሌቶች ኹሉ የተባረከኸ ለኸንሽ ላንቺ ሰላም ይኹን፤ እነሆ ጌታዬ ካንቺ ጋር ነው አላት... እመቤታችን ከመልእክተኛ ገብርኤል ጋር እንዲኸ እየተነጋገረች የቆመችበት ያ ጊዜ በድንቅ የተመላ ነው፤ አንዲት ከድኻ ቤት የወጣች ትሕት ልጅ እና አንድ መልእክተኛ የምድርና የሰማይን ሰራዊት ስለሚያስታርቅ ጉዳይ በመደነቅ ተነጋገሩ)፡፡¹⁷ በማለት አስደናቂውን የምሥራች ቃልን በማብሰር ደስ እንዳለፍት አስተምሯል፡፡

ነቢዩ ዳዊትም በዚኸ ትንቢቱ ቅድስት ድንግል "የእግዚአብሔር ከተማ" በማለት የተናገረበት ምክንያት፤ ንጉሥ በከተማው እንዲኖር ኹሉ ጌታም ማሕፀኗን ከተማ አድርጎ ፱ ወር ከ፩ ቀን ሲመለከንበት የሚኖር ነውና ነው፤ ከዚኸም የተነሣ ሊቃውንት በተለያዩ ድርሳናት ላይ ቅድስት ድንግል ማርያምን ሀገረ እግዚአብሔር፤ ማኅደረ መለኮት፤ ጸርሐ ቅድሳቱ ለወልድ (የወልድ የመመስገኛው አዳራሽ)¹⁸ በማለት አመስግነዋታል፡፡

ከቡር ዳዊትም በመቀጠል "ቀደስ ማኅደሮ ልዑል" (ልዑል ማደሪያውን ቀደስ) በማለት ልዑል እግዚአብሔር ማደሪያው ቅድስት ድንግል ማርያምን የቀደሰ ማለት በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ ያጸና፤

¹⁷ Jacob of Serugh on Nativity p48, On the Mother of God p 29
¹⁸ እሳ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ መጽሐፈ ሰዓታት፤ ቅዱስ ያራድ፤ መጽሐፈ ድንገጽ ፫፻፳፱

ያከበረ፤ የለየ መኾኑን በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት ከተናገረ በኋላ "እግዚአብሔር ውስተ ማእከላ ኢትትሀወክ ወይረድኣ እግዚአብሔር ፍጽመ" (እንዳትታወክም እግዚአብሔር በመካከልዋ ነው፤ እግዚአብሔርም ፈጥኖ ይረዳታል) በማለት እመቤታችን በዘመዶቿ ፍዳ እንዳትያዝ እግዚአብሔር በማሕፀኗ ዐድሮ የሚረዳት የሚጠብቃት መኾኑን አስተምሯል፡፡

ታላቁ ሊቅ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግም በዘመዶቿ ፍዳ እንዳትያዝ ጌታ እንዴት እናቱን እንደጠበቀ ሲያስተምር

"Our Lord descending to earth beheld all women..." (አምላካችን ወደ ምድር ያሉትን ኹሉንም ሴቶች ተመለከተ፤ ከነርሱም መካከል መልካም የነበረችውን ርሷን ርሱ ለራሱ መረጣት፤ መረመራት፤ ትሕትናን እና ቅድስናንም በርሷ ውስጥ አየ፤ ንጹሕ ልብ ያላትና አምላክዋን አጥብቃ የምትሻ ነፍስ ነበረች፤ የተቀደሰ ልብና የፍጹምነት ባሕርይ በሙሉ ነበራት፤ ስለዚኸም ርሱ ከኹሉ ይልቅ ንጹሕትና ቅን የኾነችውን ርሷን ለራሱ መረጣት፤ ከስፍራው ወርዶ ከሌቶች ኹሉ መካከል ብዕዕት በኾነችው በርሷ ዐደረ፤ ምክንያቱም ከርሷ ጋር የሚተካከል አንድ ስንኳ በምድር ላይ አልተገኘምና፤ ርሷ ብቻዋን ትሕት፤ ንጹሕት፤ ጽድልት እና መርገም (ኩነኔ) የሌለባት ናት፤ ስለዚኸም ሌላ ማንም ሳትኾን ርሷ ብቻ እናቱ ልትኾን የተገባች ኾነች፤ ከከፋት የራቀችና ከዐመፃ የጸዳች መኾኗን ርሱ ተመለከተ፤ በውስጧም አንድስ ስንኳ የረከሰ መሻት አለመኖሩን አየ፤ ምንም አይነት የቅንጦት ሐሳብ የላትም፤ በጭካኔ የሚጉዳ ዓለማዊ ምክርም የለባትም፤ የምድራዊ ኩራት መሻትም በርሷ ውስጥ አይነድም፤ ልቧም በተራና በርካሽ ነገሮች አልተያዘም፤ ርሷን የሚመስል ከርሷም ጋር አቻ የሚኾን በምድር ኹሉ አለመኖሩን ዐይቶ፤ እናት ትኾነው ዘንድ እና መልካም ወተት ይጠባ ዘንድ ርሷን መርጦ ወሰዳት፤ ርሷ በእግዚአብሔር ፍቅር የተመላች እና አስተዋይ ነበረች፤ ምክንያቱም አምላካችን ፍቅር በሌለበት ስፍራ አይኖርምና፤ ታላቁ ንጉሥ ወደኛ ይመጣ ዘንድ በወደደ ጊዜ፤ ከምድራቱ ኹሉ ንጹሕ በኾነውና ርሱን ደስ ባለኛው ማደሪያ ዐደረ፤ በድንግልና ባጌጠውና አንዳች እንክን ባልነበረው ማሕፀን ዐደረ፤ ቅድስናን የሚያጉድል አንዳች ሐሳብም በዚኸ ማሕፀን አልነበረም፤ በተፈጥሮ (በባሕሪዋም) በፈቃድዋም ከኹሉ ይልቅ መልካም ነበረች፤ ምክንያቱም ደስ በማያሰኙ ፍላጎቶች ከቶ ያልረከሰች ነበረችና፤ ከሕፃንነቷ ገርምራ ኩነኔ በሌለበት እውነተኛ ታማኝነት ጸንታ ቆማለች፤ ከሕገጋቱ ሳትተላለፍም በዚኸ መንገድ ተጓዘች፤ ቀድሞውኑ የነበረው

ተፈጥሮዋ መልካም የኾነውን ብቻ በማሻ ፈቃድ ተጠብቆ ኖረ፤ ምክንያቱም በአካሏ ውስጥ የድንግልና ማረጋገጫዎች (መገለጫዎች)፤ በነፍሷም ውስጥ የተቀደሱ ነገሮች ሹል ጊዜ ነበሩና)፡፡¹⁹ በማለት በንጽሕና በቅድስና የተጌጠች፤ አስቀድሞ ዳዊት እንደተናገረው ባለቤቱ እግዚአብሔር በዘመዶችዋ ፍዳ እንዳትያዝ የጠበቃት መኾኑን ሊቁ በማራቀቅ አመስጥሮታል፡፡

በተመሳሳይ መልኩ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ለዳዊት የራቀውን አቅርቦት የረቀቀውን አጎልቶለት ጊዜው ሳይደርስ እንደደረሰ ጊዜው ሳይቀርብ እንደቀረበ ሹኖ የአምላክ ሥጋዊ ተገልጾለት "በከመ ሰማዕነ ከማሁ ርአሃ" (እንደ ሰማን እንዲሹ ዐየን) በማለት ነቢያት ይወርዳል ይወለዳል ሲሉ እንደሰማን ከአመቤታችን ተወልዶ ዐየነው፤ "በሀገረ እግዚአ ኃያላን በሀገረ አምላክነ እግዚአብሔር ሣረራ ለኃለም" (በሰራዊት ጌታ ከተማ፣ በአምላካችን ከተማ፣ እግዚአብሔር ለዘላለም ያጸናታል) ሲል በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ ለዘላለም ካጸናት ከሀገረ እግዚአብሔር ከድንግል የመወለዱን ደረቅ ሐዲስ የኾነ ትንቢታዊ ኅይለ ቃልን ተናግሯል (መዝ 92:5)፡፡

ክነፈ ርግብ

ሰባት ሀብታት የተሰጡት ነቢያ እግዚአብሔር ዳዊት በምድረ ርስት በአያሩሳሌም ላይ የተገኘች በየዋህነቷ በርግብ የምትመልል ቅድስት ድንግልን ክንፎቿ በብር በተሠሩ ጎኖቿም በወርቅ በተሸለሙ በርግብ አምሳል በመንፈስ እግዚአብሔር ተመልክቶ በመዝ 92:15 ላይ

"እመኒ ቤትክመ ማዕከለ መዋርስት" (በርስቶች መካከል ብቃድሩ) በማለት ቀድሞ ኖላ ለልጅ ለሴም ባወረሰው ኋላም ለአብርሃም ወደ ተሰጠው ወደ ሴም ዕሃ ብትደርሱ "ክነፈ ርግብ በብሩር ዘግቡር" (ኩብር እንደተሠሩ እንደ ርግብ ክንፎች) በማለት በዚያች የሴም ርስት ውስጥ በየዋህነቷ በርግብ የተመለሰችው ቅድስት ድንግል ማርያምን ክንፎቿ በብር በተሠሩ ርግብ አምሳል ማለት የሥጋዋን የነፍሷንና የሕሊናዋ ንጽሕናን በብር በተሠሩ ክንፎች አምሳል ማየቱን ከገለጸ በኋላ፡-

"ወገበዋቲሃኒ በሐመልማለ ወርቅ" (ወገቦቿም በወርቅ ቅጠል የተሠሩ) በማለት በወርቅ የተመለሰ ወገበ ልቡናዋ "እንደ ቃልክ

¹⁹ Jacob of Serugh, on the mother of God pp. 23-25
24

ይኹንልኝ" በማል የቅዱስ ገብርኤልን ብሥራት በማመን የጸና መኾኑን በምስጢር ከገለጸ በኋላ እናቱን እንዲያበሥር ባዘዘው በቅዱስ ገብርኤል ብሥራት ለማያዋ ንጉሥ ጌታ በየዋህነቷ በርግብ ከተመለሰችው ከቅድስት ድንግል ተወልዶ ድኅነትን እንደማያደርግ "አመ አዘዘ ሰማያዊ ንጉሥ ላዕሌሃ" (ሰማያዊ ንጉሥ በላይዋ ባዘዘ ጊዜ) በማለት የተናገረው ትንቢታዊ ኅይለ ቃል በእጅጉ አስደናቂ ነው፡፡

ሊቃውንትም ይኸንን ምስጢር በመረዳት ቅድስት ድንግልን "ርግብ ዳዊት" እያሉ ሲያመለካጁት፤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችንም የዳዊትን ዝማሬ መሠረት በማድረግ "ክነፈ ርግብ በብሩር ዘግቡር ሰላም ለኪ፤ ወገበዋቲሃኒ በሐመልማለ ወርቅ ሰላም ለኪ" (በብር የተሠራሽ የርግብ ክንፍ ሰላምታ ይገባሻል፤ ወገቦቿም በወርቅ ቅጠል የተሠሩ ሰላምታ ይገባሻል)²⁰ በማለት እመቤታችንን እስከ ዕለተ ምጽአት ታመሰግንበታለች፡፡

እንዲክ ብላም ምስጋናን ከምታቀርብ በልጇ ደም ከተመሠረተ ችውና የሲኦል ደጆች ከማያነዋውጁት ንጽሕናዋን፤ ቅድስናዋን፤ ወላዲተ አምላክነቷን ከምትመስክር ቤተ ክርስቲያን "ርግብ ዳዊት" የተሰኘች ቅድስት ድንግል ማርያም እንደማትርቅ፤ አባ ጽጌ ድንግልንና አባ ገብረ ማርያም ዘደብረ ሐንታ በማሕሌተ ጽጌ መጽሐፋቸው ላይ

"ተንሥኢ ወንዲ ያፊ ገነት እምአድባር ክርቤ ወወልው ወሐውጺ ቤተ ክርስቲያን እንተ መሳክው ርግብ ተነብዮ ማርያም ዘተአምርከ ፍትው ክንፍኪ ርሱይ በጽጌ ብሩር ጸዕድው ወበጽጌ ወርቅ ሐመልማለ ዝባኪ ሥርግው"

(የገነት ምፍ ድንግል ሆይ፤ ከሹቱዎች ሹሉ ከሚበልጡ ክርቤና ዐልው ከአሉባቸው ተራራዎች ተነሥተሽ ነይ፤ ታምርሽም ያማረ የተወደደ የትንቢት ርግብ ማርያም የብርሃን መስኮት ያለባት ቤተ ክርስቲያንን ጎብኚ፤ ክንፍሽ ነጭ መልክ ባለው ብራማ አበባ ያጌጠ ነው፤ ጎንሽም በጫና አረንጓዴ በመለለ ወርቅ አበባ የተሸለመ ነው)²¹ በማለት ምስጢሩን

²⁰ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ መጽሐፈ ሰዓታት ገጽ ፹፭
²¹ አባ ጽጌ ድንግል፤ ማሕሌተ ጽጌ ተ፡ ፲፫

በማራቀቅ ተርጉሙው ታል።

የነገረ ማርያም ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም ከዳዊት መዝሙር በመነገት በእንዚራ ስብሐት መጽሐፉ ላይ

“ዎራ ትንዚት አንቲ በብሩር ዘግቡር አክናፊሃ
ወበሐመልማሰ ወርቅ ጽፋይ ወግሉፍ ገወዋቲሃ
ዘሐለቡ ላቲ ደቂቀ ቆሪ ሰጽዮን በአናቅጺሃ”

(የቆሪ ልጆች ጽዮንን በደጃፎችዋ ያመሰገኗት፤ ጉኖቿ በጠራ የወርቅ ሐመልማሰ የተቀረጹና ክንፎቿም በብር የተሠሩ የትንቢት ዎጭ አንቺ ነሽ)²² በማለት ሲያስተምር፤ ይኸቺ በዳዊት መዝሙር በርግብ አምሳል የተገለጸች የቅድስት ድንግል ማርያምን በረከቷን በመፈለግ በመጽሐፈ ሰዓታቱ ላይ በድጋሚ፡- “ንዲ ንቤዮ ኦ ድንግል ምሰለ ዳዊት አቡኪ መዘምር ዘሐለቡኪ እንዘ ይብል ክነፈ ርግብ በብሩር ዘግቡር”

(ድንግል ሆይ በብር የተሠራ የርግብ ክንፍ ነሽ ብሎ ካመሰገነሽ ካባትሽ ከዳዊት ጋር ወደኔ ነይ) በማለት ሲያመሰግናት፤ ይኸው ሊቅ ጠዚኸ ሳያበቃ በአርጋኖን መጽሐፉ ላይም፡- “ተፈሥሒ ኦ ርግብ ጸዐዳ ክነፊሃ በብሩር ዘግቡር ወገወዋቲሃኒ በሐመልማሰ ወርቅ ዑጽፍት ወሐብርት”

(ጉኖቿ በወርቅ ዐመልማሎ ተሸልመው የተጉናጸፉላት፤ ክንፎቿም በብር የተሠሩላት ነጭ ርግብ ሆይ ደስ ይበልሽ)²³ ሲል በየዋህነቷ በርግብ የተመሰለችው የቅድስት ድንግል ማርያም ንጽሕናዋን፤ ቅድስናዋን፤ ድንግልናዋን እነ ዳዊት እነ ሰሎሞን በወርቅ መስለው የተናገሩላት መኾኗን መስክሯል።

እመቤታችን በርግብ፤ በክንፍ መስለው የተናገሩ ነቢያት ብቻ ሳይኾኑ፤ ከሐዋርያት መካከል ዮሐንስ በራእዩ ላይ “ዘንደውም ወደ ምድር እንደተጣለ ባየ ጊዜ ወንድ ልጅ የወለደችውን ሴት አሳደዳት፤ ከእባቡም ፊት ርቃ አንድ ዘመን፤ ዘመናትም፤ የዘመንም እኩሌታ ወደምትመገብበት ወደ ስፍራዋ ወደ በረሐ እንድትበር ለሴቲቱ ኹለት የታላቁ ንሥር ክንፎች ተሰጣት” በማለት በዘንደ የተመሰለ ዲያብሎስ በእባብ በተመሰለ በሄሮድስ ዐድሮ አምላክን የወለደች ቅድስት ድንግል ማርያምን ወደ ግብጽ በረሐ ሦስት ዓመት ከስድስት ወር እንድትሰደድ ሲያደርግ ማሕደረ መንፈስ ቅዱስ ለኾነቸው ለእመቤታችን በኹለት የንስር ክንፎች የተመሰሉ ንጽሐ ሥጋና ንጽሐ ነፍስ የተሰጣት መኾኑን አስተምሯል (ራእ ፲፪፥፲፫-፲፬)።

²² አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ እንዚራ ስብሐት ገጽ 3፤ መጽሐፈ ሰዓታት ገጽ ፲፬
²³ አርጋኖን ዘገሙስ፤ ምዕ ፱፻፲፫

ዐዲሲቱ እንቦሳ

በክቡር ደሙ ፈሳሽነት ዓለምን ያዳነ ለመታረድ እንደሚነዳ ጠቦት በሚሸልቁት ፊት ዝም እንደሚል በግ አፋን ያልከፈተ የዓለም መድኅኒት ክርስቶስን ስለምትወልድ ስለቅድስት ድንግል ማርያም ተገልጸለት

“አሠምሮ ለእግዚአብሔር አምላካም ጣዕዋ ዘኢያብቄለ ቀርነ ወጽፍረ” በማለት ቅድስት ድንግል በእምቦሳ፤ መሥዋዕት ኾኖ የቀረበ ልጇን ቀንድና ጥፍር ባለበቀለ በላሕም መስሎ ተናግሯል (መዝ ፳፰፥፴፩)።

ይኸንን የዳዊትን ቃል ኢትዮጵያዊው ሊቅ አባ ጊዮርጊስ በአርጋኖን መጽሐፍ ላይ በጥልቀት ሲተረጉም

“ወኢረከበ ሰይጣን ወኢምንተኒ ምክንያተ በላዕሌሁ ወበእንተዝ ይቤ ዳዊት አሠምሮ ለእግዚአብሔር አምላካም ጣዕዋ ዘኢያብቄለ ቀርነ ወጽፍረ፤ ላሕመ እንክ ለመዮ ለወልደ እግዚአብሔር ወጣዕዋኒ ለመዮ ለቅድስት ድንግል ወዘይቤሰ ዘኢያብቄለ ቀርነ ወጽፍረ በእንተ ዘለሎቲ ትዕግልት ውስተ እዴሁ ወኢክበደ ንጢአት ዲበ ርእሱ አማንኪ መሥዋዕት ንጹሕ ኢየሱስ ናዝሬዊ ወልደ ቅድስት ጣዕዋ አማንኪ መሥዋዕት ንጹሕ ወላሕም መግዝእ ዘኢይትዊዳእ ኅብሐ አማንኪ መሥዋዕት ንጹሕ ዘይቄድሶሙ ለእለ በልዕዎ ወይሬሰዮሙ ብሁዓነ ለእለ ነሥዕዎ፤ አማንኪ መሥዋዕት ንጹሕ ዘተሦዐ በእደ ዕብራውያን፤ አማንኪ መሥዋዕት ንጹሕ ዘተሦዐ በእደ አይሁዳዊ አማንኪ መሥዋዕት ንጹሕ ዘኢይትኔየል በቀርነ በቅድመ እለ ይረግዝዎ ወበግዕ ነባቢ ዘኢያውሥዐ ቃለ በቅድመ እለ ይቀርጽዎ (ኢሳ ፶፫፥፳) አማንኪ መሥዋዕት ንጹሕ ዘኒ በልዐ እምሥጋሁ ኢይመውት ወዘኒ ሰትየ እምደሙ ኢይማለን”

(ሰይጣን በርሱ ላይ ምንም ምክንያት አላገኘም፤ ስለዚኸም ዳዊት አንዲኸ እለ ከባለቀንድና ስኩናው ከተሰነጠቀ በራ ይልቅ እግዚአብሔርን ደስ አለኝዋለኑ (መዝ ፳፰፥፴፩)፤ የእግዚአብሔርን ልጅ ላም (ወይሬን) ብሎ ጠራው፤ ቅድስት ድንግልንም እምቦሳ ብሎ ጠራት፤ ቀንድና ጥፍር ያላበቀለ ብሎ የተናገረው ንጥቂያ በእጁ በራሱም ላይ ንጢአት ስለሌለበት ነው፤ የንጽሕት እምቦሳ ልጅ የናዝሬቱ ኢየሱስ በእውነት ንጹሕ የተወደደ መሥዋዕት ነው፤ መሥዋዕትነቱ የማያቋርጥ ፍሪዳነቱ የማያልቅ ንጹሕ ላም እውነተኛ መሥዋዕት ነው፤ የቤሉትንም የሚቀድሳቸው የተቀበሉትንም ንኡዳን ክቡራን የሚያደርጋቸው ርሱ በእውነት ንጹሕ መሥዋዕት ነው፤ በሚወጉት ፊት በቀንዱ የማይበረታታ የንጽሕ መሥዋዕት ላም በሚሸልቁት በአይሁድ ፊት ምላሽ ያልለጠ ነባቢ በግዕ

እውነተኛ ንጹሕ መሥዋዕት ነው (ኢሳ 53:7) ከሥጋው የበላ አይሞትም ከደሙም የጠጣ ጥፋት አያገኘውም እውነተኛ ንጹሕ መሥዋዕት ነውና)24 በማለት ሥጋውን ቁርሶ ደሙን አፍስሶ የሰጠን ምግብ ርጉባን ስቴ ጽሑጉን ላሕም ወልደ እግዚአብሔርን ያስገኘችልን ዐዲሲቱ ዕንባሳ የተባለች ቅድስት ድንግል ማርያም መኾኗን በጥልቀት አስተምሯል።

ሊቁ ቅዱስ ያሬድም በመጽሐፈ ድንጋሪ ላይ ምስጢሩን በመጠቅለል

"ይደድስዎ መላእክት ለማርያም በውስተ ውሳጤ መንጠላዕት ወይብልዎ በሐኪ ማርያም ሐዳስዩ ጣዕዎ" (ድንግል ማርያምን መላእክት በመጋረጃ ውስጥ ኾነው ያመለካታል፤ ዐዲሲቱ እንባሳ ማርያም እያሉም ሰላም ይሏታል)25 በማለት ማኅበረ መላእክት በመላ የፈጣሪያቸውን እናት በዚህ ቃል እንደሚያመለካታት አስተምሯል።

ኢትዮጵያዊው ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም በመጽሐፈ ሰዓታቱ ላይ በዳዊት ቃል ሲያመለካት

"ኩሎን አዋልዲሃ ለሔዎ

በምግባረ ሠናይ እለ ተሰርገዎ

እምንዎመ ሀኬት እለ ጽሕዎ

ዕበያተኪ ዜነዎ

ተፈሥሒ ማርያም ሐዳስዩ ጣዕዎ"

(ከስንፍና እንቅልፍ የነቁ በመልካም ምግባር ያጌጡ የሔዎን ልጆች በመላ፤ ዐዲሲቱ እንባሳ ማርያም ደስ ይበልሽ እያሉ ገናንነትሽን ተናገሩ)26 በማለት ምእመናን ኹሉ መድኅኒታቸው ክርስቶስን የወለደችላቸው ቅድስት ድንግል ማርያምን የሚያመለካት መኾኗን አስተምሯል።

እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያምን በእንባሳ መስሎ የገለጸ ክቡር ዳዊት ብቻ ሳይኾን ነቢዩ ኢሳይያስም በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት በትንቢቱ በምዕ 26:1-5 ላይ፡- "በዚያም ቀን እንዲኾ ይኾናል ሰው ከላሞቹ አንዲት ጊደርንና ኹለት በጎችን ያሳድጋል የአንዲት በግ ወተትም ኹለት ሰዎችን ያጠግባል ወተትም ይበሃል በሀገሪቱም መኻከል የቀረ ኹሉ ቅቤና ማር ይበሃል" በማለት እመቤታችንን በእንባሳ መስሎ የተናገረውን ሊቃውንትም የነቢያትን ትንቢቶች በተረጎሙበት መጽሐፈ ፀሐይ በሚለው መተርጎሙ መጻሕፍት የኢሳይያስን ትንቢት ሲተነትኑ

24 አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ አርጋኖን ዘሰኑይ ምዕ ፪፡፱፮-፵፫
25 ቅዱስ ያሬድ፤ መጽሐፈ ድንጋሪ ፫፡፲፱፻፲፫፤ መዋሥዕት ዘእግዚአብሔር ማርያም ገጽ ፳፬
26 አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ መጽሐፈ ሰዓታቱ ገጽ ፳፫

"ኢሳይያስን ይቤ ይእተ አሚረ ያመገዘዕ ሰብእ ዕጉልተ እምውስተ አልሕምት ወክልኤ እምውስተ አባግዕ ወይበዝነ እንክ ሐሊብ ዘውስተ ምድር ወይሴሰዩ መዐረ ወቅብዐ እለ ይነብሩ ውስተ ምድር፤ ሰብእስ ክርስትያን አሙንቱ ወዕጉልተኒ ማርያም ይእቲ ወአልሕምትኒ አበው ቀደምት አሙንቱ ወክልኤ አባግዕሰ ሐዲስ ወብሉይ ሀሊብሰ ትምህርተ ወንጌል ወመዐርኒ ትምህርተ ኦሪት ወቅብዕኒ ማዮ ጥምቀት ወምድርኒ ቤተ ክርስትያን ይእቲ ወእለኒ ይነብሩ ውስተታ ክርስትያን አሙንቱ"

(ኢሳይያስ እንዲኾ ይላል ያን ጊዜ ሰው ከላሞች መኻከል እምቦላን ያደልባል፤ ከበጎች መኻከልም ኹለቱን፤ እንግዲኾ በምድር ውስጥ ወተት ይበሃል፤ በምድር የሚኖሩ መዐርንና ቅቤን ይመገባሉ፤ ሰዎች የተባሉት ክርስቲያኖች ናቸው፤ እምቦላም የተባለች ማርያም ናት፤ በአልሕምት የተመሰሉት ቀደምት አበው ናቸው፤ በኹለት አባግዕ የተመሰሉትም ብሉይ ኪዳንና ሐዲስ ኪዳን ናቸው፤ በወተት የተመሰሰ ትምህርተ ወንጌል ነው፤ በማር የተመሰሰ ትምህርተ ኦሪት ነው፤ ቅብዕ የተባለው የጥምቀት ውሃ፤ ምድርም የተባለች ቤተ ክርስቲያን ናት፤ በውስጧም የሚኖሩ ክርስቲያን ናቸው)27 በማለት ሲያስተምሩ፤ ሊቁ ቅዱስ ያሬድም በድንጋሪ ላይ "ኢሳይያስ ይቤ ሐዳስዩ ጣዕዎ" (ኢሳይያስም ዐዲሲቱ እንባሳ አንቺ ነሽ አለ)28 በማለት አስተምሯል።

ይኸንም የምስጢር አንድነት ስናይ ለኹሉም ቅዱሳን አበው የቅድስት ድንግል ማርያምን ክብር የገለጠ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን አናመለካለን።

ፀምረ ዳዊት

ነቢዩ እግዚአብሔር ዳዊት በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ ለጊዜው ለልጁ ለንጉሥ ሰሎሞን፤ ፍጻሜው ግን ለሰማይና ለምድር ንጉሥ ለክርስቶስ የኾነ ታላቅ የሥጋዊ ምስጢር ተገልጾለት በመዘ ፸፩፡፮ ላይ

"ወይወርድ ከመ ጠል ውስተ ፀምረ" (እንጂ ጠል (ዝናም) በባዘቶ ላይ ይወርዳል) በማለት ጠል ምሳሌው የኾነ የሕይወት ውሃ፤ የሕይወት ዝናም የተባለ አካላዊ ቃል ክርስቶስ፤ ፀምረ ምሳሌዋ በኾነች በቅድስት ድንግል ማርያም ማሕፀን የሚያድር መኾኑን ከገለጠ በኋላ፡ ይኸንኑ በማገላት "ወከመ ነጠብጣብ ዘያንጠበጥብ ዲበ ምድር" (በምድርም) ላይ

27 መጽሐፈ ፀሐይ፤ ገጽ ፲፮
28 ቅዱስ ያሬድ፤ መጽሐፈ ድንጋሪ

እንደሚንጠባጠብ ጠብታ ይወርዳል) በማለት ለስ ብሎ የሚንጠባጠብ ጠብታ ዝናም ከሰማይ ወርዶ ከምድር እንዲሰማማ አማናዊ ንጹሕ ዝናም የሚባል ጌታ፤ የተጠማች ምድር ምሳሌዋ በሚኾን በድንገል ማሕፀን ፱ ወር ከ፭ ቀን ማደሩን በምሳሌያዊ አገላለጽ አስተምሯል።

እመቤታችንን በፀምር፤ አካላዊ ቃል ክርስቶስን ቢጠል መስሎ በምሳሌ ማስተማር መግለጥ ቀደም ያለ እንደኾነ "ነገረ ማርያም በብሉይ ኪዳን ክፍል አንድ" ብዬ በጻፍኩት መጽሐፍ ላይ "ንጹሕት መስክ" በሚለው የዘዳግም ፴፪፥፩-፪ ትንታኔና፤ የጌዴዎንን ፀምር (ብዝት ግምጃ) በሚለው ክፍል በስፋት የተነተኑት ሲኾን፤²⁹ ዳግመኛም ጌታን በጠብታ፤ ድንገልን በተጠማች ምድር መስሎ መግለጽን በዚህኛው የነገረ ማርያም መጽሐፍ ላይ በትንቢተ ኢሳይያስ ምዕ ፵፬፥፫ ትንታኔ ላይ በሰፊው የምናየው ሲኾን፤ የነዚህ ኹሉ ቅዱሳን አበው የቃላቸው የምሳሌያቸውን ሕብረት ስናይ ያናገራቸው አንድ መንፈስ ቅዱስ መኾኑን እንረዳለን።

ኢትዮጵያዊ ቁርሎስ ሊቁ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም ይኸንን የዳዊትን ቃል በመጽሐፈ ምስጢር ላይ ሲተረጉሙ:- "ዳዊትን ይዜ በእንተ ርደተ መለኮት ንብ ማርያም ወይወርድ ከመ ጠል ውስተ ፀምር ወከመ ነጠብጣብ ዲበ ምድር ወይሠርጽ ጽድቅ በመዋዕሊሁ ወብዙግ ሰላም እስከ የጎልፍ ወርጎ ወይኳንን እምባሕር እስከ ባሕር ወእም አፍላግ እስከ አጽናፈ ዓለም ይገንዩ ቅድሜሁ ኢትዮጵያ ወጸላእቱሂ ሐመደ ይቀምሑ ነገሥተ ተርሴስ ወደሰያት አምኃ ያበውኑ ነገሥተ ላባ ወዐረብ ጋዳ ያመጽኑ ናሁኪ አግሀደ ቃለ መዝሙር ርደተ ወልደ እግዚአብሔር ንብ ማርያም ሰባ ይብል ወይወርድ ከመ ጠል ውስተ ፀምር ወከመ ነጠብጣብ ዘያንጠባጥብ ዲበ ምድር"። (ዳዊት ስለ መለኮት ወደ ማርያም መውረድ፤ እንደ ጠል በፀምር ላይ ይወርዳል በምድርም ላይ እንደሚንጠባጠብ ጠብታ፤ በዘመኑም ጽድቅ ይበቅላል፤ ጨረቃ እስኪያልፍ ብዙ ሰላም ይኾናል፤ ከባሕር እስከ ባሕር ከወንዞችም እስከ ዓለም ዳርቻ ይገዛል፤ ኢትዮጵያውያን በፊቱ ይገዛሉ ጠላቶቹም ዐመድ ይቅማሉ፤ የተርሴስና የደሴቶች ነገሥታት ስጦታን ያመጣሉ አለ፤ እነሆ የዚህ መዝሙር ቃል እንደ ጠል በፀምር ላይ እንደሚንጠባጠብ ጠብታም በምድር ላይ ይወርዳል ባለ ጊዜ የእግዚአብሔር ወልድን ወደ ማርያም መውረድ ገለጠ)³⁰ በማለት

²⁹ መጋቤ ሐዲስ ሮዳስ ታደሰ፤ ነገር ማርያም በብሉይ ኪዳን ክፍል አንድ፤ 178 143፣ 161

³⁰ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ መጽሐፈ ምስጢር፤ 78 ፳፬

የዳዊት ትንቢት የተፈጸመባት የጠለ ሕይወት የክርስቶስ ማደሪያ ንጽሕት ፀምር መኾኗን መስክሯል።

ታላቁ ሊቅ ቅዱስ ያሬድም ስለዚህ ምስጢር በመጽሐፈ ድንው ላይ "ዳዊትን ይዜ ወይወርድ ከመ ጠል ውስተ ፀምር፤ ፀምርሰ ይእቲ ማርያም" (ዳዊትም እንደ ጠል በግምጃ ላይ ይወርዳል አለ፤ ፀምርም የተባለች ማርያም ናት)³¹ በማለት ሲተረጉሙ ዳግመኛም በመጽሐፈ ዝማሬው ላይ:- "ናስተበዕዕ እንዘ ንብል ግርምት ድንገል ሐዳስ ሐመር ዘኢቀርባ ማዕበል አማን ዘዳዊት ፀምር፤ ጽዋዕ መድኅኒት ተውሀበ ላቲ በእደ መላእክት"። (ማዕበል የማይቀርባት ዐዲሲቱ መርከብ ግርምት ድንገል እያልን እናመሰግናታለን፤ በእውነት የዳዊት ፀምር ናት፤ መድኅኒትነት ያለው ጽዋን ከመላእክት እጅ ለርሷ ተሰጣት) በማለት በዳዊት ፀምር የመመሰሻን ምስጢር በጥልቀት አስተምሯል።

ደብረ ጽዮን

ነቢዩ እግዚአብሔር ዳዊት በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ ልዑል እግዚአብሔር ከሌሎች ሴቶች ይልቅ ከነገደ ይሁዳ የተወለደችውን የቅድስት ቅዱሳን የድንገል ማርያምን ሥጋ ለመዋሐድ መምረጡን በመዝሙሩ ላይ

"ወንደጋ ለደብተራ የሴፍ ወኪኅረዮ ለሕዝበ ኢፍሬም" (የዮሴፍን ድንኳን ተዋት፤ የኢፍሬምንም ወገን አልመረጠውም) በማለት ባሕርዮ የሴፍን ከመዋሐድ እንደተለየትና ባሕርዮ ኢፍሬምን ለመዋሐድ እንዳልመረጠው ከገለጸ በኋላ፤ ከዐሥራ ኹለቱ ነገደ እስራኤል ውስጥ ከቤተ ይሁዳ የተወለደችው፤ ቃል ኪዳኗ አምባ መጠጊያ በመኾኑ በጽዮን ተራራ የተመሰለችው የቅድስት ድንገል ማርያምን ሥጋ ለመዋሐድ ወዶ እንደመረጠ ሲገልጽ "ወንደዮ ለሕዝበ ይሁዳ ደብረ ጽዮን ዘአፍቀረ" (የይሁዳን ወገን ግን መረጠ፤ የወደደውን የጽዮንን ተራራ) በማለት ትንቢት ተናግሯል (መዝ ፸፮፥፳፯-፳፱)።

ከዚያም "ሐነጻ መቅደሶ በአርያም ወሣረራ ውስተ ምድር ዘለዓለም" (መቅደሱን በአርያም ሠራ፤ ለዘለዓለምም በምድር ውስጥ መሠረታት) በማለት ማደሪያው በመኾኗ በመቅደስ የተመሰለችው የወደዳት ቅድስት ድንገል ማርያምን ልክ እንደ አርያም በልዕልና ከፍ ከፍ ያደረጋትና፤ በዚህ ምድር ካሉት በንጽሕና በቅድስና በእናቷ ማሕፀን የፈጠራት መኾኗን ክቡር ዳዊት በመንፈስ እግዚአብሔር እየተቃኘ

³¹ ቅዱስ ያሬድ፤ መጽሐፈ ድግ፤ 78 ፻፺፯፤ ዝማሬ ዘማርያም፤ 78 ፻፳፬

ምስክርነቱን ሰጥቷል።

ይኸንን የዳዊት ቃለ ትንቢት ኢትዮጵያዊው ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ከብሉይትና ከሐዲሳት መጻሕፍት ጋር እያስማማ፤ አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከያዕቆብ ልጅ ከይሁዳ ነገድ ከተገኘች ከቅድስት ድንግል ተወልዶ የፈጸመው መኾኑን እያራቀቀ ሲገልጽ

"ነገረ እግዚአብሔር እምሥራቅ እስከ ዐረብ ወእምአዜብ እስከ መስዕ ወእምአጽናፍ እስከ አጽናፈ ዓለም ወርእያ ሳዕለ ኩሎሙ እሳ ኅዱራን ዲበ ምድር ወኢረክበ ዘከመ ያዕቆብ ፤ ወአዕረፈ ኅሊናሁ ሳዕለ እስራኤል በከመ ጽሑፍ ዘይብል እስመ ለያዕቆብ ገረዮ እግዚአብሔር፤ ወካዕበ ጽሑፍ ዘይብል ወካነ ያዕቆብ መክፈልተ ሕዝቡ ለእግዚአብሔር፤ ወነጸረ ካዕበ እግዚአብሔር ሳዕለ ተዓይነ ያዕቆብ እምነገደ ርቤል እስከ ነገደ ብንያም ወአዕረፈ ኅሊናሁ ሳዕለ ነገደ ይሁዳ፤ ደብረ ጸዮኑ ዘአፍቀረ ሐነጸ መቅደሶ በእርያም ወሃረራ ውስተ ምድር ዘለዓለም፤ ወገረዮ ለዳዊት ገብሩ ወነጸረ እንከ ሳዕለ ቤተ ዳዊት ረከባ ለቅድስት ድንግል አፍቀረ ሥነ ዚኣሃ ወፊተወ ሳሕያ ወሠምረ መዐዛሃ ወአደመቶ እምኩሎሙ ዘመደ ዕንሳ እመሕያው በከመ ይቤ ዳዊት ስምዒ ወለትየ ወርእዬ ወአጽምዒ እገነኪ ርስዒ ሕዝበኪ ወቤተ አቡኪ እስመ ፊተወ ንጉሥ ሥነኪ እስመ ውኡቱ እግዚአብሔር እስመ ኢፈቀደ እግዚአብሔር ይትኣገዎሙ ለኪናቤል ወይትመሰሎሙ ለሱራፌል ወይኩኖሙ አርአያ ለትጉሃነ ሰማይ ኢፈቀደ ይሳተፎሙ ለእሳታውያን አላ ፈቀደ ይትማሰሎሙ ለመሬታውያን በከመ ይቤ ዳውሎስ ዘከኮ መላእክተ ተወክፈ አላ ዘርዐ አብርሃም አልዐለ ወፈቀደ ይትማሰሎሙ ለእጎዊሁ"

(እግዚአብሔር ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ ከእነዚህም እስከ መስዕ ከዓለም ዳርቻ እስከ ዓለም ዳርቻ አየ፤ በምድር ላይ ወደሚያድሩት ኹሉ አየና እንደ ያዕቆብ ያለ አላገኘም (መዝ ፱፻፲፫)፤ ልቡናውም በእስራኤል ላይ ዐረፈ፤ የተጻፈው እንደተናገረ "እግዚአብሔር ያዕቆብን መርጦታልና" (መዝ ፻፴፬፤፪)፤ ዳግመኛም እንዲኸ የሚል ጽሑፍ አለ" ያዕቆብ የእግዚአብሔር ወገኖች አድል ፈንታ ጽዋ ተርታ ኾነ" (ዘዳ ፱፻፱)፤ ዳግመኛም እግዚአብሔር ወደ ያዕቆብ ከተማ ተመለከተ፤ ከርቤል ነገድ ዠምሮ እስከ ብንያም ነገድ ደረሰ፤ ልቡናው በይሁዳ ነገድ ላይ ዐረፈ፤ ፈቃዱም በዳዊት ቤት ላይ ኾነ እንዲኸ የሚል እንደተጻፈ "የኤፍሬምን ወገን አልመረጠውም የይሁዳን ወገን መረጠው እንጂ፤ የጽዮንን ተረፎ የወደደ መቅደሱን በእርያም ሠራ፤ አገልጋዩ ዳዊትን መረጠው"

(መዝ ፸፯፤፳፯-፳፱)፤ እንሆ ወደ ዳዊት ቤት ተመልክቶ ቅድስት ድንግልን አገኛት መልኳን አፈቀረ፤ ደም ግባቷን ወደደ፤ መዐዛዋን ፈቀደ ከሰው ልጆች ኹሉ ይልቅ አማረችው፤ ዳዊት በመዝሙር እንዲኸ ብሎ እንደተናገረ "ልጄ ሆይ ስሜ ተመልክቼም በጆርሽም አድምጬ፤ ወገኖችሽንና የአባቶሽን ቤት ርሺ ንጉሥ ደም ግባትሽን ወዲልና፤ ጌታሽ ፈጣሪሽ ርሱ ነውና" (መዝ ፵፬፤፲-፲፩)፤ የኹሉ ጌታ (ፈጣሪ) ኪናቤልን ወንድማማች ይኾናቸው ዘንድ ሱራፌልንም ይመስላቸው ዘንድ አልወደደምና፤ ትጉሃን የሰማይ መላእክትን በመልክ ይመስላቸው፤ እሳታውያን መላእክትንም ይሳተፋቸው ዘንድ አልወደደም፤ መሬታውያንን ይመስላቸው ዘንድ ወደደ እንጂ ዳውሎስ እንደተናገረ እንዲኸ ሲል "መላእክትን የተቀበለ አይደለም" የአብርሃምን ዘር ከፍ ከፍ አደረገ እንጂ ወንድሞቹን ሊመስላቸው ወደደ" (ዕብ ፪፤፲፩)³² በማለት ይኸ የገገረ ማርያም ሊቅ አስፋፍቶ ተርጉሞታል።

እውነትና ሰላም

ይኸ ነቢይ ዳዊት በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት በመዝ ፹፬፤፲-፲፫ ላይ "ምሕረትና እውነት ተገናኙ ጽድቅና ሰላም ተስማሙ፤ እውነት ከምድር በቀለች ጽድቅም ከሰማይ ተመለከተ፤ እግዚአብሔርም በጎ ነገርን ይሰጣል፤ ምድራችንም ፍሬዋን ትሰጣለች" በማለት ሣሕል ጽድቅ የተባለች ኤልሳቤጥ፤ እውነተኛ የባሕርይ አምላክ የሰላም አባት ክርስቶስን በመውለዷ ምክንያት "እውነት ሰላም" ከተባለችው ከእመቤታችን ጋር በቤተ ዘካርያስ የመገናኘታቸውን ነገር ተገልጦለት ተናግሯል።

ታላቁ ሊቅ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግ ይኸ የኤልሳቤጥና የእመቤታችንን በቤተ ዘካርያስ የመገናኘታቸውን ነገር በድርሳኑ ሲገልጽ "She diligently made straight for Elizabeth..." (እመቤታችን ማልዳ ተነሥታ ቀጥታ ወደ ኤልሳቤጥ ሽደች፤ በዚያም አስደናቂ የኾነውን ዐዲስ ዕንስ ልታይ ወጣች፤ በእውነተኛው መልክክ የተነገራትን ኹሉ እመቤታችን ማርያም አጥብቃ አምናለችና፤ እናም በእርግጥ በሚደንቅ ኹኔታ ዐንሳለች፤ ያቺን በዕድሜ ያረጀችና የደከመች ነገር ግን ዐንሳ የነበረችውን ሴት ልታይ ሽደች፤ ምክንያቱም ከመልክቱ የሰማችውን ቃል ኹሉ አምናለችና፤ ይኸቺ ብላቴና እና ያቺ ያረጀች ሴት ተገናኘ፤ ንጋት እና ምሽት ተገናኝተው እንደተሳሳሙ አድርጎ መናገር ይቻላል፤ እመቤታችን ማርያም ንጋት ናት፤ እናም የጽድቅ ፀሐይን

³² አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ አርጋኛን ዘቀጣሚት፤ ምዕ ፫፤፲፩-፲፱

ተሸክማለች ኤልሳቤጥ ግን የብርሃን ኮከብን የምትሸክም ምሽት ናት፤ ንጋት መጥታ ወዳጅዋ ለኾነችው ለምሽት ሳላም ሰጠቻት ምሽትም ንጋት ስትሰማት በማየቷ እጅግ ተደሰተች ብላቱናይቱ ድንግል ጠቢብ እና ትሕት ነበረች በዕድሜ ያረጀችው ሴትም እንደ እናት አድርጋ በአክብሮት ተቀበለችት ኮከቡ (የሐንስ) ፀሐይን (ጌታን) ለመቀበል ባለመቻሉ ምክንያት በርሱ መገለጥ (መታየት) በደስታ መላወስና መዘለል ዠመረ፤ የንጋት ብርሃን የምሽት ጨለማን አገኘው (ተገናኘው) እናም ቀሰቀሰው፤ ነገር ግን የብርሃንን ጨረር ሊቋቋመው አልቻለም)³³ በማለት የኤልሳቤጥና የእመቤታችንን መገናኘት የየሐንስን በማሕፀን መስገድ በጥልቀት ገልጾታል።

ኢትዮጵያውያን ሊቃውንትም ርቱፀ ሃይማኖት በሚለው የሃይማኖት መጽሐፍ ላይ ይኸንን ምስጢር ሲያስረዱ፡- “ከዚህ በኋላ ሦስት ወር ሲኾን ፀሐይ እመቤታችን ጌታን ፀንላ ወደ ምሥራቅ ኼደች፤ የቀን መንገድን የሚጠርግ ጎሕን የሚሰብክ የንጋት ነግሳ ኮከብ እናቱ ምዕራብ ኤልሳቤጥ በሰማች ጊዜ የሌዊ ወገን እናቱ የጌታዬ እናቱ ወደኔ ትመጧ ዘንድ እኔ ምንድነኝ እያለች አሰምታ ተናገረች ...ያን ጊዜም እመቤታችን ከኤልሳቤጥ ጋራ ተገናኘች፤ ይቅርታና እውነት ተገናኘች፤ ጽድቅና ፍቅርም ተስማሙ ብሎ ዳዊት የተናገረው ትንቢት ተፈጸመ”³⁴ በማለት የትንቢቱ ፍጻሜን አስተምረዋል።

ነቢዩ አግቢአብሔር ዳዊትም በመቀጠል “ረትዕስ እምድር ሠረፀት” (ቅንነት ከምድር በቀለች) በማለት በምድር ከተመሰለች ከቅድስት ድንግል ማርያም አካላዊ ቃል ነፍስን ሥጋን መንግሥቱን ደጋራዊ ልደቱን ሲገልጽ “ወጽድቅኒ አምሰማይ ሐወጸ” (ጽድቅም ከሰማይ ተመለከተ) ብሎ አካላዊ ቃል ቅድመ ዓለም ከአብ አካል ዘእምአካል ባሕርይ ዘእምባሕርይ የመወለዱን ቀዳማዊ ልደቱን ገልጦታል።

ኢትዮጵያዊው ሊቅ አባ ጊዮርጊስም በእንዚራ ስብሐት የነገረ ማርያም መጽሐፍ ላይ

“ብኪ ሣህል ወርትዕ ተራከባ

ወበእንቲኣኪ ጽድቅ ወአሚን ሰላመ ተዋሀባ”

(ባንቺ ይቅርታ ተገናኘች፤ ስለ አንቺም እውነትና ሃይማኖት ሰላምታን ተሰጣጡ)³⁵ በማለት ምስጢሩን ገልጾታል።

³³ Jacob of Serugh, on the mother of God P 49

³⁴ ርቱፀ ሃይማኖት ገጽ ፵፬-፵፭

³⁵ አባ ጊዮርጊስ፤ እንዚራ ስብሐት ገጽ 39

ይኸውም ትስብእትና መለኮት በማሕፀን ማርያም ቢገናኙ አግቢአብሔር ልጁን ለኩነት መስጠቱን “ወእግቢአብሔርኒ ይሁብ ምሕረቶ” (አግቢአብሔር ምሕረቱን ይሰጣል) በማለት ከአስረዳ በኋላ፤ እመቤታችንም ሥጋዋን ነፍሷን በቅድስና በንጽሕና አጽንታ ፍሬ ሕይወት ጌታን ለመውለድ ለተዋሕዶ በቅታ የምትገኝ መኾኗን “ምድርኒ ትውሀብ ፍሬሃ” (ምድርም ፍሬዋን ትሰጣለች) ሲል ክቡር ዳዊት አስተምሯል።

እናታችን ጽዮን

የዝማሬና የትንቢት ጸጋ ከአግቢአብሔር የተሰጡት ክቡር ዳዊት ስለ ቅድስት ድንግል ማርያም ክብር በተለይም ስለ ሥርወ ልደቷ፤ አምላክን ስለ መውለዷ፤ በርሷ አማላጅነት ስለሚማጸኑት ምእመናን ተገልጦለት ከተናገራቸው ትንቢቶች መኻከል በመዝ ፹፮፥፩-፯ ላይ

“መሠረታቲሃ ውስተ አድባር ቅዱሳን” (መሠረቶችዋ በተቀደሱ ተራሮች ናቸው) በማለት የእመቤታችን ሥርወ ልደት ከቤተ መንግሥት ከቤተ ክህነት ከኾነት ከተቀደሱት ከቅዱሱ ኢየሁዳምና ከቅድስቲቱ ሐና የመኾኑን ነገር በምሳሌ ገልጾታል።

ይኸንን የሥርወ ልደቷን ነገር በመቅድመ ተአምር ላይ “ወሥርወ ልደታ ለእግዚአብሔር ማርያም እምቤተ ዳዊት ንጉሥ መንገሥ አቡሃ ወእምቤተ አርን መንገሥ እማ፤ ስመ አቡሃ ኢየሁዳም ወስመ ወሳዲታ ሐና”

(የእመቤታችን ማርያም ትውልዷ ባባቷ በኩል ከንጉሡ ከዳዊት ወገን ነው፤ በናቷም በኩል ከካህኑ ከአርን ወገን ነው፤ የአባቷ ስም ኢየሁዳም ነው፤ የእናቷም ስም ሐና ነው)³⁶ ሲል የዘር ሐረግዋ ከቤተ መንግሥት ከቤተ ክህነት ወገን እንደኾነ ሊቃውንት አስተምረዋል።

በመቀጠልም “ያበድሮን እግቢአብሔር ለአናቅጸ ጽዮን እምኩሉ ተዓይኒሁ ለያዕቆብ” (ከያዕቆብ ድንኳኖች ይልቅ እግቢአብሔር የጽዮንን ደጆች ይወዳቸዋል) በማለት ከሌሎች ደናግል ይልቅ ጽዮን የተባለች የድንግል ማርያምን ሕዋሳት ለተዋሕዶ ጌታ ወዶ የመረጠው መኾኑን ከገለጠ በኋላ “ነኪር ነገሩ በእንቲኣኪ ሀገረ እግቢአብሔር” (የእግቢአብሔር ከተማ ሆይ ስላንቺ የተነገረው ነገር ድንቅ ነው) ብሏታል።

ይኸውም ነቢዩ ዳዊት ድንግል ማርያምን “የእግቢአብሔር ከተማ” ያለበት ምክንያት ንጉሥ በከተማው እንዲኖር ኹሉ ንጉሠ ሰማይ ወምድር አምላክም ማሕፀኗን እንደ ከተማ አድርጎ ፱ ወር ከ፩ ቀን እንደሚኖር ተገልጾለት የተናገረው ሲኾን፤ ያለዘር ያለሩካቤ አካላዊ ቃልን መፅነሷ፤

³⁶ መቅድመ ተአምር ቍ ፲፭-፲፮

በጎጥም ድንግልና መውለድ፤ የድንግልና ጡቶቿን ማጥባቷ ለኹሉ ድንቅ ነውና "ነኪር ነገሩ በእንቲኣኪ" (ሰላንቺ የተደረገ ነገር ድንቅ ነው) በማለት አድንቋል። ከዚያም "አዜከርን ለረዓብ ወሰባቢሉን እለ የአምራኒ ወናሁ ኢሎፍሊ ወጢሮስ ወሕዝብ ኢትዮጵያ እለ ተወልዱ በሆየ" (የሚያውቁንን ረዓብንና ባቢሎንን አስባቸዋለን እነሆ ፍልስጥኤማውያን ጢሮስም የኢትዮጵያ ሕዝብ እነዚህ በዚያ ተወለዱ) በማለት በክርስቶስ የባሕርይ አምላክነት አምነው በቤተ ክርስቲያን የተወለዱ አስቀድሞ የሚያውቁት ምእመናን አሕዛብን እንደሚያውቃቸውና እንደሚሰበሰባቸው ከተናገረ በኋላ፤ እኒኸ የተሰበሰቡት የእግዚአብሔር ልጆች ኹሉ ጸሎቷ ጸወነ ሥጋ ጸወነ ነፍስ በመኾኑ ጽዮን የምትባል ቅድስት ድንግል ማርያምን እናታችን የሚሏት መኾኑን "አምነ ጽዮን ይብል ሰብእ" (ሰው እናታችን ጽዮን ይላል) በማለት ትንቢት ሲናገር፤ ቅድመ ዓለም የነበረ የባሕርይ አምላክ አካላዊ ቃል ከሥጋዋ ሥጋን ከነፍሷ ነፍስን ነሥቶ በሥጋ ከርሷ እንደሚወለድ ተገልጾለት "ወብእሲ ተወልዶ በውስቴታ" (በውስጥም ሰው ተወለደ) ሲል አስተምሯል (ገላ ፬:፬)።

ይኸ ክቡር ዳዊት በመቀጠል "ወውእቱ ልዑል ማረራ" (ርሱ ራሱም ልዑል መሠረታት) በማለት ራሱ ባለቤቱ ወልደ እግዚአብሔር በድንግልና የወለደችው እናቱን በንጽሕና፣ በቅድስና፣ በዘላለማዊ ድንግልና ያጸናት ያስገጣት መኾኑን ካስረዳ በኋላ "እግዚአብሔር ይነግሮሙ ለሕዝቡ በመጽሐፍ ወመላእክቲሁኒ እለ ተወልዱ በውስቴታ ከመ ፍሡሐን ኩሎሙ እለ ይነብሩ ውስቴትኪ" (እግዚአብሔር ለሕዝቡ በውስጥም ለተወለዱት አለቆች በመጽሐፍ ይነግራቸዋል በአንቺ የሚኖሩ ኹሉ ደስ እንደሚላቸው ይነግራቸዋል) ብሎ ከቤተክርስቲያን በልጅነት ተወልደው የሚኖሩ ምእመናንና አለቆች ወይም መምህራን የኾኑት ሊቃውንት ኹሉ በአባታቸው በክርስቶስ የባሕርይ አምላክነት በእናታቸው በቅድስት ድንግል ማርያም አማላጅነት ዘላለማዊ ድንግልናና ወላዲተ አምላክነት በማመን ደስ ብሏቸው የሚኖሩ መኾኑን በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት አማናዊ ትንቢት ተናግሯል።

ጽዮን

ይኸ ቅዱስ ዳዊት በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት ቅድስት ድንግል ማርያም የአምላክ እናት ትኾን ዘንድ ስለመመረጧ ተገልጾለት በመዘ ፻፴፩፣፲፫-፲፬ "እስመ ኅረያ እግዚአብሔር ለጽዮን" (እግዚአብሔር ጽዮንን መርጧለታልና) በማለት ጸወነ ጸድቃን ጸወነ ኅጥኣን በመኾኗ

ጽዮን የተባለችው ቅድስት ድንግል ማርያምን ወልደ እግዚአብሔር ለእናትነት የመረጣት መኾኑን ተናግሯል።

ይኸ ለአምላክ እናትነት የመመረጧን ምስጢር በርካቶች ሊቃውንት በየድርሳናቸው ላይ በስፋትና በጥልቀት አስተምረዋል፤ ሊቁ አባ ሕርያቆስም በቅዳሴው ላይ "በአማን ነገረ እግዚአብሔር አብ እምሰማይ ምሥራቀ ወምዕራብ ሰሜን ወደቡብ ወውስተ ኩሉ አጽናፍ አስተንፈሰ ወአጼነወ ወኢረከበ ዘከማኪ ወሠምረ መፀዛ ዘኣኪ ወአፍቀረ ሥነኪ ወፊነወ ንቤኪ ወልዶ ዘያራቅሮ"። (እግዚአብሔር አብ በሰማይ ኾኖ ምሥራቁንና ምዕራቡን ሰሜኑንና ደቡቡን ዳርቻዎችን ኹሉ በእውነት ተመለከተ፤ ተነፈሰ አሻተተም እንደአንቺ ያለ አላገኘም የአንቺን መፀዛ ወደደ የሚወደው ልጁን ወደ አንቺ ሰደደ)³⁷ በማለት ልዩ የኾነ ምርጫዋን ተናግሯል። ክቡር ዳዊት በዚኸ መዘመሩ መመረጧን ከተናገረ በኋላ "ወአብደራ ከመ ትኩኖ ማገደሮ" (ማደሪያውም ትኾነው ዘንድ ወድዶአታልና) በማለት ቅድስት ድንግል ማርያምን እናቱ ትኾን ዘንድ መርጧ ሄ ወር ከ፩ ቀን በማሕፀኗ ያድር ዘንድ መውደዱን ገልጦታል።

ሊቁ ቅዱስ ኤፍሬምም በውዳሴ ማርያም ላይ ለአምላክ እናትነት የመመረጧን ምስጢር ሲያስረዳ "ዕብያ ለድንግል ኢይትኪህል ለተነግሮ እስመ እግዚአ ኅረያ መጽኦ ወኅደረ ላዕሌሃ ዘየኅድር ውስተ ብርሃን ንብ አልቦ ዘይቀርቦ ተጸውረ በከርሣ ሄተ አውራጎ ዘኢይትረኪይ ወዘኢይትዐወቅ ወለደቶ ማርያም እንዘ ድንግል ይእቲ" (የድንግል ገናንነቷን ሊናገሩት አይቻልም፤ ጌታ መርጧታልና፤ የሚቀርበው በሌለ ብርሃን ውስጥ የሚኖር ርሱ መጥቶ ዐደረሳት፤ ዘጠኝ ወር በማሕፀንዋ ዐደረ፤ የማይታይና የማይመረመር (ታይቶ የማይታወቅ) ርሱን በድንግልና ወለደችው)³⁸ በማለት አስተምሯል።

የመንፈስ ቅዱስ እንዚራ የተባለው ሊቁ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግም በመጽሐፉ ላይ ቅድስት ድንግል ማርያም ለአምላክ እናትነት ስለመመረጧና፤ አካላዊ ቃል ሄወር ከ፩ቀን በማሕፀኗ ያድር ዘንድ መውደዱን በድርሳኑ ላይ ሲገልጽ "This deed which took place in her gave me power..." (ይኸ በርሷ ውስጥ የተከናወነው ሥራ ብርታት ስለሰጠኝ፤ ስለማይሻር ውበቷ እነዚህን ነገሮች ልናገር ቸያለጉ፤ ርሷ የእግዚአብሔርን ልጅ እናት በመኾኗ ምክንያት፤ በዚኸ ምድር ፍጹም

³⁷ አባ ሕርያቆስ፤ ቅዳሴ ማርያም ቍ ፳፱

³⁸ ቅዱስ ኤፍሬም ሶርያዊ፤ ውዳሴ ማርያም ዘሠሉስ

ንጽሕት የሆነች ብቸኛዋ ሴት ርሷ እንደሆነች አይቺ ጠንቅቄ አምኛለን፤ መልካሙን ከክፉው መለየት ካወቀችበት ጊዜ ገምሮ፤ ርሷ በልብ ንጽሕና እና በሀሳብ እውነተኛነት ጸንታ ቆማለች፤ በሕገ ወስጥ ካለው ጽድቅ ፊቷን አላዘረችም፤ ምድራዊና ሥጋዊ መሻትም አላለናካላትም፤ ከሕፃንነቷ ገምሮ የቅድስና ባሕርያት በውስጧ ነበሩ፤ ከፍ ባለችም ጊዜ እነዚህን አጥብቃ በጥንቃቄ አብዝታለች፤ አምላካ ሹልጊዜ በፊቷ (ከዐይኖቿ ፊት) ነበር፤ በርሱ ይበራላት ዘንድ በርሱም ደስ ይላት ዘንድ ዐይኖቿን ክርሱ አላነሣችም፤ ርሱም ንጽሕናዋን እና የነፍሷን ንጽሕና ስላየ፤ አንዳች ክፋትም (ክፋ ነገርም) ስላልነበራት በርሷ ያደር ዘንድ ወደደ፤ እንደርሷ ያለች አንድም ሴት ታይታ ስለማይታወቅ፤ ከሥራዎች ሹሉ በላይ ታላቅና ድንቅ የሆነ ሥራ በርሷ ውስጥ ተሠራ፤ ከሴቶች ሹሉ መካከል አንድ ሴት ልጅ ተፈለገች፤ ከሹሉም በላይ መልካም የሆነችውም ተመረጠች፤ ቅዱስ አብ ለልጅ እናት የምትሆን ሊያዘጋጅለት ፈለገ፤ ነገር ግን ርሱ ስለመረጣት ብቻ እናቱ እንድትሆን አልፈቀደም፤ በውስጧና በዙሪያዋ በተሰወረ ውበት የተመላች ብላቱና ልጅ፤ እንዲሁም በርሷ ውስጥ የተከሠቱትን ምስጢራት ልታይ ያስቻላት የልብ ንጽሕና የነበራት፤ አንዲት ሴት ወዳና ፈቅዳ ውበት ሲኖራት፤ ያ ነው እውነተኛው ውበት ፍጹምነቷ በፈቃዷ ሲሆን፤ የአንድ ከእግዚአብሔር የሆነ ነገር ውበት ምንም ያክል እንኳ ታላቅ ቢሆን፤ ነጻ የሆነ የግል ፈቃድ ዘውስጡ ከሌለ ምስገንነት የለውም፤ ፀሐይ ውብ ብትሆንም የሚመለከቷት ግን አያመስግንቶትም፤ ምክንያቱም ብርሃኗን የምትሰጠው ወዳና ፈቅዳ እንዳልሆነ ስለሚታወቅ ነው፤ በገዛ ፈቃዱና በውዴታ ውብ የሆነና ውበት ያለው ሹሉ፤ በእውነት ውብ እስከሆነ ድረስ ከዚህ የተነሣ ብቻ ርሱ እውነትም ምስገን ነው፤ እግዚአብሔርም የሚወደው ውበት ከራስ ፈቃድ የሆነውን ነው፤ ርሱን ደስ የሚያሰኝ ሲሆን አንድን መልካም ፈቃድ ርሱ ያከብራል፤ እነሆ ታሪኳን እየተናገርን ያለነው ይኸቺ ድንግል፤ መልካም ፈቃድ ስለነበራት ደስ የምታሰኝና የተመረጠች ሆናለች፤ ሰው በሆነች ሴት ልጅ በኩል ርሱ ሰው ሆኖ መጣ፤ ደስ የምታሰኝ ስለነበረች ክርሷ ይመጣ ዘንድ ርሷን መረጣት፤ የርሱ ግርማ ከሰው ከሚወለዱት ሹሉ ግርማ ይልቅ ታላቅ ስለሆነ፤ እናቱ የሆነችው የማርያም ውበት እጅግ የላቀ (የተወደሰ) ይኸናል፤ ደስ የምታሰኝና ለርሱ ምርጥ የሆነችው፤ ከትሕትናዋ፤ ከንጽሕናዋ፤ ከቀናነትዋ፤ እና መልካም ከሆነው ፈቃድዋ የተነሣ ነው፤ ክርሷ በላይ ደስ ያሰኘችው

ሌላ ብትሆን ኖሮ ሌላኛዬቱን ይመርጣት ነበር፤ ርሱ ቅን ፈታሐ እና ትክክለኛ ስለሆነ አምላክ ግለሰቦችን (ለይቶ) አያክብርም (፪ ዜና ፲፱፡፮፤ የሐዋ ፲፱፡፱)፤ አንድስ ስንኳ እንክን ወይም ጉድለት በነፍሷ ተገኝቶ ቢሆን ኖሮ፤ ሌላ እንክን የማይገኝባት እናት ለራሱ በፈለገ ነበር፤ ከውበት ሹሉ በላይ እጅግ የላቀው ይኸ ውበት፤ በመልካም ፈቃዷ ባገኘችው ብቻ ውስጥ የሚኖር ነው፤ ከዚህ የተነሣ ሹሉም ክብርት (ግርምት) በሆነችው በርሷ መደነቱ ትክክለኛ ነው፤ አምላክ እንኳ እናቱ አድርጎ እንዲመርጣት ያደረገው እጅግ ደስ የምታሰኝ መሆንዋ ነበረና፤ ለተፈጥሮ በተሰጠው ውበት መጠን ልክ ርሷ ደስ የምታሰኝ ነበረች፤ ነገር ግን ለዚህ ደረጃ የበቃችው በርሷ ፈቃድ ብቻ አልነበረም፤ ርሷ ለሰው የሚቻለውን ያክል ጥረት አደረገች፤ አምላክ ክርሷ መውጣቱ (መወለዱ) ግን የርሷ ሥራ አልነበረም፤ ርሷ በቅንነቷ ወደ አምላክ በተጠጋች መጠን፤ ከነፍሷ መሻት የተነሣ ርሱም በቸርነቱ ወደርሷ ተጠጋ፤ ነገር ግን አምላክ ሥጋ ለብሶ ክርሷ መምጣቱ ያ የርሱ ጸጋ (ቸርነት) ነው፤ እንዲህ ለበዛው ምሕረቱ ምስጋና ይደረሰው፤ የእመቤታችን ማርያም ውበት ከስፍር (ከመጠን) ያለፈ (በላይ) ነው፤ (ምክንያቱም) ክርሷ የምትበልጥ ሌላ ጭላም ሹሉ አልተገኘችምና፤ ከዚህ በኋላ ለርሱ የሚገባውን ለአምላክ እንስሳ፤ ጸጋውን ያለልክ በፍጥረታት ላይ አዝንቧልና፤ ዘመናት ሹሉ ለርሱ የማይበቁትን ብሉየ መዋዕል ወልድን ያመጣውን ርሱን እንወቀው፤ ከእናቶች ሹሉ መካከል አቻ ያልተገኛላትን እመቤታችን ማርያምን ያበጃትንም (እንረዳው)፤ ርሷ እንደተመሰገነት እንደ የሐንስ፤ እና እንደ ኤልሳዕ፤ እንደ ኤልያስ፤ እና እንደ መልክ ጼዴቅ ንጽሕት ተደርጋለች፤ ርሷ በውበት ወደ እነዚህ ከፍታዎች (ማዕርጉች) ከፍ ስለተደረገች፤ የቅዱሱ የአብ የባሕርይ ልጅ እናት ለመሆን ተመረጠች፤ ርሷ በነፍሷ ወደ ፍጹም ምላት ስለተጠጋች፤ ያለ ገደብ የሆነው ጸጋ ወደርሷ ተጠጋና በርሷ ዐደረ፤ የቅድስና ውበት የመላባት ርሷ ወደ አምላክ ተመለከተች፤ ርሱም ንጽሕ በሆነው ማሕፀኗ ለማደር ወደደ)።³⁹ ሲል የንጽሕናዋን ታላቅነትና በአምላክ የመመረጧን ነገር በስፋት ገልጾታል።

³⁹Jacob of serugh, on the mother of God pp. 24-28

ክብር ይገባውና ልዑል አምላክ በዳዊት ዐድሮ "ዛቲ ይስቲ ምዕራፍ፣ ለግለሰብም" (ይኸኛ ለዘላለም ማረፊያዬ ናት) ብሎ ለዘላለም እመ አምላክ ወላዲተ አምላክ እየተባለች ስትመሰገን መኖሯንና ርሱም ክርሷ የነገሰው ሥጋ ከመለኮቱ ጋር ለዘላለም ተውሕዶ የሚኖር መኾኑን ከተናገረ በኋላ "ዘየ አጎድር እስመ ኅረይክዋ" (መርጫታለኹና በዚኸኛ ዐድራሰጉ) በማለት እናቱ ቅድስት ድንግል ማርያም ከተመረጡት የተመረጠች፤ ከተለዩት የተለዩች፤ ከነጹት የነጹች፤ ከተቀደሱት የተቀደሰች አቻ ወደር የማይገኝላት ማደሪያው፤ ዙፋኑ፤ እናቱ መኾኗን አናግሯል።

ታላቁ የቤተ ክርስቲያናችን ሊቅ ቅዱስ ያሬድም ይኸንን የዳዊት መዝሙርን ከሌሎች ሹለት መዝሙራት ጋር በማቀናጀት በድጋው ላይ

"ይቤ ዳዊት በመዝሙር መሠረታቲሃ ውስተ አድባር ቅዱሳን ወካዕበ ይቤ ቀደሰ ማጎደር ልዑል ወይቤ ዘየ አጎድር እስመ ኅረይክዋ እግዚአ ለሰንበት በክርግ ተጸውረ ሰማየ ወምድረ ዘውአቱ ፈጠረ" (ዳዊት በመዝሙር እንዲኸ ብሎ ተናገረ፤ መሠረቶቿ የተቀደሱ ተራሮች ናቸው፤ ዳግመኛም ልዑል ማደሪያውን ቀደሰ ሲል ተናገረ፤ መርጫታለኹና በርሷ ዐድራሰጉ አለ፤ ለማደሪያው የመረጣት ሰማይንና ምድርን የፈጠረ የሰንበት ጌታዋ በማሕፀኗ ዐደረ)።⁴⁰ በማለት የዳዊት መዝሙር የተካበተ የነገረ ማርያም ትምህርትን የያዘ መኾኑን ገልጿል።

ኢትዮጵያዊው የነገረ ማርያም ሊቅ አባ ጊዮርጊስም ልክ እንደ ቅዱስ ያሬድ ክቡር ዳዊት ስለ እመቤታችን የተናገራቸውን ሦስት መዝሙሮችን በአንድ ላይ በማቀናጀት በአርጋኛን መጽሐፉ ላይ፡- "ወፈድፋደሰ እጽሕቅ ከመ ትምጽኪ ንቤዎ ምስለ ዝንቱ ማሕሌታይ ዳዊት አቡኪ፤ እስመ ይኤልሕ በእንቲኣኪ በውዑይ ፍቅር እንዘ ይብል ዘምሩ ለእግዚአብሔር ዘየጎድር ውስተ ጽዮን ወንግርዎሙ ለአሕዛብ ምግባሮ (መዝ ሁ፣፲፩) ወካዕበ ይቤ ዳዊት ቀደሰ ማጎደር ልዑል እግዚአብሔር ውስተ ማእከላ ኢትትሀወክ (መዝ ሁ፣፲፩-፭) ወካዕበ ይቤ ዳዊት ዕግትዋ ለጽዮን ወሕቀፍዋ ውተናገሩ በውስተ ማጎፈዲሃ፤ ደዩ ልበክሙ ውስተ ኅይላ ወትትካፊልም ለክብዲሃ ከመ ትንግሩ ለካልእ ትውልድ (መዝ ሁ፣፲፪-፲፫) ሚ መጠን ክብደ ሥርዐት ተውህባ ለቅድስት ድንግል በዲበ ቅድስት ኦሪት ወንጌል ቅዱስ፤ ወዲበ ቅዳሳን ነቢያት ቅዱሳን ሐዋርያት፤ ወዲበ ብሊት ኪዳን ሐዲስ፤ በዲበ ፍትሕ ዘተውህበ ለእስራኤል ፍትሐ

⁴⁰ ቅዱስ ያሬድ፣ መጽሐፈ ድንገጽ ፪፻፹፱

ቀኖና ዘአርድአተ ዋሕድ ወበእንተዝ ይቤ ትትካፊልም ለክብዲሃ፤ ሰባ ይብል እንከ ከመ ትንግሩ ለካልዕ ትውልድ በእንተ ውሉደ ጥምቀት ይቤኑ፤ እሰ ኢኮኑ ዘይትሜክሐ በልደት ዘሥጋ፤ ወእለ ወሀቦሙ ሥልጣን ውሉደ እግዚአብሔር ይኮኑ ወእለ ኢኮኑ እምነ ዘይም ወኢእምፍትውተ ሥጋ ወኢእም ሥመረተ ብእሲ ከላ እምእግዚአብሔር ተወልዱ (ዮሐ ፩፣፲፪-፲፫)"

(ይልቁንም ማሕሌታይ ከሚኾን ከዚኸኛ ከአባትሽ ከዳዊት ጋራ ወደ እኔ ትመጪ ዘንድ እተጋሰጉ፤ በተቃጠለ ፍቅር ስለ አንቺ ይጮኻልና እንዲኸ እያለ በጽዮን ላይ ዐድሮ ለሚኖር ለእግዚአብሔር ምስጋና አቅርቡ፤ ሥራውንም ለአሕዛብ ንገሯቸው (መዝ ሁ፣፲፩) ዳግመኛም እንዲኸ አለ፤ ልዑል ማደሪያውን ቀደሰ እንዳትነዋወጥም እግዚአብሔር በመክከሏ ነው (መዝ ሁ፣፲፩-፭) ዳግመኛ እንዲኸ አለ ጽዮንን ከባችኑ ዕቀፏት በአዳራሾቿም ውስጥ ተነጋገሩ፤ በኅይሊም ልባችኹን ጨምሩ፤ ሽክሚን ትካፈሉታላችኑ ለተተኪው ትውልድ ትነግሩ ዘንድ (መዝ ሁ፣፲፪-፲፫)፤ ምን ያኽል የበዛ የክብር ሥርዐት ተሰጣት በተመረጠች በኦሪት ላይ የተመረጠ ወንጌል በቅዱሳን ነቢያት ላይ ቅዱሳን ሐዋርያት፤ በቀደመው ኪዳን ላይ ዐዲሱ ኪዳን፤ ለእስራኤል በተሰጠ የፍርድ መጽሐፍ ላይ ከኹለት አካል አንድ አካል ከኹለት ባሕርይ አንድ ባሕርይ የሚኾን የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት የቀኖና መጽሐፍ፤ ስለዚኸም ሽክሚን ትካፈላላችኑ አለ፤ ለተተኪው ትውልድ ታስተምሩ ትነግሩ ዘንድ ባለ ጊዜ ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ ስለአልኾኑ የእግዚአብሔር ልጆች ይኾኑ ዘንድ ስልጣን ስለተሰጣቸውና በሥጋዊ ልደት ስለማይመኩ ስለ ጥምቀት ልጆች ይናገራል (ዮሐ ፩፣፲፪-፲፫)⁴¹ በማለት ይኸ የእመቤታችን ጣዕመ ውዳሴዋ የበዛለት ሊቅ በመንፈስ ቅዱስ ገላጭነት ይኸንን የዳዊትን መዝሙር ተርጉሞታል።

ክፍል ሹለት

ነገረ ማርያም በማሕልየ መሐልይ

ጠቢቡ ሰሎሞን የንጉሥ ዳዊት ልጅ ሲኾን፤ ከአባቱ በመቀጠል በ፲፪ቱ ነገደ እስራኤል ላይ የነገሠና ጥበብና ማስተዋል ከእግዚአብሔር የተሰጠው ቤተ መቅደስን ለታቦተ ጽዮን የሠራ ንጉሥ ነው። ይኸ ሰሎሞን ርሱም እንደ አባቱ ዳዊት በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት በማሕልየ

⁴¹ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፣ አርጋኛን ዘዐርብ፣ ምዕ ፩፣፲፪

ማሕልፍ ስለ እመቤታችን ዘላለማዊ ድንግልና፣ ወላጇተ አምላክነት፣ ስለ ምትወለድበት ቦታ፣ ስለ መልካ ደም ግበት፣ ስለተሰጣት ታላቅ ክብር በተለያዩ አስደናቂ ሕብረ አምሳል ሲገልጽ፤ በማሕልፍ የተናገራቸው እነዚህን የቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌዎችን ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋዥ በማድረግ ከዚህ በታች አስቀምጫቸዋለን።

የሱፍ አበባ

ጠቢቡ ሰሎሞን በማሕ ፪፡፩-፪ ላይ ርሱም እንደ አባቱ ዳዊት በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት የቅድስት ድንግል ማርያምን ንጽሕና በሱፍ አበባ መስሎ ሲያስተምር "እነ ጽጌ ገዳም ጽጌ ደንጉላት ዘውስተ ቆላት፣ ወከመ ጽጌ ደንጉላት በማእከለ አሥዋክ ከማህ አንቲኒ እንተ ንቤዩ በማእከለ አዋልድ" (እኔ የዱር ጽጌረዳ፣ የቆላም የሱፍ አበባ ነኝ፤ በእሾኽ መኻከል እንዳለ የሱፍ አበባ እንዲኹ ወዳጄ በቆነገሩት መኻከል ነኝ) በማለት የተናገረውን ምሳሌያዊ ንይህ ቃል ሊቁ በድርሰቱ ላይ፡- "ወከመ ጽጌ ደንጉላት በማእከለ አሥዋክ ከማህ አንቲኒ አ ወላጇተ አምላክ" (በእሾኽ መኻከል እንዳለ የሱፍ አበባ አምላክን የወለድኸ እመቤታችን ሆይ አንቺም እንደ ርሷ ነኝ) ሲል ያቺ ሰሎሞን የተናገረላት የሱፍ አበባ የቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ መኾኗን ተርጉሞታል።

ይኸውም ይቺ የሱፍ አበባ እሾኽ ዙሪያዋን ከቧት ሳለ በሾኽ መኻከል እንደምታብብ እንደምታፈራ ቅድስት ድንግል ማርያምም ኅጢአት እንደ እሾኽ በከበባቸው በአይሁድ መኻከል ሳላች ብቻዋን ከጎልዮ (ከማሰብ)፣ ከነቢብ (ከመናገር)፣ ከገቢር (ከመሥራት) ኅጢአት ተጠብቃ በሃይማኖት፣ በምግባር፣ በንጽሕና፣ በቅድስና፣ በድንግልና ጸንታ የሕይወት ፍሬ ክርስቶስን አብባ አፍርታ ተገኝታለችና ነው።

ኢትዮጵያዊዉ የገገር ማርያም ሊቅ አባ ጊዮርጊስም ይኸንን የሰሎሞንን ቃል በአርጋኖን መጽሐፉ ሲተረጎሙ፡- "ጽጌ ደንጉላት እንከ እስምየኪ እስመ ጽጌ ደንጉላት ዕዉድ በአሥዋክ ወከመ አንቲ ነበርኪ ሠርጸ ጽጌ ንጽሕ ዘእምጉንደ ዳዊት ማእከለ አዋልድ ዕብራውያን ግዙፉን ከሣድ ዘበእንቲአሆን ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ያገሰርን እግዚአብሔር ለልሂታተ አዋልድ ጸዮን እለ ይትሜክሓ በጎሳርን ወያዝገፉ ከሣዶን ወይትቃጸባ በአዕይንቲሆን ወያጽሕሳ በእገሪሆን፤ ወይስሕባ አዝፋረ ስልባሊሆን ወይዘፍና (ኢሳ ፫፡፲፮-፲፯)" (በሱፍ ዕንጨት እመስልሻለን፤ የሱፍ አበባ በእሾኽ የተከበበ ነውና፤ አንቺም ከዳዊት ግንድ (ባሕርይ) የተገኘች የንጽሕት አበባ ቅንጣት ኾነሽ ሳለ፤ በጉስቁልናቸው የሚመኩ

አንገታቸውን የሚያደነድኑ በሀይዎቻቸው የሚጠቃቀሱ በእግሮቻቸው የሚያሸበሽቡ የልብሶቻቸውን ዘርፎች የሚገቡት፣ የሚዘፍኑትን የቆሃዣኸት አለቆች የሚኾኑ የጽዮንን ልጆች እግዚአብሔር ያዋርዳቸዋል ያገባቁላቸዋል ብሎ ነቢዩ ኢሳይያስ ትንቢት እንደተናገረባቸው (ኢሳ ፫፡፲፮-፲፯)፤ አንቺም አንገተ ደንዳኖች በሚኾኑ በዕብራውያን ቆሃዣኸት መኻከል እንደተቀመጥኸሽ⁴² በማለት ግዙፉን ከሣድ በኾኑ ኅጢአት እንደ እሾኽ በከበባቸው በአይሁድ ልጆች መኻከል ሳላች ርሷ ብቻ በንጽሕና በቅድስና ጸንታ የመገኘቷን ምስጢር ከሰሎሞንና ከኢሳይያስ ቃል በመጥቀስ ተንትኖታል።

ሊቁ ቅዱስ አባ ሕርያቆስም ከዚህ ምስጢር በመነሣት በቅዳሴው "አ ድንግል አኮ በተላሆዩ ዘልሀቂ ከመ አዋልደ ዕብራውያን እለ ያገዝፋ ከሣዶን አላ በቅድስና ወበንጽሕ ውስተ ቤተ መቅደስ ነበርኪ" (ድንግል ሆይ አንገታቸውን እንደሚያገዝፉ እንደ ዕብራውያን ሴቶች ልጆች በዋሃ ያደግሽ አይደለሽም፤ በንጽሕና በቅድስና በቤተ መቅደስ ኖርሽ እንጂ)⁴³ በማለት ግዙፉን ከሣድ በኾኑ በዘፈን፣ በቧልት፣ በጨዋታ፣ ኅጢአትን በመሥራት ይኖሩ ከነበሩ ከዕብራውያት ሴቶች ልጆች ተለይታ በቤተ መቅደስ ማደንን አስተምሯል።

አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም ዘይብረ ሐንታም በማሕሌተ ጽጌ መጽሐፋቸው ይኸንን የሰሎሞንን ቃል ሲያብራሩ

"ጽጌ ደንጉላ ዘቆላ ወአኮ ዘደደክ
ዘጸገይኪ ጽጌ በማእከለ አይሁድ አሥዋክ
ተአምረ ድኒን ማርያም ዘልማድኪ ምሂክ
መሀከኒ ለምእመንኪ እምጸዕረ ኩነኔ ድሩክ
ተአምኖትዮ ኢይኩን በበክ"

(በእሾኾች አይሁድ መኻከል የደጋ ያይደለ የቆላ የሱፍ አበባን ያበብሽና ልማድሽ መራራት የኾነ የመዳን ምልክት ማርያም፤ ብርቱ ከኾነ ከጭንቅ የቅጣት ፍርድ ታማኝሽን አድኚኝ፤ በአንቺ መታመኔ ከንቱ ሽኖ እንዳይቀር)⁴⁴ በማለት በሱፍ አበባ መመስሏን አጉልተው ተርጉመዋል።

መሸከሚያ (ዙፋን)

ይኸ ጥበብና ማስተዋል ከእግዚአብሔር የተሰጠው ሰሎሞን በማሕ ፫፡፱ ላይ "መጸረ ገብረ ለርእሱ ንጉሥ ሰሎሞን እምዕፀወ ሊባኖስ

⁴²አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ አርጋኖን ዘለኑይ፤ ምዕ ፮፡፲፫-፲፯
⁴³አባ ሕርያቆስ፤ ቅዳሴ ማርያም፤
⁴⁴አባ ጽጌ ድንግል፤ ማሕሌተ ጽጌ + III

አዕማዲሁ ገቢ ዘብሩር ምስማኩ ዘወርቅ መንበሩ ዘሚላት ውስጡ ንጡፍ በአብነ ሰንገር (ንጉሥ ሰሎሞን መሸከሚያን ከሊባኖስ ዕንጨት ለራሱ አሠራ፤ ምሰሶቹን የብር፤ መደገፊያውንም የወርቅ፤ መቀመጫውንም ሐምራዊ ግምጃ አደረገ) በማለት ልዩ የገቢ ማርያም ምሳሌ በተለይም የአምላክ እናትነቷን ንጽሕናዋን ቅድስናዋን የሚያገሉ ምስጢራውያት ነገሮችን አስተምሯል።

ይኸንንም ሰሎሞን ጠቅልሎ የተናገረውን የገቢ ማርያም ምስጢር ታላቁ ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ እየተነተነ በኖላቸው ብርሃን መጽሐፍ ላይ ሲተረጉም “ንግባእኪ ከመ ንሰብሐ ሰምልዕተ ውዳሴ እንዘ ንብል መጸር አንቲ ለንጉሠ ነገሥት ወለእግዚእ አጋእዝት በከመ ይቤ ሰሎሞን መጸረ ገብረ ለርእሱ ንጉሥ እምዕፀወ ሊባኖስ አዕማዲሁ ገብረ ዘብሩር ምስማኩ ዘወርቅ ወመንበሩ ዘሚላት፤ መዖረ ገብረ እምዕፀወ ሊባኖስ እንተ ይእቲ ትስብእተ ዋሕድ ዘነሥእ እምኒኪ፤ አዕማዲሰ ዘይቤ እሉ እሙንቲ አዝማድኪ አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ አበዊሆሙ ለሕዝብ ወለአሕዛብ እለ ይፈርዩ አፈዋተ ወእለ ያውሕዙ ዕፍረተ፤ ወምስማኩ ገብረ ዘወርቅ ንጽሕ እንተ ይእቲ ንጽሐ ድንግልናኪ ዘከሩም እምርኩስ ወንጽሕ እምደነስ፤ ወመንበሩ ገብረ ዘሚላት እስመ በከመ ሚላት ፍቱል ሥጋ ዚኣኪ ክለሎ”። (ምስጋና የተመላች አመቤታችንን የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታን የወሰንሽ የተሸከምሽ ዙፋን አንቺ ነሽ እያልን እናመሰግናት ዘንድ እንመለስ፤ ንጉሥ ለራሱ ከሊባኖስ ዕንጨቶች ዙፋን ሠራ፤ ምሰሶቹን የብር፤ መከዳውንም የወርቅ፤ ዙፋኑን የሐር አደረገ ብሎ ሰሎሞን እንደተናገረ፤ ከሊባኖስ እንጨቶች ዙፋንን አደረገ ያለውም ዋሕድ ቃለ እግዚአብሔር ከአንቺ የነሣት ሥጋ ናት፤ ምሰሶች ያላቸው እሊኸ ግን ሹቱን የሚያፈሩ ሹቱን የሚያፈሉ የሕዝብና የአሕዛብ አባቶች ዘመዶችሽ አብርሃም፤ ይስሐቅ፤ ያዕቆብ ናቸው፤ መከዳውንም የንጽሕ ወርቅ አደረገ ያለው ከርኩስት የተለየና ከጎጠኢትም የነጻ የድንግልናሽ ንጽሕና ናት፤ ዙፋኑን ከሐር አደረገ ያለው እንደተፈተለ ሐር ያንቺ ሥጋ ስለጋረደው ነው)።⁴⁵ በማለት ሊቀ የሰሎሞን ቃል በጥልቀት ተርጉሞታል።

ሊቃውንት የቅድስት ድንግል ማርያምን ቃል ኪዳን በተናገሩበት ድርሳን ላይ በመሐልዩ የተናገረውን ይኸንን የሰሎሞንን ቃል በመጽሐፈ ምሳሌ ከተናገረው ገይሎ ቃል ጋር በማገናኘት ሲተረጉሙ፡- “ይእቲኪ መጸረ መቅደስ ቤተ ንጉሥ ዘአዕማዲሃ ዕፀወ ሊባኖስ እለ ግቡራት በብሩር

⁴⁵ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ ኖተ ብርሃን ገጽ 104-105
44

ወመንበሩ ዘሚላት ምስማኩ ዘወርቅ ወንጡፍ ውስጡ በአብነ ሰንገር በከመ ይቤ ሰሎሞን ጥበብ ሐንጻት ላቲ ቤተ ወአቀመት ውስቲታ ሰብዕተ አዕማዲ ዛቲ ይእቲ፤ ጥበቡ ለአብ ወሃቤ ኪዳን ምሕረት ዘይቤ ዕዝራ ተቀስመት ጥበብ እምሥረዊሃ ነዶ ቤት ማገደረ መለኮት ማርያም ወለተ ዳዊት መርዓት ሥርጉት ዘወዕከት እምግበበ አናብስት ወነዮሙ አበዊሃ አብርሃም ቀዳማይ ወይስሐቅ ዳግማይ ወያዕቆብ ሃልሳይ ወይሁዳ ራብዳይ ወሌዊ ሐምሳይ ወዳዊት ሳይሳይ ወሰሎሞን ሳብዳይ (ምሰሶዎቹ በብር የተሠሩ የደጋ ዛፎች የኾኑላት፤ የንጉሥ ማደሪያ መቅደስ መሸከሚያ ማርያም ይኸቺ ናታ፤ ዙፋኑ የሐር፤ መጨገያው የወርቅ፤ ውስጡ በሰንገር ደንጊያ የተነጠረች መቅደስ ይኸቺ ናት፤ ሰሎሞን ጥበብ ቤቷን ሠራች፤ በውስጧም ሰባቱን ምሰሶዎችን አቆመች እንዳለ (ምሳ ፱፣፩) የምሕረት ቃል ኪዳንን የሚሰጥ የአብ ጥበብ ይኸቺ ናት፤⁴⁶ በዕዝራ ጥበብ ከሥርቹ ተለቀመች በማለት እንደተነገረ፤ ከአናብስት ጉድጓድ የወጣች (ከነገሥታቱና ከካህናቱ ወገን የተወለደች) የተሸለመች ሙሽራ፤ የዳዊት ልጅ ማርያም እነጋት፤ ሰባት ምሰሶዎች የተባሉ አባቶቿም አንደኛ አብርሃም፤ ኹለተኛ ይስሐቅ ሦስተኛ ያዕቆብ፤ አራተኛ ይሁዳ፤ አምስተኛ ሌዊ፤ ስድስተኛ ዳዊት ሰባተኛ ሰሎሞን ናቸው)።⁴⁷ በማለት አስተምረዋል።

የሊባኖስ ሙሽራ

ይኸ ሰሎሞን በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ የአመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም ንጽሕናዋ፤ ቅድስናዋ የምትወለድበት ቦታ ተገልጸለት በማሕ ፱፣፮-፲ ላይ “ኩለንታኪ ሠናይት እንተ ንቤዩ አልብኪ ነውር ወኪምንትኒ ላዕላኪ” (ወዳጄ ሆይ ኹለንተናሽ ውብ ነው ነውርም የሰብሸም) በማለት ምንም ነውር ነቀፋ የሌለባት፤ የማሰብ፤ የመናገር፤ የመሥራት ንጠኢት ፈጽሞ ያላገኛት፤ በሥጋ፤ በነፍስ፤ በልብና ንጽሕና ያጌጠች መኾኗን ተናግሮላታል።

በሰሎሞን ውብ ተብሎ የተነገረለት የአመቤታችን የሥጋ፤ የነፍስ፤ የልብና ንጽሕና በእጅጉ ያስደንቃል፤ ሊቃውንትም በመቅድመ ተአምር ላይ “እግዚአብሔር ማርያም ትንጽሕ እመላእክት” (አመቤታችን ማርያም ከመላእክት ይልቅ ንጽሕት ናት)።⁴⁸ በማለት የንጽሕናዋን ነገር በስፋት አስተምረዋል። ይኸውም ልዑል እግዚአብሔር በዕለተ እሔድ

⁴⁶ ሊቃውንት የአብ ጥበብ ወልድ መኾኑን ሲያስተምሩ በዚህ መጽሐፍም በተዘዋዋሪ የአብ ጥበብ የተባለ የወልድ እናት የመኾኗን ነገር አመለከተዋል።
⁴⁷ ድርሳኑ ኪዳን ምሕረት በሠሎስ፤ ገጽ 128

መላእክትን በሦስቱ ሰማያት በዐሥር ከተማ በነገድ መቶ አድርጎ ፈጥሮ በተሰወራቸው ጊዜ ከመላእክተ ብርሃን ወገን የነበረውና ማዕርጉ ከፍ ያለው ሳጥናኤል በዚያ ምንም ኅጢአት በሌለበት በብሩህ ሰማይ ውስጥ ሐሰትና ክሕደትን ከልቡናው አመንጭቶና አስቦ መቶ ነገድ መላእክትን እኔ ፈጠርኳችኑ ባለ ጊዜ በርሱ ነገድ ውስጥ ያሉ መላእክት በመከፋፈል እኩሌቶቹ አዎን ፈጠርኸን በማለት የሐሰት ቃሉን ሲቀበሉ እኩሌቶቹ በመፍዘዝና በመጠራጠር የነበራቸውን ክብር በማጣት ጨለማን ለብለው ወደ እንጦርጦስ ሲወርዱ ሌሎቹ ነገድ መላእክት ግን ይኸንን ሐሰት በመቃወም በአምነታቸው ጸንተው በክብር ላይ ክብርን አግኝተዋል (ኢሳ ፲፬፡፲፪-፲፮፤ ራእ ፲፪፡፯-፱)።

ሲቃውንቱም የእመቤታችንን ንጽሕና በተናገሩበት ክፍል ላይ "ለመላእክትሂ ኢተክሀሎሙ ድንጋሌ ገሊና እስመ አሰሱ በፍትወት ወወረዱ ምድረ በመዋዕል ዘቀዳሚ" (ኅጢአትን ከማሰብ መቆጠብ ለመላእክትስ (ለሳጥናኤልና ለሠራዊቱ) አልተቻላቸውም በቀደመው ዘመን (በመዝናኛው ዕለት አሁን) ያልተሰጣቸውም አምላክነትን ሽተው በድለው ከሰማይ ወደ ምድር ወርደዋልና)። ሰማለት እንዳስተማሩ እነዚህ መላእክት ምንም ኅጢአት ባልተሰማበት ዓለም ሳሉ በማለብ፣ በመናገር፣ በመሥራት ሲበድሉ ቅድስት ድንጋል ማርያም ግን ኅጢአት እንደ ጉም እንደ እሾኽ በከበበው በዚህ ዓለም እያለች ከማለብ፣ ከመናገር፣ ከምሥራት ኅጢአት ተቆጥባ በሃይማኖት፣ በምግባር፣ በንጽሕና፣ በቅድስና፣ በድንጋልና ጸንታ ተገኝታለችና "ድንጋል በሥጋኪ ወድንጋል በገሊናኪ" (በሃሳብሽ ድንጋል ነሽ፣ በሥጋሽም ድንጋል ነሽ) እያልን እንደ ሰሎሞን ነውር የሌለበት ውብ ቅድስናዋን እንመሰክራለን።

ይኸነኑ ንጽሕናዋን ቅዱሳን አበው በጥልቀት በማመስጠር ሲያስተምሩ "ኢበዝ ዓለም ወበዘይመጽእኒ ዓለም ዘኢተውሀበ ለመላእክት ተውሀበ ድንጋልና ለማርያም ቅድስት እስመ ለመላእክት ቦ እለ ወድቁ በትዕቢተ ገሊናሆሙ ረኪበሙ ድንጋልና ገሊና ማርያምሰ ዘተደንገለት በክልኤ ፍና በድንጋልና ሥጋ ወበድንጋልና ገሊና በከመ አስተርአየት በክልኤ ፍና በሰርጉ መዓልት ወበሰርጉ ሌሊት ለሲሳ ፀሓየ ወወርኅ ታሕተ እገሪሃ ወከዋክብት ዲበ ርእሳ" ወከማሁ አስተርአየት በክልኤ ፍና በድንጋልና ሥጋሃ ወበድንጋልና ገሊናሃ እንበለ ሙስና እስመ ንጽሕት ይእቲ እምኩሉ ትሕዝብት ወእምኩሉ ርስሐተ ኅጢአት"

⁴⁹ ዛሬ ከማሁ ቍ ፲፮

(በዚህኛው ዓለም በወዲያኛውም ዓለም በኾን ለክብርት እመቤታችን የተሰጣት ድንጋልና ለመላእክት ስንኳ አልተሰጣቸውም፤ መላእክትስ (ሳጥናኤልና ሠራዊቱ) ድንጋልና ከተሰጣቸው በኋላ ስለበደሉ ድቀት አግኝቷቸዋልና፤ ማርያምስ በኹለት ፊት ማለት በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ገሊና የጽናት ነች፤ በኹለት ፊት ማለት በቀን የሚያበራ ፀሐይን ተጉናጽፋ በሌሊት የሰለጠነ ጨረቃን ተጫምታ በራስዋም ላይ ከዋክብትን ተቀዳጅታ እንደተገለጸች (ራእ ፲፪፡፩)፤ እንደዚሁ ኹሉ ያለመለወጥ በኹለት ፊት ማለት በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ገሊና ፀንታ ተገኘች ርሷ ክርስቲተ ኅጢአትና ከመጠራጠርም ኹሉ ንጽሕት ናትና)⁵⁰ በማለት የአምላክን እናት ንጽሕና አስተምረዋል።

ጠቢቡ ሰሎሞን ይኸቺ ንጽሕት እናት በሊባኖስ ተራራ እንደምትወለድ መንፈስ ቅዱስ ገልጸለት፡- "ንዲ እምሊባኖስ መርዓት ንዲ እምሊባኖስ ንዲ ወተወዕኢ እምቅድመ ሃይማኖት እምርእስ ሳኔር ወኤርምን እምግበበ አናብስት ወእምአድባረ አናምርት" (ሙሽራዬ ሆይ ከሊባኖስ ከእኔ ጋር ነዬ ከሊባኖስ ከእኔ ጋር ነዬ ከአማና ራስ ከሳኔር ከኤርምን ራስ ከአንበሶች መኖሪያ ከነብሮችም ተራራ ተመልክቶ) በማለት ትንቢት እንደተናገረ ንጽሕት ሙሽራ ቅድስት ድንጋል ማርያም ግንቦት አንድ ቀን በሊባኖስ ተራራ ተወልዳትንቢቱ ፍጻሜውን አግኝቷል።

ታላቁ ኢትዮጵያዊው የነገረ ማርያም ሊቅ ከባ ጊዮርጊስ ይኸንን የሰሎሞንን ቃል ሲተረጉም "ወካዕበ አለምየኪ ወለተ አናብስት እስመ ከመ ጣሕረ አንበሳ ወንቃወ አንበሳዊት ይደምፅ ዜና ልደትኪ እስመ ለይሁዳ ይቤሎ አቡሁ ያዕቆብ ዕንሰ አንበሳ ወበእንተዝ ሰመይኩኪ ወለተ አናብስት በከመ ይቤ ሰሎሞን ንዲ እምሊባኖስ መርዓት ንዲ ወተወዕኢ እምግበበ አናብስት ጥቀ ግሩም ዜና ልደትኪ እምሕዝብ ዘይትሜካሕ ወእምነገድ ገሩይ" (ዳግመኛም የአንበሶች ልጅ ነሽ እልሻለኑ፤ የልደትሽ ዜና እንደ አንበሳ ጩኸት እንደ ሴት አንበሳ ድምፅ ነውና፤ ይሁዳን አባቱ ያዕቆብ የአንበሳ ግልገል ብሎታልና (ዘፍ ፵፱፡፱)፤ ስለዚህም የአናብስት ልጅ አልኹሽ ሰሎሞን እንዲኸ ሲል እንደተናገረ ሙሽራዬት ሆይ ከሊባኖስ ተራራ ነዬ ከአንበሶች ጉድጓድ ወጥተሽ ነዬ (ማሕ ፬፡፲)፤ ከምርጥ ነገድነት የተነሣ ከሚመካ ወገን የመወለድሽ ዜና እጅግ ግሩም ነው)⁵¹ በማለት አመስጥሮታል።

⁵⁰ ተአምረ ማርያም ገጽ ፯፻፮-፻፺፮፤ ጠቢ ዘርዐ ያዕቆብ፤ ነገረ ማርያም

⁵¹ ከባ ጊዮርጊስ ዘጋምጫ፤ አርጋኖን ዘሙሉስ ምዕ ፲፪፡፲፮-፲፱

ኢትዮጵያውያን ሊቃውንት አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም ዘደብረ ሐንታ በማሕላቱ ጽጌ የነገረ ማርያም መጽሐፋቸው ላይ ይኸንን የሰሎሞንን ቃል ሲተረጉሙ

“ለንጉሠ ነገሥት ሰሎሞን ከመ ተፈሥሐ ልቡ በዕለተ ወቅክኪ መርዓት ለአንበሳ ትንቢት እምግቡ ማእከለ ማገበር ፍሱሐን ተአምረኪ እንዘ እንቡ እዜምር ለኪ ጽጌ ሐና ወፍኖተ ነፈርዐጽ አሌቡ ከመ ጣዕዋ ሐሊብ ዘይጠቡ”

(ትንቢት ከተነገረለት ከአንበሳ ጉድጓድ፤ ድንግል ሙሽራ በተገኘ ጊዜ የንጉሥን ንጉሥ የሰሎሞን ልቡ እንደተደሰተ፤ ደስ ባላቸው በመላእክት እንደነት ፊት ታምርሽን እየተናገርኑ የሐና አበባ ማርያም እዘመርሻለኑ፤ ወተትን ጠብቶ እንደሚዘል እንቦላም ዝለል ዝለል ይለኛል)⁵² በማለት ሰሎሞን ስለቅድስት ድንግል ማርያም ልደት የተናገረው ትንቢት ፍጻሜውን አግኝቶ ደስታን ለኹላችን እንደሰጠን አብራርተው ገልጠዋል።

የተቆለፈች ገነት፣ የታተመች የውሃ ጉድጓድ

ጠቢቡ ሰሎሞን ስለ ቅድስት ድንግል ማርያም ዘላለማዊ ድንግልና፣ ከገጣውአ ከፍተኛው ተጠብቃ የሕይወት ተክል፣ የሕይወት ውሃ ክርስቶስን የምትወልድ መኾኗ ተገልጸለት በማሕ ፬፥፲፪-፲፫ ላይ “ገነት ዕጹት እንትየ መርዓት ገነት ዕጹት ዐዘቅት ኅትምት” (እኅቱ ሙሽራት የተቆለፈች ገነት የተዘጋች ገነት የታተመች ጉድጓድ ናት) በማለት በምሳሌ ተናግሯል። ይኸውም በሀገራቸው ይኸንን ተክል ሌባ እንዳይደርስበት እሪያ እንዳይኮሳበት፣ ቀበሮ እንዳይተነፍስበት በውጭ በውስጥ ዐጥረው ሲያኖሩት፤ የውሃ ጉድጓድዱን ደግሞ ጠላት መርዘ እንዳይበጠብጥበት ንስናሽ እንዳይጥልበት ፍንጃል የሚባል ቀለም ለብጠው ለ፶ ለ ፰ የማይነሣ መግጠሚያ አድርገው ያኖሩታል።

ይኸቺን ተክል በውስጧ የያዘችውን ገነት (የተክል ቦታ) ሌባ እንዳይደርስባት አውሬ እንዳይተነፍስባት በውስጥ በአፍአ ታጥራ እንድትጠበቅ ኹሉ አማናዊ የሕይወት ተክል ጌታን በማሕፀኗ የተሸከመች ገነት ነባቢት የተባለች ቅድስት ድንግል ማርያምም ከአናቷ ማሕፀን ገርምራ በረድኤተ እግዚአብሔር ተጠብቃ ኖራለች፤ የሐሳብ ኅብረት ከቶ የለባትምና ገነት በርሷ፣ ተክል በጌታ፣ አጥር በረድኤተ እግዚአብሔር ተመስሏል።

⁵² አባ ጽጌ ድንግል፣ ማሕላቱ ጽጌ፣ ተ ፻፮

ዳግመኛም ይኸቺን ውሃ የያዘች ጉድጓድን ጠላት መርዘ ንስናሽ እንዳይጥልባት ደንጊያ እንዲገጥሟት የሕይወት ውሃ ክርስቶስን የወለደች ቅድስት ድንግል ማርያምም ልማደ አንስት ዘርዐ ወራዙት ፈጽሞ የለባትም፤ ቅድመ ፀኒስ ቅድመ ወሊድ፣ ጊዜ ፀኒስ ጊዜ ወሊድ፣ ድንገረ ፀኒስ ድንገረ ወሊድ ዘላለማዊት ድንግል ናት።

ሊቁ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም ሰሎሞን በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ የተናገረላት የቅድስት ድንግል ማርያምን በረከት በመሻት በመዐዛ ቅዳሴው ላይ “ንጹ ማርያም ዳዊት ዘወደሰኪ ወሰሎሞን ዘሐለየኪ እንዘ ይብል ገነት ዕጹት ወዐዘቅት ፍትምት ፍናወ ዘእኪ ርግብየ ሠናይት”

(ዳዊት ያመሰገነሽ መንገድሽ የታጠረች ተክል የታተመችም ጉድጓድ ነች፤ እንዲኸ እያለ ሰሎሞን የዘመረልሽ መልካማ ርግብ ማርያም ሆይ በረድኤት ነዩ)⁵³ በማለት አመስግኗታል።

ኢትዮጵያውያን የነገረ ማርያም ሊቃውንትም ይኸንን የሰሎሞንን ቃል በጥልቀት ሲተረጉሙት “ማርያምሰ ድንግል ይአቲ በክልኤ ፍና እምኩሉ ፍትወት ዘሀሎ ውስተ ዝንቱ ዓለም፤ ወኢቦአ ኅሊና ስሐተት ውስተ ልባ ወኢቀርባ ወኢምንተኒ ርስሐተ ዓለም እስመ መንፈስ ቅዱስ ዐቀባ ወንተማ ከመ ኢይባእ ምንተኒ ርስሐተ ውስተ ኅሊናሃ፤ ወገትምት ይአቲ በከመ ይቤ ሰሎሞን በእንቲአሃ በማሕልየ መሐልይ ገነት ዕጹት ወዐዘቅት ኅትምት፤ ወአልቦ አመ ተርገወ ማዕያ ማኅተመ ድንግልናሃ ዘኅሊናሃ ወአልቦ አመ ማሰነ ማዕጾ ማኅተመ ድንግልና ሥጋሃ ኢበፀኒሶታ ወኢበወሊዶታ፤ ወእምድንረ ወሊዶታ ድንግል ይአቲ በሥጋሃ ወድንግል ይአቲ በኅሊናሃ ዘኢይዐራዕ ስብሐተ ድንግልናሃ በአፈ ሰብእ ወመላእክት”

(ማርያም ግን በዚኸ ዓለም ካለ ሥጋዊ ፈቃድ ኹሉ በኹለት ወገን ማለት በነፍሷም በሥጋዋም ድንግል ናት፤ የስሐተት አስተሳሰብ በእእምሮዋ (በልቧ) ውስጥ አልገባም፤ በዚኸ ዓለም የጎጠኔት መሠረት የሚኾን ሥጋዊ ፈቃድ ወደርሷ አልቀረበም በእእምሮዋ ውስጥ ሠርጎ እንዳይገባ መንፈስ ቅዱስ ጠብቋታልና፤ ሰሎሞን በማሕልየ ስለርሷ የታጠረች የተክል ቦታ የተቆለፈች ጉድጓድ ነች ሲል ተናግሯልና፤ በአውነትም የታተመች ናት፤ በመዕነሷም ኾነ በመውለዷ ጊዜ የድንጋሌ ሥጋዋ በር የተለወጠበት ጊዜ የለም፤ የድንጋሌ ኅሊናዋም በር የተከፈተበት ጊዜ የለም ከወለደችም በኋላ በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ የጸናች በመኾኗ በማያቋርጥ ምስጋና በሰው አንደበትና በመላእክት ዘንድ

⁵³ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፣ መዐዛ ቅዳሴ ተ ፻፮

ድንግልናዋ ሲመለከት ይኖራል)⁵⁴ በማለት በጥልቀት አስተምረዋል።

ኢትዮጵያዊ ቁርሎስ የተባለው ሊቁ አባ ጊዮርጊስም በመጽሐፈ ምስጢር ላይ ይኸንን ሲተረጉም “ሕዝቅኤልኒ ይቤ ርኢኩ ፍጥተ በምሥራቅ ኅቱም በባቢሎን መንከር ማኅተም አልቦ ዘቦስ ዘእንበለ እግዚአ ኅያላን ቦስ ውስቴታ ወወዕስ፤ ዝኒ ዜና ማኅተም ዘእንቀጸ ሥጋሃ፤ ሰሎሞን ይቤ ንነት ዕጹት ዐዘቅት ኅትምተ ፍናወ ዚአኪ ምንት ይትረከብ በገብ ንነት አኩፍ ፍሬ አስካል ጥዑም ወምንትኑ ፍሬ አስካል ጥዑም አኩፍ ኢየሱስ ክርስቶስ ፍሬ ድንግልናሃ ለእሙ ወብሂላ ንነትስ ዕጹት ይተረጉም በእንቀጸ ሥጋሃ ዘዕጹት በመናሥግተ ድንግልና፤ ምንትኑ ካዕበ ይትረከብ ንበ ዐዘቅት ዘእንበለ ማይ ጥዑም ወምንትኑ ማይ ጥዑም ዘእንበለ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘይቤ በወንጌል ዘእምስ ይምጸእ ንቤዎ ወይስተይ፤ ወብሂላ ዐዘቅትሂ ኅትምተ ኅይለ ድንግልናሃ ዘንጽሕት እም፤ እስመ ኩሎሙ ንቢያት ሰመይዎ ኅትምተ በድንግልናሃ ወዕጹተ በእንተ አንቀጸ ሥጋሃ”

(ሕዝቅኤልም ድንቅ በኾነ ታላቅ ማኅተም የታተመች ደጃፍ በምሥራቅ አየጉ፤ ከኅያላን ጌታ በቀር የገባበት የለም ርሱ ገባበት ወጣም እንጂ አለ (ሕዝ ፵፬፤፫)፤ ይኸም የድንጋሌ ሥጋዎ ማኅተም ዜና ነው፤ ሰሎሞንም የተዘጋች ገነት የታተመች ጉድጓድ ጉዳናዎችሽናቸው አለ፤ በገነት ምን ይገኛል ጣፋጭ ፍሬ አይደለምን፤ የተዘጋች ገነት ማለት በድንግልና ቀልፍ በተዘጋች በድንጋሌ ሥጋዎ ይተረጎማል፤ ኹለተኛም ከጣፋጭ ውሃ በቀር ከውሃ ጉድጓድ ምን ይገኛል ፤ በወንጌል የተጠማ ወደኔ ይምጣ ብሎ ከተናገረ ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር ጣፋጭ ውሃ ማን ነው (ዮሐ ፯፤፱፯) ፤ የታተመች የውሃ ጉድጓድ ማለት የንጽሕት እናቱ የድንግልናዋ ኅይል ነው፤ ንቢያት ኹላቸው በድንግልናዋ የታተመችን ስለ ድንጋሌ ሥጋዋም የተዘጋች ብለዋታልና)⁵⁵ በማለት ሙሉ ትርጓሜ በመስጠት የሰሎሞንን ቃል አመስጥሮታል። ዳግመኛም አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም በማሕለቱ ጽጌ መጽሐፋቸው ላይ

“ሰመዩኪ ንቢያት እለ ርኢዩ ንቡኣተ
ንነተ ጽጌ ዕጹተ ወፍጥተ ምሥራቅ ኅትምተ
እግዚአብሔር ወሀበ ለቤተ ዳዊት ትእምርተ/ትንቢተ/፤
ከመ ትፀንሲ ድንግል ወትወልዲ ሕይወተ
ኢሳይያስኒ ነገረ ክሡተ”

⁵⁴ ተለምረ ማርያም ገጽ ፫፻፮
⁵⁵ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጢ ፲ መጽሐፈ ምስጢር ገጽ ፫፻፳
50

(የተሰወሩ ምስጢራትን ያዩ ንቢያት የተዘጋች የአበባ ገነት የታተመች የምሥራቅ በር አሉሽ (ማሕ ፬፤፲፪፤ ሕዝ ፵፬፤፫-፫)፤ ድንግል በድንግልና ሕይወትን እንደምትፀንሽ እንደምትወልጃ እግዚአብሔር ለዳዊት ቤት ምልክትን ሰጠ፤ ትንቢትን አናገረ፤ ኢሳይያስም በግልጽ ተናገረ (ኢሳ ፯፤፲፬))⁵⁶ በማለት ይኸ የሰሎሞንን ቃል ከሌሎች ንቢያት ጋር ያለውን የምስጢር ትስስር አብራርተዋል።

በተጨማሪም ሊቁ አባ ጊዮርጊስ በአርጋኛን መጽሐፍ ላይ የክብር ጉድጓድነቷን ሲያመሰግር “ኦ ዐዘቅተ ክብር ኅትምተ ወተቀድሐ ማይ እምውስቴታ ማኅተም ዚአሃ ዘእንበለ ይትከሠት ኦ ንነት ዕጹት ወተቀስመ ፍሬሃ ዘእንበለ ይትረጎው መንሠግ ፍጥተ” (ቀልፍ ሳይከፈት ከውስጧ የሕይወት ውሃ የተቀዳባት የተቆለፈች የክብር ጉድጓድ ሆይ፤ የደጃፍ ቀልፍ ሳይከፈት ፍሬዎ የተለቀመ የተዘጋች ቦታ ድንግል ሆይ)⁵⁷ በማለት በኅቱም ድንግልናዋ ፍሬ ሕይወት፤ ማየ ሕይወት ፈጣሪያችን ክርስቶስን ለወለደችልን ለእመቤታችን የሰሎሞን የተቆለፈች የተክል ቦታ፤ የተዘጋች የውሃ ጉድጓድ ምሳሌዎ መኾኗን ሲያብራራ፤ ሊቁ አባ ሕርያቆስም በቅዳሴ ማርያም መጽሐፍ ምስጢሩን በመጠቀሙ “ንነት ዕጹት ወዐዘቅት ኅትምተ” (የታጠረች ተክል፤ የተዘጋች የውሃ ጉድጓድ አንቺ ነሽ)⁵⁸ በማለት አመስግኗታል።

ሊቁ አባ ጊዮርጊስ በተጨማሪም በእንቢራ ስብሐት የነገረ ማርያም መጽሐፍ ላይ ምስጢሩን ጠቅልሎ ሲተነትነው “ኦ እግዚአብሔር ማርያም ንነት ዕጹት እንተ አልቦ ኪያኪ ዘያርተ በውስቴትኪ መዐሃ ነፋሳት ይነፍሱ አንቲ ውእቱ ለሰሎሞን ዐጸደ ቀምሐ” (አንቺን የሚከፍት የሌለ የተዘጋች ገነት እመቤቴ ማርያም ሆይ በውስጥሽ መዐሃ ያላቸው ነፋሳት ይነፍሳሉ፤ የሰሎሞን የአዝመራው ቦታ አንቺ ነሽ)⁵⁹ በማለት የመዐሃ ንጽሕናዋ፤ የመዐሃ ቅድስናዋ ነገር በእጅጉ የሚያስደንቅ በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ የጸናች መኾኗን አስተምሯል።

በኋላ ዘመንም ሰሎሞን የተናገረው ይኸ ልዩ ምስጢር ያልተረዳቸው የሕይወት ፍሬ፤ የሕይወት ውሃ የክርስቶስን እናት

⁵⁶ አባ ጽጌ ድንግል፤ ማሕለቱ ጽጌ ቀ ፳፻
⁵⁷ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጢ አርጋኛን ዘረቡዕ ምዕ ፫፻፲፩
⁵⁸ አባ ሕርያቆስ፤ ቅዳሴ ማርያም ቀ ፳፻
⁵⁹ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጢ እንቢራ ስብሐት ገጽ 49
51

የአማናዊት ገነት፣ የአማናዊት ጉድጓድ የቅድስት ድንግል ማርያምን ወላዲተ አምላክነት፣ ዘላለማዊ ድንግልና፣ የልጇ የክርስቶስን የባሕርይ አምላክነት የሚመሰክረውን እውነተኛውን የሃይማኖት አጥርን ሊያፈርሱ የሚሞክሩ በሃይማኖት በምግባር የጎደሉ ታናናሾች ቀበራርት የተባሉ መናፍቃን የመነሣታቸውን ነገር በማሕ ፪፣ ፲፭ ላይ “አሥግሩ ለነ ቁናጽለ ንዑሳነ እለ ያማስኑ ዐፀደ ወይንን፣ ዐፀደ ወይንን ይጽግ” (የወይን ቦታችን ያብብ ዘንድ የወይናችንን ቦታ የሚያጠፉትን ታናናሹን ቀበሮች አጥምዳችኑ ያዙልን) በማለት ተናግሯል።

ስለኾነም ይኸንን ንጹሐን ገነት ማለትም በቅዱሳት መጻሕፍትና በቅዱሳን አበው የተመሠረተውን የነገረ ማርያም ትምህርትን ለማበላሸት እንደመጣባቸው በሚተነፍሱ እንዳገኙ በሚጠቅሱ በቀበሮ ከተመሰሉ ከመናፍቃን የስሕተት ትምህርት ሕዝበ ክርስቲያኑን ቅታን ተግተን እንድንጠብቅ ለቤተክርስቲያን መምህራን ጌታ በሰሎሞን ዐድሮ አደራ ሰጥቷልና ይኸንን ዐደራ ለመወጣት ራሳችንን ማዘጋጀት ይኖርብናል።

የእመቤታችን ጣዕመ ውዳሴዋ በእጅጉ የበዛላቸው አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም ዘደብረ ሐንታም በማሕሌተ ጽጌ መጽሐፋቸው ላይ ስለዚህ ምስጢር ሲያብራሩ

“አርምምትኪ ማርያም ኅለፈ እምአንክሮ
እስከ ንሬኢ ሕዝብኪ ለተአምርኪ ግብሮ
ገነትኪ ትጽጊ ሰላመ ወተፋቅሮ
እለ ያማስኑ ዐፀደ ወይንን ወፍሮ
ቁናጽለ ንኡሳነ አፍጥኒ አሥግሮ”

(ማርያም የታምርሽን ሥራ እኛ ወገናችሁ እስከምናይ ድረስ ትዕግስትሽ ከማስደነቅ ዐለፈ፤ ገነትሽ (ቤተ ክርስቲያን) ሰላምንና ፍቅርን ታገኝ ዘንድ የወይን ቦታችንን የሚያጠፉ ታናናሽ ቀበሮዎችን ፈጥነሽ ያኻርልን)⁶⁰ በማለት አስተምረዋል።

ጠቢቡ ሰሎሞን በዚህ በመቀጠል የቅድስት ድንግል ማርያም መዐዛ ምግባር፣ መዐዛ ቅድስናዋ፣ መዐዛ ንጽሕናዋ፣ መዐዛ ድንግልናዋ ተገልጸለት ይኸንንም በተለያዩ ድንቅ መዐዛ ባላቸው ሽቱዎች መስሎ ሲናገር “ገነት ምስለ ፍሬ አቅማህ ቆዕ ምስለ ናርዶስ፣ ናርዶስ ዘምስለ መጽርይ ቀጺ መታት ወቀናንሞስ ምስለ ኩሉ ዕፅወ ሊባኖስ ክርቤ ወዐልው ምስለ ኩሉ መቅድመ ዕፍረታት ነቅዐ ገነት ዐዘቀተ ማየ ሕይወት”

⁶⁰ አባ ጽጌ ድንግል፣ ማሕሌተ ጽጌ ቀ ፳፮

(በታያሽ ሮማንና የተመረጠ ፍሬ ቆዕ ክናርዶስ ጋር ያለበት ገነት ነው፤ ናርዶስ ከቀጋ ጋር የሽቱ ማርያም ቀረፋ ክልዩ ልዩ ዕጣን ጋር፤ ክርቤና እሬት ከክቡር ሹቱ ሹሉ ጋር አንቺ የገነት ምንጭ የሕይወት ውሃ ጉድጓድ ከሊባኖስም የሚፈስስ ወንዝ ነሽ) በማለት የሕይወት ውሃ የክርስቶስ እናቱ በሊባኖስ የተወለደቺው የቅድስት ድንግል ማርያምን ልዩና ድንቅ መዐዛ ተናግሯል።

ኢትዮጵያዊው ሊቅ ቅዱስ ያሬድም ይኸንን የሰሎሞንን ቃል በአንቀጽ ብርሃን መጽሐፉ ሲገልጸው “ሰሎሞን አቡኪ ተነበየ ወይቤ ጼና አንፍኪ ከመ ጼና ስኒን ገነት ዕጹት እኅትየ መርዳት ገነት ዕጹት ዐዘቅት ኅትምት ፍናወ ዘእኪ ገነት ምስለ ፍሬ አቅማሕ ቆዕ ምስለ ናርዶስ ናርዶስ ዘምስለ መጽርይ ቀጺ መታት ወቀናንሞስ ምስለ ኩሉ ዕፅወ ሊባኖስ ክርቤ ወዐልው ምስለ ኩሉ መቅድመ ዕፍረታት ነቅዐ ገነት ዐዘቀተ ማየ ሕይወት ዘይውገዝ እምሊባኖስ” (አባትሽ ሰሎሞን ያፍንጫሽ መዐዛ እንደ ነጭ ዕጣን መዐዛ ነው ብሎ ትንቢት ተናገረ፤ እቲ መብራዩ ሆይ የታጠርሽ ተክል ነሽ፤ መንገድሽም የታጠረሽ ተክል የታተመሽ ጉድጓድ ናት፤ ከሽቱ ቅመም ጋራ ሹቱ አለሽ፤ ቆዕ የሚባል ሹቱ ናርዶስ ከሚባል ሹቱ ጋር አለሽ፤ ናርዶስ የሚባል ሹቱ መጽርይ ከሚባል ሹቱ ጋር አለሽ፤ ቀጺ መታት ቀናንሞስ የሚባሉ ሹቶች ከደጋ ሹቶች ጋር አሉሽ፤ ከሽቶች ሹሉ የሚበልጡ ክርቤና ዐልው የሚባሉ ሹቶች ከነዚህ ሹሉ ሹቶች ጋር አሉሽ፤ የገነት ፈላሽ ሆይ ከደጋ የሚፈስ የሕይወት ውሃ ጉድጓድ ነሽ)⁶¹ በማለት የመዐዛዋን ነገር አድንጿል።

የእመቤታችን ጣዕመ ውዳሴዋ በእጅጉ የበዛላት ሊቁ አባ ጊዮርጊስም በአርጋኖን ምስጋናው ከሰሎሞን ቃል በመነሣት የመዐዛ ቅድስናዋን ነገር ሲያደንቅ

“ወእወዲ ውስተ አፉየ እምፍሬ ክርሥኪ ጥዑም ለጉርጌያ ደመ አስካልኪ ወመድምም ለአንፍያ መዐዛ ዕፍረትኪ ከመ ዘሰትየ ወይን ከራሜ ያስተፈሥሐ ለራብየ ስብሐተ ድንግልናኪ ሚመጠን ፍሥሐየ በእንቲኣኪ ወሚመጠን ሐሢትየ በእንቲ ክብርኪ አዳም ንባብኪ ወመፃርፃር ቃልኪ መሐዘ ፍሥሐ ክናፍርኪ ወመሐዘ ስብሐት ልሳንኪ ጥቀ ሠንይኪ ወጥቀ አደምኪ አፈቅሮ ለፍግዕኪ ዘቆምኪ ይመስል በተልተ ወጼና አልባስኪ ከመ ርኪ አፈው ወጼና አንፍኪ ከመ ጼና ወይን (ማሕ ፳፭-፳፮) ወመከሥተ አፉኪ ምዑዝ ከመ ጼና ጽጌ ቀናንሞስ ዘምስለ ኩሉ ዕፅወ ሊባኖስ”

⁶¹ አባ ጽጌ ድንግል፣ ማሕሌተ ጽጌ ቀ ፳፮

(ከማሕፀንሽም ፍሬ ወደ አፊ እጨምራለን፤ የሳጌሽ ደምም ለጉርሮዬ የጣፈጠ ነው፤ የሽቱሽ መዐዛም ለአጭንጫዬ ያማረ ነው፤ የድንግልናሽ ክብርም ልቡናዬን እንደ ከረመ ንጹሕ ወይን ደስ ያሰኘዋል፤ ስለ አንቺ ያለኝ ደስታ ምን ያኽል ነው፤ አነጋገርሽ ያማረ ነው፤ ቃልሽም የጣፈጠ ነው፤ ከንፈሮችሽም የደስታ ምንጭ ናቸው፤ አንደዘትሽም የምስጋና መፍለቂያ ነው፤ እጅግ በጣም አማርሽ ቁመትሽ የሰሌን ሃፍ፤ የልብሶችሽ መዐዛም አፈው በመባል እንደሚታወቀው ሹቱ፤ የአፍንጫሽ መዐዛም እንደ ወይን አበባ ሽታ የሚኸንልሽ ድንግል ሆይ ደስታሽን እወደዋለን (ማሕ ፮፥፳) የአፍሽም አከፋፈት እንደ ቀናንሞስ አበባ የጣፈጠ ነው፤ ከሊባኖስ ዕንጨቶች ሹሉ ጋር (ማሕ ፱፥፲፬)⁶² በማለት እንደ ሰሎሞን ርሱም የፈጣሪውን እናት አመስግኗል።

ርግብ ሰሎሞን

ጥበብ ሥጋዊ ጥበብ መንፈሳዊ በእጅጉ የተሰጠው ይኸ ሰሎሞን በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት በየዋህነቷ በርግብ የተመሰለች ቅድስት ድንግል ማርያምን ስፍር ቍጥር ከሌላቸው ከሌሎች ሴቶች ተለይታ ለአምላክ እናትነት ብቸኛ ተመራጭ መኾኗን በማሕ ፮፥፳-፲ ላይ “አዋልድ አለ አልቦን ጉልቀ” (ቍጥር የሌላቸው ቆነዣኸርት አሉ) በማለት ስፍር ቍጥር የሌላቸው እጅግ የበዙ ሴቶች መኖራቸው ከተናገረ በኋላ “አሐቲ ይእቲ አምኔሆን ርግብየ ፍጽምትየ” (ርግቤ መደምደሚያዬ አንዲት ናት) ብሎ ከነዚያ ሹሉ ተለይታ በየዋህነቷ በርግብ የተመሰለችው ቅድስት ድንግል ብቸኛ እናት ትኾነው ዘንድ በአምላክ የመመረጧን ነገር አስተምሯል።

ለዚህ ነው አባ ሕርያቆስ በቅዳሴ ማርያም መጽሐፉ እንደርሷ ያለች ማንም የሌለች ብቸኛ የአምላክ ማደሪያ ስለመኾኗ “በአማን ነጹረ እግዚአብሔር አብ አምሰማይ ምሥራቀ ወምዕራብ ሰሜን ወደቡብ ወውስተ ኩሉ አጽናፍ፤ አስተንፈሰ ወአጼነው ወኢረከበ ዘከማኪ ወሠምረ መዐዛ ዚኣኪ ወአፍቀረ ሥነኪ ወፈነው ንቤኪ ወልደ ዘየረቅር” (እግዚአብሔር አብ በሰማይ ኸኖ ምሥራቅንና ምዕራብን ሰሜንና ደቡብን ዳርቻዎችንም ሹሉ በእውነት ተመሰከተ፤ ተነፈሰ፤ አሻተተም፤ እንደ አንቺ ያሰ አላገኘም፤ የአንቺን መዐዛ ወደደ፤ የሚወደው ልጁንም ወደ አንቺ ሰደደ)⁶³ በማለት የወልደ እግዚአብሔር ማደሪያ ለመኾን የመመረጧን ነገር ገልጸታል።

⁶² አባ ጊዮርጊስ ዘጋግሜ፤ አርጋኖን ዘወሰሰ ምዕ ፲፮፥፲፮-፳

ጠቢቡ ሰሎሞን በመቀጠልም “አሐቲ ይእቲ ሰአማ ወገሪት ይእቲ ሰአንተ ወለደታ” (ለእናቷ አንዲት ናት፤ ለወለደቻትም የተመረጠች ናት) በማለት እናቷ ቅድስት ሐና በመካኘት ከኖረች በኋላ የወለደቻት አንዲት ቅንጣት ምርጥ ልጇ መኾኗ ተገልጸለት ተናግሯል።

ይኸውም በነገረ ማርያም እንደተጻፈ ሐና አንድያ የተመረጠች ልጇን በተሳለቺው መሠረት ለቤተ መቅደስ እስክትሰጣት ድረስ ከፍቅሯ ጽናት የተነሣ ላፍታ እንኳን ተለይታት አታውቅም ነበር፤ ከዕለታት አንድ ቀን ለጥቂት ጊዜ ብቻዋን አድርጋት ወጥታ ሳለ፤ መልአኩ ሰውሮባት ፈልጋ አግኝታታለች፤ ከዚያ በኋላ ሹሉ ያው እየመሰላት ተለይታት አታውቅምና ጠቢቡ አባት ሰሎሞን በትንቢት መነጽርነት ይኸ እየታየው (ለእናቷ አንዲት ናት፤ ለወለደቻትም የተመረጠች ናት) ብሎ አስቀድሞ ገልጸታል።

ከሊቃውንት መኻከል አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም ዘደብረ ሐንታ ይኸንን የሰሎሞንን ቃል በመያዝ በማሕሌተ ጽጌ መጽሐፋቸው ላይ

“ሚ ቡርክት ወቅድስት ይእቲ
ሰዓተ ትፍሥሕት ሐና ዘጸገየተኪ ባቲ
ወፈረየኪ ለሕይወት ኢያቂም መዋቲ
እሴብሕ ተአምረኪ ርግብየ አሐቲ
ወድጎኒተ ኩሉ ዓለም እስመ ኮንኪ አንቲ”

(ሐና አንቺን የፀነሰችባት የደስታ ቀን ምን ያኽል የተባረከች የተቀደሰች ናት፤ ሚች ኢያቂምም ለሕይወት አንቺን ያፈራባት ቀን ምን ያኽል የተባረከች የተቀደሰች ናት፤ አንዲቱ ርግቤ ማርያም አንቺ የዓለሙ ሹሉ መድኃኒት ኸነሻልና ታምርሽን አመሰግናለን)⁶⁴ በማለት ዓለምን ሹሉ በደሙ ፈላሽነት ያዳነ ንጉሳችን፤ ፈጣሪያችን ክርስቶስን በድንቅ ተአምር ማጎተመ ድንግልናዋ ሳይለወጥ የወለደችልን ምክንያት ድኅን ርግብ ሰሎሞን የተባለች ቅድስት ድንግልን አመስግነዋል።

ይኸ አባት ሰሎሞን በመቀጠል “ርዕያሃ አዋልድ ወአስተብዕዓሃ፤ ንግሥታት ወዕቁባት ወደሳሃ” (ቆነዣኸርት አይተው አሞገሱለት፤ ንግሥታትና ዕቁባትም አመሰገኑለት) በማለት የሰማይና የምድር ፈጣሪ ክርስቶስን የወለደች ንግሥት ድንግል ማርያም በ፲፪ቱ ሐዋርያት፤ በ፳፪ቱ አርድአት፤ በ፵፮ቱ ቅዱሳት እንስት ከዚያም እስከ ዕለተ ምጽአት በሚገቡ ምእመናን ሹሉ ንእድ ክብርት እየተባለች የምትመሰገን መኾኗ

⁶³ አባ ሕርያቆስ፤ ቅዳሴ ማርያም ቍ ፳፱

ተገልጸለት ከተናገረ በኋላ "መኑ ይለቱ ዛቲ እንተ ትሔውጽ ከመ ኅሕ ሠናይት ከመ ወርን ወብርሀት ከመ ፀሐይ" (ይኸኛ እንደ ማለዳ ብርሃን የምትገቡበኝ እንደ ጨረቃ የተዋበች፤ እንደ ፀሐይም የጠራች ዐላማ ይዞ እንደተሰለፈ ሰራዊት የምታስፈራ ማን ናት?) በማለት እንደ ፀሐይ የሞቀ እንደ ጨረቃ የደመቀ ንጽሕናዋና ቅድስናዋ በነቢያት ትንቢት አስቀድሞ የተገቡበኝላት የእውነት ፀሐይ የክርስቶስ እናት የቅድስት ድንግል ማርያምን ክብር ተናግሯል።

ታላቁ የቤተክርስቲያን ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም በአርጋኖን የነገረ ማርያም መጽሐፍ ላይ የሰሎሞንን ቃል በመጥቀስ "ወእንሰ እትፊሣሕ በእንቲአኪ ኦ ሀገረ እግዚአብሔር ወእትሐሰይ ብኪ ኦ ኤዶም ገነት ነባቢት እንተ ርእዩኪ ነቢያት ከመ ኅሕ ድልው ለወላደ ፀሐይ በከመ ይቤ ሰሎሞን አቡኪ አይ ይለቱ ዛቲ እንተ ታስተርኪ ከመ ኅሕ"

(የእግዚአብሔር ሀገር ሆይ እኔም ደስ እሰኝብሻለኝ፤ ፀሐይን ለመውለድ እንደተዘጋጀ ወገግታ ነቢያት ያዩሽ የምትናገራ ኤዶም ገነት ሆይ ደስ እሰኝብሻለኝ፤ እንደማለዳ ብርሃን የምትታይ ይኸኛ ማን ናት? በማለት አባትሽ ሰሎሞን እንደተናገረ)⁶⁵ በማለት የፀሐይ ጽድቅ የክርስቶስ እናትነቷን በማገኘት ተርጉሞታል።

ሱላማጢስ

ይኸ ሰሎሞን መነሻ ልደቷ፣ ዘላለማዊ ድንግልና ፣ ቅድስናዋ፣ የአምላክ እናትነቷ ተገልጸለት እንደተናገረ ኹሉ በተጨማሪም ፍቅር አንድነት የተሰጣት፣ ፍቅር አንድነትን በቃል ኪዳኗ የምታሰጥ ፍጽምት በመኾኗ ምክንያት ሱላማጢስ የተባለች የቅድስት ድንግል ማርያም ከጌታ ጋር ወደ ግብጽ የመሰደዱ ነገር ተገልጸለት በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት በማሕጺ፣፩ ላይ

"ተመየጢ ተመየጢ ሱላማጢስ፤ ተመየጢ ወንርአይ ብኪ ሰላም" (አንቺ ሱላማጢስ ሆይ ተመለሻ እናይሽ ዘንድ ተመለሻ) በማለት ሱላማጢስ (ፍቅር አንድነት የተሰጣት፣ ፍቅር አንድነት የምታሰጥ ፍጽምት) ቅድስት ድንግል ተመለሻ ተመለሻ ባንቺ የተደረገውን ተድላ ደስታ እንደ ሲል እመቤታችን ርጉም ሄሮድስ በነገሠበት ወራት ከሀገሯ ተሰዳ ከልጇ ጋር ቺ ዓመት ከ፮ ወር ብዙ ፀዋት ወ መከራ ተቀብላ፤ ንጉሡ ሄሮድስ ከሞተ በኋላ የጭንቁ የመከራው ጊዜ ዐልፎ ወደ ሀገሯ የመመለሷ

⁶⁴ አባ ጽጌ ድንግል፣ ማሕላተ ጽጌ ተ ፵፱

⁶⁵ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፣ አርጋኖን ዘሠሎስ ምዕ ፳፫-፲፩

ነገር ተገልጸለት በናፍቆት አንቺ ሱላማጢስ ተመለሻ ተመለሻ እያለ ትንቢቱን ተናግሮላታል። ኢትዮጵያውያን ሊቃውንት የኹነት አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም ዘደብረ ሐንታ በማሕላተ ጽጌ የነገረ ማርያም መጽሐፋቸው ላይ በበረሃ እንደምትኖረው ዋና ሱላማጢስ የተባለች እመቤታችንም ከልጇ ጋር በግብፅ በረሃ መኖሯን

"ኦ ሰላም ሰጣዊት እንተ ትሔውጽ እምርሐቅ ወትትረአዩ ለኩሉ በደብረ ምጥማቅ ተፈሥሐ ድንግል ዘገዳመ ጽጌ ማዕነቅ እስመ ተሰምዐ በምድርነ ቃለ ተአምርኪ ጽድቅ ለአድገኖ ዓለም ዘይበቀራ እምብሩር ወወርቅ"

(ፍቅር አንድነት የተሰጠሽ ፍቅር አንድነት የምታሰጩ ፍጽምት (ሱላማጢስ) ድንግል ከፍቅ የምትገቡበኝ ነሽ፤ በደብረ ምጥማቅ ለኹሉ የምትታዩ የበረሃ አበባ ዋና ሱላማጢስ ድንግል ሆይ ደስ ይበልሽ፤ ክብርና ከወርቅ ይልቅ በደለኛን ለማዳን እውነት ያለበት የታምርሽ ቃል በምድራችን ተሰምቷልና ደስ ይበልሽ)⁶⁶ በማለት የሰሎሞንን ማሕልይ መነሻ በማድረግ ተርጉመውታል።

ቅድስት ቤተክርስቲያናችንም ይኸንን የሰሎሞንን ቃል መነሻ በማረግ የጌታን ከእናቱ ጋር ወደ ግብጽ መሰደዱን በምታስብበት ከመስከረም ፳፮- ኅዳር ፭ ባሉት ጊዜያት ከጸሎተ ኪዳን መግቢያ ላይ እንደመርገፍ አድርጋ በዚያ ታመስግንበታለች።

ጠቢቡ ሰሎሞን በመቀጠል በቀጥር ቺ ላይ "ከርሥኪ ሥወጠ ሥርናይ ወሕጽር በጽጌ" (ኸድሽ እንደ ስንዴ ክምር በአበባም የታጠረ ነው) በማለት የእመቤታችን ማሕፀኗ ሥጋውን በአምሳለ ኅብስት የሰጠን የወልደ እግዚአብሔር ማደሪያና፣ በጸጋ መንፈስ ቅዱስ የታጠረ የተከበበ መኹንን ተናግሮላታል።

ከሊቃውንት መኻከልም አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም በማሕላተ ጽጌ መጽሐፋቸው ላይ ይኸንን የሰሎሞንን ቃል ሲተረጎሙ

"ከመ ፍሕሶ ቀይሕ ከናፍርኪ ጽጌ ሥወጠ ሥርናይ ከርሥኪ ወሕጽር በጽጌ ትአምርተ ሕይወትየ ድንግል ወዘጉንደ መንግሥት ጽጌ በማሕላተ ጽጌ እዊድሰኪ ለጽጌ ተቀጺልየ ዘንጽሕኪ ጽጌ"

⁶⁶ አባ ጽጌ ድንግል፣ ማሕላተ ጽጌ ተ ፲፫

(ከንፈሮችሽ ፍሕሶ እንደሚባል ቀይ ልም ሐር ናቸው (ማሕ ፬፣፫) ኸድሽ ስንዴን የተመላ በአበባ የተከበበ ድንግል ሆይ፤ የድንኑቴ ምልክትና የመንግሥት ሥር መሠረት አንቺ ነሽና፤ የንጽሕናሽን ክብር ዘውድ ተቀዳጅቼ፤ አበባ (አንቺን) በማሕሌተ ጽን አመሰግንሻለኝ⁶⁷ በማለት የመንግሥት ሥር መሠረት የኾኑ እነ ዳዊት እነ ሰሎሞን ባመሰገኑበት ቃል እነርሱም የሚያመሰግኑ መኾናቸውን ገልጸዋል።

ሰሎሞን በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ በዚህ ምዕራፍ ከቀጥሮ ፩-፲ ላይ በስፋት የተናገረውን የመልካን ደም ግባትና በሌሎች ምዕራፎች ላይ ሰለርሷ የተናገራቸውን የምስጋና ቃላት ሊቁ አባ ጊዮርጊስ በአንድ ላይ ሲተነትን “እ እግዚአቶ መርዳት እምግበበ አናብስት ዘወገኣኪ ወእምአድባረ አናምርት ወእምታዕካ ዘነገሥት፤ ዘቆምኪ ይመስል በቀልተ ወክሣድኪ ከመ አርማስቆስ ግብረ እደ ኬንያ አዕይንትኪ ከመ ኮከበ ጽባሕ (ማሕ ፬፣፱፣፮-፲) ወመላትሕኪ ቀይሕ ከመ ጽጌረዳ ዘሐይቀ ኢያሪኮ ወአስናንኪ ጸዕድጊድ ገዑባት በሐሲብ ወጣዕመ ቃልኪ እምአስካላ ወይን፤ መዐዛ አፉኪ ከመ ርሔ አፈው፤ ወጼና አልባስኪ ከመ ሠርጸ ጢስ ዘስጊን (ማሕ ፫፣፭) ከላንታኪ ሠናይት አ መርዳት አልብኪ ነውር ወኢምንትኒ ወመዐድም ሥንኪ ወአጥባትኪ ከመ ሔላ፤ ወይውሕዝ እምኔሆን ሐሲብ ድንግልናዎ በዘቦቱ ተሐፅነ መሴስየ ከሉ ዘሥጋ (ማሕ ፱፣፮፣፯፣፯-፲)”

(ከነገሥታት አልፍኝ ከአናምርት ተራሮችና ከአናብስት ጉድጓድ የወጣሽ፤ ቁመናሽ የሰሌን ዛፍ የሚመስል መሽራዬቱ እመቤት ሆይ፤ አንገትሽ ብልሽ አንጥረኛ እንደሠራው የወርቅ ዘንግ ነው፤ ዐይኖችሽም እንደ አጥቢያ ኮከብ ናቸው (ማሕ ፬፣፱፣፯-፲)፤ ጉንጮችሽ በኢያሪኮ ባሕር ወደብ እንዳለ ጽጌረዳ አበባ ናቸው፤ ጥርሶችሽም በወተት የታጠቡ ነጫጮች ናቸው፤ የአነጋገርሽም ጣዕም ከወይን ፍሬ ወገን ነው፤ የአፍሽም መዐዛ እንደ አፈው ሽታ ነው፤ የልብሰሽም መዐዛ የዕጣን ወገን እንደሚኾን ቅቃሬ ጢስ አበቃቀል ነው (ማሕ ፫፣፭)፤ መሽራዬት ሆይ ኹለንተናሽ ያማረ ነውና ምንም ምን ነውር የለብሽም፤ ደም ግባትሽ ያማረ ነው፤ ጡቶችሽ እንደ ምንጭ ናቸው፤ ከነርሱም ድንግልና ወተት ይፈሳል፤ ሥጋ የለበሰውን ኹሉ የሚመግብ ጌታ ባደገበት ገንዘብ (ማሕ ፩፣፮፣፯፣፯-፲)⁶⁸ በማለት ይኸ ማሕልየ መሐልይ መጽሐፍ በርካቶች የነገረ ማርያም ትምህርቶችን እንደያዘ መስክሯል።

⁶⁷ዝኒ ከማሁ ቱ ፮

⁶⁸አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ አርጋኖን ዘቀዳሚት ምዕ ፫፣፩-፪

ምዕራፍ ሦስት
ነገረ ማርያም በዐበይት ነቢያት

ከነቢያት መኻከል ዐበይት ነቢያት በመባል የሚጠሩት ነቢዩ ኢሳይያስ ነቢዩ ኢርምያስ፣ ነቢዩ ሕዝቅኤል፣ ነቢዩ ዳንኤል ሲኾኑ፤ እነዚህ ታላላቅ ነቢያት በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝተው እጅግ በርካታ የዘመነ ሐዲስ ምስጢር ተገልጸላቸው ትንቢትን ተናግረዋል። የተናገሩትም ትንቢት ብዙና ታላላቅ የሥጋዊ ምስጢርን ያካተተ ስልኾነ በሊቃውንት ዘንድ ዐበይት ነቢያት (Major Prophets) የሚል ስያሜን አሰጥቷቸዋል። ታላቁ ሊቅ አባ ሕርያቆስም በቅዳሴ ማርያም መጽሐፍ ላይ “እ ድንግል አምሳል ወትንቢት ዘነቢያት” (ድንግል ሆይ የነቢያት ትንቢትና ምሳሌ አንቺ ነሽ) በማለት እንዳስተማረ እነዚህ ዐበይት ነቢያት በመላ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝተው ስለ እመቤታችን ስለ ቅድስት ድንግል ማርያም የአምላክ እናትነት፣ ዘላለማዊ ድንግልና፣ ንጽሕናና ቅድስና፣ ስለ ክብሯና አማላጅነቷ በብዙ ሕብረ ትንቢትና በብዙ ሕብረ አምሳል ተናግረዋል።

ሊቁ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም በአራቱ ዐበይት ነቢያት ኹሉ ክብሯ የተነገረ መኾኑን በመዐዛ ቅዳሴው ላይ “ንጌ ማርያም ለኢሳይያስ ቀርነ ትንቢቱ ወለኤርምያስ ጽርሐ ቅድሳቱ ወለሕዝቅኤል ዋካ ኖሳቱ ዘሠረቀ እምኒኪ ዐሐየ አርያም ዘየገቱ ዘአብርሀ ሰደቁቀ አዳም ሥነ መለኮቱ ወዘቦአ ንበ አርዳኢሁ እንዘ ኅቱም ማዕጽ ቤቱ ወተንሥኦ እመታን በዐቢይ ንይል ወሥልጣን እንዘ ዕጽው መቃብረ ሥጋሁ በዓቢይ ማኅተም ወዐርገ በሥልጣነ መለኮቱ ዘከመ ተወልደ እምኒኪ በትሰብእቱ በኪነ ጥበቡ እስመ እግዚአ ከሉ ፍጥረት ወአምላክነ ውሐቱ” (ማርያም ሆይ የኢሳይያስ የትንቢቱ መለኮት፣ የኤርምያስም የቅድሳቱ አዳራሽ፣ የሕዝቅኤል የብርሃን ደጃፍ፣ የመለኮቱ ጸዳሰ ብርሃን ለአዳም ልጆች ያበራ የአርያም ዐሐይ ከአንቺ የወጣ፤ የቤቱ መዝጊያ ሳይከፈት ደቀ መዛሙርቱ ወዳሉበት ገብቶ ያጽናናቸው የከበረ ሥጋው መቃብር በቀጥልፍ እንደተዘጋ በድንጋይ እንደተገጠመ በታላቅ ንይልና ሥልጣን ከመታን ተለይቶ የተነሣ፤ በማይመረመር ጥበቡ በሰውነቱ ከአንቺ እንደ መወለዱ መጠን በመለኮቱ ሥልጣን ወደ ሰማይ ያረገ የፍጥረቱ ኹሉ ጌታ የሚኾን ርሱ አምላካችን ነውና በረድኤት ነዩ)⁶⁹ በማለት አመስግኗታል። እኔም አራቱ ዐበይት ነቢያት በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝተው ስለ አምላክ እናት የተናገሩትን ሕብረ ትንቢትና ሕብረ አምሳል አስቀምጬያቸዋለን።

⁶⁹አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ መዐዛ ቅዳሴ ቱ ፱፮

ገገረ ማርያም በትንቢተ ኢሳይያስ ክፍል አንድ

ኢሳይያስ ማለት የሰሙ ትርጓሜ መድኅኒት ማለት ሲኾን በነቢይነት መነሣቱ ፳፻፱-፳፻ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ነው፤ ይኸ ታላቅ ነቢይ ከሌሎች ነቢያት ይልቅ በርካቶች የሐዲስ ኪዳን ምስጢራት አስቀድመው ተገልጸውለት በትንቢቱ ውስጥ ስለተናገራቸው የመጽሐፍ ቅዱስ አጥኚዎች ትንቢቱን ከይዘቱ አንጻር “ደረቅ ሐዲስ” በማለት ጠርተውታል።

ነቢዩ ኢሳይያስ በመንፈስ እግዚአብሔር በመጸናት የአምላክን ክቅድስት ድንግል ማርያም በድንግልና መወለዱን ስሙም ዐማን-ኤል መባሉን፤ የርሱን የባሕርይ አምላክነትን የርሷን ወላዲተ አምላክነት በሰፋት የተናገረ ሲኾን ከዚህም ጋር ስለንጽሕናዋ፤ ስለቅድስናዋ፤ ስለአማላጅነቷ፤ የአክብሮት ስግደት የሚገባት መኾኑን በሰፋት የተናገረ ነቢይ ሲኾን አኔም በዚህ የገገረ ማርያም መጽሐፍ ላይ ዐሥራ አንዱን የገገረ ማርያም ትንቢቱን በዝርዝር አስፍራዎቻለን።

ንጽሕት ዘር

ነቢዩ ኢሳይያስ ስለ ቅድስት ድንግል ማርያም ቅድስና አማላጅነት በትንቢቱ በምዕ ፩፻፱ ላይ “እግዚአብሔር ጸባአት አመ ኢያተረፈ ለነ ዘርዐ ከመ ሰዶም እምነነ ወከመ ገሞራ አመሰልሃ” (አሸናፊ እግዚአብሔር ዘርን ባያስቀርልን ኖሮ እንደ ሰዶም በኾንን እንደ ገሞራም በመሰልን ነበር) በማለት አመቤታችንን በአምላካዊ ጥበብ ከእናቷ ማሕፀን ዝምራ በአዳም በደል ከመጣው ከመርገመ ሥጋና ከመርገመ ነፍስ ተጠብቃ ያለች ንጽሕት ዘር የመኾኗንና በተጨማሪም ልዩ ስለኾነው አማላጅነቷ በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት ትንቢት ተናግሮላታል።

ይኸውም የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ንጽሕት ዘር የተባለችው ቅድስት ድንግል ማርያምን ከመርገመ ሥጋ ከመርገመ ነፍስ ጠብቆ ከሴቶች ኹሉ መርጦ፤ ለርሱ እናት እንድትኾን ለእኛ ደግሞ አማላጅ እንድትኾን የሰጠን ስለመኾኑ “ዘርን ባያስቀርልን ኖሮ” በማለት ነቢዩ ገልጿታል። ኢሳይያስ መርገም የሌለባት ስለመኾኑ የተናገረውን ትንቢታዊ ንይል ቃልን፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ተልኮ የመጣው ቅዱስ ገብርኤልም በፊቷ ቆሞ የአዳምና የሐዋን በደል በሰዎች ኹሉ ላይ ካመጣው የጸጋ መራቆትና ከእግዚአብሔር አንድነት የመለየት ጉዳትና ሐዘን ፈጽሞ

ያላገኛት፤ የእግዚአብሔር ጸጋ በምላት ያለባት፤ ከሴቶች ኹሉ ተለይታ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለባት፤ ስለመኾኗ በብሥራቱ ላይ “ተፈሥሒ ፍሥሕት ኦ ምልዕተ ጸጋ እግዚአብሔር ምስሌኪ ቡርክት አንቲ እምአንሰታ” (ጸጋን የተመላሽ ደስተኛዬቱ ሆይ ደስ ይበልሽ፤ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው፤ አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ) በማለት መልአኩ ምስክርነቱን ሰጥቷል (ሉቃ ፩፣፳፰)።

ይኸንን የነቢዩ የኢሳይያስንና የመልአኩ የቅዱስ ገብርኤልን ምስክርነትን በመያዝ በርካቶች ቅዱሳን አባቶችም ቅድስት ድንግል ማርያም በአምላካዊ ጥበብ ከመርገመ ሥጋና ከመርገመ ነፍስ ተጠብቃ የኖረች ንጽሕት ዘር ስለመኾኗ በሰፋት አስተምረዋል።

ከሊቃውንቱ መካከል ኢትዮጵያዊው ሊቅ ቅዱስ ያሬድ በድንግል፡-

“ማርያምስ ተሐቱ እምትካት ውስተ ክርሁ ለአዳም ከመ ባሕርይ ጸዕዳ” (ማርያምስ ከጥንት ዝምሮ በአዳም ባሕርይ ውስጥ እንደ ነጭ ዕንቁ ታበራለች)። በማለት ዕንቁ ባሕርይ ክርስቶስን በድንግልና ፀንሳ በድንግልና የወለደች፤ ዐዲስ መዝገብ የተባለች ቅድስት ድንግል ማርያም አዳም አትብላ የተባለውን ዕፅ በለስን በመብላቱ ምክንያት ከመጣበት የሥጋና የነፍስ መርገም በጌታ ጥበብ ተጠብቃ የኖረች መኾኑን ሲገልጥ እንደ ነጭ ዕንቁ ታበራለች ብሏል። ምስጢሩም ይኸቺን ነጭ ዕንቁ ከደፈረሰ ባሕር ውስጥ ቢጥሏት እንኳን የደፈረሰው ባሕር የርሷን ጥራት ሳይለውጥ በደፈረሰው ባሕር ውስጥ ሳለች አብርታ እንድታይ ኹሉ፤ ልክ እንደ ዕንቁቱ ቅድስት ድንግል ማርያምም በአዳም ትእዛዝ መተላለፍ ከመጣ መርገመ ሥጋና መርገመ ነፍስ በአምላካዊ ጥበብ ተጠብቃ፤ በንጽሕትና በቅድስና ጸንታ የተገኘች መኾኗን ሊቁ በጉልህ ገልጿታል።

ስለ ንጽሕትና በሰፋት የተነተኑትን የሊቃውንቱን ትምህርት “ገገረ ማርያም በሊቃውንት” ብዬ ወደፊት በምጽፈው መጽሐፍ ላይ በጥልቀት የምተነትነው ቢኾንም ፍጹም ስለኾነው ንጽሕትና ካስተማሩ ሊቃውንት ውስጥ ለምስክርነት ጥቂቶቹን ከዚህ በታች አቅርቤለቸዋለን።

“የማርያም ሰውነት የምድር ላይ መቅደስ ነው፤ በርሱም በኅጢአት በሞት በምድር ርግማን ፈንታ የበረከት ዘር የተዘራበት የእግዚአብሔር መልአክተኛ በሰላምታው ይኸንን ዘር ሲዘራ የኤልሳቤጥም ሰላምታ ይኸንን አረጋገጠ”።፡፡ ቅዱስ ኤፍሬም

⁷⁰ ቅዱስ ያሬድ፤ መጽሐፍ ድጋ ገጽ ፫፻፸፱

⁷¹ Saint Ephrem's commentary on Tatian Diatessaron, IV, ET by C.Mccarthy 1993 pp 91-92

"He searched her and found humility..." (መረመራት፤ ትሕትናንና ቅድስናንም በርሷ ውስጥ እየ ገጽሏ ልብ ያላትና አምላኳንም አጥብቃ የምትሻ ነበረች፤ የተቀደሰ ልብና የፍጹምነት ጠባይዓት ኹሉ ነበራት ስለዚህም ርሱ ከኹሉ ይልቅ ገጽሏትና ቅን በኾነችው በርሷ ዐደረ፤ ምክንያቱም ከርሷ ጋር የሚስተካከል አንድ ስንኳ በምድር ላይ አልተገኘምና፤ ርሷ ብቻዋን ትሕት፤ ገጽሏት፤ ጽዕዳት እና መርገም (ኩነቴ) የሌለባት ናት፤ ስለዚህም ሌላ ማንም ሳትኾን ርሷ ብቻ እናቱ መኾን የተገባች ኾነች... ታላቁ ንጉሥ ወደ እኛ ቦታ ለመምጣት ባለበ ጊዜ በምድር ላይ ካሉት ኹሉ በእጅጉ ገጽሏት ወደኾነችው ዐደረ፤ ምክንያቱም ርሱን ደስ አሰኝቶታልና፤ በድንገልና በቅድስና ክብር አሳተሰብ በተጌጠ በገጽሏ ማሕፀን ርሱ ዐደረ)፡፡⁷² ቅዱስ ያዕቆብ ዘሥሩግ

"ከመ ገባሪ ጠቢብ ሶስ ይረክሱ ግብር ዘይትጋበር ይገብር እምኔሁ ንዋየ ሠናየ ከመዝ እግዚእነ ሶስ ረከባ ሥጋሃ ቅዱስ ለዛቲ ድንግል ወነፍሳ ቅድስት ፈጠረ ሎቱ መቅደስ ዘቦቱ ነፍስ... ተፈሥሒ ኦ ማርያም አንተ ብኪ ተበትክ ማእሰረ ሔዋን ማሕመሚ አንተ ገደፋ እግዚአብሔር ውስተ ደይን" (ብልጎ ሸክላ ሠሪ የሚሠራውን የለዘበ ጭቃ ባገኘ ጊዜ ከርሱ መልካም ዕቃ እንዲሠራ፤ እንደዚህ ጌታችን የዚህኛን ድንግል ገጽሏ ሥጋዋን ገጽሏት ነፍሷን ባገኘ ጊዜ ነፍስ ያለችውን ሥጋ ሊዋሐደው ፈጠረ... እግዚአብሔር በሲኦል የጣላት የሔዋን ጽኑ ፍዳ ባንቺ የጠፋ ማርያም ሆይ ደስ ይበልሽ)፡፡⁷³ ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ

"እመቦ ዘኢየሱስን ከመ ዐማኑኤል አምላክ ዘበአማን ወድንግልኒ ገጽሏት ከመ ወላዲተ አምላክ ይአቲ ወወለደት ቃለ እግዚአብሔር ዘተሠገወ ውጉዝ ለይኩን" (ዐማኑኤል የባሕርይ አምላክ እንደኾነ ገጽሏት ድንግልም አምላክን የወለደች እንደኾነች ሰው የኾነ የእግዚአብሔርንም ቃል እንደወለደች የማያምን ሰው ቢኖር ውጉዝ ይኹን)፡፡⁷⁴ ቅዱስ ቄርሎስ

"ወአንተ ዝንቱ ተግሀደ ቃለ ሐዋርያት ገጽሐን ወአበው መዋእያን ዘይብሉ አስመ አምላክ ቃል ነሥኦ ሎቱ ሥጋ እምዘርዐ አብርሃም ወአስተርአየ እምሥርወ ዕሴይ በሥጋ ወኮነ ከማነ ወተሳተፈነ በሥጋ ወደም ወዝንቱ ኮነ እምገጽሏት ወጽሪት ወጎሪት ወቡርክት ወቅድስት

⁷² Jacob of Serugh, On the Mother of God, p.23, On the Virgin, p 924
⁷³ ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ፤ ሃይማኖተ ለበው ዘዮሐንስ አፈወርቅ ምዕ ፳፮፤ ፳፭፤ ፳፭፤ ፲፮
⁷⁴ ሃይማኖተ ለበው ዘቄርሎስ፤ ምዕ ፸፯ ክፍል ፳፻፩፤ ፲፮ ፪፻፶፬

ማርያም ድንግል በኩሉ ጊዜ ወነሥኦ እምኔሃ ሥጋ ዘይትጋረየን በሀላዋ ወሕማም ዘቦቱ ነፍስ ነባቢት ወሰባዊት ወተዋሐደ ሎቱ በአሐዱ አካል፡፡

(ስለዚህም አምላክ ቃል የነግሠውን ሥጋ ከአብርሃም ባሕርይ ነግ፤ ከዕሴይም ወገንተወልዶ በሥጋ ተገለጠ እንደ እኛ ያለ ሰውም ኾነ፤ በነፍስ በሥጋም መሰለን ብለው ያስተማሩት የገጽሐን ሐዋርያት የመዋእያን (ተክራክረው የሚረቱ) የሊቃውንት ትምህርት ተገለጠ፤ ይኸም ኹል ጊዜ ድንግል ከምትኾን መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ ከሌለባት፤ ከከበረች ከተመረጠች፤ ከጠራች ከገጽሏት ማርያም ኾነ፤ የምትናገር፤ የምታውቅ ነፍስ ያለችው በባሕርይ፤ በሕማም እኛን የሚመስል ሥጋንም ከርሷ ነሥቶ አንድ አካል በመኾን ርሱን ተዋሐደ)፡፡⁷⁵ ቅዱስ ዮሐንስ ዘአንጾኪያ

"አልቦ ዘይትጋረያ በገጽሏ ወበቅድስና በክብር ወበልዕልና አምከርሠ እማ አንጽሐ ወቀደሳ ለሐኪ ኦዳም ፈጣሪሃ ከመ ይልበስ ሥጋሃ ወነፍሳ ወጎሊናሃ ድልው ከመ ይልበሰሙ ወልደ እግዚአብሔር አስከ ረሰዮሙ አሐደ ምስለ መለኮቱ" (በገጽሏና በቅድስና በክብርና በልዕልናም የሚተካካላት ማንም የለም፤ አዳምን የፈጠረ ፈጣሪዋ ከእናቷ ማሕፀን ዝምሮ ፈጽሞ አነጻጽ፤ ሥጋዋን ይለብስ (ይዋሐድ) ዘንድ ሥጋዋ ነፍሷን ጎሊናዋ የተገቡ ናቸውና፤ ወልደ እግዚአብሔር ይዋሐዳቸው ዘንድ ከመለኮቱ ጋር አንድ እስኪያደርጋቸው ድረስ የማርያም ሥጋዋ ከነፍሷና ከጎሊናዋ ጋር ገጽሏ ነው)፡፡⁷⁶ ዐጤ ዘርዐ ያዕቆብ

"እግዚአብሔር አብ በሰማይ ኾኖ ምሥራቅንና ምዕራብን ለሜንና ደቡብን ዳርቻዎችንም ኹሉ በእውነት ተመለከተ፤ ተነፈሰ፤ አሻተተም እንደ አንቺ ያለ አላገኘም፤ የአንቺን መዐዛ ወደደ፤ የሚወደውን ልጁንም ወደ አንቺ ሰደደ"፡፡⁷⁷ አባ ሕርያቆስ

"አኮ እምብዙኃን መናፍስት ዘይትቀድሐ ብዙኃት ሀብታተ እግዚአብሔር ወመክፈልተ ሠናያት አላ እምአሐዱ መንፈስ ውአቱኪ ጸራቅሊጦስ ዘዐቀባ ለድንግል እምከርሠ እማ ከመ ኢትኔጊ ለዓለም፤ አንጽሐ ከመ ኢትርሳሕ፤ ቀደሳ ከመ ኢትርኩስ፤ ወረሰያ ታቦተ ለወልድ ዋሕድ፤ አብ ሠምራ ወልድ ተሠገወ እምኔሃ ወመንፈስ ቅዱስ ከለላ" (ብዙዎች የሚኾኑ የእግዚአብሔር ሀብቶች በጎ ዕድልም የሚቀዱ ከብዙዎች መናፍስት አይደለም፤ ከአንድ ከመንፈስ ቅዱስ እንጂ፤ ያውም

⁷⁵ ሃይማኖተ ለበው ዘዮሐንስ፤ ምዕ ፻፫ ክፍል ፪፤ ፲፮፤ ፲፮፤ ፲፮
⁷⁶ ዐጤ ዘርዐ ያዕቆብ፤ መጽሐፈ ብርሃን፤ ገጽ ፸-፸፪
⁷⁷ አባ ሕርያቆስ፤ ቅዱሴ ማርያም፤ ተ-፳፱

እስከ ዘላለሙ ድረስ እንዳትበድል ከሸናቷ ማሕፀን ገናም ድንግል ማርያምን የጠበቃት ጸራቅሊጦስ ነው፤ እንዳትተዳደፍ አንዳት፤ እንዳትረክስም ቀደሳት ለአንዱ የእግዚአብሔር ልጅ ማደሪያን አደረጋት፤ አብ ወደዳት ወልድም ከርሷ ነፍስንና ሥጋን ነግ፤ መንፈስ ቅዱስም ጋረዳት⁷⁶ (አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ)

ይኸንን ኹሉ አስደናቂ የገቢ ማርያም ትምህርትን ስንመረምር ፍጹም የኾነው የንጽሕና የቅድስና አስተምህሮ በመጽሐፍ ቅዱስና በቅዱሳን አበው ትክክለኛ አስተምህሮ የተመሠረተ እንደኾነና ዘመን በወለደው ከንቱና የስሕተት ፍልስፍናዊ ትምህርት ፈጽሞ ሊነዋወጽ እንደማይችል በእውነት እንረዳለን።

ኢሳይያስ በዚኽ ትንቢቱ ላይ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለባት፤ በረከተ ሥጋን በረከተ ነፍሱን እያማለደች የምታሰጠን ቅድስት ድንግል ማርያምን ለአማላጅነትና ለእናነት እሱ ባወቀ ባይሰጠን ኖሮ፤ እድላችን ማራቸው የሚል አማላጅ አጥተው በጎጠኦቻቸው እንደተቀጡና እንደጠፉ የሰዶምና የገሞራ ሰዎች ይኾን እንደነበረ ተናግሯል።

አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም ዘደብረ ሐንታ በማሕሌተ ጽጌ መጽሐፋቸው የነቢዩ የኢሳይያስን ትንቢታዊ ጎይብ ቃል ሲተረጉሙ

“ከመ ሰዶም እምኮነ ወከመ ገሞራ እመሰልነ
እግዚአብሔር ኪያኪ እመ ኢያትረፈ ለነ
በትረ ተአምር ማርያም እንተ ጸገይኪ መድኅነ
ዘይቤ ኢመጸእኩ እጸውዕ ጸድቃነ
አሳ ሰንሰሐ ኃጥኣሃ”

(ጸድቃንን አጠራ ዘንድ አልመጣኹም ኃጥኣንን ወደ ንስሐ ልመልስ እንጂ ብሎ የተናገረ መድኅን ክርስቶስን የወለድኸልን የተአምር በትር ማርያም ሆይ፤ እግዚአብሔር አንቺን ባያስቀርልን ኖሮ እንደ ሰዶም በኾንን እንደ ገሞራ በመሰልነ ነበር)⁷⁶ በማለት ምልጃዋን አስተምረዋል።

ፍሕመ ምሥዋዕ፣ ረዥም ዙፋን

እሳተ መለኮት የባሕርይ አምላክን በማሕፀኗ ፀወር ክፍ ቀን የተሸከመች፤ በከንዲ የታቀፈች ቅድስት ድንግል ማርያም የነቢዩ ኢሳይያስ ሀብተ ትንቢቱ በተመለሰባት፤ ከለምጽ በነጻባት በፍሕመ ምሥዋዕና፤ አምላክ ተቀምጦባት በተመለከታት ረዥም ዙፋን ትመሰላለች (ኢሳ ፮፥፩-፮)።

⁷⁶ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ አርጋናን ዘእሑድ፤ ምዕራፍ ፩፣ ፲፯-፲፰
⁷⁷ አባ ጽጌ ድንግል፤ ማሕሌተ ጽጌ፤ ተ ፯፪

ይኸውም በኢሳይያስ ዘመን የነበረው ንጉሠ ምሥራቅ በሊቀ ካህናቱ በአዛርያስ ላይ ቅናት አድርጎት፤ ያልተሰጠውን የክህነት ሀብት በመሻት ልብስ ተክህኖ በመልበስ የወርቅ ማዕጠንቱን በመያዝ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ሲያጥን፤ ጢስ ቅታሬው ቢነካው ከግንባሩ ላይ ለምጽ ወጣባት፤ ያን ጊዜ ዐፍሮ በሻሽ ቢሸፍነው በሻሹ ላይ ወጥቶበታል፤ እነዚያም አይተው ከቤተ መቅደስ አስወጥተው አስረው እግዚውት ልጁ ኢየሁዳምን በርሱ ምትክ አንግሠውታል (፪ ነገ ፲፭፥፭)።

ያን ጊዜ የነበረው ነቢዩ ኢሳይያስ ነበር፤ ምሥራቅ ይቀርበው ነበርና ቢመክረው ቢያስተምረው ይመለስ ነበር፤ ርሱ ግን ፈርቶት ሳይመክረው፤ ሳይገሥጸው ቢቀር ነቢዩ ኢሳይያስ ሀብተ ትንቢት ተነሥቶት ለምጽ ወጥቶበት ቆይቷል። ንጉሠ ምሥራቅ በሞተ ጊዜ የነገሥታት ንጉሥ ልዑል እግዚአብሔር ለኢሳይያስ ያ የፈራው ንጉሥ ማለፉን መሞቱን፤ ርሱ ግን በባሕርዩ ሞት፤ በመንግሥቱ ሽረት የሌለበት እንደኾነ ለማጠየቅ በረዥምና ከፍ ባለ ዙፋን ላይ ተቀምጦ፤ የልብሱም ዘርፍ መቅደሱን መልቶት፤ ሱራፌልም በኹለት ክንፋቸው ፊታቸውን፤ በኹለት ክንፋቸው እግራቸውን ሸፍነው፤ ኹለት ክንፋቸውን ወዲያና ወዲኸ ዘርግተው፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ፤ ቅዱስ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ምድር ኹሉ ከክብሩ ተመልታለች እያሉ ሲያመሰግኑት አይቷል (ኢሳ ፮፥፩-፱)።

ወዲያው በአምላክ ፈቃድ ከሱራፌል አንዱ እየበረረ ወደ ኢሳይያስ በመምጣት ከፍሕመ ምሥዋዕ በጉጠት ወስዶ ክንፈሩን ቢያስነካው ከደዋው ተፈውሷል፤ ሀብተ ትንቢቱ ተመልሶታል (ኢሳ ፮፥፭)።

ይኸውም ምሳሌ ነው፤ ኢሳይያስ የአዳም፤ መልአኩ የቀሳውስት፤ ጉጠት የሥልጣን ቀሳውስት፤ ምሥዋዕ የቅድስት ድንግል ማርያም፤ ፍሕመ የሥጋው የደሙ ምሳሌ፤ ይኸውም የኢሳይያስ ሀብተ ትንቢቱ በፍሕመ ምሥዋዕ እንደተመለሰለት ኹሉ በአዳም ምክንያት የኼደ ልጅነትም አካላዊ ቃል ከቅድስት ድንግል በነግሰው መለኮት በተቀረጸው በሥጋው በደሙ ለመመለሱ ምሳሌ እንደኾነ መተርጉማን ያብራራሉ (ማቴ ፳፮፥፳፮-፳፱፤ ማር ፲፱፥፳፪-፳፫፤ ሉቃ ፳፪፥፲፱-፳)።

ኢትዮጵያውያዊው ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ በእነዚህ ስብሐት የገቢ ማርያም መጽሐፍ ላይ “አ ቅድስት ለፍሕመ መለኮት ጉጠ” (ቅድስት ሆይ የመለኮት ፍም ጉጠቱ አንቺ ነሽ)⁸⁰ በማለት ምስጢሩን እንደ ወርቅ አንክብሎ እንደ ሸማ ጠቅልሎ ሲያስተምር፤ ዳግመኛም ስለዚኽ ታላቅ ምስጢር ሊቁ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ በመጠየቅ ቅዳሴው ላይ፡- “አንቲ ተዐብዩ

⁸⁰ አባ ጊዮርጊስ፤ እንዚህ ስብሐት ገጽ 79

እምኪሩቤል ወትትሉዓሊ እምሱራፊል ማሕፀንኪ ጾሮ ለነደ እሳት ግሩም ከርሥኪ አግመር ለፍሕመ መለኮት ፍጹም አብራክኪ ሐቀፋሁ ለዘኢይትሚጠን ኑጉ ወሰፍሐ አእዳውኪ ገሰሳሁ ለዘኢይትገለሰ መብረቀ ስብሐቲሁ አጸብዕኪ ተመሰላ በጉጠተ እሳት ውዑይ በጠባቱ ተመጠወ ነቢይ ፍሕመ ቍርግን (አንቺ ከኪሩቤል ትበልጫለሽ! ከሱራፊልም ከፍ ከፍ ትያለሽ! ማሕፀንሽ ግሩም የኾነ ነደ እሳትን ተሸከመ! ፍጹም የኾነ የመለኮትንም ፍሕመ ቻለ! ርዝመቱ ስፋቱ የማይመጠን በመጠነ ሕፃን ታቀፍሺው የማይዳሰስ የጌትነቱ ባሕርይ መብረቅ የኾነ ርሱን እጅቸሽ ዳሰሱት! ጣቶችሽ ነቢዩ ከምሥዋዕ እሳት ፍሕመ ቍርግንን በርሱ የተቀበለበትን የምታቃጥል የእሳት ጉጠትን መሰሉ)⁸¹ በማለት ምስጢሩን ተንትኖ አስተምሯል።

ዳግመኛም ኢሳይያስን ከደዌው ፊውሶ ሀብተ ትንቢቱን መልሶ ለመምህርነት ወደ እስራኤል የላከው አምላክ የተገለጠባት! ሱራፊል ከንፋቸውን ጋርደው በዙርያዋ ያሉ ይኸቺ ኢሳይያስ ያያት ረዥምና ከፍ ያለችው ዙፋን! በኋላ ዘመን ድወያነ ሥጋን በተአምራት ድወያነ ነፍስን በትምህርት ያዳነ! ለሐዋርያት ሀብተ ስብከትን ሰጥቶ በመምሕርነት ወደ ዓለም የላከ የባሕርይ አምላክ ክርስቶስ ማሕፀኗን እንደ ዙፋን አድርጎ ሸወር ከፎ ቀን የተቀመጠባት! ኪሩቤል ሱራፊል በፍርሀት በመንቀጥቀጥ ኹነው! እሳተ መለኮቱ እንዳያቃጥላቸው ከንፋቸውን የሚጋርዱለት! ርሱን በከንዲ የታቀፈች! በገርግዋ ያዘለች! ሰማይ ምድር ከፊቱ የሚሸሽለትን አምላክ በከንፈሮቿ የሳመች ክብሯ ከፍ ከፍ ያለ የአማናዊት ዙፋን የቅድስት የድንግል ማርያም ምሳሌ ናት።

አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም በእንዚራ ስብሐት መጽሐፉ ላይ
“ኦ እግዚአቲያ ማርያም መንበር ነዋሳ ዘኢሳይያስ ወልደ አምጽ
ዘነጸረኪ ቅድመ በዓመተ ሞተ ያዝያን ዘለምጽ”

(እመቤቴ ማርያም ሆይ ለምጻሙ ያዝያን በሞተበት ዓመት! የአምጽ ልጅ ኢሳይያስ ያየሽ ረዥም ዙፋን ነሽ)⁸² በማለት ምስጢሩን ጠቅልሎ አስቀምጦታል።

የቅድስት ድንግል ማርያምን ነገር ስናስብ በእጅጉ የሚደንቅን! ኢሳይያስ ያያቸው ሱራፊልና ኪሩቤል ዙፋኑን በፍርሀት ኹነው

⁸¹ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ ሙወዳ ቅዳሴ ተ ፻፫
⁸² አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ እንዚራ ስብሐት 178 84

የሚሸከሙት ቀዳማዊ አምላክን ርሷ ግን በማሕፀኗ መሸከሚ! በገርግዋ ማዘላ! በከንዲ መታቀፍ ሲኾን በዚኸም ክብሯ፣ በነገረ ማርያም ሊቃውንት ዘንድ “ለማያዊት ሠረገላ” (Celestial Chariot) በመባል ተጠርታለች። ታላቁ ሊቅ ቅዱስ ያሬድም የተሰጣትን ይኸንን ታላቅ ክብር መነሻ በማድረግ በአንቀጸ ብርሃን የነገረ ማርያም መጽሐፉ ላይ “ለኪ ይደሉ ለአግብርትኪ ወለአእማትኪ ትስከሲ ለነ ንበ ወልድኪ ለእለ አመነ በሰመ ወልድኪ ኦ ሙንዘ ፍሥሐ ፊደፋደ ብኪ ግርማ ራእይ ዘየዓቢ እምኪሩቤል እለ ብዙኃት አዕይንቲሆሙ ወሱራፊል እለ ስድስቱ ክጎሪሆሙ አልክቱ ይክድኑ ገጾሙ ወእገሪሆሙ በአርአያ ትእምርተ መስቀል ከመ ይድጉኑ እምእሳት ዘይወዕኦ አመለኮተ ወልድኪ አንቲስ ኮንኪ ማገፈደ ለመለኮት ወኢያውዐየኪ እሳት መለኮት ጾርኪ ነበልባለ እሳት ወኢያውዐየኪ ነበልባለ መለኮት” (ጸጋን የተመላሽና የደስታ መገኛ ሆይ! በልጅሽ ስም ላመንን ለእኛ ለወንዶችና ለሴቶች አገልጋዮችሽ ትለምኝልን ዘንድ ይገባሻል! ይልቁንም ዐይኖቻቸው ብዙዎች ከኾኑ ከኪሩቤልና! ክንፎቻቸው ስድስት ከኾኑ ከሱራፊል ግርማ የሚበልጥ የመወደድ ግርማ አለሽ! እነዚያ ፊታቸውን ይሸፍናሉ! እግሮቻቸውም የትእምርተ መስቀል አምሳያዎች ናቸው! ከልጅሽ መለኮት ከሚወጣው እሳት ይድኑ ዘንድ! አንቺ ግን ለመለኮት ማደሪያ ኾንሽ! የመለኮት ባሕርይም አላቀጠለሽም! የእሳት ነበልባልን ተሸከምሽ! የመለኮት ባሕርይም አላቃጠለሽም)⁸³ በማለት የአማናዊ ዙፋን የእመቤታችን ክብሯን በእጅጉ አድንጻል።

ሊቁ አባ ሕርያቆስም በቅዳሴ ማርያም መጽሐፉ ኢሳይያስ ያያቸው ኪሩቤልና ሱራፊል እሳተ መለኮቱ እንዳያቃጥላቸው ከንፋቸውን ሸፍነው በፍርሀት ኹነው ዙፋኑን የሚሸከሙትን አምላክን! ርሷ ግን ፱ ወር ከፎቀን ስለመሸከሚ “ድንግል ሆይ እሳተ መለኮት ጌታ በማሕፀንሽ ባደረ ጊዜ! ቀሚሱ እሳት ነው እንደምን አላቃጠለሽ? ሰባት የእሳት ነበልባል መጋረጃ በማሕፀንሽ ውስጥ ወዴት ተዘጋጀ? ወዴትስ ተጋረደ? ከጉንሽ በቀኝ ነው?? ወይስ ከጉንሽ በግራ ነው?? ትንሽ አካል ስትኾኚ! የሚያንጸበርቅ ነደ እሳት የሚከበው ኪሩቤል የተሸከሙት ዙፋን በማሕፀንሽ ውስጥ በወዴት ተዘጋጀ? ወዴትስ ተተክለ? ታናሽ ሙሽራ ስትኾኚ⁸⁴ በማለት እውነተኛዬቱ መንበር ርሷ መኾኗን መስክሯል።

⁸³ ቅዱስ ያሬድ አንቀጸ ብርሃን ተ ፲፮
⁸⁴ አባ ሕርያቆስ ቅዳሴ ማርያም ተ ፹፻፱

ድንግልም እናትም

ይኸንን የኢሳይያስ የትንቢት መጽሐፍ ደረቅ ሐዲስ ካሳትት መኻከል በምዕ ፯፣፲፬ ላይ የተናገረው የአምላክ ክድንግል በድንግልና የመወለድ ታላቅ ትንቢታዊ ንይል ቃል ነው።

ይኸውም ነቢዩ ኢሳይያስ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ "ናሁኪ በእንተ ዘንቱ ይውሀበክሙ እግዚአብሔር ተእምርተ ናሁ ድንግል ትፀንሰ ወትወልድ ወልደ ወትሰምዮ ስም ዐማኑኤል" (ስልጢኽ ፯ ታ ራሱ ምልክት ይሰጣችኋል፤ እንሆ ድንግል ትፀንሳለች፤ ወንድ ልጅም ትወልዳለች፤ ስሙንም ዐማኑኤል ብላ ትጠራዋለች) በማለት ከሥጋና ከነፍስ መቅሠፍት የዳንበት ታላቅ ምልክት ይኸውም የሰው ልጆች ኹሉ በታላቅ ተስፋ ሲጠባበቁት የኖሩትን የአምላክ ክቅድስት ድንግል ማርያም በድንግልና የመወለድ ምስጢር መንፈስ ቅዱስ ለዚኽ ነቢይ ገልጸለት፤ ከጌታ ልደት ፯፻ ዓመት ቀደም ብሎ አስደናቂ ትንቢትን ተናግሯል።

በመኾኑም ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን ይኸንን የኢሳይያስን ቃል ምስክር አድርጋ ቅድስት ድንግል ማርያም አምላካችን ዐማኑኤልን ከመውለዷ በፊት ድንግል፣ በወለደችውም ጊዜ ድንግል፣ ከወለደችውም በኋላ ዘላለማዊት ድንግል ናት ብላ ዓለም እስኪያልፍ ድረስ እውነተኛውን ትምህርት ታስተምራለች።

መልአኩ ቅዱስ ገብርኤልም ንእድ ክብርት የኾነች ቅድስት ድንግል ማርያም አምላክን በድንግልና በግብረ መንፈስ ቅዱስ የመፅኅፈ ምስጢር ለረቀቀበት ለአረጋዊዉ የሴፍም በሕልሙ ተገልጸለት "ልጅም ትወልዳለች ርሱ ሕዝቡን ከጎጠኦቻቸው ያድናችዋልና፤ ስሙንም ኢየሱስ ትሰጥለክ፤ በነቢይ ከጌታ ዘንድ እንሆ ድንግል ትፀንሳለች፤ ልጅም ትወልዳለች ስሙንም ዐማኑኤል ይሉታል የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይኸ ኹሉ ኾኗል፤ ትርጓሜውም እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የሚል ነው" በማለት የኢሳይያስ ትንቢት ፍጻሜ ያገኘ መኾኑን መስክሮለታል (ማቴ ፩፣፳፩-፳፫)።

ክብር ይግባውና ፈጣሪያችን ክርስቶስ ዓለምን ለማዳን ክቅድስት ድንግል ማርያም በድንግልና ተወልዶ ትንቢተ ነቢያትን ፈጽሟልና፤ በርካቶች የቤተ ክርስቲያን መምሕራን በትንቢተ ኢሳይያስ ላይ ሰፊ ትንታኔ ሰጥተዋል።

ታላቁ የነገረ ማርያም ሊቅ አባ ጊዮርጊስም ይኸንን የኢሳይያስን

ትንቢት በማራቀቅ በሰፊው ሲያብራራ "ኢሳይያስ ልዑብ ቃል ከነ አምኩሎሙ ነቢያተ አስራኤል ወርእሶሙ ለነቢያተ ይሁዳ ወአፅመቀ ንቢናሁ እስከ ቀላይ ወአልፀለ እስከ ኑን ሰማይ ነጻረ ወርእየ ሥጋዋ አምላክ አምድንግል አምቅድሙ ንምስቱ ምእት ዓመት ከመ ዘይእዜ ይኔጽር ከልሐ ወይቤ ናሁ ድንግል ትፀንሰ ወትወልድ ወልደ አባ ርእየ እንከ በመንፈስ ትንቢት ወኢርእየ በዐይነ ሥጋ ወባሕቱ በልደተ ቃልሰ አምኔኪ ከመዝ ኮነ ሕይወት ለኩሉ ዓለም (ኢሳይያስም ከአስራኤል ነቢያት ኹሉ ይልቅ ድምፀ ታላቅ ኾነ፤ ለይሁዳም ነቢያት አለቃቸውን ኾነ፤ ዐሳቡንም እስከ ቀላይ (ወንዝ) ድረስ ጠልቆ እንዲገባ አደረገ፤ እስከ ሰማይም ከፍ ከፍ አደረገ፤ ክድንግል የአምላክንም ሥጋ መልበስ ከ፩፻ ዓመት በፊት አኹን እንደሚያይ በፍጹም አይቶ ጮኸ፤ እንዲኸም አለ ድንግል በድንግልና ፀንሳ ወንድ ልጅን ትወልዳለች አለ፤ እንግዲኽ በትንቢት መንፈስ አየ እንጂ በዐይነ ሥጋ አላየም፤ ነገር ግን ከአንቺ በኾነ የአካላዊ ቃል ልደት ለዓለም ኹሉ ሕይወት ተደረገ)"⁸⁵ በማለት የኢሳይያስ ትንቢት የተፈጸመባት መኾኑን አስተምሯል።

አባ ሕርያቆስም ምስጢሩን እንደ ወርቅ አንከብሎ እንደ ሸማ ጠቅልሎ በቅዳሴው ላይ "ፅንሰ ምስለ ድንግልና ዘኢሳይያስ" (ኢሳይያስ ፀንሰ ክድንግልና ጋር የተናገረልኸ አንቺ ነኸ)"⁸⁶ በማለት ሲያመስግናት፤ ሊቁ ቅዱስ ኢፍሬምም በበኩሉ አምላክን በድንግልና ፀንሳ በመውለዷ ምክንያት የኢሳይያስ ትንቢት ስለመፈጸሙና፤ ኢሳይያስ በጊዜው ለሰው ኹሉ ተስፋ የኾነውን ይኸንን አስደናቂ ትንቢት ሲናገር በጊዜው የነበሩ የዕብራውያን ሴቶች በደስታ መሞላታቸውና፤ ዛሬ መፈጸሙን የተረዱ ሴቶች ኹሉ ፍጹም ምስጋና እንዲሟያመስግኑ ሲገልጽ፡- "Make ready, you band of virgins ..." (እናንተ የደናግል ጉባኤ ዝግጁ ኹኑ፤ እጆቻችኹን በማጨብጨብ የምስጋና መዝሙርን ዘምሩ፤ ድንግል ታላቁን ድንቅ ጌታ ወልዳዋለችና፤ እናም ራሷ ለሀገሯ ሰዎች ድንቅ ኾናለች፤ ኢሳይያስ ኹሉንም ወጣቶች ሴቶችን በመጥራት ለደናግል ምስጢርን ገለጠላቸው፤ "አንዲት ድንግል ያለምንም ወንድ ትፀንሳለች፤ ድንቁን በቅድስና ትወልደዋለች" ሲል ኢሳይያስ በራእይ አማካይነት ተናገረ፤ እናም ወጣቶች ሴቶቹን ደስታ ተናነቃቸው፤ ማን ናት? እናም የትና መቼ? ብለው ጠየቁ፤ ይኸ አስደናቂ ነገር እውነት ይኾናል ሲሉ፤ የነቢዩ ቃላት

⁸⁵ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ አርጋናን ዘገመሱ 1ምዕ ፩፣ ፳፮-፯

⁸⁶ አባ ሕርያቆስ፤ ቅዳሴ ማርያም፤ ቍ ፵፮

መሠረታዊው፤ ከዚህ በፊት ስምተው የማያውቁትን ነገር ለዕብራውያት ሴቶች ዘምርላቸዋል፤ ደናግል ሴቶችም በትንቢቱ አማካይነት ድንግል ትህንሳለች ብሎ በተናገረው ነገር በመደነቅ ተንቀጠቀጡ፤ "ድንግል ትህንሳለች" ብሎ ኢሳይያስ ዘመረ፤ በእመቤታችን ማርያምም ትንቢቱ ተከናወነለት፤ ስለዚህም አስደናቂ ድንግል ተደርጋ ዕውቅና ተሰጣት፤ ኹሉም ነቢያት በመጽሐፋቸው ውስጥ ስላንቺ የጻፉልሽ ማርያም አንቺ የተባረክሽ ነሽ፤ ኢሳይያስ በትንቢቱ ውስጥ "ዕውቁ ድንግል ትህንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ስሙም ሮማኑኤል ይባላል" ብሎ ያወጀልሽ ማርያም አንቺ የተባረክሽ ነሽ)።⁸⁷ በማለት የኢሳይያስ ትንቢት የተፈጸመባት ሰማይና ምድርን የፈጠረ ጌታን በድንግልና ፀንሳ በድንግልና የወለደች ድንግልም እናትም መኾኗን አስተምሯል።

ነቢይት

ነቢያ አግቢአብሔር ኢሳይያስ በመንፈስ አግቢአብሔር በመቃኘት በምዕ ፯፤፲፬ ላይ የተናገረውን የአምላክን ክቅድስት ድንግል ማርያም በድንግልና የመወለድ ምስጢር በመድገም በምዕ ፰፤፫ ላይ "ወደ ነቢይቱም ቀረብኑ፤ ርሷም ፀነሰች ወንድ ልጅንም ወለደች" በማለት ተናግሯል።

ኢሳይያስ በዚህ ትንቢቱ አምላክን በጥቅም ድንግልና የወለደች ቅድስት ድንግል ማርያምን "ነቢይት" ያለበት ምክንያት የአምላክ እናት በመኾኗ ምክንያት በሊቀ መላእክት በቅዱስ ገብርኤልና በቅድስት ኤልሳቤጥ ብቻ ሳይኾን በነገደ ሴም፣ በነገደ ካም፣ በነገደ ያፌት የምትመሰገን መኾኗን "እነሆም ከዛሬ ገሮምሮ ትውልድ ኹሉ ብዕዕት ይሉኛል" በማለት ትንቢት የምትናገር ናትና፤ ይኸ ለነቢዩ አስቀድሞ መንፈስ ቅዱስ ገልጸለት በትንቢቱ ላይ "ነቢይት" ብሏታል (ሉቃ ፩፡፵፱) ። ክርሷም ጌታ የመወለዱን ነገር "ሀንሰት ወወለደት ወልደ" (ርሷም ፀነሰች ወንድ ልጅንም ወለደች) በማለት አጉልቶ ተናግሯል።

በተጨማሪም ነቢዩ ኢሳይያስ በዚህ ሳያበቃ ልጁ ፀማኑኤል በእውነት የባሕርይ አምላክ ሲኾን እናቱ ቅድስት ድንግል ማርያምም የአምላክ እናት ስለመኾኗ በምዕ ፱፤፮ ላይ "ሕፃን ተወልዶልናልና፤ ወንድ ልጅም ተሰጥቶልና፤ ለሰቅነትም በጫንቃው ላይ ይኸናል፤ ስሙም ድንቅ፣ መከር፣ ጎያል አምላክ፣ የዘላለም አባት፣ የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል" በማለት በጉልህ አስተምሯል።

⁸⁷T. J. Lamy, Sancti Ephraem Syri Hymn et sermones, II (Malines 1886) 519-590, Bride of light pp 42-43

በመኾኑም ድንቅ አምላክን በግብረ መንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ሳልች "እነሆም ከዛሬ ገሮምሮ ትውልድ ኹሉ ብዕዕት ይሉኛል ብርቱ የኾነ ርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጓልና ስሙም ቅዱስ ነው" (ሉቃ ፩፡፵፱) በማለት በትውልድ ኹሉ እንደምትመሰገን ትንቢት በመናገሯ ነቢይትነቷ በኢሳይያስ አስቀድሞ የተመለከረላት ቅድስት ድንግል ማርያምን እመ አምላክ፣ ወላዲተ አምላክ በማለት፣ ድንቅ፣ መከር፣ ጎያል አምላክ፣ የዘላለም አባት፣ የሰላም አለቃ የተባለ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን በእውነት የባሕርይ አምላክ ብላ ሐዋርያዊት የኾነቸው ቤተ ክርስቲያናችን ትመስክራለች ።

የእመቤታችን ጣዕመ ውዳሴዋ በእጅጉ የበዛለት ሊቁ ቅዱስ ኤፍሬም፤ ነቢዩ ኢሳይያስ ለምን ልጁን "ድንቅ" ብሎ እንደጠራውና በርሷም ስለተፈጸመ ድንቃ ድንቅ ነገሮች በጥልቀት ሲገልጽ፡- "The virgin daughter of David..." (የዳዊት ድንግል ሴት ልጅ በተሰበሰቡት መኻከል ቆማለች፤ ሕፃኑን እንደተሸከመች ባለሙያዎች ከበዋታል፤ እንዲ መስቀለኛ ጥያቄ ሲጠይቃት ሌላኛው ደግሞ ይመረምራታል፤ ርሷ ግን እንደታተመች ድንግልናዋ እንደተጠበቀ ነበር፤ ሕፃን ተሸክማለች ግን ድንግልናዋ እንዳለ ነው፤ ድንግል እንዳለች ብትቆይም ኹሉም እናቶች ለልጆቻቸው የሚሰጡትን ወተት ለልጁ ትሰጣለች፤ ማነው ብቁ የኾነና ይኸን ለመመርመር የሚደናር? በደረቷ ሕፃን ልጅ ተሸክማለች ግን ማጎተመ ድንግልናዋ እንደተጠበቀ ነው፤ ማንም ሰው ርሷን ቢመለከታት "ይኸ በጣም ድንቅ ነው" ከማለት ውጪ ምን ሊል ይችላል፤ ኢሳይያስ ቀድሞ እንደተናገረው ኹሉ፤ የከበረ ኢሳይያስም "ጎያል አምላክ" በማለት ሲጠራው፤ ዳግመኛም "ድንቅ ነኽ" አለው፤ ምክንያቱም የርሱ ልደት አስደናቂ ነውና፤ በዚህም ነገር ማንኛውም "ድንቅ" ከማለት ውጪ ምን ብሎ ሊጠራው ይችላል፤ በገሮዋ ገብቶ (በብሥራት ቃል) በማሕፀኗ ውስጥ በስዉር አኳኋን ኖረ፤ ቀጥሎም ማጎተመ ድንግልናዋን ሳይለውጥ ከማሕፀኗ ወጣ፤ በተመሳሳይም ከመቃብር ሲወጣ ማጎተመን ሳይከፍት ወጥቷል (ማቴ ፳፮፡፳፮)፤ እመቤታችን ማርያም በማሕፀኗ ውስጥ ለዘጠኝ ወራት በክብር ተሸክማለች፤ እናም ክርሷ ወተትን ሲጠባ የገናብ ጠብቃዎችን ለጥቶን ነበር፤ ርሱ በጣም አስደናቂ ነው... የእመቤታችን ማርያም ጡቶች እንደሚገኙም እናቶች ጡቶች ናቸው፤ የሕይወት ፍሬ ርሱን ስትሸክም ግን ምንም ዓይነት ተዋሕዶተ ሰብሳብ (የጋብቻ ውሕደት) አይታ አታውቅም፤ እናንተ ደፋሮች የኾናችኑ ባለሙያዎች በመደነቅ

ውስጥ ዝም በሉ፤ ይኸኛ ብላቴና አስደናቂ ናትና)። በማለት ድንቅ የባሕርይ አምላክ ክርስቶስን በድንግልና የወለደች፤ እናትነት ከድንግልና፤ ድንግልናን ከእናትነት ጋር ያስተባባረች፤ ድንግል ስትኾን ከሙቶቿ ወተት ተገኝተው ዓለምን የሚመግበው ጌታ የተመገበው በመኾኑ መጋቢዋን የመገበች፤ ኢሳይያስ የተናገረው ድንቅ ምስጢር የተፈጸመባት መኾኗን መስክሯል።

የመንፈስ ቅዱስ እንደሆነ ተብሎ የተጠራው ታላቁ ሊቅ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግ ነቢዩ ኢሳይያስ ጌታን ለምን "ድንቅ" ብሎ እንደጠራው በልደት ድርሳኑ ላይ ሲያብራራ፡- "The offspring that shone forth..." (ያበራው ሕፃን ልጅ (ብላቴና) በግልጽ ይነገር ዘንድ አይቻልም፤ አብራርቼ እናገረቀሁኑ የሚል ካለ እስኪ ይናገር? ትችል እንደኾነ እስኪ እንመልከት፤ አንተ የተማርኽ ጸሐፊ ሆይ እስኪ ጥበብኽን በሙሉ ግለጥ፤ ይቻልኽም እንደኾነ እስኪ ስለ ሕፃኑ ንግግር አለማ፤ አንተ ጥላ ሆይ እስኪ ና ይፈቅድልኽም እንደሆነ ፀሐይን ተመልከተው፤ እስኪ ወብቱን ግለጽልን፤ ስለ ደም ግባቴም ደግሞ ንገረን፤ ድንግል እናትንና ልጅን ከቶ የት አይተኽ ታውቃለኽ? እስኪ ሳትመራመር "ድንቅ" ሲል የጠራውን ኢሳይያስን አስታውስ፤ ከእመቤታችን ማርያም በቀር ወተትን የምትሰጥ ድንግል ማን ናት? የምታስተውል ሆይ "ድንቅ" ነው በል፤ ከዚያም በላይ አልፈኽ አትኺድ፤ አንተ ከዕብራውያኑ ልጅ ከኢሳይያስ በላይ ጥበበኛ አይደለኽም፤ ርሱ ሲተነብይ ዐማኑኤልን ድንቅ ሲል ጠርቶታልና፤ ርሱ ድንግሊቱ ከወላድ እናቶች ተስተካክላ ቆማ አይቷታል፤ ስለ ልጇም በመደነቅና በጨዋነት "ድንቅ" ሲል ጠራው፤ ያለ ጋብቻ ሩካቤ ልጅ መውለድ አስገራሚ ድንቅ ነው፤ አምላክ ሰው መኾኑም እንዲኹ ተአምር ነው፤ ከትውልዶች ከሃሊ የሚኾንም ርሱ ተወልዶ ማደጉም እንዲኹ፤ የዐማኑኤል ነገር አንዳች ዐይነት ማብራሪያ አያሻውም፤ መብራራት የሚችል ቢኾንም ኖሮ እንደተባለው ድንቅ ባልኾነ ነበር፤ የርሱ ነገር በሙሉ መደነቅ እና መገረም የተገባው ነው፤ ነቢዩም ራሱ ስለርሱ እየተደነቀ "ድንቅ" ሲል ጠርቶታልና፤ ከድንግል በድንግልናዋ የተወለደን ልጅ ትፈልግ እንደኾነ አንተም እንደ ኢሳይያስ "ድንቅ" ስትል ጥራው፤ ከዚያም ባሻገር አትሰፍ፤ የሰው ባሕርይ እጅግ ደካማ ነው፤ ምክንያቱም የወልደ

⁸⁸T.J lamy, sancti Ephraem Syri Hymni et sermons, II (malines, 1886) 519-590, Bride of light pp 56-57) 72

አግቢአብሔር አሠራር እጅግ የላቀ ነውና በሰው ተፈጥሮ የማይገለጽ ለአንዳችም ማብራርያ የማይቻል ነው፤ ኢሳይያስ ቀድሞውኑ "ድንቅ" ሲል ጠርቶት አልነበረምን፤ የርሱ አሠራር ከጠቢባን ሰዎች ቃላት ኹሉ በላይ የሰፋ ነው፤ የርሱ መገለጽ ከጸሐፊዎች ኹሉ ሕዋሳት በላይ የላቀ ነው፤ የርሱ ልደት ከአእምሮዎች ኹሉ ስፍር በላይ የኾነ ነው፤ የርሱ ነገሩ በሙሉ ከማስተዋል በላይ ነው፤ ጠቢብ ሰው ሆይ ና በመጠቅለያ የተጠቀለለውን ሕፃን ተመልከት፤ መላው ፍጥረት በርሱ ፈቃድ ላይ እንዴት እንደሚጠገንም በርሱ ውስጥ አስተውል፤ በርሱ ተደነቅም፤ በኤፍሬታ ገና በግርግም ሳለ ርሱ ከአባቱ ጋር በመኾን ባሕርና የብስን ሲገዛ (ሲያስተዳድር) ነበር፤ ልክ እንደ ሕፃን አንዲት ብላቴና ወተት የምትሰጠው ሳለ ርሱ ጤዛንና ዝናምን ለምድር አዝርዕት ይሰጣቸው ነበር፤ እምነትን የተመላች ነፍስ ያለችኽ ከኾንኽ አእምሮኽን አስገዘውና ርሱ ፍጹም በላይም በታችም መኾኑን ተረዳ፤ ሰማያውያን በሚኾኑ ሕያዋን ሠረገላ ላይ የሚቀመጥ ርሱን ተመልከተው፤ አንዲት ብላቴና ልጅም በክንዶቿ ዕቅፍ ስትሸከመው ርሱ ግን ያው አንድ ርሱ ነው፤ እንሆ የገብርኤል ነገድ ፊታቸውን ወደ ምድር ደፍተው በርሱ ፊት ያደገድጋሉ፤ የዩሴፍ ቤት ወገኖች ግን በክንዶቻቸው ዕቅፍ ይሸከሙታል፤ ሱራፌል ከአንደበታቸው "ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ" እያሉ ዝማሬን በሬቱ ያፈላሉ (ኢሳ ፯፥፫፤ ሉቃ፯፥፱፤ ራእ ፱፥፮)፤ የሰው ልጆች ግን ይሸከሙታል፤ በምላሳቸው ያንጉራጉሩለታል፤ ሰማይ ለርሱ እጅግ ያንሳልና፤ ርሱ ቢያድርበት ሊይዘው አይችልም፤ የእመቤታችን ማርያም ዕቅፍ ግን በውስጡ ኾኖ ይመላለስ ዘንድ ለርሱ በቂ ስፋት አለው።)። በማለት ድንቅ የባሕርይ አምላክን በአስደናቂ ምስጢር የወለደች በአውነት የኢሳይያስ ትንቢት የተፈጸመባት መኾኑን በጥልቀት ገልጾታል።

የዕሴይ በትር

ቍጥሩ ከዐበይት ነቢያት መኻከል የኾነው ነቢዩ ኢሳይያስ ጥበብን በሚገልጽ ትንቢትን በሚያናግር በመንፈስ ቅዱስ እየተመራ፤ ቅድስት ድንግል ማርያም ከነገደ ዕሴይ መወለዷንና ከርሷም ጽጌ (አባባ) የተባለ አካላዊ ቃል ክርስቶስ እንደሚወለድ ተገልጾለት በምዕ ፲፩፥፮ ላይ "ትወዕእ

⁸⁹Jacob of Senugh, On Nativity pp 121-123 73

በትር እምሥርወ ዕሴይ ወየዐርግ ጽጌ እምኔሃ" (ከዕሴይ ሥር በትር ትወጣለች፤ አበባም ከርሷ ይወጣል) በማለት አስደናቂ ትንቢትን ተናግሯል።

ይኸ ኢሳይያስ የተናገረውን ትንቢታዊ ኅይለ ቃል፤ ኢትዮጵያዊው ሊቅ ቅዱስ ያሬድ በመጽሐፈ ድጋው ላይ ሲተረጉም "ትወዕኔ በትር እምሥርወ ዕሴይ ወየዐርግ ጽጌ፤ ይኸቲ በትር እምሳለ ማርያም ቅድስት ይኸቲ ወጽጌ ዘወዕከ እምኔሃ እምሳለ ለወልድ ኅይረ ሳዕሌሃ ቃል ሥጋ ኮነ ወተወልደ እምኔሃ" (ከዕሴይ ሥር በትር ትወጣለች፤ አበባም ከርሷ ይወጣል፤ ይኸቲውም በትር ቅድስት የኾነች የማርያም እምሳያ ናት፤ ከርሷ የወጣው አበባም የወልደ እግዚአብሔር ምሳሌ ነው፤ የአብ አካላዊ ቃል ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነሥቶ ከርሷ ተወለደ)። በማለት ስወሩን የትንቢት ቃል አጉልቶ ገልጸታል።

በሀገራችን ከነበሩ የነገረ ማርያም ምሁራን መኻከል አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም በእርጋኖን መጽሐፍ ላይ "አ ቀረገ ወይን ዘእምሥርወ ዕሴይ ወበትር ዘሠረጸት ዘእምሥርወ ዳዊት ወጽጌ ዘዐርገ እምኔሃ ውለቱ ኢየሱስ ክርስቶስ መዐዛ ቅዱሳን"

(ከዕሴይ ሥር የወይን ሐረግ ከዳዊት ግንድ (ዘር) የበቀለች በትር፤ ከርሷም አበባ የወጣ፤ ያውም የቅዱሳን መዐዛ የሚኾን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው)። በማለት የኢሳይያስን ቃል እንደ ወርቅ አንከብሎ እንደ ሽማጢቅልሎ ከገለጸ በኋላ፤ በድጋሚ ስለዚኽ ምስጢር በመተንተን፡- "ኢሳይያስኒ ይቤ ትወዕኔ በትር ወየዐርግ ጽጌ እምሥርወ ወየዐርፍ ዲቤሁ መንፈስ እግዚአብሔር መንፈስ ልቡና ወምክር መንፈስ ኅይል ወአእምሮ ከመ ይትፈጸም ትንቢት ዘበጽዮን ተደድዐ ወበኢየሩሳሌም ተሰብከ ዘበአፈ ነቢያት ተክልሐ ዘበዕብራይስጢ ተጽሕፈ በእደሆሙ ለሌዋውያን ሠረጸት ለነ በትረ ክህነት ወመንግሥት፤ በትረ ጽድቅ ወመድኅነት፤ በትረ አሚን ወሃይማኖት፤ በትረ ቅድስና ወንጽሕ በትረ ኅይል ወመደእ" (ኢሳይያስ እንዲኽ አለ፤ ከዕሴይ ሥር በትር ትወጣለች ከግንዱም አበባ ይወጣል፤ በላዩም የእግዚአብሔር መንፈስ ያርፋል፤ የማስተዋልና የምክር መንፈስ፤ የኅይልና የዕውቀት መንፈስ በላዩ ያርፋል፤ በጽዮን የተነገረው ትንቢት በኢየሩሳሌም የተሰበከው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ በነቢያት አንደበት ተነግሮ ተጮኸ፤ በሌዋውያን እጅ

⁹⁰ ቅዱስ ያሬድ፣ መጽሐፈ ድጋ፣ ገድ ፲፱።
⁹¹ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፣ መጽሐፈ እርጋኖን ዘረቡዕ ምዕ ዩ፣ ፲፫
74

በዕብራይስጥ ቋንቋ የተጻፈውን የክህነትና የመንግሥት በትር በቀለችልን፤ የጽድቅና የመድኅኒት በትር፤ የፍጹም ሃይማኖት በትር፤ የፍጹም ቅድስና በትር፤ የኅይል የድል አድራጊነት በትር በቀለችልን)። በማለት አማናዊት በትር ብሎ ኢሳይያስ በትንቢቱ ከተናገረላት ከርሷ፤ መዐዛ ቅዱሳን የተባለው አማናዊው ጽጌ ክርስቶስ የመወለዱን ነገር ተንትኖ ተርጉሞታል።

ይኸ በምስጢር የተራቀቀና ከፍተኛ የነገረ ማርያም ዕውቀት የነበረው አባ ጊዮርጊስ በዚኽ ሳያበቃ፤ በተጨማሪ በመጽሐፈ ምስጢር ላይ "በከመ ፈቀደ ወአልቦ ዘይክልኦ ገቢረ ዘገለየ በከመ ጽሑፍ ዘይብል ትወዕኔ በትር እምሥርወ ዕሴይ ወየዐርግ ጽጌ እምሥርወ ዳዊት ወአቱ ፀአተ በትር እምሥርወ ዕሴይ ወየዐርግ ጽጌ እምሥርወ ዳዊት ወአቱ ፀአተ በትር እምሥርወ ዘእንበለ ዘርዐ ሙላድ ዘቅድስት ድንግል እንተ ኮነት እምሥርወ ኢየቁም ውስተ ማእሀን ሐና፤ እስመ ዘርዐ ዕሴይ ውለቱ ኢየቁም አቡሃ ለማርያም ወምንትኑመ ካዕበ ዕርገተ ጽጌ እምሥርወ ዘእንበለ ሥጋዊ መለኮት እምወለቱ" (ከዕሴይ ሥር በትር ትወጣለች፤ ከግንዱም አበባ ይወጣል የሚል እንደተጻፈ፤ ያለበውን ለማድረግ የሚከለክለው የለም፤ ከኢየቁም ተከፍላ በሐና ማእሀን ከተሀነሰች ከቅድስት ድንግል የትውልድ ዘር በቀር የበትር ከሥሩ መውጣት ምንድን ነው? የእመቤታችን የማርያም አባቷ ኢየቁም ከዕሴይ ዘር ነውና፤ ዳግመኛም ከኢየቁም ሴት ልጁ የመለኮት ሰው መኾን በቀር የአበባ ከግንዱ መውጣት ምንድን ነው)። በማለት ተርጉሞታል።

በተመሳሳይ መልኩ ሊቀ ማላኑ አምብርስ (፫፻፴፯-፫፻፶፯ ዓ.ም) ይኸንን የኢሳይያስን ትንቢታዊ ኅይለ ቃል በምስጢር ተራቅቆ ሲተረጎም "Isaiah says, 'There shall come forth...' (ኢሳይያስም ይኸነኩ ይላል፤ "ከዕሴይ ሥር በትር ትወጣለች ከግንዱም አበባ ይወጣል" ይኸ ማለቱም ሥሩ የአይሁድ ቤት ሲኾን፤ በትር ድንግል ማርያም ናት፤ የድንግል ማርያም አበባ ክርስቶስ ነው፤ በትር መባላም ተገቢ ነው ከነገሥታቱ ቤት ከዳዊት ቤት ናትና፤ አበባም የዓለምን ብክለት መጥፎ ሽታ አስወግዶ የዘለዓለም ሕይወትን ሽታ ያሰፈነው ክርስቶስ ነው)። በማለት የትንቢተ ኢሳይያስ ፍጹምን አስተምሯል።

⁹² ገነኒ ከማዕታ፣ ዘገመብ ምዕ ጳጳሱ ፲፮
⁹³ ገነኒ ከማዕታ፣ መጽሐፈ ምስጢር ፣ ገጽ ፲፳፬
⁹⁴ Ambrose of Milan, The Patriarch 4:18-19
75

ፈጣን ደመና

ነቢዩ ኢሳይያስ በመንፈስ እግዚአብሔር እየተቃኘ ቅድስት ድንግል ማርያም የባሕርይ አምላክ ዐማኑኤልን ይዛ ወደ ግብጽ የመሰደዷን ነገር አስቀድሞ ተገልጾለት በምዕ ፲፱፡፲፩ ላይ "እነሆ እግዚአብሔር በፈጣን ደመና እየበረረ ወደ ግብጽ ይመጣል፤ የግብጽም ጣዖታት በፊቱ ይርዳሉ" በማለት ከገነት የተሰደደነውን እኛን ወደ ቀደመ ርስታችን ሊመልሰን እንደመጣ ለማጠየቅና፤ ጠላታችን ዲያብሎስን ከሰዎች ልብ አውጥቶ ለመስደድ፤ ክብር ይግባውና ወልደ እግዚአብሔር ልመናዎ ፈጥኖ በሚሰማላት "ደመና መፍጠኒት" በተባለች በእናቱ ብቅድስት ድንግል ማርያም ገርባ ታዝሎ ወደ ግብጽ የመሰደዱን ሃገር አስቀድሞ ገልጾታል።

ይኸውም በቅዱስ ወንጌል እንደተጻፈ ንጉሡ ሄሮድስ ክርስቶስን ለመግደል በፈለገ ጊዜ ቅዱስ ገብርኤል ለአረጋዊው ለዮሴፍ በሕልሙ ተገልጾለት "ተንሥክ ወንግክ ሕፃነ ወእም ወጉይ ውስተ ብሔረ ግብጽ" (ሕፃኑንና እናቱን ይዘክ ወደ ግብጽ ሸሽ) ባለው ጊዜ ይኸ ኢሳይያስ የተናገረው ትንቢት ሊፈጸም ምልጃዎ ፈጥኖ በሚደርስ "ደመና መፍጠኒት" በተባለች በእናቱ ብቅድስት ድንግል ማርያም ገርባ ታዝሎ ወደ ግብጽ በኼደ ጊዜ የግብጽ ጣዖታት ኹሉ እየተሰባበሩ ሲወድቁ፤ በነርሱ ዐድረው ያስቱ የነበሩ አጋንንት ኹሉ ሸሽተዋል፤ በመኾኑም በዚኸ የነገረ ማርያም አስተምህሮ እመቤታችን "ደመና መፍጠኒት" ወይም "ደመና ኢሳይያስ" ተብላ ተጠርታለች።

ኢትዮጵያዊው የነገረ ማርያም ሊቅ አባ ጊዮርጊስም ይኸንን የኢሳይያስን ትንቢት በጥልቀት ሲተረጉም "ሄሮድስ ንሡሠ ዘኢይትረክብ ወእግዚእ ተግኢሠ ውስተ ምድረ ግብጽ ተጽዲኖ ዲበ ደመና ቀሊል፤ በከመ ይቤ ኢሳይያስ ናሁ እግዚአብሔር ይወርድ ውስተ ምድረ ግብጽ ተጽዲኖ ዲበ ደመና ቀሊል ደመናሰ ቀሊል አንቲ ከመ አ ቅድስት ድንግል ሄሮድስ ፈተወ ይዕዳ ነፋስ ውስተ ጸርሑ በአይቲ ይትከሀል ዐዲወ ነፋስ፤ ሄሮድስ ፈተወ ይጽብጥ ብርሃነ ፀሓይ በእዴሁ በአይቲ ይትከሀል ጸቢጠ ብርሃነ ፀሓይ እግዚአብሔር ተአንገደ ውስተ ምድረ ግብጽ ተሐዘሎ በዘባንኪ" (ሄሮድስ የማያገኘውን ፈለገ፤ ጌታም በፈጣን ደመና ተጭኖ ወደ ግብጽ ምድር ኼደ፤ ነቢዩ ኢሳይያስ እነሆ እግዚአብሔር በፈጣን ደመና ተጭኖ ወደ ግብጽ ምድር ይወርዳል ብሎ እንደተናገረ፤ ቅድስት ድንግል

ሆይ ፈጣን ደመና መቸም መቸ በ.ኾን አንቺ ነሽ፤ ሄሮድስ በአዳራሹ ውስጥ ነፋስን ሊዘጋ ወደደ፤ ነፋስን መዘጋት በወደ.ት ይቻላል፤ ሄሮድስ የፀሓይ ብርሃንን በእጁ ሊጨብጥ ወደደ፤ የፀሓይ ብርሃንን መጨብጥ በወደ.ት ይቻላል፤ እግዚአብሔር በገርባሽ ታዝሎ በግብጽ ምድር እንግዳ ኾነ)። በማለት ምስጢሩን አምልቶ አጉልቶ አብዝቶ አስፍቶ ተንትኖታል።

ማሕሌታዊው ቅዱስ ያሬድም በመዋሥዕት መጽሐፉ ላይ ይኸንን ምስጢር ሲተረጉም "ወነቁሆ ዮሴፍ፤ እምንዋሙ ገብረ በከመ አዘዘ መልአክ እግዚአብሔር ነሥክ ሕፃነ ወእም ወሐረ ብሔረ ግብጽ" (ዮሴፍ ከእንቅልፋ ነቅቶ(በነቃ ጊዜ) የእግዚአብሔር መልአክ እንዳዘዘው አደረገ፤ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ወደ ግብጽ ሀገር ኼደ)፤ "ኢሳይያስ ነቢይ ልዑላ ቃል እም ነቢያት ከልሐ ወይቤ እግዚአብሔር ጸባኦት ይወርድ ብሔረ ግብጽ" (ከነቢያት ይልቅ ድምፀ ታላቅ የሚኾን ነቢዩ ኢሳይያስ አሸናፊ እግዚአብሔር ወደ ግብጽ ምድር ይወርዳል ብሎ አለምቶ ተናገረ)፤ "ደመና ቀሊል ዘይቤ ኢሳይያስ ይከተኪ ማርያም ድንግል አንተ ጸረቶ በከርሣ ለወልደ እግዚአብሔር" (ኢሳይያስ ቀላል ደመና ብሎ የተናገረላት የእግዚአብሔር የባሕርይ ልጁን በማሕፀኗ የወሰነችው ድንግል ማርያም ናታ።)። በማለት ሙሉ ትርጓሜን ሰጥቶታል።

የታተመች መጽሐፍ (The sealed letter)

ታላቁ ነቢይ ኢሳይያስ በትንቢቱ ላይ ለዘላለሙ የማይለወጥ ጎቱም ማጎተመ ድንግልናዋን በታተመች መጽሐፍ ደብዳቤ አምሳል በመግለጽ ቅድስት ድንግል ማርያም በሊቃውንት ዘንድ "መጽሐፍ ለኢሳይያስ" ተብላ ትጠራለች (ኢሳ ፳፱፡፲፩-፲፪)።

በብሉይና በሐዲስ ኪዳን የታተመ መጽሐፍ (ደብዳቤ) በርካቶች ምሳሌዎችን ያመለክት ነበር፤ ከዚኸ መኻከል የንግሥና ክብርን (አስ ፫፡፳)፤ አምላካዊ ምስጢርን (ኢሳ ፳፱፡፲፪፤ ራእ ፭፡፪-፭) የሚያሳይ ሲኾን ታላቁ ነቢይ ኢሳይያስ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ በምዕ ፳፱፡፲፩-፲፪ ላይ፡- "ራእዮም ኹሉ እንደታተመ መጽሐፍ ቃል ሽናባችኋልና ማንበብንም ለሚያውቅ ይኸንን አንብብ ብለው በሰጡት ጊዜ ርሱ ታትሞአልና ማንበብ አልችልም ይላቸዋል፤ ደግሞም መጽሐፉን ማንበብ

⁹⁵አባ ጊዮርጊስ ዘጋገሞ፤ አር.ጋኖን ዘሰነይ.

⁹⁶ቅዱስ ያሬድ) መዋሥዕት ዘለተ ግብጽ) ገጽ ፳፭

ለማያውቅ ይኸን አንብብ ብለው በሰጡት ጊዜ፤ ርሱ ማንብብ አላውቅም ይላቸዋል" በማለት የቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ ስለኾነቸው ለዐዋቂውም ኾነ ላላዋቂው ለማንብብ ጭንቅ የኾነችውን የታተመች የምስጢራዊት መጽሐፍን ነገር ተናግሯል።

ይኸውም ይኸቺ ኢሳይያስ የተናገረላት ቃል የተጻፈባት መጽሐፍ (ደብዳቤ) ማንም የማይከፍታትና ገልጦ ሊያነባት የሚችል ፈጽሞ የሌለ የታተመች እንደኾነች ኹሉ አካላዊ ቃል ክርስቶስንም በማሕፀንዋ የተሸከመች ቅድስት ድንግል ማርያምም ማንም ሊደርስባት የማይችል "ቅድመ ፀኒስ ቅድመ ወሊድ፣ ጊዜ ፀኒስ ጊዜ ወሊድ፣ ድኅረ ፀኒስ ድኅረ ወሊድ" ማኅተመ ድንግልናዋ የታተመ፤ ዘላለማዊት ድንግል ናት።

ሊቁ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ ስለዚህ ምስጢር በአርጋኖን የነገረ ማርያም መጽሐፍ ላይ "አ መጽሐፍ ኅትምት ዘአልቦ ዘክህላ ከሚቶታ አንብቦታ ወኢአንብቦታ" (ገልጦ ሊያነባት ሊያጥፋትም የሚችል ማንም የሌለ የታተመች መጽሐፍ ሆይ)⁹⁷ በማለት ጠቅልሎ ሲናገር፤ በመጽሐፈ ምስጢር ደግሞ ይኸንን የኢሳይያስን ትንቢት በማራቀቅ ሲተረጉም፡-

"ንግባእኪ ንብ ጥንተ ዜና ዘንጽሕት ድንግል ወዘእጉሃ አረጋዊ፤ ቦአት ወለተ ዳዊት ንብ ወልደ ዳዊት፤ ቦአት ርግብ ንጽሕት ንብ በግዕ የዋህ፤ ቦአት መጽሐፍ ኅትምት ንብ ብእሲ ዘኢይክል አንብቦታ በከመ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ወወሀቡ ለብእሲ ዘኢይክል መጽሐፈ ወይቤ ኢይክል አንብቦታ መጽሐፍሱ ኅትምት ይተረጎም በቅድስት ድንግል፤ ወሀብትሂ እንተ ተውሀበት ይተረጎም በተወፍኖታ እምቤተ መቅደስ ውስተ ቤተ ዮሴፍ፤ ወብሂላ ኢይክል አንብቦታ በኢቀሪብ ሥጋሃ ወበ ኢያእምሮ ዕንሳ በከመ ይቤ ወንጌላዊ ወኢያእምራ ዮሴፍ እስከ አመ ወለደቶ ወዘእንብለ ይቅረባ ተረክበት እንዘ ዕንስት አመንፈስ ቅዱስ"

(ወንድሚ ሽማግሌ ወደሚኾን ወደ ንጽሕት ድንግል ዜና እንመለስ፤ የዳዊት ሴት ልጅ ወደ ዳዊት ልጅ ገባች፤ የዋህ ርግብ ወደ የዋህ በግ ቤት ገባች፤ የተዘጋች መጽሐፍ ማንብባት ወደማያውቅ ሰው ገባች፤ ነቢይ ኢሳይያስ መጽሐፍ ለማያውቅ ሰው መጽሐፍ ሰጡት፤ ርሱም "ማንብባት አልችልም" አለ ብሎ እንደተናገረ፤ ይኸውም የታተመች መጽሐፍ ግን በቅድስት ድንግል ይተረጎማል፤ የተሰጠችው ስጦታ ከቤተ መቅደስ ወደ ዮሴፍ ቤት በመሰጠቷ ይተረጎማል።

⁹⁷ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፣ አርጋኖን ዘረቡዕ፣ ምዕ ፩፣ ፲

"ማንብብንስ አይቻለኝም" ማለት በሥጋዋ አለመቀራረብ ዕንሷንም ባለማወቅ ይተረጎማል፤ ወንጌላዊ እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም ሳይቀርባት (በግብር ሳያውቃት) ሰግብረ መንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች እንዳለ (ማቴ ፩፣፲፰)⁹⁸ በማለት ሊቁ ቅድስት ድንግል ማርያም አምላክን ከመፅነሷ አስቀድሞ፤ በፀነሰችው ጊዜና፤ ከፀነሰችው በኋላ ማሕፀና በተፈትሐ የማይመረመር አስቀድሞ በነኢሳይያስ የተነገረላት መኾኑን እያብራራ ኅትምት መጽሐፍነቷን አስረድቷል።

ነቢዩ ኢሳይያስ መጽሐፍ ለማያውቅ ሰው መጽሐፍ ሰጡት፤ ርሱም "ማንብባት አልችልም" አለ ብሎ እንደተናገረ፤ ይኸውም የታተመች መጽሐፍ ግን በቅድስት ድንግል ይተረጎማል፤ የተሰጠችው ስጦታ ከቤተ መቅደስ ወደ ዮሴፍ ቤት በመሰጠቷ ይተረጎማል፤ "ማንብብንስ አይቻለኝም" ማለት በሥጋዋ አለመቀራረብ ዕንሷንም ባለማወቅ ይተረጎማል፤ ወንጌላዊ እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም ሳይቀርባት (በግብር ሳያውቃት) በግብረ መንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች እንዳለ (ማቴ ፩፣፲፰)⁹⁸ በማለት ሊቁ ቅድስት ድንግል ማርያም አምላክን ከመፅነሷ አስቀድሞ፤ በፀነሰችው ጊዜና፤ ከፀነሰችው በኋላ ማሕፀና በተፈትሐ የማይመረመር አስቀድሞ በነኢሳይያስ የተነገረላት መኾኑን እያብራራ ኅትምት መጽሐፍነቷን አስረድቷል።

ታላቅ የነገረ ማርያም ዕውቀት የነበረው ሊቁ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግም ከነቢዩ ከኢሳይያስ ትንቢት በመነሣት፤ እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያምን በታተመችው መጽሐፍ (ደብዳቤ)፤ አካላዊ ቃል ክርስቶስን በውስጧ በተጻፈው ቃል በመመሰል ከዮሐንስ ወንጌል ምዕ ፩፣፲፬ ጋር በማያያዝ በጥልቀት ተርጉሞታል።

ይኸውም አስቀድሞ በትንቢት የታጠረው ማኅተመ ድንግልናዋን ሳይለውጥ አካላዊ ቃል ክርስቶስ በማሕፀኗ የማይደራና፤ ዳግመኛም እግዚአብሔር አብ ማንም ገልጦ ሊያነባት የሚችል የሌለ መጽሐፍ በተባለችው በርሷ ድንቅ ምስጢር መግለጡንና፤ ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው አንድ ልጅ ማኅተመ ድንግልናዋን ሳይከፍት እንደታተመች በማሕፀኗ ማደራና በማራቀቅ ሲተረጎም "Mary appeared to us a sealed letter..." (እመቤታችን ማርያም ለእኛ የተገለጠችው የወልድና የልደቱ ምስጢራት በውስጧ እንደተሰጠው እንደታተመ ደብዳቤ ኾና ነው፤ አካላችን እንደ ንጹሕ ወረቀት (ብራና) አቀረበችው፤ አካላዊ ቃልም

⁹⁸ መጽሐፈ ምስጢር፣ ገጽ ፪፮-፪፯

ስለራሱ እውነተኛ ማንነት ባሕርዩን በሥጋ ጻፈ፤ እናም እንዳልነው ወልድ ያ ቃል ሲኾን፤ ርሷም ምሕረት (ይቅርታ) ለዓለም ሹሉ የተላከባት ደብዳቤ ናት፤ ርሷ ይኸ ደብዳቤ የኾነችው ከተጻፈች በኋላ ስለታሸገች ሳይኾን፤ መለኮት አተማትና ከዚያም ጻፈባት፤ የተነበበችውም ላትከፈት ነው፤ ምክንያቱም አብ ዐዲስና እጅግ ግሩም የኾነን ምስጢር በርሷ ውስጥ ገልጧልና ነው፤ ታትማ ተዘግታ ተጠብቃ ወደኖረችው በመግባት ቃል በርሷ ዐደረ፤ የድንግልና ማኅተም (ማስረገጫ) በአካሏ ነበረ፤ ግን ደግሞ እንዲኹ አስደናቂ የኾነ ፅንሰም ነበረባት፤ አብ በርሷ የመልካም ነገሮች ዜና ላክልን፤ ከነጠላታቸው እስራት የተነሣ ለተፈረደባቸውም ሹሉ ይቅርታን በርሷ በኩል አደረገ⁹⁹ በማለት የታተመች መጽሐፍ በተባለችው በቅድስት ድንግል ማርያም የተደረገውን የአካላዊ ቃልን ምስጢር በአድናቆት ገልጦታል።

መጽሐፍ ቅዱስን ስናነብ የሰላምና የይቅርታ መልእክትን የያዙ የታተሙ ደብዳቤዎች ብቻ ሳይኾኑ የክፋት መልእክትንም የያዙ የታተሙ መጽሐፎች (ደብዳቤዎችን) እናገኛለን። ይኸውም በ፪ሳሙ ፲፩፣፲፭ ላይ ንጉሥ ዳዊት የኦርዮንን ሚስት ቤርሳቤሕን ተመኝቶ ኅጢአትን ከሠራ በኋላ፤ ባሏ ኦርዮ እንዳያውቅ ለኢዮአብ ኦርዮ የሚሞትበትን ደብዳቤ በመጻፍ በማኅተም ዐትሞ፤ ኦርዮን በግፍ በማስገደል ሚስቱ ቤርሳቤሕን ወስዷል። በተመሳሳይ መልኩ ንጉሡ አክዓብና ንግሥቲቷ ኤልሳቤጥ የናቡቴን የወይን ቦታ በተንኩል ለራሳቸው በመመኘት፤ ንግሥቲቱ ኤልሳቤጥ በንጉሡ ስም ናቡቴ የሚገደልበትን የክፋት ደብዳቤ በመጻፍ በማኅተም ዐትማ በግፍ ናቡቴ እንዲገደል አድርጋለች (፩ነገ ሩ፣፮-፲፮)።

እነዚህን ያየናቸውን ሹሉት የታተሙ መጽሐፎች (ደብዳቤዎች)፤ የክፋትና የተንኩል መልእክት በውስጣቸው የተጻፉባቸው፤ ንጹሐን ሰዎች በግፍ የሞቱባቸው ሲኾኑ፤ በተቃራኒው ግን ኢሳይያስ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ የመሰከረላት የታተመች ደብዳቤ የተባለች ቅድስት ድንግል ማርያም ግን፤ የወልድ ጥልቅ ምስጢሮች በውስጧ የተገለጹባት የሰላምን መልእክት ብቻ የያዘች፤ በመንጻፈ ደይን በሲኦል ወድቀው በጽኑ ስቃይ የነበሩ የሰው ልጆችን ነጻ ያወጣ፤ ወሃቤ ሰላም ክርስቶስን በድንግልና ሆንሳ በድንግልና የወለደችልን የታተመች የኢሳይያስ መጽሐፍ ናት።¹⁰⁰

⁹⁹ Jacob of Serugh, On the Mother of God, pp 38-39
¹⁰⁰ James p198

ይኸንንም ልዩና ድንቅ ምስጢር ቅዱስ ያዕቆብ ሲያስተምር "ማርያም ሆይ አንቺ ከሴቶች ተለይተሽ የተባረክሽ ነሽ፤ ምስጋናንም (በረከትንም) የተመላሽ ነሽ፤ ቃሎቼ ምስጢራዊውን ድንቅነትሽን ሊያገኙትና ሊገድቡት አይገባም፤ ከጋብቻ በላይ (ውጪ) የኾንሽ አንቺ ንጽሕት፤ ድንግልም እናትም፤ አእላፍ የኾኑ አንደበቶች እንኳ የማይበቁት (የማይገልጹት) ጸጋን ተመልተሻል፤ ፅንሰ በማሕፀንሽ አለ፤ ድንግልና ግን በአካሎችሽ ሹሉ ነው፤ በጡቶችሽ ወተት አለ፤ ማሕፀንሽ ግን ለጋብቻ ሩካቤ ዝግ ነው፤ ባገቡ ሴቶች ላይ ያለው የሩካቤ ጭንቅ ካንቺ ላይ ተወግዷል (ፈጽሞ የለም)፤ ግን በማሕፀንሽ ውስጥ እናቶችን ሹሉ ደስ የሚያሰኝ ፍሬ አለ፤ አካልሽ ከሥርዓተ ሩካቤ ነጻ ነው፤ ግን አንቺ ከወላዳች ሹሉ የተወደድሽቼ ሆይ ማሕፀንሽን ልጅ መልቶበታል፤ ወንድ ፈጽሞ የለም ግን ያለ ጋብቻ እንበል ዘርዕ መውለድ አለ፤ ከዚህም የተነሣ ዐዋቂ ነን ባዮች ተረቱ ለረዱሽ አይቻላቸውምና ... የአብ ምስጢር የተጻፈባት ደብዳቤ ርሷ ናት፤ ዓለምም በርሱ ዐዲስ ይኾን ዘንድ (ወልድ) ከርሷ በነሣው ሥጋ የተገለጠባት፤ አንቺ ደብዳቤ ሆይ መገመሪያ ተጽፋ ከዚያ የታሸገች (የታተመች) አይደለችም፤ መገመሪያውን ታሽጋ (ታትማ) ከዚያም ተጻፈባት፤ ይኸ እጅግ ድንቅ ነው፤ በታተመች ጊዜ በምስጢር ደግሞ ተጻፈ፤ ሳይከፈትም በግልጥ ይነበባል፤ ርሷ ደብዳቤን ኾነች በርሷ የተጻፈውም አካላዊ ቃል ነው፤ በተነበበ ጊዜም ከምሥራቹ የተነሣ ምድር በራች ፈካች¹⁰¹ በማለት ከነቢዩ ከኢሳይያስ ትንቢት በመነሣት የታተመች የሰላም መጽሐፍነቷን ገልጦታል።

የአትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት በእግዚአብሔር ዘንድ ባለሟልነትን ያገኘች የቅድስት ድንግል ማርያምን ቃል ኪዳን በተናገሩበት ድርሳን ላይ ይኸንን የኢሳይያስን ትንቢት ሲተረጉሙ "አጫሃ ተፈጸመ ቃለ ኢሳይያስ ዘይቤ በእንቲአሃ ዘይውሀብም መጽሐፈ ለብእሲ ዘየአምር መጽሐፈ ወይብልም አንብብ ዘንተ ወይብል ኢይክል አንብቡቶ አስመ ኅቱም ውሕቱ ወካዕበ ይውሀብም መጽሐፈ ለብእሲ ዘኢየአምር መጽሐፈ ወይብልም አንብብ ዘንተ ወይብል ኢየአምር መጽሐፈ፤ ወሶበ ይብል ይውሀብም ለብእሲ መጽሐፈ ኅቱመ መኑ ይከቲ ዛቲ መጽሐፍ ኅትምት እግዝእትን ማርያም ይከቲ፤ ኅትምት ዘይቤ ድንግልና ኅሊና ወሥጋ ውሕቱ ዘፈኅርዋ ሱቱ ካህናት ለዮሴፍ በከመ ሕግ ወኢይክል አንብቡቶ አስመ ኅቱም ውሕቱ ሶበ ይብል በእንተ ዘኢቀርብ ንቤሃ

¹⁰¹ Jacob of Serugh, On the Visitation pp 69-70

ወኢያስመራ በከመ የአምሩ ዕደው አንስትያሆሙ አስመ አግዚአብሔር የዐቅባ ወለውአቱኒ ኢያባውሆ ይቅረባ አስመ የአምር ውለቱ ዘይክውን በላዕሌሃ" (መጽሐፍ ለሚያውቅ ሰው አጥፈው ሰጥተው ይኸነን አንብብ እንዲሉት ታጥፏልና ማንበብ አልችልም እንዲል፤ ዳግመኛም መጽሐፍ ለማያውቅ ሰው ዘርግተው ሰጥተው ይኸነን አንብብ እንዲሉት ርሱም መጽሐፉን ማንበብ አላውቅም ይላል ብሎ ኢሳይያስ ስለርሷ የተናገረው ያን ጊዜ ደረሰ ተፈጸመ፤ የታተሙት መጽሐፍ የተባለች ማን ናት? እመቤታችን ማርያም ናት፤ የታተሙት ማለት በድንግልና ጎሊና በድንግልና ሥጋ ነው፤ የታተመ መጽሐፍ ለሰውዬው ሰጡት ማለት ካህናት እመቤታችንን ለዮሴፍ መስጠታቸውን ነው፤ የታጠፈ ነውና ማንበብ አላውቅም ማለት ወንዶች ሴቶቻቸውን በግብር እንዲያውቋቸው ርሱ ርሷን በግብር አለማውቁን ነው፤ አግዚአብሔር ይጠብቃልና፤ ርሷን ይቀርባት ዘንድ አያሳሳበውም ክርሷ ጌታ እንዲወለድ ያውቃልና) ¹⁰² በማለት የረቀቀውን ምስጢር አስተምረዋል።

ጽምዕት ምድር (የተጠማች ምድር) Thirsty Land

ኡጥሩ ከዐበይት ነቢያት አንዱ የኾነው ነቢዩ ኢሳይያስ በመንፈስ አግዚአብሔር ተቃኝቶ በምዕ ፵፬፣፫ ላይ የሕይወት ፍሬ፣ የሕይወት ውሃ ክርስቶስን በግብረ መንፈስ ቅዱስ ሀንሳ የተገኘቸውን ቅድስት ድንግል ማርያምን፤ በተጠማች ምድር በመመሰል ልዩና አስደናቂ ትንቢትን ተናግሯል።

ስለተጠማች ምድር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ምሳሌያዊ አገላለጽ ተገልጿ እናገኛለን። ለምሳሌ ያኸል ክቡር ዳዊት በመዝሙሩ ላይ ለአግዚአብሔር ያለውን ፍቅርና ናፍቆት ሲገልጸው "ዋልያ ወደ ውሃ ምንጭ እንደሚናፍቅ፤ አቤቱ እንዲኹ ነፍሴ ወደ አንተ ትናፍቃለች፤ ነፍሴ ወደ ሕያው አምላክ ተጠማች...አምላኬ አምላኬ ወደ አንተ እገሠግሃለኝ፤ ነፍሴ አንተን ተጠማች፤ ሥጋዬ አንተን እንዴት ናፈቀች፤ ዕንጨትና ውሃ በሌለበት በምድረ በዳ" (መዝ ፵፩፣፩፤ ፰፫፣፲፩) በማለት ለፈጣሪው ያለውን ልዩ ፍቅር በዚህ አገላለጽ ተናግሮታል። ነቢዩ ኢሳይያስም አስቀድሞ ተገልጾለት በምዕ ፵፬፣፫ ላይ "በተጠማ ላይ ውሃን፤ በደረቅም መሬት ላይ ፈሳሾችን አፈስሳለኹና፤ መንፈሴን በዘርኽ ላይ በረከቱንም በልጆችክ ላይ አፈስሳለኹና" በማለት ውሃን ስለምታስገኛው ነገር ግን ደረቅና የተጠማች ስለኾነቺው ምድር በትንቢቱ ላይ ተናግሯል።

¹⁰² ድርሳን ኪዳን ምሕረት ዘየካቲት፣ ገጽ ፲፮

በቅዱሳት መጻሕፍት ዕውቀት በእጅጉ የተራቀቁ ሊቃውንትም በመንፈስ ቅዱስ ምስጢር ገላጭነት ዘርዐ ብእሲ ሳይወድቅባት፤ ሩካቤ ብእሲ ሳይደርስባት፤ በግብረ መንፈስ ቅዱስ የሕይወት ውሃ ክርስቶስን በድንግልና ሀንሳ በድንግልና የወለደች ቅድስት ድንግል ማርያምን በኢሳይያስ የተጠማች ምድር በመመሰል በስፋት አስተምረዋል።

ከእነዚህ ሊቃውንት መካከል ቅዱስ ኤፍሬም ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግ ቅዱስ ያሬድና አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ ይገኙበታል። የእመቤታችን ጣዕሙ ውዳሴዋ ከበላላቸው ከነዚህ አባዎ አንዱ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግ ነቢዩ ኢሳይያስ በምዕ ፶፣፲፱ ላይ "እነሆ ድንግል ትፀንሳለች፤ ወንድ ልጅም ትወልዳለች ስሙንም ዐማኑኤል ትለዋለች" በማለት በድንግልና እንደምትወልድ የተናገረውንና በምዕ ፵፬፣፫ ላይ "በተጠማ ላይ ውሃን፤ በደረቅም መሬት ላይ ፈሳሾችን አፈስሳለኹና" ሲል ያለ ወንድ ዘር የሕይወት ውሃ ክርስቶስን በጥቅም ድንግልና እንደምትወልድ የተናገረውን ትንቢታዊ ንይሉ ቃልን በማስተባበር፤ በተጨማሪም አግዚአብሔር መንፈሱን እንደሚልክ ቃል መግባቱን (ኢሳ ፵፬፣፫) ፍጹሙ በሉቃ ፩፣፵፯ ላይ "መንፈስ ቅዱስ ባንቺ ላይ ይመጣል" ተብሎ የተነገረው ቃል የተፈጸመባት መኾኗን በልደት ድርሳኑ ሲገልጽ፡-

"Come, Isaiah, see the Immanuel in the cave..." (ኢሳይያስ ሆይ ና፤ ዐማኑኤልንም በዋሻው ውስጥ ተመልከት፤ እውነት በትንቢትክ ውስጥ ጸንቷልና ነገሩን አትመው፤ ከዚያች ከተጠማችው ምድር ከድንግል ማርያም ተክል በቀለ፤ አንተ በትንቢትክ እንዳሳወቅኸው ርሷ አልተዘራባትም አልተተከለባትም፤ እንሆ ድንቁ፤ ተነሥ እና ከብዙ ሕዝቦች ጋር ተደነቅ፤ ምክንያቱም በድንቅ የተመላችው የርሷ ማገተመ ድንግልናና ወተት በአንድ አካላ ተስተባብረው አሉና፤ ድንግል እናቱ ናት፤ ከዚህ የተነሣም ርሱ ስሙ "ድንቅ" ነው፤ በፊቱ የሰው ፍጥረት እና የሰው ልጆች ኹሉ ንግግር ንይል የሌላቸው ናቸው፤ በድንግልናዋ የወለደቺው ብላቴናዬቱ ልጅ ጸሓፊውን አፋን አስያዘቺው፤ ቃሎቹም ደግሞ ለአንዳች ትርጉምም ይኸን ለአንዳች ገለጻ ዐቅም አልነበረውም፤ ጠቢቡ እና የረዘመ ንግግሮቹ (ኑፋቂዎቹ) ተረትተዋል፤ ምክንያቱም ድንግልናና ወሊድ ተስተባብረው ለተመለከተ ኹሉ መናገር እጅግ የሚከብድ ነውና፤ ታላቁ የጽድቅ ፀሓይ ነጸብራቁ ወደ ውስጥ አሰባሰበ፤ አንዲት ብላቴና ልጅም ብቻዋን በቅድስና በማሕፀኗ ተሸከመቺው፤ ርሷ ብርሃናት የሚኾነው ኹሉ የሚፈሩትን አማናዊ

ብርሃን ወለደቺው፤ ምክንያቱም በልደቱ አማካይነት ርሱ ጨለማን ከኹሉም ስፍራዎች ላይ አንሥቷልና)፡፡¹⁰³ በማለት ያለ ዘር ያለ ፍቅር የሕይወት ተክል፤ የሕይወት ፍሬ፤ የሕይወት ውሃ ጌታን የሀሰሰች፤ ድንግል ስትኾን ከጡቶቿ ወተት የተገኘባት በመኾኗ ነቢዩ ኢሳይያስ "በተጠማ ላይ ውሃን፤ በደረቅም መሬት ላይ ፈሳሾችን አፈሳለኹና" በማለት የተናገረው ትንቢት ፍጻሜውን ማግኘቱንና፤ ይኸም አዋቂዎች ነን ከሚሉ ኹሉ የረቀቀ ሰማያዊ ምስጢር መኾኑን አስተምሯል፡፡

ከእመቤታችን በረከትን የተቀበለው ታላቁ ሊቅ ቅዱስ ኢፍሬምም፤ ነቢዩ ኢሳይያስ በተጠማች ምድር መስሎ ስለ ቅድስት ድንግል ማርያም የተናገረውን ትንቢት እያራቀቀ ስለ ክርስቶስ ልደት በጻፈው ድርሳት ላይ ሲገልጽ "Mary acquired by you..." (ድንግል ማርያም ባንተ ያገቡ ሴቶችን መለያን የራሷ አደረገች፤ ያለ ተራክቦ ጽንሰ በርሷ አለ፤ ከተለመደው ኹናቴ ውጪ ወተት በጡቶቿ አለ፤ አንተ ሳይታሰብ (በድንገት) የተጠማቺውን መሬት የወተት ምንጭ አደረግኻት)፡፡¹⁰⁴ በማለት ድንግልና ወተትን አስተባብራ በመገኘቷ የኢሳይያስ የትንቢት ቃል የተፈጸመባት መኾኑን ገልጾታል፡፡

ዳግመኛም ይኸው ሊቅ በዚኩ በልደት ድርሳት ላይ "ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ፤ በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ የሕይወት ውሃ ወንዝ ከኾዱ ይፈልቃል" (ዮሐ ፯፡፱፯-፱፰) በማለት ካስተማረ ከጌታ ዘንድ የሕይወት ውሃን ስለሰጠች ስለ ሳምራዊቷ ሴት ሲገልጽ፡- "Mary the thirsty land in Nazareth..." (በናዝሬት የተጠማች መሬት ማርያም በገርዋ (ብሥራትን ሰምታ) ጌታችንን ሀሰሰችው፤ አንቺም ውሃን የተጠማሽ ሴት ሆይ በመስማትሽ ወልድን (አመንሽበት) ገርዎችሽ የተባረኩ ናቸው፤ ምንጩን ይኸውም ሰላም የሚጠጣን የሰጠ ርሱን የጠጡ)፡፡¹⁰⁵ በማለት ገልጾታል፤ ኾኖም ግን ይኸቺ ሳምራዊቷ ሴት "ጌታ ሆይ እንዳልጠማ ይኸንን ውሃ ስጠኝ" በማለት ለራሷ ብቻ ይኸንን የሕይወት ውሃ ስትጠይቅ፤ የኹላችን እናት ቅድስት ድንግል ማርያም ግን የሕይወት ውሃ ክርስቶስን ለኹላችን በጉቱም ድንግልና ወልዳልናለችና "አ ማርያም በአንተዝ ናፈቅረኪ ወናዑብየኪ እስመ ወለድኪ ለነ መብልዐ ጽድቅ ዘበአማን ወስቴ ሕይወት

¹⁰³ Jacob of Serugh, On the Nativity of Our Lord, pp 120-121
¹⁰⁴ St. Ephrem, Hymns on the Nativity 11:4, p132
¹⁰⁵ ibid p362

ዘበአማን" (ድንግል ሆይ ስለዚክ እንወድሻለን፤ ክፍ ክፍ እናደርግሻለን፤ እውነተኛውን መብልና እውነተኛውን መጠጥ ወልደሽልናልና)፡፡¹⁰⁶ እያልን ክብሯን እንመሰክራለታለን፡፡

ሊቁ ኢፍሬምም ይኸንን ሲያጉላ "From the thirsty earth..." (የተጠማችው ምድር ምንጭን በሚበቃ መጠን አመነጨች የመሬትንም ጥም ስትቈርጥ ዘንድ (ልትቈርጥ)፡፡¹⁰⁷ በማለት የተጠማች ምድር ከተባለች ከቅድስት ድንግል ማርያም፤ የሕይወት ውሃ ዐማነ-ኢል ተወልዶ፤ ከመሬታውያን ከእኛ የነፍሳችን ጥም የቈረጠልን መኾኑን በስፋት አስተምሯል፡፡

ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችንን ካፈራቻቸው በቅዱሳት መጻሕፍት ዕውቀት ከተራቀቁት ሊቃውንት መካከል ሊቁ ማሕሌታይ ቅዱስ ያሬድ በድጋው ላይ "ጽምዕት ምድር ዘኢሳይያስ" (የኢሳይያስ የተጠማች ምድር)፡፡¹⁰⁸ በማለት ሲገልጽት፤ ኢትዮጵያዊ ቁርሎስ የተባለው የነገረ ማርያም ሊቅ አባ ጊዮርጊስም በአርጋኖን መጽሐፍ ላይ "ተፈሥሒ ኦ ምድር ጽምዕት ዘኢሳይያስ ዘኢሰቀያ ዝናመ ደመናት" (ከደመናት ፍሚገኝ ዝናብ ያላጠጣት (የኢሳይያስ የተጠማች ምድር ሆይ ደስ ይበልሽ)፡፡¹⁰⁹ በማለት የትንቢተ ኢሳይያስ አማናዊ ትርጓሜን እንደ ወርቅ አንክብሎ እንደ ሽማ ጠቅልሎ ገልጾታል፡፡

ንግሥተ ነገሥታት

ነቢዩ ኢሳይያስ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ ለንጉሠ ሰማይ ወምድር ለክርስቶስ እናት ለንግሥተ ነገሥታት ለቅድስት ድንግል ማርያም በእውነት የአክብሮት ስግደት እንደሚገባት በምዕ ፵፱፡፳፫ ላይ "ነገሥት አማሁትኪ ወነጋሥያት ሐገንያትኪ ወይሰግዱ ለኪ ውስተ ገጸ ምድር ወይልሕሱ ጸበለ እግርኪ" (ነገሥታትም አሳዳጊዎች አባቶችሽ ይኾናሉ፤ እቲጌምቻቻውም ሞግዚቶችሽ ይኾናሉ፤ ግምባራቸውንም ወደ ምድር ዝቅ አድርገው ይሰግዱልሻል፤ የእግርሽንም ትቢያ ይልሳሉ) በማለት አያቶቿ አባቶቿ ቀድሞ ከነገሥታት ወገን የኾኑ እንዳዊት እነሰሉሞን እንደነበሩና፤ እቲጌ የነበሩ እነ ቤርሳቤሕና፤ ኋላም ንጉሥ ዳዊት በመዝ ፱፱፡፲፯ ላይ "በአባቶችሽ ፈንታ ልጆች ተወለዱልሽ" ብሎ በተናገረው ትንቢት መሠረት በመስቀል ሥር እናት ትኾንን ዘንድ በአደራ

¹⁰⁶ አባ ሕርያቱስ፤ ቅዱሴ ማርያም ቍ ፱
¹⁰⁷ St. Ephrem, Hymns on the Nativity p96
¹⁰⁸ ቅዱስ ያሬድ፤ መጽሐፍ ድጋ፤ ገጽ ፫፻፹

የተቀበልናት የአደራ ልጆቿ ምስመናን ኹላችን የፍቅር ሞግቢቶቿ እንደምንኾን አስረድቷል።

ዳግመኛም ትውልድ ኹሉ "ብዕዕት" ለሚላት የነገሥታት ንጉሥን በገቱም ድንግልና ለወለደች ለርሷ የአክብሮት ስግደት የሚገባት ናትና "ማምባራቸውን ወደ ምድር ዝቅ አድርገው ይሰግዱልሻል፤ የእግርሽንም ትቢያ ይልሳሉ" በማለት የተናገረውን ትንቢት በመያዝ ለንግሥታችን ለቅድስት ድንግል ማርያም የአክብሮት ስግደትን አናቀርባለን።

ታላቁ ሊቅ ቅዱስ ያሬድም ለአማልክት አምላክ፣ ለጌቶች ጌታ፣ ለነገሥታት ንጉሥ ለክርስቶስ እናት ለቅድስት ድንግል ማርያም ምስጋናና የአክብሮት ስግደት የሚገባት መኾኑን ኢሳይያስ የተናገረውን ቃል መነሻ በማድረግ ቅድስት ድንግልን ሲያመለግን "ማገበረ ቅዱሳን የዐውዱኪ ሐዋርያት ወነቢያት ይዋደሱኪ ወየኩቱኪ አስመ ኪያኪ ገርየ ለታዕካሁ ከመ ትኩኒዮ ማገደረ፤ መላእክት ይኬልሱኪ ጻድቃን ይባርኩኪ አበው ይገንዩ ለኪ ነገሥት ይትቀነዩ ለኪ ወይሰግዱ ለንግሥኪ እንዘ ይልሕሱ ሀበለ አግርኪ" (የቅዱሳን አንድነት ይከቡሻል፤ ሐዋርያትና ነቢያት ፈጽመው ያመለግኩሻል፤ ማደሪያው ትኾኒው ዘንድ አንቺን ለአዳራሽነት መርጠሻልና፤ መላእክት ይጋርዱሻል፤ ጻድቃን ያመለግኩሻል፤ አባቶች ያገለግሉሻል፤ ነገሥታት ይዝሉላሻል፤ የእግርሽን ትቢያ እየላሉ ለንግሥናሽ ይሰግዳሉ)።¹⁰⁰ በማለት ንእድ ክብርት ለኾነች ለርሷ የሚገባትን ምስጋና አስተምሯል።

ነገረ ማርያም በትንቢተ ኤርምያስ ክፍል ኹለት

ኤርምያስ ማለት ከእግዚአብሔር የተላከ ብርሃን ማለት ሲኾን፤ ትውልዱ ከነገደ ሌዊ በመኾኑ ክህነትን ከነቢይነት አስተባብሮ የተገኘ ነው። በነቢይነት መነሣቱም የይሁዳ ንጉሥ ኢዮስያስ በነገሠ በ፲፫ኛው ዓመተ መንግሥት ከ፳፻፮-፳፻፹፮ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ሲኾን፤ ርሱም እንደ ኢሳይያስ በበትር የምትመሰል የቅድስት ድንግል ማርያምን ምሳሌ በለውዝ በትር አምሳል ተመልክቷል (ኤር ፩፥፲፩)።

¹⁰⁰ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ አርጋኛን ዘገመ-ስ ምዕ ፱፻፲፭

¹¹⁰ ቅዱስ ያሬድ፤ መጽሐፈ ዝማራ ወጥሞ ሥዕት

ይኸ ብቻ ሳይኾን ከኹለት ደቀ መዛሙርቱ ከባርክና ከአቤሜሌክ የቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ የኾነች ዐጽቀ በለስ በንስር አንገት የተላከለት ታላቂ ነቢይ ነው።

የአቤሜሌክ በለስ

ንጽሐ ሥጋን፣ ንጽሐ ነፍስን፣ ንጽሐ ልቡናን አስተባብራ የተገኘች የአምላክ እናት ቅድስት ድንግል ማርያም፤ አቤሜሌክ በሙዳይ ውስጥ ባስቀመጣት የበለስ ቅርንጫፍ ትመሰላለች (ተረ. ኤር ፱፥፩-፱)።

ይኸውም የነቢዩ ኤርምያስ ደቀ መዛሙርት የነበሩት አቤሜሌክና ባርክ የሚናገረውን የምርኮ ትንቢት በመስማት "ኢታርእየነ ሙስናሃ ለኢዮሩሳሌም" (የኢዮሩሳሌም ጥፋቷን አታሳዩን) እያሉ ይጸልዩ ስለነበር፤ ምርኮ ሲደርስ እግዚአብሔር ነቢዩ ኤርምያስን አቤሜሌክን ለድውያን የሚቀባ ዐጽቀ በለስ እንዲያመጣ ወደ አግሪጳስ ወይን ቦታ እንዲልከውና፤ ባርክንም መቃብረ ነገሥትን እንዲጠብቅ እንዲያደርግ፤ በዚያም ከምርኮ መከራ እንደሚሰወሩ ነግሮት ኤርምያስም የታዘዘውን አድርጓል።

አቤሜሌክም ዐጽቀ በለሷን በሙዳይ አድርጎ ይዞ ላሊመጣ ጥቂት ያርፍ ዘንድ በጥላ ሥር ሲቀመጥ ወዲያው እንቅልፍ እንቅልፍ ብሎት በተአምር ስላ ስድስት ዓመት ተኝቶ ነቅቷል፤ ያን ጊዜም በለስ ያለበትን ሙዳይ ሲከፍት በለሷቱ ዐዲስ ኹና ወተቷ እየፈለሰ አገኘ፤ "ተመልኼም ብተኛ መምህራ ኤርምያስ ይቆጣኛል" ብሎ ወደ ኢዮሩሳሌም ጉዞ ሲጀምር፤ አገሩ ተፈትቶ መንገድ ጠፍቶ፤ ከተማውና ቤቱ ተሰውሮት ለመኼድ ቸገረው፤ ያን ጊዜ እንቅልፍ ባይለቀኝ ነውን፤ ወይንስ አካምሮዬ ተለይቶኛል ብሎ ቆሞ ሲመለከት ከተራራ ላይ መልእኩ በአምሳለ አረጋዊ ታየው፤ ከዚያም ኼዶ "አይቱ ሀለዉ ኤርምያስ ወአጎውዎ" (የእግዚአብሔር አገልጋዩ ኤርምያስ የት አለ? ባገር ያሉ ወገኖች ኹሉና የሌዊ ወገን ባርክስ የታለ?) በማለት ሲጠይቀው፤ ኢዮሩሳሌም ከጠፋች ስላ ስድስት ዓመት መኾኑንና እነኤርምያስም በስደት በባቢሎን መኖራቸውን አስረዳው።

አቤሜሌክም ለአረጋዊው "ኸማግሌ ባትኾን በነቀፍኩኸ ነበር፤ ለድዉያን የምንቀባው በለስ ቁርጠኸ እምጣ ብሎ መምህራ ልኮኝ፤ በለሷ ዐዲስ ኼኛ ወተቷ እየተንጠፈጠፈና፤ ቅጠሷ ሳይጠወልግ እንዲኸ ትለኛለኸ" በማለት ሙዳዩን ከፍቶ በለሷቱ ትኩስነቷንና ወተቷ እየተንጠፈጠፈ አሰየው፤ ርሱም በማድነቅ "እግዚአብሔር ከመከራው በእንቅልፍ ሰውሮኸ ነው እንጂ፤ እነዘቡ ወደ ባቢሎን ተማርከው ከኼዱ

ዛሬ ስላ ስድስት ዓመት ኾነ" በማለት፤ የበለስ ማፍሪያ ጊዜ እንዳይደለ አሳየው፤ ከዚያም አቤሜሌክን መልአኩ እየመራው ከባርክ ጋር አገናኘው፤ እነርሱም ኮምርኮ የመመለስ ገገር እንዲገለጽላቸው ቀኖና ቢገዙ ከምርኮ ለመመለስ አራት ዐመት እንደቀረው ተገልጸላቸው ያነን በወረቀት ጽፈው ሳሉ የታዘዘ ንስር ሲመጣ የምሥራቹን መልአክትና በለሊቱን በአንገቱ አስረው ሲልኩት ያነን ይዞ ወደ ባቢሎን ወርዷል (ተረ. ኤር ፲፩-፴፪)።

ኤርምያስም ከወገኖቹ ሰው ሙቶበት ሊቀብረው ሲዘጋጅ፤ ንስሩም ኤርምያስ በማለት በቃል ሰብአዊ በመጥራት፤ የምሥራቹን መልአክትንና ወተቷ የሚንጠባጠበውን ትኩሷን በለስ በመስጠት፤ ወዲያውኑ "ወኪዶ ለምወት በኪደተ እግሩ" ይላል ምወቱን ቢረገጠው ተነሥቶ የምሥራቹን ቃል መስክሮ ዐርፏል፤ ቃሉም "ከምርኮ ለመመለስ አራት ዓመት ቀርቶታልና፤ ከአሕዛብ የተጋባችኑ ተፋቱ፤ ያልተጋባችኑ ተጠባቁ" የሚል ሲኾን፤ ኤርምያስም ለሕዝቡ ይኸንን ቢነግራቸው ደጋጎቹ ሲቀበሉ ክፉዎቹ ግን "እንመለስ እንጂ ሀገራችንን ማን ነሥቶን፤ ሚስቶቻችንን ማን አፋትቶን" በማለት ዝም አሉ።

ጊዜው ሲደርስ ኤርምያስ ደጋጎቹን ይዞ ጉዞ ሲዝገምር በፊት ቃሉን ያልተቀበሉት ሲከተሉት ሲመጡ አይቶ "አትከተሉኝ ቀድሞ አይኾንም ብላችኑ የለምን" አላቸው። አሕዛብም "እንዲኸ ሲጠላችኑ አትቀሩምን፤ የሚስት የልጅ ሀገርስ ሀገር አይደለምን" ቢሏቸው፤ ሀገራችን ሳንገባ አንቀርም በማለት ሲኼዱ፤ ኤርምያስም ከአቤሜሌክና ከባርክ ጋራ በመኾን ድል አድርጎ መለሳቸው፤ እነርሱም ተመልሰው ወደነበሩበት ወደ ባቢሎን ሲኼዱ፤ የባቢሎን ሰዎችም "እኛን ጠልታችኑ ኼዳችኑ የለምን" አንቀበልም ብለው ቢያባርሯቸው፤ እነርሱም እግራቸው እንዳይረሳቸው በመኼድ ሀገር አቅንተው ኑረዋል፤ ሀገሪቱም ለማርያ ተብላለች (ተረ. ኤር ፲፩-፴፪)።

ይኸውም ለጊዜው ቢደረግ ለኋላው ግን ምሳሌ ነበር፤ ባርክ የእግዚአብሔር አብ፤ ንስር የወልደ እግዚአብሔር፤ ባቢሎን የሲኦል ምሳሌ፤ ኤርምያስ የአዳም፤ እስራኤል የነፍሳት፤ አንወጣም ያሉት የአይሁድ፤ ንስሩ በምርኮ በባቢሎን ወደታሰሩት ወርዶ ምሥራቹ ከምርኮ መመለስ ኾነ እንዳለ ጌታም ጅሺሕ ከጅፂ ዘመን በመንጸፈ ደይን ወድቀው በሲኦል የታሰሩ ነፍሳትን በዕለተ ዐርብ ነጻ የማውጣቱ ምሳሌ ነው፤ ይኸንንም ቅዱስ ጴጥሮስ በመልአክቱ ሲገልጽ "በሥጋ ሞተ በመንፈስ ግን ሕያው ኾነ፤ በርሱም ደግሞ ኼዶ በወገኒ ለነበሩ ነፍሳት ሰበከላቸው"

በማለት አስተምሯል (፩ ጴጥ ፲፮-፳)።

በለስ የቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ ፤ ያቺ ስላ ስድስት ዘመን ቅጠሏ ሳይጠወልግ ዐዲስ ኾና ወተቷ እየተንጸፈጸፈ አንደተገኘች ኹሉ ከአዳም እስከ እመቤታችን ያለው ትውልድ ቢቈጠር ስላ ስድስት ሲኾን፤ ይኸም ምሳሌነቷ በስላ ስድስተኛው ትውልድ ከቤተ ይሁዳ የተገኘችው ቅድስት ድንግል ማርያም ቀድሞ በአዳም የነበረ ንጽሐ ጠባይዕ ሳያድፍባት ድንግልናዊ ወተትን ያስገኘች መኾኗን አስቀድሞ ያሳየ ነውና፤ ንጽሕተ ንጽሐን፤ ቅድስተ ቅዱሳን የኾነች ርሷን "የአቤሜሌክ በለስ" በማለት እናመሰግናታለን።

አባ ጊዮርጊስ ስለዚኸ ምስጢር አርጋኖን በተባለው የገገረ ማርያም መጽሐፍ ላይ ሲተነትነው፡- "ወሀየንተ ንጠታተ አብላስ ዘቀለምን አቤሜሌክ ኢትዮጵያዊ ረድአ ኤርምያስ ነቢይ፤ ወወደዮን ውስተ መሶብ፤ ወሕቀ ሐዊሮ ኖመ ታሕተ ጸላሎተ ዕዕ ስላ ወስድስተ ዓመተ፤ ወነቂሆ መሰሎ ዘዮም ኖመ ወዘዮም ነቅሀ ከሥተ ሙዳዮ ወርአዮ ንጠታተ አብላስ ወረከቦን እንዘ ያንጸፈጽፋ ሐሊቦን፤ ወበጸሐ ንብ ባርክ ፈነወ በክሳደ ንስር ምስለ መጽሐፈ መልአክት ንብ ኤርምያስ ነቢይ ከመ ይኩን ፈውስ ለድውያነ ጴዋ ጸዮን ዘነበሩ ውስተ ባቢሎን ወከማሁ ደመ ፍሬ ከርሥኪ ዘተሐጽነ በሐሊብ ድንግልናኪ ዘያንጸፈጽፍ ተውሀበ ከመ ይኩን ፈውስ ለድውያነ ጴዋ ጸዮን ዘነበሩ ውስተ ሲኦል"

(የነቢዩ ኤርምያስ ደቀመዝሙር ኢትዮጵያዊዉ አቤሜሌክ ለቅም በመሶብ ውስጥ በአኖራቸው የበለስ ቅንጣቶች ፈንታ ተድላ ደስታን ተክደንጉ፤ ጥቂትም ዕልፍ ብሎ በዕንጨት ጥላ ሥር ስላ ስድስት ዘመን ተኝቶ ቢነቃም ዛሬውኑ ተኝቶ ዛሬውኑ የነቃ መለሰው፤ ሙዳዩን ክፍቶም የበለሶቹን ቅንጣቶች አየ፤ ወተታቸውን እያንጠፈጠፉ አገኛቸው፤ ባርክም ወደ አለበት በደረሰ ጊዜ በንስር አንገት አድርጎ ከጽሑፋዊ መልአክት ጋር ወደ ነቢዩ ኤርምያስ ላከ በባቢሎን ለሚኖሩ የጸዮን ምርኮኞች ሕሙማን ፈውስ ይኾን ዘንድ እንዲኹም በሚንጸፈጽፍ ድንግልናዊ ወተትኸ ያደገው የማሕፀንሽ ፍሬ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም በሲኦል ለነበሩ የጸዮን ምርኮኞች ሕሙማን ፈውስን ይኾን ዘንድ ተሰጠ)። በማለት ሙሉ ትርጓሜን በመስጠት የምሳሌውን መፈጸም በጉልህ አስተምሯል።

ይኸ ታላቅ ሊቅ በእንዚራ ስብሐት መጽሐፍ ላይ በድጋሚ ምስጢሩን ጠቅልሎ ሲገልጸው

111 አባ ጊዮርጊስ ዘጋግሞ፤ አርጋኖን ዘሰንዶ ፳፭-፲፩ 89

"አንቲ ወ-አቲ ዘበለሰ ት-ንቢት ከረቦ
አቤ ሜሌክ ኢትዮጵያዊ ሐዲሰ እንተ ረከቦ
ጅወጅተ ዓመተ በጊዜ ነቅቦ ሰከሆ"

(ስላ ስድስት ዘመን ተኝቶ በነቃ ጊዜ በሐዲሰነት (በትኩስነት) ኢትዮጵያዊው አቤ ሜሌክ ያገኘው የትንቢት በለስ ቅርጫት አንቺ ነሽ)¹¹² በማለት መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለባት፤ በረከተ ሥጋን በረከተ ነፍስን እያማለደች የምታሰጥ የፍሬ ሕይወት የክርስቶስ እናት መኾኗን ሲገልጽ፤ በተጨማሪም በዚህ መጽሐፍ ላይ

"መጽሐፈ ብሥራት አንቲ በክሣይ ንስር ያፍ ዘነገድኪ ብሔረ ፋርስ

እንዘ ትጸውሪ ፍሬሁ ለዕፀ ፈውስ

ከመ ትናዝዚ ልቦሙ ለእለ ነበሩ ሕዝብ በተጽናስ"

(በችግር የተቀመጡ ወገኖች ልቡናን ታረጋጊ ዘንድ የፈውስ ዕዕ ፍሬን ተሸክመሽ ንስር በተባለ ዎፍ ወደ ፋርስ ምድር የኼድሽ የምሥራች መልእክት አንቺ ነሽ)¹¹³ በማለት ምስጢሩን ጠቅልሎ አስቀምጦታል።

ገገረ ማርያም በትንቢተ ሕዝቅኤል ክፍል ሦስት

ሕዝቅኤል ቍጥሩ ከዐበይት ነቢያት መኻከል ሲኾን ትውልዱ ከነገደ ሌዊ የኾነ ትንቢቱም በ፵፰ ምዕራፍ የተከፈለ ከ፳፻፹-፳፻፸፭ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ የነበረ ነው ይኸም ነቢይ በመንፈስ እግዚአብሔር እየተቃኘ በትንቢቱ ላይ ስለ ቅድስት ድንግል ማርያም የአምላክ እናትነትና ዘላለማዊ ድንግልና የተናገራቸውን የገገረ ማርያም ምሳሌዎችን ከዚህ በታች አስቀምጧል።

ኪሩባዊት ሠረገላ

ይኸ ታላቅ ነቢይ ሕዝቅኤል በኮቦር ወንዝ ላይ ለማይና ምድር የማይወስኑትን አምላክ በማሕሀኗ የተሸከመች፤ በክንዷ የታቀፈች፤ በገርባዋ ያዘለች የቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ የምትኾን ሠረገላ፤ ተመልክቷል (ሕዝ ፩፡፱-፳፰)።

¹¹² አባ ጊዮርጊስ ዘጋግጫ፤ አንቢራ ስብሐት ገጽ 41

¹¹³ ዝኪ ከማዕ ገጽ 27

መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ሠረገላ በብዙ ቦታ ተጠቅሶ ይገኛል፤ ለምሳሌም ያክል የሴፍ በሠረገላ ላይ ተቀምጦ በግብጽ የተሾመውን ሹመት (ዘፍ ፵፩፡፵፫)፤ ኤልያስ ያረገበት ሠረገላ (፪ነገ ፪፡፲፩)፤ ዳዊት ስለ እግዚአብሔር ጌትነት የጠቀሰው (መዝ ፻፫፡፫)፤ ዳዊት ለልጁ ለሰሎሞን ለቤተ መቅደስ እንዲሠራ ያዘዘው የኪሩቤል የወርቅ ሠረገላ (ጳጌናጳጵ፡፲፰) ሲገኝ ነቢይ ሕዝቅኤልም በፈለገ ከቦር ያያት ጌታ የተቀመጠባት ሠረገላን በቅዱሳት መጻሕፍት ምስጢር የተራቀቁ ቅዱሳን አበው በእመቤታችን መስለው በስፋት አስተምረዋል።

እነዚህ ሊቃውንትም ኪሩቤል ሱራፌል እሳተ መለኮቱ እንዲያቃጥላቸው በፍርሀት በረዕድ ኾነው፤ በእሳት ሠረገላ ዙፋኑን የሚሸክሙለት፤ በእሳት አዕማድም ዙፋኑን የሚይዙለት ቀዳማዊ አምላክን በማሕሀኗ የተሸከመች፤ በክንዷ የታቀፈች፤ በገርባዋ ያዘለች ቅድስት ድንግል ማርያም ብቻ ናትና፤ ጉልበቶቿን በእሳት ሠረገላ፤ እጅቿንም በእሳት አዕማድ መስለው የተሰጣትን ክብር አስተምረዋል።

ከእነዚህ መምህራን መኻከል ቅዱስ ኤፍሬም፤ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግ እና አባ ጊዮርጊስ ዘጋግጫ ሲገኙ፤ ኢትዮጵያዊው ቁርሎስ የተባለው የገገረ ማርያም ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ስለዚህ ምስጢር በኅጻናት ብርሃን መጽሐፉ "አንቲ ተዑብዩ እምኪሩቤል ወትፈደፍዳ እምሱራፌል እስመ ሱራፌል ወኪሩቤል በሠረገላ እሳት ይጸውርዎ ወበምጽናዕ እሳት ይጸገዙ መንበር፤ ወአንቲስ ጸርኪዮ በክርግኪ ወሐዘልኪዮ በዘባንኪ ወሐቀናኪዮ በሐብራክኪ ሆንተ ሠረገላ እሳት አብራክኪ ኮና ወሆንተ ምጽንዐቲሁ ዘእሳት እደውኪ ኮና"

(ከኪሩቤል ይልቅ አንቺ ትበልጫለሽ፤ ከሱራፌልም ይልቅ ትልቂያለሽ፤ ትክብሪያለሽ፤ ኪሩቤልና ሱራፌል በእሳት ሠረገላ ተሸክመውታልና፤ በእሳት አዕማድም ዙፋኑን ይደግፋሉና፤ አንቺ ግን በማሕሀንሽ ወሰንሺው፤ በገርባሽም ዐዘልሽው፤ በጉልበቶችሽም ዐተናሽው፤ ጉልበቶችሽ እንደ እሳት ሠረገላ ኾኑ፤ እጅቶሽም እንደ እሳት አዕማድ ኾኑ)¹¹⁴ በማለት የክብሯን ታላቅነት መስክሯል።

በተመሳሳይ መልኩ የመንፈስ ቅዱስ እንዚራ የተባለው ቅዱስ ኤፍሬም የኪሩቤልን ሠረገላና ቅድስት ድንግል ማርያምን ሲያነጻጽር

¹¹⁴ አባ ጊዮርጊስ ዘጋግጫ፤ ኅጻናት ብርሃን ገጽ 120

ሠረገላ ላይ አየው፤ የመላእክትንም ሥርዐት ተመለከቱ፤ የትጉሃን መላእክትንም ምስጢር ተገነዘቡ፤ ወገኖቻቸውን ዐወቀ፤ የማይቋረጥ የማይታገሉ ምስጋናቸውንም ሰማ፤ የሠረገሎቻቸውንም መንክራኩር በአራቱ አግጣጫ¹²⁰ የሚመለከተውን የፊታቸውን መልክ ስድስት ስድስት የኾነውን ክንፋቸውን፤ የማይቆጠረውንም የዐይናቸውንም ብዛት ይኸንን ኹሉ ክብር በፍጹም እንደ አየ ተናገረ፤ እየራደ እየተንቀጠቀጠ አየ፤ ከእነርሱም አንዱን ስንኳ ቀርቦ ሊዳሰሰው አልቻለም፤ ርሱ "ለመረዳት አልቀረብኳቸውም" ብሎ አንደተናገረ (ሕዝ ፩፡፭-፲፮)፤ አንቺ ግን ከግርማው የተነሣ በሕይወታቸው የከበሩ፤ በግርማ የተፈሩ እነርሱ የሚንቀጠቀጡላትን በማሕፀንሽ ተሸክምሺው፤ ሱራፌል የዙፋኑን ዙሪያ መቅረብ የማይደፍሩትን በጉልበትሽ ዐቀፍሺው፤ በከሩቤል ዐድሮ የሚኖር ርሱን በገርባሽ አዘልሺው)¹²¹ በማለት ተንትኖታል።

የተቈለፈች መቅደስ

አምላክን ከመውሰዷ አስቀድሞ ድንግል፣ በወለደቺው ጊዜ ድንግል፣ ከወለደቺውም በኋላ ዘላለማዊት ድንግል የኾነች የእውነት ፀሐይ የክርስቶስ እናት ቅድስት ድንግል ማርያም፤ ነቢዩ ሕዝቅኤል በምሥራቅ ባዶት ማንም ሰው ባልገባባት የእስራኤል አምላክ ብቻ ሳይክፍታት ገብቶ ሳይክፍታት በወጣበት ተዘግታ በምትኖረው ዐዲስ መቅደስ ትመሰላለች (ሕዝ ፵፬፡፩-፪)።

ነቢዩ እግዚአብሔር ሕዝቅኤል በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ የተገለጸለትን ድንቅ ምስጢር ሲገልጽ "ወደ ምሥራቅም ወደ ማመለከተው በስተውጭ ወዳለው ወደ መቅደሱ በር አመጣኝ፤ ተዘግቶም ነበር፤ እግዚአብሔርም ይኸ በር ተዘግቶ ይኖራል እንጂ አይከፈትም፤ ሰውም አይገባበትም፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ገብቶበታልና ተዘግቶ ይኖራል" በማለት የዘላለማዊ ድንግልናዋን ነገር ተናግሯል።

ይኸውም መቅደስ የቅድስት ድንግል ማርያም፤ በር የድንግልናዋ፤ መቈለፊያው የማኅተመ ድንግልናዋ ምሳሌ፤ አምላክ ሳይክፍታት ገብቶ ሳይክፍታት ሲወጣ ማየቱ እንበል ዘርዕ በኅቱም ድንግልና ተፀንሶ በኅቱም ድንግልና መወለዱን፤ "አይከፈትም ሰውም አይገባበትም የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ገብቶበታልና ተዘግቶ ይኖራል" ብሎ መናገሩ ፱ ወር ከጅ ቀን በማሕፀንዋ የተሸከመቺው እናቱ

¹²⁰ አግጣጫ የተባለበት ምክንያትም በግልቡ ቋንቋችን ገጽ ስለሚል ነው።

¹²¹ ኦር.ጋኖን) ምዕ ፳፡፳፪-፳፭

ቅድስት ድንግል ማርያምም ማኅተመ ድንግልናዋ የማይለወጥ ዘላለማዊት ድንግል መኾኗን ሲገልጽለት ነው።

ለነቢዩ ሕዝቅኤል የተገለጸለትን ይኸንን አስደናቂ ምስጢር ሊቁ ቅዱስ ኅርኅሬዎስ ዘእንቢናዙ ሲተረጉም "ከመ ፍንት ዘርእየ ሕዝቅኤል ነቢይ ዘኢቦአ ውስቴታ ብእሲ ዘእንበለ አምላክ እስራኤል ቦአ ውስቴታ ወወጸአ እንዘ ኢይትረገው ፍንት ኢታስተማስሉኬ ኦ አብዳን ዕንሳ ለእግዚአትነ ማርያም ወወሊዶታ ከመ ኩሱን አንስት ሐሰ ላቲ ለእግዚአትነ ማርያም አላ ፀንሰቱ ለቃለ እግዚአብሔር ዘእንበለ ዘርፅ ብእሲ ወወለደቶ ዘእንበለ ሳዕር ወሕማም ወኢያክመረት ወኢተዐውቃ ፍጹመ ሕማመ ወሊድ ወበእንተዝ ዕንሳ ይትክከር ወንይለ ዕበየ ወሊዶታ ኢይትነገር ወከመዝ ወለደት ዘኢይረክቦ መኑሂ ክዋኔሁ ወኢተነሥተ ማኅተመ ድንግልናዋ"

(ከእስራኤል ፈጣሪ በቀር ሰው እንዳልገባበት ነቢዩ ሕዝቅኤል

እንዳይት ደጃፍ ማኅተመ ድንግልናዋ ሳይለወጥ በኅቱም ድንግልናዋ ተፀንሶ ተወለደ፤ እናንተ አላዋቆች የእመቤታችን የማርያምን ዕንሷንና መውሰዷን እንደ ሌሎች ሴቶች ኹሉ አታስመስሱ፤ ለእመቤታችን ለማርያም በዕንስና በወሊድ በሌሎች ሴቶች መመሰል አይገባትም፤ የእግዚአብሔር ቃልን ያለወንድ ዘር ፀንሰቺው፤ ያለ ጭንቅና ያለምኅም ወለደቺው እንጂ፤ በመውሰድ ጊዜ የሚኾን ምኅን ፈጽሞ አላገኛትም፤ ስለዚህ መዕነሷ በጣም ይደነቃል፤ የመውሰዷ ምስጢር ኅይልም አይመረመርም፤ ማንም ማን ባሕርዩን የማያውቀው ርሱን ወለደችው፤ ማኅተመ ድንግልናዋም አልተለወጠም)¹²² በማለት የወላዲቱ አምላክ ምሳሌ ስለኾነቺው ነቢዩ ሕዝቅኤል ስላይት የተዘጋች ደጃፍ በስፋትና በኅልቀት አስተምሯል።

የመንፈስ ቅዱስ እንዚራ የተባለው ሊቁ ቅዱስ ኢፍሬምም ቅድስት ድንግል ማርያምን ባመሰገነበት የውዳሴ ማርያም መጽሐፉ ላይ

"ሕዝቅኤል ነቢይ ኮነ ስምፀ በእንቲአሃ ወይቤ ርኢኩ ፍንተ በምሥራቅ ኅቱም በዐቢይ መንክር ማኅተም አልቦ ዘቦአ ዘእንበለ እግዚአ ኅያላን ቦአ ውስቴታ ወወዕከ" (ነቢዩ ሕዝቅኤል ስለርሷ መሰከረ ድንቅ በኾነ ታላቅ ቍልፍ የተዘጋች ደጃ በምሥራቅ አየኑ አለ፤ ከኅያላን ጌታ በቀር ወደርሷ ገብቶ የወጣ የለም) "ፍንትስ ድንግል ይኣቲ እንተ ወለደት ለነ መድኅነ አምድኅረ ወለደት ኪየሁ ነበረት በድንግልና ከመ ትኅት"

¹²² ማርያም ተለው በትዳሴ ኅርኅሬዎስ ዘእንቢናዙ ምዕ ፳፡፳፪-፳፭ ገጽ ፳፱

(ደጃፍም የተባለች መድኃኒታችንን የወለደች ድንግል ናት፤ ርሱን ከወለደች በኋላ እንደቀድሞው በድንግልና ኖራለች)¹²³ በማለት አምላክን ከመውለዱ በፊት ድንግል፤ ከወለደችውም በኋላ ድንግል መኾኗ ነቢዩ ሕዝቅኤል ባደች ራሷይ አስቀድሞ የተገለጸ መኾኑን መስክሯል።

ይኸ የእመቤታችን ጣዕመ ውዳሴዋ የበዛለት ቅዱስ ኤፍሬም በድጋሚ በድርሳኑ ላይ "Ezekiel, born in the captivity..." (በምርኮ የተወለደው ሕዝቅኤል የዳዊት ሴት ልጅ የኾነችውን ድንግል በትንቢት ዐይን አይቶ ነበር፤ እንዲኹም ከእግዚአብሔር በተላከው የርሱ ራሷይ ውስጥ የድንግልናዋን አምሳል ገለጸ፤ በከለዳውያን ምድር ትንቢት የማርያምን አምሳል አሳየ፤ ርሷንም በነቢያት መጻሕፍት አስቀመጣት፤ በቅዱሳት መጻሕፍትም የርሷን ታሪክ አስጠበቀ፤ ስለዚህም ማንም ሰው ይኸንን በማንበብ ሊረዳ ይችላልና፤ በሩ በጥብቅ ተዘግቶ እንደሚኖር "እግዚአብሔር ገብቶታል ተዘግቶ ይኖራል" በማለት ጌታ ለነቢዩ በካህናት ጉባኤ መካከል ገልጸለታልና)¹²⁴ ሲል ጌታ አስቀድሞ ስለ እናቱ ዘላለማዊ ድንግልና በሕዝቅኤል ዐድሮ ማናገሩን ገልጸታል።

ይኸ የሕዝቅኤል ትንቢታዊ ኅይለ ቃል የቅድስት ድንግል ማርያም ዘላለማዊ ድንግልናዋን የሚጠራጠሩ ሰነፎች መናፍቃንን የሚወቅስና የሚያሳፍር መኾኑን ሊቁ ቅዱስ ኤፍሬም ሲያብራራ

"Today let Ezekiel..." (ዛሬ ሕዝቅኤል በራሱ የድንቅ የኾነው ትንቢቱ በጉላ በተረዳ ነገር በርግጥ ፍጻሜውን አግኝቷልና ይደለት፤ በዚያ በባቢሎን የተዘጋችውን በር ተመልክቶ "እግዚአብሔር ገብቶታልና ተዘግቶ ይኖራል" በማለት ተናገረ፤ ማርያም የተዘጋው በር ናት፤ ክርስቶስ የድንግልናዋን በር ፈጽሞ ሳይከፍት ወደ ዓለም ገብቶባታልና፤ ስለዚህ ክርክሩ ጸጥ ይበል)¹²⁵ በማለት የሕዝቅኤል ትንቢት በወላዲታ አምላክ ዘላለማዊ ድንግልና ለሚያምኑ ምእመናን ኹሉ ኅይላቸው አጋጥቸው ሲኾን፤ በአንጻሩ ደግሞ የመናፍቃንን አንደበት የሚዘጋ የትንቢት ዐዋጅ መኾኑን መስክሯል።

በዜና አበው (patrology) ክፍለ ትምህርት ላይ ለባት መቶ ኅምሳ ሦስት መጻሕፍትን እንደ ጻፈ የሚነገርለት፤ የመንፈስ ቅዱስ እግዚራ የሚባለው ሊቁ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግ ስለ እመቤታችን ዘላለማዊ ድንግልና

¹²³ ቅዱስ ኤፍሬም ሰርዋዊ ውዳሴ ማርያም ዘረቡዕ
¹²⁴ T.J.Lamy, Sancti Ephraemi Syri Hymni et sermons, II (Malines, 1996) 519-590, Bride of Light pp 39-40
¹²⁵ ibid p63

ባስተማረው ትምህርት ላይ፤ ርሱም እንደ ቅዱስ ኤፍሬም የቅድስት ድንግል ማርያምን ዘላለማዊ ድንግልና ለሚጠራጠሩ መናፍቃን የሕዝቅኤልን ትንቢት እየጠቀሰ መልስ ሲሰጣቸው

"Come, Ezekiel, man who grew up..." (በመገለጠች

ተከቦ ያደገው፤ ለሚሰሙትም ኹሉ እውነትን የሚያስተምር ጸሓፊ የነበረው ሕዝቅኤል የመለኮታዊ ምስጢራት መገለጠች የበዙለትና ታላቅ ሽኩቻ የተሸከመው ነቢይ ራሱን ከሰዎች በማገለል (በሰውር) መልካሚቷን መንገድ ተከተለ፤ እንቱ መናገር የተሰጣቸውን ሠረገሎች ድምፅ የሰማክ ባለሞገስ ሆይ (ሕዝ ፫፡፲፫) እንዲኹም የክንፎቻቸውን ድምፅ እና የዚያን ሠረገላ ታላቅ እንቅስቃሴ የሰማክ (ሕዝ ፲፡፭)፤ አንተ የኪሩቤልን መልክ መለወጥ ያየክ የበራልክ ነፍስ ሆይ፤ እንዲኹም እኒያ የእሳት ላንቃዎች በከፍታ ላይ የተቀመጠውን ሲያመሰግኑ የሰማክ (ሕዝ ፩፡፩-፩፡፮)፤ ሕዝቅኤል ሆይ ና፤ አንተ የቡዝ ልጅ ሆይ ና (ሕዝ ፩፡፳፫)፤ የተጠቀለለውን የትንቢትክን ቃል ብራና አምጣልን፤ አንተ ቁምና እውነትን ተናገር ሌሎቻችን ኹሉ ዝም እንበል፤ ካየኻቸው ራሳቸው የሕዝቅኤል ድንግል ማርያም ታይታክ እንደኾነ፤ ፍጥረት ኹሉ ውበቷን ያይ ዘንድ መልኳን ግለጥልኝ፤ በትንቢትክ ውስጥ የጌታክን እናት የሚመለከት አንዳች ነገር ካለ፤ ይኸ ለሚሰሙት እጅግ ውድ ስለኾነ ተነሣና አብራራልን፤ ይኸም ያም (መናፍቅ) ከመውለዱ በኋላ ድንግል አልነበረችም በማለት ይናገራልና፤ እውነት ድንግልናዋን ዐጥታ እንደኾነ እስኪ አንተ አስረዳን፤ ሕዝቅኤል ዛሬ ያንቱ ተራ ነውና እስኪ ተናገር፤ ስለ እመቤታችን ማርያም ተናገርና ከንቱ ምርምሮችን ግታልን፤ እስኪ አኹን በትንቢት ተነግሮ የነበረው ምን አንደነበር እንስማ፤ የማትመረመር ስለኾነቸው ስለ ድንቅ እናታችን ይኸ ነቢይ በትንቢቱ ውስጥ እንዲክ ተናግሮ ነበር "ጌታም የቅድስት ቅድሳንን በር አሳየኝ፤ እነሆ የተዘጋ መኾኑን አየኑ፤ ጌታም እንደተናገረው ይኸ በር ዝግ ኾኖ ይቆያል፤ አይክፈትምም ማንም በርሱ አይገባም በርሱም አይወጣም፤ በርሱ የሚገባው ጌታ ራሱ ስለኾነ ዝግ ኾኖ ይቆያል"፤ አንተ የመንፈስ ነቢይ ሆይ ይኸ ቃል ምን ማለት እንደኾነ እስኪ ገልጠክ አብራራልን፤ በትንቢት የተነገረው የተዘጋው በር ድንግል ማርያም ናት፤ ምክንያቱም መሲሐ ጌታ በርሱ በኩል ወደ ዓለም መጥቶ ዝግ አድርጎ ትቶታልና፤ ጌታ በዚክ በር ሲገባ እንዳልከፈተው ዕብራዊ የኾነው ሕዝቅኤል ከእኛ ጋር ዐብሮ ይኸንኑ ይመስከራል፤ እግዚአብሔር እንደወደደው በመወለድ በር ወደ

ዓለም ገባ፤ ያንንም በር በድንገልና ዘጋው፤ ነቢዩ በሩ ተዘግቶ ያየው ያ ቤተ መቅደስ ስለ ድንገልናና ስለማይለወጥ ድንገልናዋ የሚያሳዩን ነው፤ ቅዱሱ መሲሐ ሲኾን ቤተ መቅደሱ ማርያም ናት፤ የተዘጋውም በር በርሷ የሚኖረው የማይጠፋው የድንገልናዋ ማገተም ነው)።¹²⁶ በማለት የድንገልናዋን ማገተም ሳይከፍት በገቱም ድንገልና የመወለዱን ድንቅ ምስጢር አስቀድሞ ለሕዝቅኤል በተዘጋች በር አማካይነት እንደገለጸለት አስተምሯል።

ይኸ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግ ስለ እመቤታችን ዘላለማዊ ድንገልና ያስተማረው የሃይማኖት እውነታ መኾኑን የሕዝቅኤልን ትንቢት ምስክር በማድረግ ሲተነትን "And in truth, if it were not so as I say... " (እውነት ለመናገር እኔ እንደምለው ልክ እንዲኹ ባይኾን ኖሮ፤ ነቢዩ ለምን ይኸንን በር አየ? በሩስ ለምን የተዘጋ ኾነ? ርሱ ይኸንን በር ያየው የሰው ልጅ የገባበት በር ስለኾነ ነው፤ ዝግ ኾኖ ያየውም በርሱ በወጣ ጊዜ የድንገልና ማገተሙን ያላጠፋው በመኾኑ ነው፤ የእግዚአብሔር ልጅም የገባው ኹሉም በሚወለድበት በር ነው፤ ነገር ግን በመወለድ ወደ ዓለም በገባም ጊዜ ይኸንን በር አልከፈተውም፤ ርሱም ድንገል እናቱን በተዘጋው በር አስቀድሞ ስለገለጸት እናም ለሕዝቅኤል (በሩ) ዝግ መኾኑን በግልጽ አሳይቶታል፤ ታሪኩም እውነት ነው፤ ልክ እንደዚያ ማንም እንዳልከፈተው በር የማርያም የድንገልናዋ ማገተምም እንዲኹ ጸንቶ ይቆያል፤ የድንገል ማሕፀን በተዘጋ በር ለእኛ ተብራርቶልናል፤ በሩ ዝግ እንደኾነ ኹሉ የድንገልም ማሕፀን የታተመ ነው፤ ጌታ "ይኸ በር ፈጽሞ አይከፈትም" ብሏልና፤ ይኸም "ይኸንን የድንገልና ማገተም ማንም አይለውጠውም" ማለት ነው፤ ቡርክት የኾነቸውን የርሷን ማሕፀን ያተመው የጌታ ቃል ነው፤ ርሱም ራሱ እንኳ በመወለድ በርሱ ሲወጣ የድንገልናዋን ማገተም አለመጠውምና፤ በድንገልና በር የገባው ርሱ እግዚአብሔር ነው፤ ርሱ እግዚአብሔር ስለኾነም ነው የገባበትን በር ማገተም እንደተዘጋ የተወው)።¹²⁷ በማለት የሕዝቅኤልን ትንቢት በስፋት ተርጉሞታል።

ይኸንን እግዚአብሔር ስለ እናቱ ስለ ቅድስት ድንገል ማርያም ዘላለማዊ ድንገልና በመጽሐፍ ቅዱስ ሳይ የገለጸውን ምስጢር የማይቀበሉ ኹሉ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት የወጡ ስለመኾናቸው ቅዱስ ያዕቆብ።

¹²⁶ Jacob of Serugh, Homily on the perpetual virginity of Mary pp VII-X
¹²⁷ ibid p.X

ሲገልጽ "Just as the door that the prophet saw..." (ልክ እንደዚያ ነቢዩ እንዳየው በር እንደሰማውም ድምዕ፤ "አምላክ እግዚአብሔር ገብቶበታልና ተዘግቶ ይኖራል" (ሕዝ ፻፬፻፪)፤ ስለዚህ የማይሻረው እውነት ይኸ ነው፤ ርሱ አምላክ መኾኑን አምኖ የሚቀበል ማንም ቢኖር፤ ርሱን የወለደች እመቤታችን ማርያምም ድንገል እንደኾነች ደግሞ አምኖ ተቀብሏል፤ ክርሷ የተወለደው ርሱ የባሕርይ አምላክ መኾኑን የሚጠራጠርም፤ በወለደቸው ጊዜ ድንገልናዋን እንደለወጠ ያስባል (ያምናል) ማለት ነው፤ ክርክር የሌለበት ነገራችን በዚህ መቋጫውን ያማኝ፤ ስለ ወልድ ካወቅን በርሱ ስለ እናቱ ማወቅ ይቀለናል፤ በተገለጠው ማንነቱ እግዚአብሔርን ካወቅኸው፤ ያም ማሕፀን በድንገልና ጸንቶ እንደሚኖር ለመረዳት ደግሞ ቀላል ይኾንልኻል፤ ነገር ግን ስዉር ነቀርሳ የኾነው ጥርጣሬ (አለማመን) ነፍስክን ወርሷት ከኾነ፤ ያ ማሕፀን ድንገል ኾኖ የሚኖር መኾኑን ለማመን ያዳግትኻል፤ ለነቢዩ በመገለጥ የታየው ያ በር፤ እግዚአብሔር እንደገባበት ግን ዝግ እንደነበርም ደግሞ ልብ በል፤ የባሕርይ አምላክ በርሱ ዐልፎ ሲገባ፤ ልክ እንደ ደካማው (ፍጡር) ለመግባት የግድ መክፈት እንደማይኖርበት ግልጽ ኾኗልና፤ በዚህ በር ሊገባ የነበረው የባሕርይ አምላክ ሳይኾን ሌላ (ፍጡር) ቢኾን ኖሮ፤ ሳይከፍት መግባት ለርሱ (ለፍጡር) የማይቻል ስለኾነ ለመግባት የግድ መክፈት ይኖርበት ነበር፤ በሩ ግን ለጌታ መግቢያ ኾኖ ስለኾነ የኖረው፤ ርሱ ራሱ ዘግቶ ዐተመውና መቼም እንደማይከፍተው ደግሞ አረጋገጠ፤ እመቤታችን ማርያምም በማይለወጥ ድንገልና ስለኾነች፤ በመውለድ ጊዜም አልጠፋባትም (አላጣችውም) ምክንያቱም የወለደቸው የባሕርይ አምላክን በድንቅ ነውና፤ እመቤታችን ማርያም የወለደቸው የባሕርይ አምላክ ያልኾነ ዕሩቅ ብእሲ ቢኾን ኖሮ፤ የድንገልናዋ ማገተም ይጠፋ ነበር፤ ምክንያቱም ዕሩቅ ብእሲ (ፍጡር) ያን የድንገልና ማገተም መጠበቅ (አለመለወጥ) አይቻለውምና፤ እነዚህ ኹሉቱ የተቋራኙ (የተያያዙ) ነገሮች ናቸው፤ እንዲያውም (የሚጠራጠር) ሌላኛውን ማመን አይቻለውም፤ እመቤታችን ማርያም የወለደቸው እግዚአብሔርን መኾኑን ካልተቀበለ፤ ድንገልናዋ ያልተለወጠ መኾኑንስ እንዴት ይቀበላል? ክርሷ የተወለደው ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው የአብ የባሕርይ ልጅ የኾነው ጌታ መኾኑን ካመነ፤ የድንገልናዋ ማገተምም ያልተለወጠ ስለመኾኑ አይጠራጠርም።)¹²⁸ በማለት የቅድስት ድንገል ማርያም ጣዕመ

¹²⁸ ibid pp x-xi

ውዳሴዋ በእጅጉ የበዛለት ይኸ ቅዱስ አባት እንዳስተማረ፤ ጥንቱን ነቢዩ ሕዝቅኤልም በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ ዘላለማዊ ድንግልናዋን እንደመሰከረ ኹሉ ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተክርስቲያናችንም በልጇ በእያሱስ ክርስቶስ የባሕርይ አምላክነት፤ በእናቱ በቅድስት ድንግል ማርያም የአምላክ እናትነት አምና ዓለም እስከሚያልፍ ድረስ የእመቤታችንን ዘላለማዊ ድንግልናዋን እየመሰከረች፤ ከእውነቱ የራቁ ተጠራጣሪዎች ደግሞ ወደ እውነቱ ቃል እንዲመጡ ስትመሰክር ትኖራለች።

የአትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ነቢዩ ሕዝቅኤል ስለ አምላክ እናት ዘላለማዊ ድንግልናዋ ተገልጦለት የተናገረውን ትንቢት በጥልቅ የነገረ ማርያም ዕውቀታቸው ሲተነትነ-

"ወበእንቲአሃላስ ኮነ ስምዐ ሕዝቅኤል ነቢይ ወይቤ ርኢኩ ኅኅተ በምሥራቅ ኅቱም በዐቢይ መንክር ማኅተም ወይቤለኒ እግዚአብሔር ዝንቱ ኅኅተ ዕዕወ ይኩን ወኢይትረጎው ወኢይባእ ቦቱ ብእሲ እስመ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ቦአ ቦቱ ወይኩን ዕዕወ፤ ኅኅተሰ ዘይቤ ድንግል ይእቲ እንተ ወለደት ለነ መድኅነ ወዝንቱኒ ኮነ እምቅድመ ትሉዶ ወእምድኅረ ወለደት ኪያሁ ነበረት በድንግልና ከመ ትካት፤ እስመ እግዚአብሔር ኮነት ማኅደረ ለመንፈስ ቅዱስ ወበእንተዝ አልባቲ ሀኒሰ ዕንስ ከመ ካልኣት አንስት ወኢይትከሃል ትትገሰስ በእደ ብእሲ ምድራዊ፤ ወይእቲኒ ኮነት ስምዐ ሳዕለ ርኢሳ ሶበ ይቤላ መልአክ ትፀንሲ በብሃል ሕፎን ይከውነኒ ዝንቱ እንዝ ኢየሱምር ብእሴ፤ ወበእንተዝ ኮነት ምሳሌሁ ለአብ እስመ ኢኮነት እንክ ወላዲተ ሰብእ ዘእንበለ እመ ለሥግው ቃል በእንተ ዘአልባቲ ካልኣት ጠባይኣት በከመ ኢኮነ ለአብ፤ ቦኑ ይትከሀሎ ነቢር ለመኩንን በመንበረ ንጉሥ ወለቀሲስኒ በመንበረ ሊቀ ጳጳስ ወከማሁ አኮ ዘይትከሃል በዘነደረ ቦቱ እሳተ መለኮት ይገድር ብእሲ ወበዘተሥዕለ ቦቱ ሠዓሌ ሕፃናት አኮ ዘይትላካእ ወይትቀረጽ ዘርዐ ብእሲ በከዊን ቀለም፤ አኮኑ ሕፁር ዐውደ ማሕፀና በትንቢት ወቅጽር በቅጽረ ብዕዓት ወገለፈ ቃል በእንተ ድንጋሌሃ ለድንግል ከመ ይኩን ዕጽወ ለዓለም ወኢይትረጎው ወኢይባእ ቦቱ ብእሲ፤ ወበእንተዝ ተጎርዖ የሴፍ አረጋዊ በከዊን ሐዲስ ካህን በአምሳለ አሮን ቀዳማዊ ከመ ይትከሀን ወይትላክክ ለእመ መቅደስ ማእምንት ወለቅድስተ ቅዱሳን ትስብእቱ ለዋሕድ ቃል እግዚአብሔር"

(ስለ ርኢ ነገር ነቢዩ ሕዝቅኤል በምሥራቅ በኩል በድንቅ ቅሬልና የተቁለፈች አዳራሽ አየኑ ብሎ ተናገረ፤ ጌታ www.ethiopianorthodox.org

የአዳራሽ ደጅ አፍ ተዘግቶ ይኑር እንጂ አይከፈት ሰውም አይግባበት የእስራኤል አምላክ ርሱ እግዚአብሔር እንደተዘጋ ገብቶበታልና ብሎ ተናገረ፤ ደጃፍ የተባለች መድኅኒታችንን የወለደችልን ድንግል ማርያም ናት፤ ርሱን ከመውለዱ በፊት፤ በወለደችው ጊዜ፤ ከወለደችውም በኋላ ማኅተመ ድንግልናዋ አልተለወጠም፤ እመቤታችን የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ እንደመኾኗ መጠን እንደ ሌሎች ሌቶች በዘር በሩካቤ መዕነስ በእደ ብእሲ መዳሰስ የለባትም፤ ስለዚህም ርኢ ስለ ራኢ መልአክ ትፀንሻለሽ ባላት ጊዜ እኔ ወንድ የማላውቅ ድንግል ስኾን እንዴት ለመውለድ ይቻለኛል ስትል መስክራለችና፤ ኹለተኛም የአብ ምሳሌ ስለኾነች ከሥግው ቃል በቀር ለዕሩቅ ብእሲ እናት መኾን በባሕርይዋ ኹለተኛ መውለድ አትችልም ለአብ እንዳይቻለው፤ በውኑ በሊቀ ጳጳስ መንበር ቀሲስ በንጉሠ ነገሥት ዙፋን መኩንን ደፍሮ ሊቀመጥ ይገባዋልን እንደዚህም እሳተ መለኮት ባደረበት ማሕፀን ዕሩቅ ብእሲ ሊያደር አይችልም፤ ሠዓሌ ሕፃናት የተባለ ርሱ ጌታ በተግለበት ሰሌዳ በተቀረጸበት ሰፋድል ሊቀረጽ አይቃጣም አይታሰብም፤ የእመቤታችንን ዐውደ ማሕፀኗ አስቀድሞ በትንቢት ታጥሯል በብዕዕት ተቀጥሯል ለዘለዓለሙ ተዘግቶ ይኑር አይከፈት ሰው አይግባባት የማል አምላካዊ አዋጅ ተነግሮበታል፤ ስለዚህም አማናዊት መቅደስ እናቱን የዋሕድ ቃል እግዚአብሔር ቅድስተ ቅዱሳን ትስብእቱን ዐዲስ ካህን ኾኖ ለማገልገል አረጋዊ የሴፍ እንደቀዳማዊ ካህን አሮን ተመረጠ)¹²⁹ በማለት ቅድመ ሀኒስ ቅድመ ወሊድ፤ ጊዜ ሀኒስ ጊዜ ወሊድ፤ ድኅረ ሀኒስ ድኅረ ወሊድ የአምላክ ማደሪያ የኾነው ማሕፀኗ በተፈትሎ ፈጽሞ የማይመረመር ለዘለዓለሙ ተዘግቶ እንዲኖር የአምላክ ዐዋጅ የታወጀበት በንጽሕና በቅድስና የተጌጠ መኾኑን አስተምረዋል።

ይኸ ነቢዩ ሕዝቅኤል በመንፈስ ቅዱስ ተገልጾለት የተናገረውን የቅድስት ድንግል ማርያም ዘላለማዊ ድንግልናዋን የሚቃወሙ፤ ዲያብሎስ ልቡናቸውን ዙፋን ሰውነታቸውን ድንኳን፤ አእምሮአቸውን ሜዳ ልቡናቸውን ሰሌዳ፤ አድርጎ ከሚጫወትባቸው እውነተኛውን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርትን ከሚያጣምሙ ከሐሰት ልጆች ከመናፍቃን የስሕተት ትምህርት ፈጽመን እንድንጠበቅና በተቀደሰችው እምነት ራሳችንን እንድናጸና ዳግመኛ ሲመክሩን፡-

"ወይእኬኒ አኃውየ ፍቀራን ይደልወነ ንጽናዕ በአሚኖትን ወበትምህርትን ዘንቅዕ እምሳዕሉ ዘውእቲ ትንቢተ ነቢያት ወተሰብክ በቃለ

ሐዋርያት ወበጽሐ ኅዜን እንደ ይትነገር በበመትልው እምቅዱሳን እበው ቀደምት፤ ወባሕቱ ሐዋር በዘኢሐረ ሐዋርያ ወገዬ ሥ በዘኢኮነ ድልው እንደ ይገፍዱ ትንቢተ ወያንሳሉ ምሳሌያተ ወሰቢረ ናኅት በተዐድዎ ሕገጋት ለአቅም ጣዖት ውስተ ቤተ መቅደስ ነባቢት ወአንብሮ ጣዖት ምስለ ታየተ አምላክ እስራኤል ውስቱ ግብርሙ ለአረማውያን ውፁኣን ወርጉቃን እምሕገ ኦሪት ብሊት ወእምሕገ ወንጌል ሐዲስ ንሕትት ከመ ዘየአክዩ እምነ ተንባላት በእንተ ክሕደቶሙ፤ ወይእዜኒ ንርሐቅ ወንጉዩይ እምዝንቱ ግብረ ኑፋቄ ዘአረማውያን ወንትሉ አሠራፍኖቶሙ ለነቢያት ወለሐዋርያት አበዊነ ቀደምት በኩሉ ግብር ወንእመኔ ከመ ድንግልት ይእቲ በክልኤ ፍና እምቅድመ ትፅንሶ ወእምቅድመ ትለዶ ለመድኅንነ ወእምድኅረ ወለደት ኪያሁ ነበረት በድንግልና በከመ ርእዮ ሕዝቅኤል በራእዩ ወኢሳይያስኒ በከመ ተነበዩ በትንቢቱ ለዓለመ ዓለም ወበእንተዝ ነሕኩቶ ወንሴብሐ ለዐማኑኤል አምላክነ ዘዐቀበ ማኅተመ ድንግልናሃ ለንበለ ሙስና ለዓለመ ዓለም

(እኹንም የተወደዳችኑ ወንድሞቼ ሆይ ከላይ ከነቢያት ትንቢት የፈለቀው በሐዋርያት ቃል የጸደቀው ከጥንት ከቅዱሳን አባቶቻችን ሲያያዝ ሲነገር የመጣውን ሃይማኖታችንና ትምህርታችንን አጥብቀን ሕጽንተን መያዝ ይገባናል፤ ነገር ግን ወንጌላዊ ሐዋርያ ባልኸደበት ገሥግሦ ኸዶ ትንቢት ጥሶ አማናዊ ምሳሌ አፍርሶ ደፍሮ መዝጊያ ሱብሮ በነባቢት መቅደስ ጣዖት ማቆም፤ ታቦተ አምላክ እስራኤልን ከጣዖት ጋራ ማኖር፤ ከብሉይ ኪዳን የራቁ በሐዲስ ኪዳን የሚሳለቁ፤ ከተንባላት የሚከፉ የአረማውያን ልዩ ሥራ እንደኾነ እንወቅ እንረዳ፤ እኹንም ከአረማውያን የኑፋቄ ሥራ ፈጽመን እንራቅ፤ በቀደሙ አባቶቻችን ነቢያት ትንቢታዊ እምነትና በሐዋርያት ወንጌላዊ ትምህርት እመቤታችን ማርያም ከመፅኅፍት በፊትና ከፀነሰች በኋላ ከመውለዷ በፊትና ከወለደችውም በኋላ ነቢያ ሕዝቅኤል እንዳየው ራእይ ኢሳይያስ እንደተናገረው ትንቢት ለዘላለም በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ የጸናች እንደኾነች እናምናለን፤ ስለዚህ ማኅተመ ድንግልናዋ እንዳይለወጥ አድርጎ የጠበቃት አምላካችን ዐማኑኤልን ለዘላለሙ እናመሰግናለን።)¹³⁰ በማለት እንዳስተማሩን ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን እግዚአብሔር ወልድን በኅቱም ድንግልና የወለደችልንን የቅድስት ድንግል ማርያም ዘላለማዊ ድንግልናዋን ዓለም እስከሚያልፍ ድረስ ስትመሰክር ትኖራለች።

¹³⁰ ነገ. ከማሁ፣ ገጽ ፪፻፲፮

ነገረ ማርያም በትንቢተ ዳንኤል ክፍል አራት

ዳንኤል ማለት ፍትሐ እግዚአብሔር ማለት ሲኾን ትውልዱ ከነገደ ይሁዳ የኾነ ፮፻፭-፭፻፮ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ የነበረ ታላቅ ነቢይ ሲኾን በመንፈስ እግዚአብሔር እየተቃኘ በርካታ የሥጋዊ ምስጢርንና የቅድስት ድንግል ማርያምን ዘላለማዊ ድንግልና፤ እንበለ ዘርዕ ስለኾነው ፅንሷና ስለ አምላክ እናትነቷ ትንቢት የተናገረ ነቢይ ነው፤ እኔም ይኸንን ትንቢታዊ ንይል ቃሉን ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋዥ በማድረግ ከዚህ በታች አስቀምጬያቸዋለን።

የዳንኤል ተራራ

በነቢዩ በዳንኤል ዘመን የነበረው ንጉሡ ናቡከደነጅር በንግሥናው ኹለተኛ ዓመት ላይ ክርስቶስ ቀጥሎ የሚነግሠው ማን እንደኾነ ለማወቅ ሲመኝ በራእይ ራሱ የወርቅ፣ ደረቱና ክንዶቹ የብር፣ ኸዱና ወገቡ የናስ፣ ጭኖቹ የብረት፣ እግርና እግሩ የብረትና የኸክላ ቅልቅል ምስል ቁጥ ርሱን ሲመለከት፤ እጅ ሳይነካው ከረዥም ተራራ ደንጊያ ወርዶ ያነን ምስል ሲፈጨው፤ በመከርም ጊዜ በዐውድማ ላይ እንዳለ እብቅ ሲያደርገውና ነፋስ መጥቶ ሲወስደው፤ ምስሉን የመታው ድንጋይ ታላቅ ተራራ ሲኾን ምድርንም ሲመላት አይቷል (ዳን ፱፡፩-፱፡፮)።

ኸኛም ግን የተመለከተው ድንቅ ራእይ ተሰውርበት በቤተ መንግሥቱም የነበሩ የሕልም ተርጓሚዎች ሕልሙም ትርጓሜውም ጠፍቶባቸው ሲቀጠ ሲሉ፤ ነቢያ እግዚአብሔር ዳንኤል የንጉሡ ሕልም ከትርጓሜው ጋር ተገልጸለት ለንጉሡ ተርጉሞለታል (ዳን ፱፡፱-፳፱)።

በዚህ ትርጓሜውም ድንጋይ ከረዥም ተራራ እጅ ሳይነካው ወርዶ ወርቁን፣ ብሩን፣ ናሱን፣ ብረቱንና ኸክላውን ፈጭቶት፤ ታላቅ ተራራ ኸኛ ምድርን ሲመላት ማየቱ በኋላ ዘመን ማለት (በዘመነ ሥጋዊ) ሲገለጽ ያለ የድኅነት ምስጢር መኾኑን ለንጉሡ አስታውቆታል (ዳን ፳፱፡፱-፳፱)።

ይኸም ድንቅ ራእይ ልዩ የኾነውን የሥጋዊ ምስጢርን ይዟል፤ ይኸውም ተራራ የቅድስት ድንግል ማርያም፤ ድንጋይ የወልደ

እግዚአብሔር፣ ድንጋዩ የሰው እጅ ሳይሆነው መውረዱ አካላዊ ቃል ከሰማዩ ሰማዩት ወርዶ ያለ ዘር ተፀንሶ የመወለዱን ምስጢር ሲያሳይ፣ ምስሉን ቀጥቶ ለገሰገሰ በዓለም መምላቱ ይኸቺን ዓለም ተካፍለው ገዢዎች የሚኖሩ ነገሮችን አሳልፎ የሚኖረው የአብ አካላዊ ቃል ርሱ የመኾኑ፣ ተራራ አክሎ መታየቱ ቺት ዓመት ከፎ ወር የመንግሥቱን ወንጌል ማስተማሩ፣ በዓለም መምላቱ ዜና ልደቱ፣ ዜና ጥምቀቱ፣ ዜና ትምህርቱ፣ ዜና ስቅለቱ፣ ዜና ሞቱ፣ ዜና ትንሣኤው፣ ዜና ዕርገቱ ጽንፍ አስከ ጽንፍ በምድር ኹሉ የመሰማቱ አምሳል ነበር።

ይኸንንም ምስጢር ነቢዩ ዳንኤል በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝቶ በምዕ ፳፫-፲፱ ላይ በድጋሚ አብራርቶ ሲገልጸው

“በሌሊት ራእይ አየኑ፤ እነሆም የሰው ልጅ የሚመስል ከሰማይ ደመናት ጋር መጣ፤ በዘመናት ወደ ሸመገለውም ደረሰ፤ ወደፊቱም አቀረቡት፤ ወንጃችና አሕዛብ በልዩ ልዩ ቋንቋም የሚናገሩ ኹሉ ይገዙለት ዘንድ ግዛትና ክብር መንግሥትም ተሰጠው፤ ግዛቱም የማይለፍ የዘላለም ግዛት ነው፤ መንግሥቱም የማይጠፋ ነው” በማለት ተቀዳሚ ተክታይ የሌለው የአብ የባሕርይ ልጅ ዘመኑ ሲፈጸም ከቅድስት ድንግል ተወልዶ ፍጹም ሰው መኾኑና ለመንግሥቱ ፍጻሜ የሌለው አልፋና ምዕራብ መኾኑን ተናግሯል።

ልክ እንደ ነቢዩ ዳንኤል፣ እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ለመንግሥቱ ፍጻሜ የሌለውን የአብ የባሕርይ ልጅን ያለ ዘር ፀንሳ እንደ ምትወልድ ከእግዚአብሔር ተልኮ የመጣው ቅዱስ ገብርኤል ለድንግል ማርያም ሲያበሥራት “እነሆም ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልዳለሽ፤ ስሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ ርሱ ታላቅ ነው፤ የልዑል ልጅም ይባላል፤ ጌታ አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል፤ በያዕቆብ ቤትም ላይ ለዘላለም ይነግሣል ለመንግሥቱም መጨረሻ የለውም” በማለት እንደገለጸው ቅድመ ዓለም የነበረ፣ አኹንም ያለ፣ ዓለምን አሳልፎ የሚኖረውን የአብ የባሕርይ ልጅን እንበለ ዘርዕ ፀንሳ የወለደች ርሷ በእውነት የአምላክ እናት ናት (ሉቃ ፩፡፴፩-፴፯፤ ራዕ ፳፡፲፩-፲፱)።

በርካቶች ሊቃውንትም በየድርሳናቸው ይኸንን የነቢዩ የዳንኤልን ራእይ ሲተነትኑ፣ ሊቀ ቅዱስ ኢፍሬምም በማግለጫ ውዳሴ ማርያም ላይ

“ዘውአቱ አብን ዘርእዮ ዳንኤል ነቢይ ዘተብትክ እምደብር ነዋጎ ዘእንበለ እድ ዘውአቱ ቃል ዘወዕክ እምንበ አብ መጽክ ወተሰብክ እምድንግል ዘእንበለ ዘርዕ ብእሲ ወአድጎነጎ”

(ነቢዩ ዳንኤል ያየው ያለ እጅ ከረዥም ተራራ የተፈነቀለው ያ ደንጊያ ከአብ ስንድ የወጣው አካላዊ ቃል ነውና፤ ያለ ወንድ ዘር ከድንግል ተወልዶ አዳነን)¹³¹ በማለት አማናዊ ትርጓሜውን አስተምሯል።

ኢዮጵያዊዉ ዘርዕ ያዕቆብ በነገረ ማርያም መጽሐፉ ላይ ይኸንን የዳንኤልን ራእይ ሲተረጉም

“ወልድኒ ተወልደ እምኔሃ ዘእንበለ ዘርዕ ብእሲ በክመ ተብህለ በዳንኤል ነቢይ እምደብር ወረደ እብን ዘእንበለ እድ ወሐረጸ ለምስል ወኮነ ወአቱ ምስል ክመ ጸበለ ፀውዱ፤ ወገዘኩስ እብን ዘቀጥቀጦ ኮነ ደብረ ፀቢያ ወመልክ ኩሎ ምድረ።”

ደብርሰ ይእቲኪ ማርያም ዘተወልደ እምኔሃ ዕብነ ሕይወት ዘእንበለ ይግስሳ እደ ብእሲ በሐውዘ ፍትወተ ሥጋ፤ ወለወልድኒ እምድገረ ተወልደ እምኔሃ ጸጋሁ ወንይሱ ወፍቅፍ ኢተፈልጠ እምኔሃ ግርማሁ ወምገሱ ኢሰሰለ እምኔሃ፤ ወበእንተዝ ንብል ማርያም ድንግል ይእቲ በክልኪ ፍና በድንግልና ንሊና ወበድንግልና ሥጋ እስመ ሥምረተ ሥሉስ ቅዱስ ንደረ ላዕሴሃ”

(ወልድም ያለ ዘርዕ ብእሲ ክርሷ ተወለደ፤ እጅ ሳይፈነቀለው ከረዥም ተራራ ደንጊያ ተፈንቅሎ ወረደ፤ ምስሉንም ፈጨው፤ ያም ምስል እንደ ፀውድማ አብቅ ኾነ፤ ያም የፈጨው ደንጊያ ታላቅ ተራራን አክሎ ምድርን ኹሉ መላ፤ ተብሎ በነቢዩ ዳንኤል እንደተነገረ።

ተራራም የተባለች በሥጋ ምኞት ጉምዥኸታ የወንድ እጅ ሳይዳስሳት፤ የሕይወት ደንጊያ ጌታ ክርሷ የተወለደ ማርያም ናታ (መዝ ፻፲፯፡፳፪-፳፫) ማቴ ፳፩፡፵፪፤ ኤፌ ፪፡፳-፳፩፤ ጆጴጥ ፪፡፮-፳)፤ ክርሷም ከተወለደ በኋላ የወልድ ጸጋው፣ ንይሱ፣ ፍቅፍ ክርሷ አልተለየም፤ ግርማው ሞገሱም ክርሷ አልራቀም፤ ስለዚህም በኹለት ወገን በድንጋሌ ንሊና በድንጋሌ ሥጋ ማርያም ድንግል ናት እንላለን፤ የሥላሴ ፈቃድ በርሷ ላይ ዐድሯልና)¹³² በማለት ስለ ሕይወት ደንጊያ ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ያለ ዘር መፀነስ የተነገረውን ትንቢታዊ ንይሰ ቃል በአስደናቂ መልኩ ተርጉሞታል።

ኢትዮጵያውያን ሊቃውንትም የነቢያትን ትንቢቶች በተረጉሙበት መጽሐፈ ፀሐይ በሚለው መተርጉመ መጻሕፍት ላይ ይኸንን የዳንኤልን ትንቢት ሲተረጉሙ

¹³¹ ቅዱስ ኢፍሬም ለርያዊ፣ በውዳሴ ማርያም ዘመሉስ

“ደብርሰ ዘይቤ ማርያም ይእት፤ ወእብንኒ ክርስቶስ ውእት፤ ተብትክሰ ዘይቤ ተወልደ ብሂል፤ ዘእንበሰ እድሂ ሶባ ይብል ዘእንበሰ ትድምርተ ብእሲ ብሂል፤ ወቀጥቀጦ ለልክኩት ወለሐሂን ዘኒ ሶባ ይብላክ እስመ በመንግሥተ ሮም ተወልደ መዋዔ ነገሥት”

(ተራራም ያላት ማርያም ናት ደንጊያውም ክርስቶስ ነው፤ ተፈነቀለ ያለውም ተወለደ ማለት ነው፤ ያለ እጅ ባለ ጊዜም ያለ ወንድ ሩኅቤ ማለት ነው፤ ሽክላውን ብረቱን አደቀቀው ይኸን በሚልክ ጊዜ ነገሥታትን ድል የሚነግግ ጌታ በሮም ዘመነ መንግሥት ተወልዷልና)¹³³ በማለት ምስጢርን እንደ ወርቅ አንክብለው እንደ ሸማ ጠቅልለው አስተምረዋል።

ኢትዮጵያዊዉ ሲቅ አባ ጊዮርጊስም ነቢዩ ዳንኤል ክብሩን የተናገረለት ቅድመ ዓለም የነበረ ከባሕርይ አባቱ ከአብ ከባሕርይ ሕይወቱ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የተካከለ የሚኾን እግዚአብሔር ወልድን በማሕፀኗ የተሸከመች አማካኝነት ዙፋን ቅድስት ድንግል ብቻ ናትና፤ ይኸንንም ምስጢር በእንዚራ ስብሐት መጽሐፋ ላይ

“ኦ እግዚአብሔር ማርያም ወላዲተ ልዑል
አንቲ ተዑብዩ እምኪሩቤል
ወትፈደዳዳ እምሱራፊል
አንቲ ውእቱ መንበረ ስብሐት ጽዱል
ወሠረገላ እሳት ዘድንበለብል
እንዘ ይነብር ዲቤሁ ብሉዮ መዋዕል
ዘነገረኪ በሕልሙ መልእክ አጽዮድዮን ዳንኤል”

(እመቤቱ ማርያም ሆይ አንቺ ከኪሩቤል ትበልጫለሽ፤ ከሱራፊልም ትልቂያለሽ፤ ብሉዮ መዋዕል ጌታ በላዩ ሲቀመጥ የመተርጉማኑ ሕልም አለቃ ዳንኤል በሕልሙ ያየሽ፤ የሚደንበለብል የእሳት ሠረገላ ብሩህ የጌትነት ዙፋን አንቺ ነሽ)¹³⁴ በማለት ምስጢርን ተርጉሞታል።

የሠለስቱ ደቂቅ የምስጋና ጣዕም

ነቢዩ ዳንኤል ለንጉሡ ለናቡከደነጾር ሕልሙን ከተረገመለት በኋላ ዳንኤልንና ሠለስቱ ደቂቅን በባቢሎን አውራጃ ላይ ከፍተኛ ሽመትን በየደረጃቸው ሽሚቸዋል (ዳን ፪፣ ፵፰-፵፱)።

¹³³ መጽሐፈ ቤላይ፣ ገጽ ፳፭

¹³⁴ አባ ጊዮርጊስ ዘጋምጫ፣ እንዚራ ስብሐት፣ ገጽ 8

ኾኖም ግን ናቡከደነጾር ቁመቱ ስላ ክንድ ወርዶ ስድስት ክንድ የኾነውን የወርቁን ምስል አሠርቶ በባቢሎን አውራጃ በዱራ ሜዳ ላይ በማቆም ኹሉም ላቆመው ምስል ምረቃ ተሰብስበው ሳሉ፤ ፀዋጅ ነጋሪው የዘፈን ድምፅ ሕዝቡ ሲሰሙ ንጉሡ ላቆመው ምስል ተደፍተው እንዲሰግዱ ትእዛዝን የማይቀበሉ ግን በሚነድደው እሳት እቶን እንደሚጣሉ ሲናገር ሕዝቡም አሕዛቡም ለምስሉ ይሰግዱ ይረበረቡ ገሮመር (ዳን ፫፣ ፩-፮)።

ሦስቱ ሕፃናት ግን አንሰግድም በማለታቸው “እሱ እደው ዘሚምኮሙ ለግብረ በሐውርተ ባቢሎን አባዩ ሰጊደ ለምስል ዘወርቅ ዘገበርክ” በባቢሎን አውራጃ ሥራ ላይ የሾምካቸው እነዚህ ሰዎች ወንዶች ላቆምኸው ምስል አይሰግዱም በማለት ነገሩት፤ ናቡከደነጾርም በብስጭትና በቀጣ እንዲመጡ በማዘዙ፤ መጥተው ከፊቱ ሲቆሙ “ላቆምኹት ለወርቁ ምስል አለመስገዳችኑ አውነት ነውን? ባትሰግዱ በሚነድድ እሳት እቶን ውስጥ ትጣላላችኑ፤ ከእጅስ የሚያድናችኑ አምላክ ማን ነው?” በማለት ሲናገራቸው የሚያመልኩት አምላክ ከሚነድደው እሳት ሲያድናቸው እንደሚችል ገለጹለት፤ ርሱም በቀጣ የእቶኑ እሳት ከሚነደው ይልቅ ሰባት እጥፍ ማለት ምን ክንድ አድርገው እንዲያነዱ በማዘዝ አናንዶ፣ አዛርያ፣ ሚሳኤል፣ ታሥረው እንዲጣሉ በሰራዊቱ ውስጥ ላሉት ኃያላን መመሪያ ስላስተላለፈ፣ ወርዋሪዎቹም ከሰናፊላቸውና ከቀሚሳቸው ከመጉናጸፊያቸው ጋር በእሳቱ ላይ ሲጥሏቸው ከወላፊኑ ከፍተኛነት የተነግረው ወታደሮቹ ተቃዋሚዎቹ (ዳን ፫፣ ፲፫-፳፫)።

ያን ጊዜ ወወረደ መልእክ እግዚአብሔር ወዘጠጦ ለገበልባለ እሳት ወረሰዮ ከመ ነፋስ ቆረር ዘጊዜ ጽባካ ይላል መልእክ ቅዱስ ገብርኤል ወርዶ በበትረ ብርሃን ቢመታው እንዳረረ ውርጭ ኾኗል፤ ያን ጊዜ ወአንሰሰሰዉ ማእከለ እሳት ወአክኩቱ እግዚአብሔርሀ ወግረክዎ ይላል በእሳቱ ጉድጓድ መካከልም በመመላለስ እግዚአብሔርንም ፈጽመው አመስግነውታል (መዘመረ ሠለስቱ ደቂቅ ቍ ፩)።

ይኸም ከእሳቱ መካከል ሳሉ የተገለጸላቸው አስደናቂ ምስጋና ልዩ የኾነ የገዢ ሥጋቁ ምስጢርን የያዘ እንደኾነ የገዢ ነቢያት ሊቃውንት አስተምረዋል፤ ይኸውም በእሳቱ መካከል ኹነው ለስድስት ጊዜ ብቻ

“ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክ አሰጥኝ ስቡሕኒ ውሕቱ ወልዑልኒ ውሕቱ ለዓለም”

(የአባቶቻችን ፈጣሪ እግዚአብሔር ይመስገን፤ የተመሰገነ ነው፤ ለዘላለሙም የከበረ ነው) በማለት ካመሰገኑ በኋላ (መዝሙረ ሠለስቱ ደቂቅ ቍ ፳፯-፴፪) ለሠላሳ ሦስት ጊዜ በመደጋገም

“ይባርክዎ ኩሉ ግብረ እግዚእ ለእግዚአብሔር ስቡሕኒ ውሕቱ ወልዑልኒ ውሕቱ ለዓለም”

(እግዚአብሔር የፈጠራችው ፍጥረቶች ሹሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፤ ርሱ የተመሰገነ ነው ለዘላለሙም ከፍ ከፍ ያለ ነው) እያሉ “ያመሰግኑታልን” ለ ፴፫ ጊዜ ያክል ተናግረዋል (መዝሙረ ሠለስቱ ደቂቅ ቍ ፴፫-፳፭)።

በሊቃውንቱ ትንታኔ ሠለስቱ ደቂቅ ስድስት ጊዜ መላልሰው መናገራቸው ከ፯፻ ዘመናት በኋላ ምስገና የኾነው የባሕርይ አምላክ ከሰማዩ ሰማያት መውረዱን ከቅድስት ድንግል ማርያም መወለዱን ማጠየቃቸው ሲኾን፤ ከዚያው ቀጥለው ደግሞ ሠላሳ ሦስት ጊዜ “ያመሰግኑታል” እያሉ ቃሉን ደጋግመው ማለታቸው፤ ምስገና የኾነው አምላክ ከቅድስት ድንግል ማርያም ከተወለደ በኋላ ሠላሳ ሦስት ዓመት በዚያ ዓለም የሚኖር እንደኾነ ተገልጿልቸው የተናገሩ መኾኑን አስተምረዋል።

ይኸንም ምስጢር ቀደምት የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ሲተነትኑ

“ወኢለከፎሙ አቶነ አሳት ግሙራ ወረሰዩ ለአቶነ አሳት ከመ ማይ ቆሪር በጊዜ ጸባሕ ወበውሕቱ ሰዓት ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር እንዘ ይብሉ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክ አሰጥኝ ስቡሕኒ ውሕቱ ወልዑልኒ ውሕቱ ለዓለም፤ ወተነበዩ ስድስተ ጊዜያተ ለአጠይቆ ከመ እምድገረ ስድስቱ ምእት ዓመት ይትወለድ ክርስቶስ። ወእምድገራሁ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር እንዘ ይብሉ ይባርክዎ ኩሉ ግብረ እግዚእ ለእግዚአብሔር ስቡሕኒ ውሕቱ ወልዑልኒ ውሕቱ ለዓለም ዘንተኒ ተነበዩ ሠላሳ ወሠለስተ ጊዜያተ ለአጠይቆ ከመ እምድገረ ተወልደ ክርስቶስ ይነበር ውስተ ዓለም ሠላሳ ወሠለስተ ጊዜያተ ለአጠይቆ”

(የሚነድደው እሳት ፈጽሞ አልነካቸውም የሚነድደውን እሳት እንደ ውሃ የቀዘቀዘ አድርጎታልና፤ በዚያን ሰዓት እግዚአብሔርን እንዲኸ እያሉ አመሰገኑት፤ የአባቶቻችን ፈጣሪ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን፤

ለዘላለሙ ክቡር ምስገና ነው፤ እንዲኸ እያሉ ስድስት ጊዜ ተናገሩ፤ ከስድስት መቶ ዘመን በኋላ ክርስቶስ እንዲወለድ ለማጠየቅ፤ ከዚያም በኋላ እንዲኸ እያሉ እግዚአብሔርን አመሰገኑ፤ እግዚአብሔርን ፍጥረቱ ሹሉ ያመሰግኑታል ክቡር ምስገና ነውና ለዘላለሙ ይክበር ይመስገን እያሉ፤ ይኸንም ሠላሳ ሦስት ጊዜ ተናገሩ፤ ክርስቶስ ከተወለደ በኋላ በዚያ ዓለም ሠላሳ ሦስት ዓመት እንዲኖር ለማጠየቅ)።¹³⁵ በማለት ልዩውን ምስጢር አስተምረውናል።

ንጉሡ ናቡከደነጾርም ባለመቃጠላቸው፤ በእሳት ውስጥ ኹነው በማመስገናቸው ተደንቆ አማካሪዎቹን ሦስት ሰዎች አስረን በእሳት ውስጥ ጥለን አልነበረም? እነሆ እኔ የተፈቱ በእሳቱም መካከል የሚመላለሱ አራት ሰዎች አያሉን? የአራተኛውም መልክ የአማልክትን ልጅ ይመስላል” በማለት፤ ሰማቸውን ጠርቶ እናንተ የልዑል አምላክ ባሪያዎች ውጤ ሲላቸው ሦስቱ ሕፃናት ከእሳቱ ወጡ፤ ደን ጊዜ መሳፍንቱ ሹሉ የራሳቸው ጠጉር እንዳልተቃጠለ፤ ሰናፊላቸው እንዳልተለወጡ፤ የእሳቱ ሽታ እንኳ እንዳልደረሰባቸው አዩ።

ያን ጊዜ ንጉሡ “በርሱ የታመነ ባሪያዎቹን ያዳኝ የሲድራቅ የሚላቅ የአብደናጎም አምላክ ይባረክ” በማለት ምስጋናውን አቀርቧል (ዳን ፫፡፳፱-፴)።

እነዚያ ሦስቱ ሕፃናት አናንዶ፣ አዛርዶ፣ ሚሳኤል በእቶነ እሳት ቢጣሉም እንኳ፤ ስለ እምነታቸው ብርታት ምስጢር ተገልጿልቸው በ፯፻ ዘመን አምላክ ከሰማዩ ሰማያት ወርዶ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ ፴፫ ዓመት በዚያ ዓለም ኖሮ ነፃሳትን ከሰኔል እሳት ነጻ እንደሚያወጣ የተገለጸላቸውን ልዩ ምስጋና፣ ዛሬ ሹላችን በቃል ኪዳናና በምልጃዋ ከገሃነመ እሳት ከምንድንባት ከምትራራልን እናት ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ ፈጽሞታና፤ ታላቁ ሊቅ አባ ጊዮርጊስ በኖግቶ ብርሃን የገቢ ማርያም መጽሐፉ ላይ

“መሃኪቶሙ እምውስተ አቶነ አሳት ለአናንዶ ወአዛርዶ ወሚሳኤል በእደ ቅዱስ ገብርኤል” (በቅዱስ ገብርኤል እጅ አናንዶን፤ አዛርዶን፤ ሚሳኤልን በእቶነ እሳት ውስጥ የራራሸላቸው አንቺ ነሽ)¹³⁶ በማለት ምስጢሩን እንደወርቅ አንክብሎ እንደ ሽማ ጠቅልሎ ገልጿታል።

¹³⁵ ድርሳነ ሚሳኤል ዘታገገሥ
¹³⁶ አባ ጊዮርጊስ ዘጋግሞ፤ ኖግቶ ብርሃን ገጽ 97

የዳንኤል የትንቢቱ ክንውን

ቍጥሩ ከዐቤይት ነቢያት የኾነው ነቢይ ዳንኤል በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ አካላዊ ቃል ዘመነ ሲ.ፊ.ጸም ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ መርገመ ሥጋንና መርገመ ነፍስን የሚያርቅ፣ አራታዊት ቤተ መቅደስን ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚለውጥ፣ በደልን አጥፍቶ ኅብረትን ይቅር የሚልና ጽድቅ ወንጌል እንድትነገር የሚያደርግ መኾኑ ተገልጾለት ጌታ ከአመቤታችን የሚወለድበትን የሱባዔ ቍጥር በሰንበት ቁጥሯል።

ይኸውም በምዕ ፱፡፳፬-፳፭ ላይ "ዐመፃን ይጨርስ ኅብረትንም ይፈጽም በደልንም ያስተሰርይ የዘላለም ጽድቅ ያገባ፤ ራእይንና ትንቢትን ያትም፤ ቅዱስ ቅዱሳንን ይቀባ ዘንድ በአገብብኸና በቅድስት ከተማኸ ላይ ሰባ ሱባዔ ተቁጥሮአል፤ ስለዚህ ዕውቅ አስተውልም፤ ኢየሩሳሌምን መጠገንና መሥራት ትእዛዙ ከሚወጣበት ገምሮ እስከ አለቃው እስከ መሲሕ ድረስ" በማለት አምላክ ከአመቤታችን የሚወለድበትን የሱባዔ ቍጥር ተናግሯል።

ነቢይ ዳንኤል ተገልጾለት "፪ ሰንበታተ ቦድጥሙ ለአገብብኸ" (ወገኖቻችን ሰባ ሱባዔ ቅጠራቸው) ማለቱ ለጊዜው በምርኮ ያሉት እስራኤልን "በሰባ ዘመን ከፍርስ ከባቢሎን አወጣችኋለኑ ወደ ምድረ ርስታችኑ ኢየሩሳሌም አስገባችኋለኑ" ብለኸ ቍጥር ቀጠሮ ንገራቸው ማለቱ ሲኾን ፍጹሙ ግን የነፍሳትን ነገር ሲነግረው ነው፤ ይኸም በሰባ ሱባዔ ዘመን ከሰማየ ሰማያት ወርጄ ከድንግል ማርያም ተወልጄ በመስቀል ተሰቅቶ ሥጋዬን ቁርጫ ደሜን አፍሸኸ ከጠላታችኑ ከዲያብሎስ እጅ አድናችኋለኑ፤ በባቢሎን ከምትመሰል ከሲኤል አወጣችኋለኑ፤ ወደ ሀገረ ሕይወታችኑ ወደ ገነት ኋላም ወደ መንግሥተ ሰማያት አገባችኋለኑ ብሏችኋል ጌታ ብለኸ ለነፍሳት ቍጥር ቀጠሯቸውን ንገራቸው ሲለው ነው።

ይኸውም ሰባቱን ዘመን አንድ እያሉ እስከ ሰባ ሱባዔ ዘመን ተራ አግብቶ ቢቁጥሩት አራት መቶ ዘጠና ይኾናል (፯x፸=፬፻፶) ፤ ይኸውም ዳንኤል ትንቢቱን ከተናገረ ከአራት መቶ ዘጠና ዘመን በኋላ መሲሕ ጌታ ከአመቤታችን የሚወለድ መኾኑን አስቀድሞ ያስረዳ ነበር።

የሠለስቱ ደቂቅ የምስጋና ጣዕም በሚለው ክፍል ላይ እንደለጸኹት አናንድ፣ አዛርያና ሚሳኤል በመንፈስ እግዚአብሔር እየተቃኙ በምስጢር በሰድስት መቶ ዓመት አምላክ ከሰማየ ሰማያት

መውረዱን ከቅድስት ድንግል መወለዱን ተናግረው ነበር፤ ኾኖም ግን ዳንኤልና ሠለስቱ ደቂቅ በዘመን አንድ ኹነው ሳሉ በአቁጣጠር ተለያይተዋል፤ ይኸም በነቢያት መለያየት ኑሮ ሳይኾን የአቁጣጠራቸው ስልት ነው፤ ነቢይ ዳንኤል በሰባ ሱባዔ ማለት በአራት መቶ ዘጠና ዘመን አምላክ ከአመቤታችን ይወለዳል ማለቱ ከሚጠት (ከምርኮ መልስ) እስከ ልደቱ ክርስቶስ ያለውን ዘመን ቁጥሮ ሲኾን ሠለስቱ ደቂቅ በስድስት መቶ ዘመን ያሉበትን ምክንያት ከጥንት ምርኮ ማለት ሲደቅም ከተማረከበት ጊዜ ገምሮ እስከ ዕርገተ ክርስቶስ ድረስ ያለውን ቁጥረው ነው።

ይኸም የሠለስቱ ደቂቅ ስድስት መቶ ዘመን ከዳንኤል አራት መቶ ዘጠና ዘመን በቍጥር መብለጠ መቶ ዐ/ሥር ዓመት ነው (፯፻-፬፻፶=፻፶)። ይኸ የኾነበትም ከጥንት ምርኮ ከሴይቅያስ ገምሮ እስከ ምርኮ መልስ ያለው ዘመን ሰባ ሰባት ዓመት ሲኾን ከልደቱ ክርስቶስ ድረስ እስከ ዕርገተ ክርስቶስ ሠላሳ ሦስት ዓመት ነው፤ ሰባ ሰባትና ሠላሳ ሦስትን ቢደምሩ መቶ ዐ/ሥር ይኾናሉ (፴፫+፸፯=፻፶)፤ መቶ ዐ/ሥርን ወስደው ዳንኤል ከተናገረው ካራት መቶ ዘጠና ዓመት ጋር ቢደምሩት ስድስት መቶ ዘመን ይኾናል፤ ይኸንም አንድነት ስናይ ነቢያትን ኹሉ በመንፈስ እግዚአብሔር ቃኝነት ስለ ተናገሩ ምንም ዐይነት ተቃርኖና መለያየት የሌለባቸው መኾኑን እንረዳለን።

ይኸ ነቢይ ዳንኤል በዚህ ትንቢቱ አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ ዐመፃ በደልን አጥፍቶ "ኅብረትኸ ተሰረየልኸ ኅብረትኸ ተሰረየልኸ" በማለት ምሕረት መስጠቱን ጽድቅ ወንጌልን ማስተማሩና፤ ኢየሩሳሌም አምላክ ከአመቤታችን እስከወለድ ድረስ በመፍረስ በመታገጽ ቆይታ፤ ቤተ መቅደሷም በመታገጽ ቆይቶ በዘመን ሥጋዊ ቤተ ክርስቲያን በመኾን የምትታገጽ መኾኑን የተናገረውን ትንቢት የዓለም መድኃኒት ክርስቶስ ከቅድስተ ቅዱሳን ከድንግል ማርያም ተወልዶ ፈጽሞ ታልና ታላቁ የቅዱሳት መጻሕፍት መምህር ሊቁ አባ ጊዮርጊስ በእንቢራ ስብሐት መጽሐፍ

*ፈጽሚቱ ትንቢቱ ዳንኤል አንቲ ነቢያ ሱሳ
ዘበእንቲአኪ ኮነ ምጽአተ ጽድቅ ወንድገተ አበሳ*

(የጽድቅ መምጣትና የበደል ትድግና ስለ አንቺ የተደረገ የሱሳ ነቢይ የሚኾን የዳንኤል ራእይ (ትንቢት) ያክናወንሽ አንቺ ነሽ)¹³⁷ በማለት ምስጢሩን አስቀምጦታል።

¹³⁷ አባ ጊዮርጊስ በጋሥጫ እንቢራ ስብሐት ገጽ 26

የአናብስት ጉድጓድ

አምላክ በድንገልና የወለደችው ቅድስት ድንግል ማርያም በታተመችው በአናብስት ጉድጓድ ትመሰላለች (ተረፈ. ዳንኤል ፲፫፡፵፱-፵፮)

ይኸውም ነቢዩ ዳንኤል በሀገረ ባቢሎን በአንበሶች ጉድጓድ ተጥሎ ሳለ ፅንባቆም አዝመራውን ለሚያጭዱ ምሳ ይዞላቸው ሲኼድ፣ መልአኩ ቅዱስ ሚካኤል "ሰድ ዘንተ ምሳሐ ሰዳንኤል እጉክ ዘሀሎ ውስተ ግባ ባቢሎን" (ይኸንን የያዘኸውን ምሳ በባቢሎን በአናብስት ጉድጓድ ሳለ ሰውነድምኽ ውሰድሰት) አለው፤ ፅንባቆምም አቤቱ ባቢሎንን አላውቅም ሲለው፣ መልአኩ ወስዶት በባቢሎን ወዳለ ወደ አንበሶች ጉድጓድ አደረሰው።

ርሱም በአምላክ ድንቅ ጥበብ እንደተዘጋ ገብቶ ሰዳንኤል ምግቡን ሰጥቶት ኼዲል፤ ዳንኤልም "ተዘከረኒኑ እግዚአብሔር ዘኢገደኝሙ ለአለ ያፈቅርዎ" (ወዳጆቹን የማይዘነጋቸው እግዚአብሔር አሰበኝን) በማለት አድንቋል።

ይኸውም ለጊዜው በደረግ ሰጋላው ግን ምሳሌ ነበር፤ የአናብስት ጉድጓድ የእመቤታችን፣ ምግቡ የምግብ ነፍስ፣ ፅንባቆም የጌታ ምሳሌ ሲኾን እንደተዘጋ ገብቶ እንደተዘጋ መውጣቱ ጌታ በገቱም ድንግልና ተሀንሶ በገቱም ድንግልና ለመወለዱ ምሳሌ እንደኾነ መተርጉማን ይገልጻል።

በኢትዮጵያ ክነበፍ ክነገረ ማርያም ሊቃውንት አንዱ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ በአርጋኖን መጽሐፉ ላይ ድንቅ ስለኾነው ማኅተመ ድንግልናዋን በደጃፍ መሰሎ የዳንኤልን ቃል በመጥቀስ ሲያብራራ

"እባርክኪ ተኪንዎቶ ሰወልደ አብ ዘኢያርኝወ ሠለስተ አናቅጽ፤ አንቀጽ ሥጋ ድንግልናዌ በልደቱ፤ ወአንቀጽ መቃብር በትንሣኤሁ ወዕኦ እንዘ ኅቱም ውኦቱ፤ ወአንቀጽ ጸርኤኒ እንዘ ዕጽው ውኦቱ ቦኦ ንብ ሀሰዉ አርዳኢሁ ጉቡኣን፤ ወወዕኦሂ እንዘ ኢይትረጎው፤ በእንተ እላንቱ ሠላስ አንቀጽ አንከረት ኅሊናዮ በእንተ ክልኤቲሰ ረከብኩ ምክንያተ፤ በእንተ አንቀጽ መቃብር ነዋ ግብር ዘይመስሎ፤ ሰዳንኤል ዘተሰምየ ብልጣሶር ወደይዎ ውስተ ግብ ምስለ አናብስት ርኅባን ወኅተምዎ ለግብ በወቢይ ማኅተም፤ ወሶበ ርእየ እግዚአብሔር ከመ ይጸዐር ዳንኤል በረኅብ ፈነወ መልአኮ ንብ ፅንባቆም ነሥኦ በሥዕርተ ድማኑ፤ ወአብኦ ውስተ ግብ ንብ ሀሎ ዳንኤል እንዘ ኅቱም ውኦቱ ግብ ወበልዑ ዳንኤል ወፅንባቆም ተብሰሰ ወኅብስተ፤ ወአእኩትዎ ሰእግዚአብሔር ወወላኦ

ውኦቱ አንቀጽ ግብ፤ ወበእንተዝ አንቀጽ ጸርኤኒ ነዋ ግብር ዘይመስሎ ዘከመ ጸሐፍ፤ ውስተ ግብረ ሐዋርያት ዘከመ ወረደ መልአክ እግዚአብሔር ወአውዕኦ ለጴጥሮስ እምቤተ ሞቅሕ፤ ወእምድገረ አውዕኦ ተረክበ አንቀጽ ቤተ ሞቅሕ ንሁገ ወቅቱረ ወዘጉሐ፤ ወሠገራት የዐቅቡ እንተ ኩላሄ (ግብ.ሐዋ ፲፮፡፮-፲፱) በእንተ አሉ ክልኤቱ አናቅጽ ረከብኩ ምክንያተ ዘገብረ ለቅዱሳን፤ ወበእንተ አንቀጽ ድንግልና ኅጣእኩ ምክንያተ እስመ አልቦ ዘሰማዕኩ ዘከመ ወለደት ድንግል፤ ወኢሂ እምድገረ ወለደት ዘነበረት ድንግል ኢርኢኩ፤ ኦ ኬ መንክር ዝ ግብር ወጥቀ ዕጹብ ዝ ምስጢር ዘተሠርዐ በጥበብ እግዚአብሔር ሕያው"

(ሦስት ደጃፎችን ያልከፈተ የአብ ልጅ ጥበቡን አደንቃሉን፤ የሥጋ ደጃፍ ድንግልናን በልደቱ፤ የመቃብር ደጃፍ ዝግ ሲኾን በትንሣኤው ወጣ፤ የአዳራሽም ደጃፍ ዝግ ሲኾን ደቀመዛሙርቱ ተሰብስበው ወደአሉበት ገብቶ ሳይከፍት ወጣ (የሐ.ጳ.፡፲፱፡፳፮)፤ ስለ እነዚህ ሦስት ደጃፎች ልቦናዬ አደንቀኝ፤ ስለ ኹለቱ ግን ምክንያት አገኘኩ፤ ስለ መቃብሩ የሚመስለው ነገር አለ፤ ብልጣሶር የተባለ ዳንኤልን የተራቡ አንበሶች ወዳሉበት ጉድጓድ ጣሉት፤ ጉድጓዱንም በታላቅ መዝጊያ ዘጉት፤ ዳንኤልም በረኅብ እንደተጨነቀ እግዚአብሔር ባዮ ጊዜ መልአኩን ወደ ፅንባቆም ላከ፤ በራስ ጠጉሩም ይዞ ዳንኤል ወደአለበት ጉድጓድ አስገባው፤ ጉድጓዱ ተዘግቶ ሳለ ፅንባቆምና ዳንኤልም ንፍሮውንና እንጀራውን በልተው እግዚአብሔርን አመሰገኑ፤ ፅንባቆምም የጉድጓዱ ደጃፍ ተዘግቶ ሳለ ወጣ፤ ስለዚህም አዳራሽ የሚመስለው ነገር አለ በሐዋርያት ሥራ እንደተጻፈ የእግዚአብሔር መልአክ ወርዶ ከእስር ቤት እንዳወጣው ጴጥሮስንም ካወጣው በኋላ የግዞት ቤቱ ደጃፍ ተቈልፎ ተቀርቅሮ ተዘግቶ ተገኘ፤ ወታደሮቹም በየመካከኑ ኹሉ ይጠብቁ ነበር (የሐዋ. ሥራ. ፲፱፡፮-፲፱)፤ ስለ እነዚህ ኹለት ደጃፎች ለቅዱሳን የተደረገውን ምክንያት አገኘኩ፤ ስለ ድንግልናሽ ደጃፍ ግን ምክንያትን አጣኑ፤ ድንግል እንደ ወለደች የሰማኹት ነገር የለምና፤ ከወለደችም በኋላ በድንግልና የተቀመጠች አላየኹምና፤ ይኸ ድንቅ ነገር ምን ይረቅ ምን ይጠልቅ ለዚህ እንክሮ ይገባል በሕያው እግዚአብሔር የተሠራው ይኸ ምስጢር ዕጹብ ድንቅ ነው)።¹³⁸ በማለት ይኸ የነገረ ማርያም ሊቅ በማራቀቅ ምሳሌውን አስተምጦታል።

ምዕራፍ አራት ነገረ ማርያም በደቂቅ ነቢያት

አራቱ ዐበይት ነቢያት ማለት ኢሳይያስ፣ ኤርምያስ፣ ሕዝቅኤል፣ ዳንኤል በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝተው የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያምን ንጽሕና፣ ቅድስና፣ ዘላለማዊ ድንግልና፣ አማላጅነት፣ ወላዲተ አምላክነቷን አምልተው አስፍተው እንደ ተናገሩ ኹሉ ዐ/ሥራ ኹሉቱ ደቂቅ ነቢያትም በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝተው ክብሯን መስክረውላታል። እነዚህም ነቢይ ሐሴዕ፣ አሞጽ፣ ሚካያስ፣ ኢዩሌል፣ አብድዩ፣ ዮናስ፣ ናሆም፣ ዕንባቆም፣ ሶፎንያስ፣ ሐጌ፣ ዘካርያስ፣ ሚልክያስ፣ ሲኾን በዐሥራ ኹሉቱም ትንቢት ውስጥ የነገረ ማርያም ምስጢሮች ይገኛሉ። ቅዱሳት መጻሕፍትን በጥልቀት የሚያውቃቸው የነገረ ማርያም ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥሜ፣ እመቤታችን በደቂቅ ነቢያት ትንቢት በእንቢራ ስብሐት መጽሐፍ ላይ በአስደናቂ ኹኔታ እንዴት እንደተገለጸች ትንቢቱን በግጥም ሲተነትን

“ኦ ድንግል አንቲ ውለቱ ለዘሩባቤል ሞገሰ ቃሉ
በቅድመ ንጉሥ ወዐበይቱ
እመ ሞክሮቱ ምሳሌ ወራዙት ክልኤቱ
አንቲ ውለቱ ርትዕት ለእግዚአብሔር ፍኖቱ
ዘንእይኪ ዮሴፊ በፍጻሜ ትንቢቱ
አንቲ ውለቱ ዘነግእኪዮ ለአሞጽ አማእከለ መርዓቱ
በእንተ ንብእት ሀላሳ ወአርባዕ ከመ ይዘልፎሙ
ለሕዝበ ያዕቆብ አለ ስሕቱ
ወለሚክያስ አንቲ ፈጻሚቱ ትንቢቱ
ዘብኪ ኮነ ለእግዚአብሔር ተረክቦቱ
እምአአላፍ ሐራጊት ዘይኔይስ ተሠውዖቱ
ወአንቲ ካዕበ ለኢዩሌል ነቅዐ በረከቱ
ደብረ ጸዮን አንቲ ለአብድዩ ደብረ መድኅኒቱ
ዘእምኔኪ ኮነ ለእግዚአብሔር አስተርዕዮቱ
ዓቃቢ ተነፍሱ ለዮናስ ወእምግበ ሲኦል መጣቂቱ
ርቢነ ቊስሉ ለናሆም ወለዕንባቆም ለሞሰ ወጸሎቱ
ፈጻሚቱ ራእዩ ለሶፎንያስ ወለሐጌ ትርሲ ተቤቱ
እብነ ርትዕ አንቲ ዘዘካርያስ ዘአዕይንቲሃ ሰብዐቱ
ዘተወፈያ ዮሴፊ በዕለተ አስምዑ ሎቱ
አንቲ ውለቱ ጸርኪ ንጽሕት ዘሚልካስ ወለባቲዮ ይደቅርጻሉ”

(ድንግል ሆይ የኹሉቱ ጉልማሶች ክርክር ምሳሌ ባሸነፈሉት ጊዜ በንጉሡና በባለሚሎቹ ራት የዘሩባቤል የቃሉ ጣዕም አንቺ ነህ፤ ዮሴፊ በትንቢቱ ፍጻሜ ያመሰገነህ (ያክበረኸ) የእግዚአብሔር የቀናች ጉዳናው አንቺ ነህ፤ ስለሞሰቱና አራቱ በደሎች የሳቱ የያዕቆብ ወገኖችን ይዘልፋቸው ዘንድ ከመንገቱ መካከል አሞጽን የተቀበልሽው አንቺ ነህ፤ ከአላፍ ጊደሮች መሠዋት ይልቅ የርሱ መሠዋት የተሻለ የእግዚአብሔር መገኘት በአንቺ የሽን የሚክያስ የትንቢቱ ክንውን አንቺ ነህ፤ ዳግመኛም የኢዩሌል የበረከቱ ምንጭ አንቺ ነህ፤ የእግዚአብሔር መገለጫ በአንቺ የሽን የአብድዩ የመድኅኒት ተራራ የጸዮን ተራራ አንቺ ነህ፤ የዮናስ የነፍሱ ጠባቂና ከሲኦል ጉድጓድም የምታውጭው አንቺ ነህ፤ የናሆም የቊስሉ መድኅኒትና የዕንባቆምም የጸሎቱ መሰላል አንቺ ነህ፤ የሶፎንያስ ራእይ ፈጻሚና የሐጌም የቤቱ ሽልማት ጌጥ አንቺ ነህ፤ በአሰሙላት ቀን ዮሴፊ የተቀበላት ዐይኖቿ ሰባት የሽንሳት ቀጥተኛ የዘካርያስ ደንጊያ አንቺ ነህ፤ የሚልክያስ ንጽሕ አዳራሽና የእውነተኛ ፀሐይ ደጃፍ አንቺ ነህ)።¹³⁹ በማለት ጥልቅ የሽን የነገረ ማርያም ትምህርትን አስተምሯል።

ይኸንንም ምስጢር የእያንዳንዱን ነቢይ ትንቢት ስንመረምር በውስጡ የምናገኘው ሲኾን እኔም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋኝ በማድረግ ከዚህ በታች በየቦታቸው ተንትኼአቸዋለን።

ነገረ ማርያም በትንቢተ ሐሴዕ ክፍል አንድ

ነቢይ ሐሴዕ በአራቱ ነገሥተ ይሁዳ ማለት በገዢያን፣ በኢዮአታም፣ በኦኮዞና በሕዝቅያስ ጊዜ የነበረ ሲኾን ትርጓሜውም መድኅኒት ማለት ነው። ትንቢቱም ፲፬ ምዕራፎችና ፻፺፯ ቊጥሮች ሲኖሩት፣ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ስለመወለዱ፣ ወደ ግብጽ ስለ መሰደዱና ስለ መመለሱ፣ ስለ ሞቱና ትንግሥው በሕብረ አምሳል ሲገልጹ በሐዲስ ኪዳንም በብዛት ተጠቅሷል (ሐሴ ፳፩-፫፣ ፲፩፥፩-፪፣ ማቱ ፪፣ ፲፬-፲፭፣ ሮሜ ፱፥፳፭-፳፮)፤ እኔም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋኝ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚህ በታች አስተምጫለሁ።

¹³⁹ በ ፲፯ኛው ዘመን ሲኾን ስብሐት ገጽ 42-43

ምድር

ነቢያ እግዚአብሔር ሐሴዕ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ አካላዊ ቃል ክርስቶስ ክቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ ለምእመናን ሥጋውን፣ ደሙን፣ ልጅነትን በመስጠት ለጅሺሕ ጅጃ ዘመን ክርስቶስ ተለይተው የነበሩትን ወገኖቹ ማድረጉን በምዕ ፪፥፳፫ ላይ

“በዚያን ቀን እመልሳለኩ ይላል እግዚአብሔር፤ እሰጠዎ ለሰማይ” (ለሰማይ አመልሳለኩ)፤ “ወሰማይኒ ይሰጠዎ ለምድር” (ለሰማይ ለምድር ይመልሳል) በማለት ጅ ሺሕ ጅጃ ዘመን በሚፈጸምበት በዚያች ቀን ሰማይ የተባለ፣ ሰማያዊ መስኮት ከሰማየ ሰማያት ወርዶ፤ ምድር ከተባለች ክቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋን ከነፍሷ ነፍስን ነገሥቶ ሰው የመኾኑን ምስጢር ከገለጸ በኋላ፤ “ወምድርኒ ትሰጠዎሙ ለእክል ወሰወይን ወለቅብፅ” (ምድርም ለእክልና ለወይን፣ ለዘይትም ትመልስላቸዋለች) በማለት ክቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋን ከነፍሷ ነፍስን ነገሥቶ ሰው የኾነው ሥግግር ቃል ክርስቶስ ለአዳም ልጆች ሥጋውን ደሙን፣ ልጅነቱን የሚሰጥ መኾኑን በእክል፣ በወይን፣ በዘይት መስሎ ገልጾታል።

ከዚያም በመቀጠል “በምድርም ላይ በእኔ እዘራታለኩ” በማለት የሰላም መልእክትን የያዘቸውን የወንጌልን ቃል በምእመናን ልቡና የሚዘራ የሚያሳድር መኾኑን ከገለጸ በኋላ፤ ለጅሺሕ ጅጃ ዘመን በመንጸፈ ደይን በሰሌዳ ወድተው ከፈጣሪያቸው ተለይተው ይቅርታን ያላገኙትን ደቂቀ አዳምን ይቅር ማለቱንና ወዳጆቹ ያልነበሩትን የሰው ልጆችን ወዳጆቹ ማድረጉን “ወእግሃ ለእንተ ኢየነት ሥሐልተ፤ ወአፈቅራ ለእንተ ኢየነት ፍቅርትያ” (ምሕረትም የሌላትን እምራሉን፣ ወዳጅ ያልነበረችውን እወዳለኩ) ሲል ተናግሯል።

ይኸ የሐሴዕ ትንቢቱ ሲፈጸም ራሱ ባለቤቱ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ በዮሐ ፲፭፥፲፱-፲፭ ላይ “እኔ ያዘዘኝኸን ኸሉ ብታደርጉ እናንተ ወዳጆቹ ናችኩ፤ ከእንግዲኸ ወዲኸ ባርች አልላችኹም፤ ባርያ ጌታው የሚያደርገውን አያውቅምና፤ ወዳጆች ግን ብያችኋለኩ” በማለት ጅ ሺሕ ጅጃ ዘመን ክርስቶስ ርቀን የነበርነው እኛን ለማዳን ክቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ ወዳጆቹ እንድንኾን የፈቀደልን መኾኑን አስተምሮናል።

ነቢያ ሐሴዕ በመቀጠል ቀዳማዊ አምላክ ክቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ ወገኖቹ ያልነበርነውን እኛን ወገኖቹን ማድረጉንና፤ እኛም ርሱን አምነን በእውነት የባሕርይ አምላክ ብለን የምንጠራው ስለ መኾኑ “ወእብሎ ሕዝብዎ ለዘኢነነ ሕዝብዎ ወውአቱ ይብላኒ እግዚአብሔር ወአምላኪያ አንተ” (ሕዝቤም ያልኾነውን አንተ ሕዝቤ ነክ አለዋለኩ፤ ርሱም አንተ አምላኬ ነክ ይለኛል) በማለት በመንፈስ እግዚአብሔር እየተቃኘ ይኸ ነቢያ ታላቅ ምስጢርን ተናግሯል።

ስለዚህ የትንቢት ፍጻሜ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለሮሜ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ ከሐሴዕ ቃል በመኖቀስ “ወደ ክብሩ የጠራን የሰበሰበን እኛ ነን፤ ከአይሁድ አይደለም ከእስካብም እንጂ፤ እንዲኹም ደግሞ በሐሴዕ ሕዝቤ ያልኾነውን ሕዝቤ ብዬ፤ ያልተወደደችውንም የተወደደችው ብዬ እጠራለኩ፤ እናንተ ሕዝቤ አይደላችኹም በተባለላቸው ስፍራ በዚያ በአይደው እግዚአብሔር ልጆች ተብለው ይጠራሉ ይላል” በማለት ትንቢቱ ፍጻሜውን ያገኘ መኾኑን አስተምሯል (ሮሜ ፱፥፳፱-፳፯)።

የእመቤታችን ጣዕመ ወዳሴዋ የበዛለት ታላቁ ሊቅ ቅዱስ ኤፍሬምም ቅድስት ድንግል ማርያምን ባመሰገነበት የነሙስ ወዳሴ ማርያም ላይ ከነቢያ ሐሴዕ ቃል በመነግት፤ ከሦስቱ አካል አንዱ አካል እግዚአብሔር ወልድ ለጅሺሕ ጅጃ ዘመን ክርስቶስ ተለይተን በመንጸፈ ደይን የወደቅነውን የሰው ልጆችን ለማዳን ክቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ፤ ሕዝቡ (ወገኑ) ያልነበርነውን እኛን ሕዝቦቹ (ወገኖቹ) ያደረገን ስለመኾኑ ሲገልጽ “ከሐዱ ዘእምቅድስት ሥላሴ ርአዮ ትሕትናን አጽነን ሰማየ ሰማያት መጽክ ወንደረ ውስተ ክርሀ ድንግል ወኮነ ሰብአ ከማነ ዘእንበለ ንጢአት ባሕቲታ ወተወልደ በቤተልሔም በከመ ሰበኩ ነቢያት አድንነነ ወበዘወነ ወረሰየን ሕዝበ ዚአቡ” (ክቅድስት ሥላሴ አንዱ አካል ወልድ መዋረዳችንን አይቶ ከሰማየ ሰማያት ወርዶ መኖቶ በድንግል ማሕፀን ዐደረ፤ ከብቻዋ ከንጢአት በቀርም አንደኛ ሰው ኾነ፤ ነቢያት ትንቢት እንደተናገሩ በቤተልሔም ተወለደ፤ ፈጽሞ ተቤገሮን አዳነን፤ ወገኖቹም አደረገን)¹⁴⁰ በማለት በስፋት ገልጾታል።

ሐዋርያዋው ቅዱስ ጴጥሮስም ከነቢያ ሐሴዕ ትንቢት ጋር ትምህርቱን በማስተባበር አካላዊ ቃል ክርስቶስ ክቅድስት ድንግል

¹⁴⁰ ቅዱስ ኤፍሬም ሰርዖዊ፣ ወዳሴ ማርያም በነሙስ

ማርያም ተወልዶ የራ ሺሕ ጅጃ ዘመን ጨለማን አስወግዶ፣ ብርሃንን ሰጥቶን ወገኖቹ ያልነበርነውን እኛን ወገኖቹ ያደረገን መኸኑን በ ፩ ጴጥ ፪፡፱-፲ ላይ "እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን የጠራችኩን የርሱን በጎነት እንድትገናኙ የተመረጠ ትውልድ፣ የነገሥ ካህናት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ፣ እናንተ ቀድሞ ወገን አልነበራችኩም አኩን ግን የእግዚአብሔር ወገን ናችሁ፣ እናንተ ምሕረት ያገኛችሁ አልነበራችኩም፣ አኩን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል" በማለት አስተምሮናል።

ነገረ ማርያም በትንቢተ አሞጽ ክፍል ኹለት

ገቢይ አሞጽ ከአረኝነት ከበለሰ ለታሚነት ለነቢይነት የተጠራ፣ ዘመነ-ም ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ፳፻፳ ሲኾን ጌታችን በሚሰቀልበት ጊዜ በዓለም ላይ ስለሚከሰተው ጨለማ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃዥቶ ሲናገር ዳግመኛም ሕዝብና አሕዛብ በክርስቶስ እንደ እንደሚኾኑ መናገሩንም ሐዋርያት ጠቅሰዋል (አሞ ፳፡፳፣ ፱፡፲፩-፲፱፣ የሐዋሥ ራ፲፭፡፲፭-፲፮)፣ እነም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋዥ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚህ በታች አስቀምጧል።

የአሞጽ ተቀባይ

ይኸ ገቢይ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃዥቶ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ሊቁ አባ ጊዮርጊስ በእግዚራ ስብሐት መጽሐፉ ላይ ሲገልጸው

"እንቲ ውስቲ ዘገገሐሊት ሰለሞጽ እማእከለ መርዓቲ በእንተ ንገቢኡት ማሳሳ ወአርባፅ አመ ይዘልፎ፡፡ ለእገዘ ያዕቆብ አለ ስብከቲ"

(ስለ ሦስተኛ አራት በደሎች የሳቱ የያዕቆብ ወገኖችን ያዘልፋቸው ዘንድ ከመንገድ መካከል አሞጽን የተቀልሸው አንቺ ነሽ)¹⁵¹ በማለት ምስጢርን እንደ ወርቅ አገዙበው እንደ ሽማ ጠቅልሎ አስተምሯል።

ይኸውም አሞጽ ለነቢይነት የተጠራው ከ ፳፻፹፮-፳፻፴፭ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ በነበረው በይሁዳ ንጉሥ በዳዝያንና ከ፳፻፲-፳፻፴፱ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ በነበረው የእስራኤል ንጉሥ በዳግማዊ ኢዮርብአም ዘመነ መንግሥት ሲኾን፣ የቀደመ ሥራው ላም መጠበቅና በለስ መልቀም እንጂ ከነቢያት ወገን አልነበረም፤ ይኸንንም ራሱ አሞጽ በምዕ ፮፡፲፬-፲፮ ላይ ሲገልጸው "እኔ ላም ጠባቂና ወርካ ለታሚ ነኝ እንጂ ነቢይ ወይም የነቢይ ልጅ አይደለኹምና፤ እግዚአብሔርም በጎቹን ከመከተል ወሰደኝ፤ እግዚአብሔርም ከደ ለሕዝቡም ለእስራኤል ትንቢትን ተናገር አለኝ" በማለት አመራረጡን ተናግሯል።

ይኸ ገቢይ ለዚህ አገልግሎት ከተጠራ በኋላ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃዥቶ በኋላ ዘመን አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ በዚህ ዓለም ሲያስተምር፣ እስራኤላውያን የርሱን ትእዛዝ ባለመጠበቅ በክፋት፣ በቅናትና በምቀኝነት ጸድቀ ባሕርይ ርሱን በጥንድ ጫማ ዋጋ በፀ ብር አሳልፈው እንደሰጡትና፣ እውነትን የሚያስተምሩ በዓለም የተናቁ ሐዋርያትን ራስ ራሳቸውን እየቀጠቀጡ እያሳዳዱ፣ እውነተኛውን መንገድ በማጣመማቸው ምክንያት ስለሚመጣቸው ስለሦስት ስለ አራት መከራ በምዕ ፪፡፮-፯ ላይ

"ጸድቁን ስለ ብር፣ ችጋረኛውንም ስለ አንድ ጥንድ ጫማ ሽጠውታልና፤ ስለ ሦስት ወይም ስለ አራት የእስራኤል ንገቢት መቅሰፍቱን ከማድረግ አልመለስም፤ የድኾችን ራስ በምድር ትቢያ ላይ ይረግጣሉ፤ የትሑታንንም መንገድ ያጣምማሉ" በማለት የተናገረው ትንቢትና፣ በተጨማሪም በጌታ ስቅለት ጊዜ ዓለም ስለመጨለሟ በምዕ ፳፡፳ ላይ

"የእግዚአብሔር ቀን ብርሃን ሳይኾን ጨለማ አይደለምን? ጸዳል የሌለውም ድቅድቅ ጨለማ አይደለምን" በማለት የተናገረውን ትንቢት አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ በሙሉ ፈጽሞታልና "ስለ ሦስተኛ አራቱ በደሎች የሳቱ የያዕቆብ ወገኖች ይዘልፋቸው ዘንድ ከመንገድ መካከል አሞጽን የተቀበልሺው አንቺ ነሽ በማለት ሊቁ አባ ጊዮርጊስ አመስግኗታል።

¹⁵¹ አባ ጊዮርጊስ በጊዮርጊስ ስብሐት፣ ገጽ 42
118

ነገረ ማርያም በትንቢተ ሚክያስ ክፍል ሦስት

ይኸ ነቢይ ሚክያስ ከ ፯፻፵፱-፷፻፺፮ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ በነበሩት በሦስቱ የይሁዳ ነገሥታት በኢዮአታም፣ በአካዝና፣ በሕዝቅያስ ዘመን መንግሥት የነበረ ሲኾን የሐሴዕና የኢሳይያስ የዘመን ጓደኛ ነው። ኢሳይያስ በኢየሩሳሌም ሲያስተምር ሚክያስ ደግሞ በምዕራባዊው ይሁዳ ያስተምርና ትንቢት ይናገር ነበር፤ ስለ ሥጋዊም የተናገሩት ትንቢት ብዙውን ጊዜ ይመሳሰላል፤ ለምሳሌም ያኸል ኢሳይያስ በምዕ ፪፣ ላይ "ሕግ ከጽዮን የእግዚአብሔር ቃል ከኢየሩሳሌም ይወጣልና" በማለት ሕግ የተባለ ሐጋጌ ሕግ (ሕግን የደነገገ) ጌታ ምልጃዋ ጸወነ ሥጋ ጸወነ ነፍስ በመኾን ጽዮን ከተባለች፤ ዳግመኛም የሰላም አለቃ ርሱን ፱ወር ከ፩ ቀን በማሕፀኗ በመሸከሟ ኢየሩሳሌም (ሀገረ ሰላም) ከተባለች ከአመቤታችን ስለመወለዱ የተናገረው ትንቢትና ነቢይ ሚክያስ በምዕ ፱፣ ላይ የተናገረው ተመሳሳይነት አላቸው¹⁴²፤ እኔም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋኝቶ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚኸ በታች አስቀምጬዋለኑ።

ቤተልሔም

ይኸ ነቢይ ሚክያስ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ ቅድመ ዓለም የነበረው ዘላለማዊው ንጉሥ ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም በቤተልሔም የመወለዱ ነገር አስቀድሞ ተገልጸለት በምዕ ፳፣ ላይ

"እንቺም ቤተልሔም ኤፍራታ ሆይ እንቺ በይሁዳ አላሳፋት መኻከል ትኾኚ ዘንድ ታናሽ ነሽ፤ ከእንቺ ግን አወጣጡ ከቀድሞ ገዢምር ዘላለማዊ የኾነ በአስራኤል ላይ ገዢ የሚኾን ይወጣልኛል" በማለት አስደናቂ ትንቢትን ተናግሯል።

¹⁴² ሊቀ አባ ጊዮርጊስም ይኸ ኢሳይያስና ሚክያስ የተናገሩትን ሲያብራራ "እስመ ሕግ ይወጻኑ እምጽዮን ዘተብህላ በእንተ ጽዮተ ሕግ ወኪላን ዘይትሀተብ በውስተ ከርህ ታቦት ቅተላ ወርቅ ዘወለቱ ሙጻዩ ለራት ወቃላ እግዚአብሔር እምኢየሩሳሌም ዘተብህላ በእንተ ልደተ ቃላ እግዚአብሔር ንጹሕ እማርያም ቅድስት ድንግል፤ እስመ ይላቲ ወለተ እስራኤላውያን እምሰብአ ኢየሩሳሌም (ሕግ ከጽዮን ይወጣልና የተባለው በወርቅ የተለበጠው የታቦት ከርህ ውስጥ የሚጠበቅ ስለሚኾን የሕግና የኪዳን ጽዮተ ነው) ያውም የእራት መጨመሪያ ነው፤ የእግዚአብሔር ቃልም ከኢየሩሳሌም ይወጣል የተባለው ከቅድስት ድንግል ማርያም ንጹሕ የእግዚአብሔር ቃል ስለመወለዱ ነው፤ ርዕ. ከኢየሩሳሌም ለዎቹ የእስራኤላውያን ብጫናና ትናን) በማለት ትንቢታቸውን አስፋፍቶ ተርጉሞታል (አርጋኛን ዘገመስ ፳፻፱-፵፱)።

ይኸውም መተርጉማን እንደሚገልጹት ነቢይ ሚክያስ ሌላውን አህጉር ሲያስተምር ውሎ ወደ ማታ በቤተልሔም በኩል ሲያልፍ ተፈታ ቋያ በቅሎባት አራዊት ሰልጥነውባት አይቶ እንዲኸ እንደኾነች አትቀሪም፤ ንጉሥ ይነግሥብሻል፤ ድንኳን ይተክልብሻል፤ የነጋሪት ድምፅ ይሰማብሻል፤ እስራኤል ደጅ ይጠነብሻል፤ አሕዛብ ይገብራብሻል ሲል ይኸንን ትንቢት ተናግሮላት ነበር።

ርሱም የተናገረው አልቀረም፤ ለጊዜው በቤተልሔም ዘሩባቤል ነግሦባታል፤ ድንኳን ተተክሎባታል፤ የነጋሪት ድምፅ ተሰምቶባታል፤ እስራኤል ደጅ ጠንተውባታል፤ አሕዛብ ገብረውባታልና፤ የትንቢቱ ፍጻሜ ግን የኤፍራታ ዕባ የምትኾን ቤተልሔም በይሁዳ ሀገር ከነገሡ ነገሥታት ብትበልጥ እንጂ እንደሚታዘን የተነገረው ትንቢታዊ ኅይል ቃል፤ እስራኤል ዘነፍስን የሚጠብቅ ንጉሥ ክርስቶስ በርዕ. እንደሚወለድ የሚገልጽ ነበር።

ይኸውም ዘሩባቤል እንደነገሡባት፤ የነገሥታት ንጉሥ ክርስቶስ ተወልዶባታል፤ ድንኳን እንደተተክለባት በጌታ ልደት የብርሃን ድንኳን ተተክሎባታል፤ የነጋሪት ድምፅ እንደተሰማባት ቅዳሴ መላእክት ተሰምቶባታል፤ እስራኤል ደጅ እንደጠነባት መቶው ነገደ መላእክት ደጅ ጠንተውባታል (ሉቃ ፪፡፲፫-፲፬)፤ አሕዛብ እንደገበሩባት ሰብአ ሰገል ለፈጣሪያቸው ወርቅ፤ ዕባን፤ ክርቤ ገብረዋልና ይኸ የሚክያስ ትንቢት ፍጻሜውን አግኝቷል (ማቴ ፪፡፲፩)።

የአማልክት አምላክ የነገሥታት ንጉሥ ክርስቶስ በቤተልሔም ከቅድስት ድንግል ማርያም በተወለደ ጊዜ ሰብአ ሰገል ኮከቡ እየመራቸው "የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው? ኮከቡን በምሥራቅ አይተን ልንሰግድለት መጥተናልና" እያሉ መጠየቃቸውን ንጉሥ ሄሮድስ ሰምቶ በመደንገጥ የካህናት አለቆችንና የሕዝቡን ጻፎች ሰብሶ ክርስቶስ ወዴት እንደሚወለድ በጠየቃቸው ጊዜ የነቢይ የሚክያስን ትንቢት በመግለጥ በቤተልሔም መኾኑን ነገረውታል (ማቴ ፪፡፭-፮)።

ታላቁ ሊት ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግም ስለ ክርስቶስ ልደት በጻፈው መጽሐፍ ላይ አማናዊው ንጉሥ ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም በተወለደ ጊዜ በቤተልሔም የተደረገውን የመላእክትን ምስጋና ሲገልጥ

"The angles marveled..." (መላእክት ተደነቁ፤ ገባኤዎች በደስታ ጮኹ፤ ሥልጣናትም ጮኹ፤ ክፍላተ ሰራዊት አመሰገኑ፤ ሰልፈኞችም ተንቀጠቀጡ እናም ወደ ምድር ወረዱ፤ አሳታውያን ፍጡራን በድምቀት አበሩ፤ ረቂቃነት እስትንፋስ አወጡ፤ መዘምራን ተሰበሰቡ፤ ሽዎች ከአላላፍ ጋር በታላቅ ድምፅ አመሰገኑ፤ በረሐማዋ ምድር

(ቤተልሔም) ከሰማያውያን ንይላት ጋር አስተጋባች፤ የመላእክት ወብትም በታላቅ ግርማው በሌሊት ወጣ፤ የእሳት ብልጭታዎች እየተጠማዘቡ ምድርን ከለሉ፤ የብርሃን ፍንጣቂዎችም አበፋ እናም ጨለማው ተገራፈ፤ የእሳት ክንፎች ተዘረጉ ምሽቱም ጠፋ፤ ሰማያውያን ፍጡራን ወደታች ወረዱ። በምድርም ላይ ተመላለሱና ሰማይ አደረጉት፤ ዳርቻዎች ለክብር ጌታ የምስጋናን ዘውድ አዘጋጁ፤ አንደኛው ከሰማይ ሊላኛውም ከምድር ለርሱ ተበረክቱ፤ የሰማይ እና የምድር ፍጡራን አንዱ ከሌላው ጋር ተደባለቁ (ሉቃ ፪፡፱)፤ እናም ብቻውን የኹሉ ጌታ ለኾነው የምስጋናን ዘውድ አበጁ (ጠለፋ)፤ ለሰዎች ያበሥሩ ዘንድ መላእክት ወረዱ፤ እንዲኸ ባበራው በወልድ አማካይነት ከምድር ወደ ሰማይ ይሸጋገራሉና፤ አንዱ ወገን ከሌላኛው ጋር ተያይዞም ምስጋናን አስተጋባ፤ መላእክት እና ሰዎች በተለያየ ድምፅ አመሰገኑ፤ ከነገደ ገብርኤል የኾኑት ከአዳም ወገን ለኾኑት ድምፅን ሰደዱ፤ በሰማያውያን ምስጋና (ውዳሴ) ይቀሰቀሱ ዘንድ፤ የሚካኤል ነገድም በጣፋጭ ዜማ ተጣፋ፤ የሰው ዘር ሰምቶ የነርሱን ዝምሬ ይማር ዘንድ፤ የኪሩቤል ድምፅም በታላቅ ንውጽውጽታ አስተጋባ፤ የተዘጉ አንደቡቶችን ለምስጋና ያነጣጣ ዘንድ፤ ሱራሬ “ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ” የሚል ምስጋናን እንደ መለከት አሰማ፤ ያመሰገኑ ዘንድ ሰዎችን ለመቀስቀስ፤ ከፈጣኖቹ ሠረገላዎችም ነጉድንድ ወጣና ምድሪቱን ነቀነቃት፤ ተናውጣ እንድትነጣ፤ ጌታዎ መጥቷልና በምስጋና እንድትዘምርም፤ ሰማያውያን በበገናዎቻቸው የዝምሬያቸውን ዜማ አስሙ፤ ክብር በእርያም ለምድር ሰላም ተስፋም ለአዳም፤ በላይ በሰማይ የክብር ዘውድ ለሰማያት ጌታ እና በታች በምድር ላይ ለሰዎች በሳ ፈቃድ (ሉቃ ፪፡፲፱)¹⁴³ በማለት ሰማያዊ ንጉሥ ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም የኢፍራታ ዕጣ በኾነቸው በቤተልሔም በተወለደ ጊዜ ሚክያስ ትንቢት እንደተናገረው የብርሃን ድንኳን እንደተተከለባት፤ መላው ነገደ መላእክት ደጅ እንደጠነባትና ቅዳሴ መላእክት እንደተሰማባት አስተምሯል።

በጥልቅ የገገረ ማርያም ዕውቀቱ የሚታወቀው ኢትዮጵያዊ ቁርሎስ የተባለው ሊቀ ገዳናት ጊዮርጊስም ነቢዩ ሚክያስ “አንቺ ቤተልሔም የይሁዳ ምድር ከይሁዳ ገዢዎች ከቶ አታንሺም ሕዝቤን እስራኤልን የሚጠብቅ ንጉሥ ከአንቺ ይወጣልና” በማለት ስለተናገረውና ስለተፈጸመው አስደናቂ ምስጢር ሲገልጽ

¹⁴³ Jacob of Serugh, On Nativity, pp 80-81
122

“ምርዐተ ሰማይ ከማሁ ተሠርዐ በዲበ ምድር፤ ቤተልሔም ተመስለት ከመ ሰማይ ህየንተ ፀሓይ ዘየዐርብ ሠረቀ በውስቲቱ ፀሓዩ ጽድቅ ኢየሱስ ክርስቶስ በኢየዐርብ ወዘልፈ ያበርህ ዲበ ቅዱሳን፤ ወህየንተ ወርን ዘየስተባሪ መሊኦ እምሕጻተ ዐውደ ብርሃኑ አስተርአየት ቅድስት ድንግል ማርያም ዘበዕብራይስጢ ማሪሃም ዘምሉእ ሱብሐተ ድንግልናሃ ወዘኢየሐጽጽ ለዝሉፋ፤ ወህየንተ ነዋክብት አስተርአዩ መላእክተ ብርሃን፤ መኑ እምክፈለኒ ከመ እኩን ህልው ንብ ወእቱ ማኅበር እሱብኪ ምስለ መላእክት ወአንክር ምስለ መወልዲት ወእግነይ ምስለ ናሎት ወአለምኅ ምስለ ሰብአ ሰገል፤ መኑ እምክፈለኒ አለምኅ ንሱ ንብ ሰክብ ሕይወተ መታን ወመንጽሐፊ ኃዋኦን ወተስፋ ቅዱሳን ወባላሔ ዕጽባን፤ መኑ እምክፈለኒ ከመ እስዐም ምድረ ንብ ሕይወት ነሳሳው እግራ ለወለተ ዳዊት፤ መኑ እምክፈለኒ ከመ ይልክፈኒ ጽላሎተ ክነፈሃ ለወለተ ማሕል፤ መኑ እምክፈለኒ ከመ እጽር አሳኢኒሃ ለወለተ ምሕረት፤ መኑ እምክፈለኒ ከመ እትልዋ ለወለተ ብርሃን ንብ ሐረት”

(የሰማይ ምርዐት በምድር ላይ ተሠራ፤ ቤተልሔምም እንደ ሰማይ ተመስለች፤ በሚጠልቅ ፀሓይም ፈንታ በቅዱሳን ላይ ዘወትር የሚያበራ ጎልፊት ጥልቀት የሌለበት አማናዊ ፀሓይ ኢየሱስ ክርስቶስ በውስጧ ወጣ፤ ከብርሃኑ ጉድለት መምላትን የሚያፈራርቅ በጨረቃ ፈንታ የድንግልናዋ ምስጋና ዘወትር የማይገቡድል በኹሉ የመላ በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጠች ድንግል ማርያም ተገለጠች፤ በነዋክብት ፈንታም የብርሃን መላእክት ታየ፤ በዚህ ማኅበር እኛር ዘንድ ከጥበብ ሰዎች ጋራ እጅ እነሣ ዘንድ፤ ከአረኖችም ጋራ አገልግል ዘንድ፤ ከሰሎሜም (ከአዋላጂቱ) ጋራ አደንቅ ዘንድ ከመላእክትም ጋራ አመሰግን ዘንድ፤ በዚህ ማኅበር አንድነት እንድናር ማን በአደለኝ? ፤ የተጨነቱትን የሚያድን የተስፋ ቁረጦች ተስፋ፤ የተዳደፉትን የሚያነጻ የመታን ሕይወት የተኛበትን በረት እጅ እነሣ ዘንድ ማን ባደለኝ? ይቅርታን የምታሰጥ ብላቱና የረድኤት ክንፎቿ ጥላ ይነካኝ ዘንድ ማን ባደለኝ? ምሕረትን የምታሰጥ ብላቱና ጫማዋን እሸክም ዘንድ ማን ባደለኝ? ፤ ብርሃንን ላስገኘች ብላቱና በኸደቸበት እኩተላት ዘንድ ማን ባደለኝ?)¹⁴⁴ በማለት በቤተልሔም የተደረገውን ድንቅ ምስጢር ለማየት ምን ያኽል እንደንገልጽታል።

ይኸ ብቻ ሳይኾን የሚክያስ ትንቢት ቤተልሔም ማለት ትርጓሜዋ

¹⁴⁴ ገዳ ጊዮርጊስ ዘጋግሞ፤ እርሱም በሱኩይ ምፅ ዐራ።

ቤተ ኅብስት (የእንጀራ ቤት) ማለት ነው። ነገዶ በመንገድ እግዚአብሔር በመቃኘት የሕይወት እንጀራ የጌታ እናት አመቤታችን በይሁዳ ከነገሡ ነገሥታት ብትበልጧል እንጂ አታንሺም፤ ወገኖቹ አስራኤል ዘገናሽን የሚጠብቀው ንጉሥ ክርስቶስ አምኔኪ "ካንቺ"፣ ብኪ "ባንቺ" ባሕርይ ከሥጋሽ ሥጋን ከነፍስሽ ነፍስን ነሥቶ ይወለዳልና" ሲል የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ (ዮሐ ፮፥፳፭) ያለ ሥጋውን ቁርሶ ደሙን አፍስሶ የሰጠን አማናዊ ንጉሥ ክርስቶስን የወለደቺልን የኅብስተ ሕይወት የክርስቶስ እናቱ አማናዊት ቤተልሔም የመኾኗን ምስጢር ትንቢቱ የገለጠ ነው።

ሊቁ አባ ጊዮርጊስ በእንቢራ ስብሐት መጽሐፉ ላይ ምስጢሩን በአስደናቂ መልኩ ሲያስቀምጥ

"እንቲ ወአቱ ቤተልሔም ምድረ ኤፍራታ ንጉሠ እስራኤል ዐቢይ እንተ አስተርአየ እምወስቲታ ዘየበርሃ ለጥበብ ወለተለብሶ ዘይከሥታ"

(የጥበብን የሚያበራትና ትንቢትንም የሚገልጣት፤ ታላቁ (አማናዊው) የእስራኤል ንጉሥ በውስጧ የተገለጠ የኤፍራታ ዕጣ የኾንሽ ቤተልሔም አንቺ ነሽ)¹⁴⁵ በማለት አማናዊት ቤተልሔም ቅድስት ድንገል ማርያምን አመስግኗታል።

በኹለተኛ ደረጃም በቅዱሳት መጻሕፍት ምስጢር የተራቀቀው ሊቁ አባ ጊዮርጊስ በእንቢራ ስብሐት መጽሐፉ ላይ ከነገዶ ሚካያስ ትንቢት በመጥቀስ ሲያመሰግናት

"ወለሚካያስ አንቲ ፈጻሚተ ትንቢቱ ዘብኪ ኮነ ለእግዚአብሔር ተረክቦቱ እምአላላፍ ሐራጊት ዘይኔይስ ተሠውዖቱ"

(ከአላላፍ ጊደሮች መሠዋት ይልቅ የርሱ መሠዋት የተሻለ የእግዚአብሔር መገኘት በአንቺ የኾነ የሚካያስ የትንቢቱ ክንውን አንቺ ነሽ)¹⁴⁶ በማለት ነገዶ ሚካያስ በትንቢቱ በምዕ ፮፥፮ ላይ

"ምን ይገባ ወይ እግዚአብሔር ፊት ልምጣና በልዑል አምላክ ፊት ልስገድ? የሚቃጠለውን መሥዋሐትና የአንዱን ዓመት ጥጃ ይገባ በራቱ ልምጣን? እግዚአብሔርስ በሺሕ አውራ በጎች ወይስ በእልፍ የዘይት

¹⁴⁵እግዚራ ስብሐት፣ ገጽ 44
¹⁴⁶እግዚራ ስብሐት፣ ገጽ 43

ፈላጎች ደስ ይለዋል? ወይስ የጠኑር ልጅን ስለ በይሌ የኾደንም ፍሬ ስለ ነፍሴ ንጢአት አስጣሰኹ? ሰው ዘይ መልካሙን ነግሮኻል፤ እግዚአብሔርም ከአንተ ዘንድ የሚሻው ምንድን ነው? ፍርድን ታደርግ ዘንድ ምሕረትንም ትወድድ ዘንድ፤ ከአምላክኸም ጋር በትሕትና ትኼይ ዘንድ አይደለም? በማለት እነ ዳዊት፣ ሰውምን ያቀረቡት ንጹሕ ጠባብ፣ እነ ኢዮስያስ የሠዉት አልፍ በግ፣ የፍታሔ የሠዋት በኩራዊት ብላቴና ኹሉ፣ በሐዲስ ኪዳን ጌታችን አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከቅድስት ድንገል ማርያም ተወልዶ የተስፋ አበው ፍጹሜ በኾነው በራሱ መሥዋዕትነት እንዲቃለሉ (እንዲፈጸሙ) ስላደረጋቸው፤ ይኸንን ኹሉ መሥዋዕት እንዳልወደደና ይልቁንም እግዚአብሔር የሚሻው ፍርድንና ምሕረትን እንድናደርግ መኾኑን ሊቁ ክሚካያስ ትንቢት ጠቅሶ ተናግሯል (ማቴ ፲፪፥፮፣፲፫፥፲፫)።

ይኸውም በብሉይ ኪዳን መሥዋዕት ይቀርብላቸው የነበሩት እስራኤል ዘሥጋ፤ መሥዋዕት አቅራቢዎች ሊዋውያን ካህናት፤ መሥዋዕቱ ከአንስሳት፣ ቍርባጉ ከእኸል ሲኾን፤ ኹሉም ግዳጅ መፈጸም ያልቻሉ ፍጹም ድኅነትን ያላሰጡ፤ አቅራቢዎቹም ድካም፤ ንጢአት፤ ሞት ይሰማማቸው ስለነበር አስቀድመው ለራሳቸው መሥዋዕት ያቀርቡ ነበር (ዕብ ፱፥፱)።

ከዚኸም የተነግረ ሌዋውያን ካህናት፤ በሚያቀርቡት መሥዋዕት መርገመ ሥጋንና መርገመ ነፍስን መሻር ስለተሳናቸው፤ ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው የአብ የባሕርይ ልጅ አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከሰማየ ሰማያት ወርዶ መርገመ ሥጋንና መርገመ ነፍስን ሺር ዘላለማዊ ሕይወት የሚኾነንን ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን ሰጥቶናልና

"ወለሚካያስ አንቲ ፈጻሚተ ትንቢቱ ዘብኪ ኮነ ለእግዚአብሔር ተረክቦቱ እምአላላፍ ሐራጊት ዘይኔይስ ተሠውዖቱ"

(ከአላላፍ ጊደሮች መሠዋት ይልቅ የርሱ መሠዋት የተሻለ የእግዚአብሔር መገኘት ባንቺ የኾነ የሚካያስ የትንቢቱ ክንውን አንቺ ነሽ) በማለት ሊቁ ምስጢሩን እንደ ወርቅ አንክብሎ እንደ ሽማ ጠቅልሎ አስተምሯል።

ነገረ ማርያም በትንቢተ ኢየሁዳ ክፍል አራት

ኢየሁዳ የኹለቱ ነገድ ነቢይ ሲኾን ከጳጳሪ-ጳጳሪ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ እንደነበር ይገመታል፤ ይኸ ነቢይ በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት በሰቅለት ዕለት ስለሚፈጸመው ተአምር ለሐዋርያት በሆኛው ዕለት መንፈስ ቅዱስ እንደሚወርድ የተናገረ ሲኾን በሐዋርያት ሥራም ላይ ተጠቅሷል (ኢዮ ፪፡፳፰-፴፱)፤ የሐዋ.ሥራ ፪፡፲፮-፳፩)፤ እኔም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋኝ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚህ በታች አስቀምጧል፡፡

የበረከት ምንጭ

የኹለቱ ነገድ ነቢይ የነበረው ኢየሁዳ በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት በዘመነ ሐዲስ ስለሚገለጠው ምስጢር በምዕ ፫፡፲፰ ላይ

“ወይከውን ይለተ አሚረ ያንጸፈጸፍ መዓር አምአድባር ወይውሕዝ ሐሊብ አምአውግር ወይነቅዕ ማይ አምኩሉ በሐውርተ ይሁዳ ወይረሰፍል ነቅዕ አምቤት እግዚአብሔር”

(በዚያን ቀን እንዲኸ ይኾናል፤ ተራሮች መዓርን ያንጠባጥባሉ፤ ኮረብቶችም ወተትን ያፈሳሉ፤ በይሁዳም ያሉት ፈፋዎች ኹሉ ውሃን ያጎርፋሉ፤ ከእግዚአብሔር ቤት ምንጭ ይፈልቃል) በማለት ለጆሺሕ ፳፻ ዘመን በረሀበ ነፍስ በጽምእ ነፍስ ስንሰቃይ ከነበርነው ከኛ ይኸንን ፍዳ ለማራቅ፤ ምንበ ርኑባን ስቱ ጽሙአን ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ፤ በመዓርና በወተት የሚመሰሉ ፀሀርቱ ቃላትና ወንጌልን፤ ስለ ክብራቸው በተራራና በኮረብታ በተመሰሉት በሐዋርያትና በአርድዕት እንድትነገር እንደሚያደርግና፤ ከቤተ እግዚአብሔርም በምንጭ የተመሰለ ልጅነት፤ ሥጋው ደሙ እንዲሰጠን እንደሚያደርግ የተናገረውን ትንቢት የሕይወት ውሃ ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ ሙሉ በሙሉ ፈጽሞታልና፤

ሊቀ አባ ጊዮርጊስ በእንቢራ ስብሐት የነገረ ማርያም መጽሐፉ ላይ “ወአንቲ ካዕበ ለኢየሁዳ ነቅዕ በረከቱ” (ዳግመኛም የኢየሁዳ የበረከቱ ምንጭ አንቺ ነሽ)¹⁴⁷ በማለት ሲያብራራ በተጨማሪም በመጣ ቅዱስ መጽሐፉ ላይም

“ወምድረ አንቅዕቱ ለኢየሁዳ ነቢያ ኤልዳ ወመዓረ ጸቃውዕ ዘይሁዳ ምስለ ወልደኪ ኢየሱስ ክርስቶስ ነቅዕ አአምሮ ወጥብ ፈለገ ጥፂና ወሕይወት”

(የኤልዳ ነቢይ የኢየሁዳ የምንጩ በታ የይሁዳ የመዓር ወለላ የዕውቀት መፍለቂያ የሕይወት የደንበኝነት መገኛ ከሚኾን ልጅኸ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋራ በረድኤት ነዩ)¹⁴⁸ በማለት ምስጢርን እንደወርቅ አንክብሎ እንደ ሸማ ጠቅልሎ ተናግሮታል፡፡

በሀገራችን ከነበሩ የነገረ ማርያም ሊቃውንት ጐኝክል አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም ዘደብረ ሐንታ በማሕሌተ ጽጌ መጽሐፋቸው ላይ ይኸንን የኢየሁዳን ትንቢታዊ ንይስ ቃል ሲያመሰግኑ

“ማዕረረ ትንቢት ማርያም ዘዘመነ ጽጌ እንግዳ ወዘመነ ፍሬ ጽጋብ ዘዓመት ረሃብ ፍዳ ብኪ ተአምረ ዘይቤ ኢየሁዳ ነቢያ ኤልዳ ያንጸፈጸፍ እምአድባሪሁ ወእምአውግሪሁ ሰይሁዳ ጸቃውዕ መዓር ቅድው ወሐሊብ ጸዓዳ”

(በዐዲሱ የአበባ ዘመን (ወራት) የረሃብ ዘመን ለውጥ በኾነው በጽጋብ የፍሬ ዘመን የተገኘ የትንቢት እዘመራ ማርያም ሆይ፤ የኤልዳ ነቢይ ኢየሁዳ ከይሁዳ ተራራዎችና ኮረብቶች ያማረ የጣፈጠ ማርያና ነጭ ወተት ያፈሳል ብሎ የተናገረው በአንቺ ታወቀ)¹⁴⁹ በማለት የኢየሁዳ ትንቢት የታወቀባት መኾኗን አስተምረዋል፡፡

147 ገዢ ከማሁ ገጽ 44

148 መጣ ቅዱስ፣ ቱ ፴፱

149 አባ ጽጌ ድንግል፣ ማሕሊት ጽጌ ቱ ፳፮

ነገረ ማርያም በትንቢተ አብድዩ ክፍል አምስት

አብድዩ ለነቢይነት የተጠራው በኢየሱሱም ዘመን መንግሥት ጸጸጸ-ጸጸጸጸ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ የተጠራ ሲኾን ነገዱ ከነገደ ኤፍሬም የኾነና፤ ኤልሳቤል ነቢያትን ካህናትን ስታስፈጅ ሃምሳውን በአንድ ዋሻ ሃምሳውን በአንድ ዋሻ አድርጎ ልብስ ቀለብ እየሰጠ ይረዳቸው የነበረ ነበር (ጴጥ ፲፰፥፲፫) ከአክሲብ ሞት በኋላም የአካዘያስ ቢትወደድ ኹኖ ከኖረ በኋላ ነቢይ ኤልያስን ተከትሎ ኺዲል፤ እኔም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋዥ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚኽ በታች አስቀምጦታለሁ።

የአብድዩ ተራራ

በኢየሱሱም ዘመን ለነቢይነት የተጠራው ይኽ አብድዩ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ በምዕ ፩፥፲፯ ላይ

“ወይከውን መንግሥት በደብረ ጸዮን ወመድገኒት በኢየሩሳሌም” (መንግሥት በጸዮን ተራራ መድገኒት በኢየሩሳሌም ይኸኛል)¹⁵⁰

በማለት አስቀድሞም በክቡር ዳዊት መዝሙር ላይ “የዮሴፍንም ድንኳን ተዋቅቶ፤ የኤፍሬምንም ወገን አልመረጠውም የይሁዳን ወገን ግን መረጠ፤ የወደደውን የጸዮንን ተራራ፤ መቅደሱን እንደ አርያም ሠራ፤ ለዘላለምም በምድር ውስጥ መሠረታት” (መዝ ፸፯፥፳፯-፳፱) ብሎ ከነገደ ዮሴፍና ከነገደ ኤፍሬም መወለድ እንዳልፈቀደ፤ ይልቁንም በንጽሕና በቅድስና ክብር እንደ አርያም ከፍ ከፍ ያላችና፤ ቃል ኪዳኗ አምባ መጠጊያ በመኾኑ ምክንያት በጸዮን ተራራ ከተመለሰች ከነገደ ይሁዳ ከተወለደች አማካኝነት መቅደስ ከቅድስት ድንግል ይወለድ ዘንድ መምረጡን እንደተናገረ ኹሉ፤ አብድዩም መንፈስ ቅዱስ ገልጸለት ተመሳሳይ ትንቢትን ተናግሯል።

ዳግመኛም መሲሕ ጌታ የሰላም አለቃ የተባለ ርሱን በመውለድ ምክንያት ኢየሩሳሌም (ሀገረ ሰላም) ከተባለች ከቅድስት ድንግል ተወልዶ፤ ለዓለሙ ኹሉ ድንኳትና ሰላም በቀራንዮ ተሰቅሎ አብድዩ የተናገረውን ትንቢት ፈጽሞታልና፤ ሊቀ ኦባ ጊዮርጊስ በእንዚራ ስብሐት የነገረ ማርያም መጽሐፉ ላይ

¹⁵⁰ መ.ሉ ንባቡ በአማርኛው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሲዘለል በግሎቱ ላይ ግን ንባቡ ይገኛል።

“ደብረ ጸዮን አንቲ ለአብድዩ ደብረ መድገኒቱ

ዘእምኒኪ ኮነ ለእግዚአብሔር አስተርእዮቱ”

(የእግዚአብሔር መገለጫ በአንቺ የኾነ የአብድዩ የመድገኒት ተራራ፤ የጸዮንን ተራራ አንቺ ነህ)¹⁵¹ በማለት አስደናቂ የነገረ ማርያምን ትምህርትን አስተምሯል።

ነገረ ማርያም በትንቢተ ዮናስ ክፍል ስድስት

ነቢይ ዮናስ ከራሱ መጽሐፍ ውጪ በብሉይ ኪዳን መጻሕፍት የተጠቀሰ ነቢይ ነው (ጴ ነገ ፲፬፥፭)፤ ዮናስ የእስራኤል ነቢይ ሲኾን የነበረበትም ዘመን በዳግማዊ ኢየሩብሌም ዘመን መንግሥት ጸጸጸጸ-ጸጸጸጸ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ነው፤ ከአሞጽ ጋርም በዘመን ሲገናኙ ዮናስ ያስተማረው ከምድረ እስራኤል ውጪ በነገዩ ስለኾነ ነቢያ አሕዋብ ይባላል፤ እኔም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋዥ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚኽ በታች አስቀምጦታለሁ።

የዮናስ ጠባቂ

በዮናስ ጊዜ ልፁል እግዚአብሔር “ተነሥተኽ ወደዚያች ወደ ታላቁቱ ከተማ ወደ ነገዩ ኺድ፤ ክፋታቸውም ወደፊቱ ወጥቶአልና፤ በርሷም ላይ ስበነ” ብሎ ቢያዘው ርሱ ግን በእንቢተኛነት ወደ ተርሲስ ለመኼድ በመርከብ ተጭኖ ሲጓዝ እግዚአብሔር ግን ታላቅ ማዕበል አምጥቶ መርከቡ ልትሰበር ስትቃረብ ዮናስ ከተኛበት ነቅቶ ባሕሩንና የብሱን የፈጠረውን የሰማይን አምላክ እግዚአብሔርን እንደሚያመልክ ለተሳፋሪዎቹ ነግሮ ከእግዚአብሔር ፊት ለታበልል ስላለበ ይኽ ኹሉ እንደመጣ ነግሮአቸው አንሥተው ወደ ባሕር እንዲጥሱት ተማጸነ (ዮና ፩፥፩-፲፬)። እነርሱም ወስደው ወደ ባሕር ሲወረወሩት የታዘዘ ዓሣ ዐንበሪ ውጦት ዮናስም ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት በዓሣው ኾድ እድሮ ከወጣ በኋላ ወደ ነገዩ በመኼድ አስተምሮ ሕዝቡም ንስሐ ገብተው ለድኑ ችለዋል (ዮና ፫፥፩-፲)።

ይኽ ዮናስ በዓሣ ኾድ ውስጥ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት እድሮ እንደወጣ ኹሉ እካላዊ ቃል ክርስቶስም ከቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋን ከነፍሷ ነፍስን ነሥቶ ተወልዶ፤ ሳይኖር ዓመት ከ፫ ወር

¹⁵¹ ለዓ ጊዮርጊስ ዘጋግሞ፤ እንዚራ ስብሐት ገጽ 43

ምድርን በኪደተ እግሩ ቀድሶ ወንጌልን አስተምሮ ለቤዛ ዓለም በመስቀል ተሰቅሎ፤ በሞቱ ሞተ ነፍስን ሸሮ፤ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በመቃብር አድሮ መስና መቃብርን አጥፍቶ የመነጣቱ ምሳሌ እንደሆነ ራሱ ፈጣሪያችን አያሱስ ክርስቶስ በማቱ ፲፪፣ ፵ ላይ "የናስ በዓግ ዐንበሪ ኾኗ ሦስት ቀን ሦስት ሌሊት እንደነበረ እንዲኾኑ የሰው ልጅ በምድር ልብ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ይኖራል" በማለት አስተምሯል።

በመኾኑም ቀድሞ ነቢዩ ዮናስ በምሳሌነት የገለጸውን አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከቅድስተ ቅዱሳን ክድንግል ማርያም ተወልዶ ፈጽሞ ታልና፤ ሊቁ አባ ጊዮርጊስ በአርጋኖን የነገረ ማርያም መጽሐፍ ላይ

"የናስ ወልደ አማቱ ተአዘዘ ከመ ይስብክ ለሰብአ ነነዌ በእንተ መስናሃ ለሀገር፤ ወተንጥኦ እምገጸ እግዚአብሔር ወዐርገ ሐመረ ምስሰ እሰ ይነግዱ ባሕረ ከመ ይሐር ብሔረ ተርሴስ ወእንሥኦ እግዚአብሔር ላዕሊሁ ማዕከለ ባሕር ግሩመ ወወረውዎ ውስተ ልበ ባሕር፤ ወእዘዞ እግዚአብሔር ለዐንበሪ ዐቢይ ከመ የንጦ ለዮናስ ወነበረ ዮናስ ውስተ ክርሀ ዐንበሪ ሠሉስ መዋዕለ ወሠሉስ ለደልሃ ወቂዖ ዐንበሪ ውስተ ሐይቀ ባሕር ዘይወለ ነነዌ፤ ወሰበክ ሎመ ዮናስ ለሰብአ ነነዌ ከመ ይነስሐ ወነስሐ ሰብአ ሀገር በስብከቱ ወድንኑ እመቅሰፍት ዘምድር ወኢድንኑ እመቅሰፍት ዘበሰማይ፤ ወወልድኪሰ ነበረ ውስተ ክርሀ ምድር ሠሉስ መዋዕለ መሠሉስ ለደልሃ ወሰበክ ሎመ ግእዛነ ለጊወዋን ወኢድንኖመ እምእደ ሲኦል ወእሞት ባልሐመ"

(የአማቱ ልጅ ዮናስ ስለ ሀገሪቱ ጥፋት የነነዌን ሰዎች ያስተምር ዘንድ በታዘዘ ጊዜ ከእግዚአብሔር ፊት ኮብልሎ ጠፋ፤ ወደ ተርሴስ ሀገር ሲኼድ በባሕር ከሚኼዱ ጋራ ወደ መርከብ ወጣ፤ እግዚአብሔርም የሚያስፈራውን ማዕበል ስለ አስነግ ወደ ባሕር ወረወሩት፤ እግዚአብሔርም ታላቁን ዐንበሪ አዘዘው፤ ዮናስን ይውጠው ዘንድ፤ ዮናስም በዐንበሪው ኾኗ ውስጥ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት ተቀምጦ ዐንበሪው በነነዌ አውራጃ በምትገኝ የባሕር ወደብ ላይ ተፋው፤ ዮናስም የነነዌ ሰዎች ይጸጹቱ ዘንድ ሰበክላቸው የሀገሪቱ ሰዎችም በስብከቱ ተጸጸተው ከምድራዊ መቅሰፍት ዳኑ ከሰማያዊ መቅሰፍት ግን መዳን አልቻሉም፤ የአንቺ ልጅ ግን ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በመቃብር ውስጥ ኖሮ ለምርኮኞች ነጻነትን ሰበክላቸው፤ ከሲኦል እጅም ነጥቆ ከሞት አዳናቸው)¹⁵² በማለት ፈጣሪያችን ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ የፈጸመውን

¹⁵²አርጋኖን ዘንጦስ ምዕ ፭፣ ፳፯-፳፱

ድንገት ገልጾታል።

በተጨማሪም ነቢዩ ዮናስ በቤያ በጨለማ በዓግ ዐንበሪ ኾኗ ውስጥ ሳይሞት ተጠብቆ እንደወጣ ኾሱ፤ በርሷ ወላዲተ አምላክነት በልጇ የባሕርይ አምላክነት የምናምን ኹላችን እናት፤ አማላጅ ትኾነን ዘንድ በመስቀል ሥር በአደራ በተቀበልናት በእናታችን በቅድስት ድንግል ማርያም አማላጅነትና በልጇ ቸርነት ከሞተ ነፍስ ተጠብቀን ሲኦል ከመውረድ የምንድን ነንና፤ ታላቁ የነገረ ማርያም መምህር አባ ጊዮርጊስ በእንቢራ ስብሐት መጽሐፍ ላይ

"ዓቃቤተ ነፍሱ ለዮናስ ወእምግበ ሲኦል መጣቂቱ" (የዮናስ የነፍሱ ጠባቂና ከሲኦል ጉድጓድም የምታወጧው አንቺ ነሽ)¹⁵³ በማለት ዮናስን በምእመን በመመሰል አስተምሯል።

ነገረ ማርያም በትንቢተ ናሆም ክፍል ሰባት

ነቢዩ ናሆም እንደ ዮናስ በነነዌ ላይ ትንቢት የተናገረ ነቢይ ሲኾን በዮናስ የተነገረው የነነዌ ጥፋት ከናሆም በኋላ ፳፻፮ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ተፈጽሟል፤ ናሆም ለነቢይነት የተጠራው ፳፻፱ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ነበር፤ እኒም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋዥ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚኽ በታች አስቀምጧል።

የናሆም መድንኒት

ከዐሥራ ኹለቱ ደቂቅ ነቢያት አንዱ ነቢዩ ናሆም በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት በምዕ ፫፣ ፲፮-፲፱ ላይ

"ኤዘብኸም በተራሮች ላይ ተበትኗል፤ የሚሰበስበው የለም ስብራትኸ አይፈወስም፤ ቀስልኸም ክፉ ነው፤ ወራኸንም የሚሰሙ ኹሉ እጃቸውን በአንተ ላይ ያጨበጡባሉ፤ ክፉትኸ ኹል ጊዜ ያላለፈኸበት ሰው ማን ነውና?" በማለት ለጊዜው በነነዌና በባቢሎን ላይ የሚደርሰውን መከራ ፍጹሜው ግን ነፍሳት ለ ፳ሺኪ ፳፻ ዘመን በሞተ ሥጋ ላይ ሞተ ነፍስ በርደተ መቃብር ላይ ርደተ ሲኦል ተፈርዶባቸው በክፉው በዲያብሎስ የሚደርስባቸውን ጸኑ መከራ ያሳዩ ነበር።

¹⁵³ዘኒ ፲፱፣ ፲፱፣ ፳፻፳፯-፳፻፳፰

ቅዱስ ጴጥሮስም በመልእክቱ ላይ "ለነጠላት ሞተን ለጸጽተ እንድንኖር ርሱ ራሱ በሥጋው ኅጢአታችንን በዕንጨት ላይ ተሸከመ፤ በመገረፉ ቀስል ተፈወሳችኑ፤ እንደ በጎች ትቅዘዘዘዙ ነበርና፤ አኹን ግን ወደ ነፍሳችኑ እረኛና ጠባቂ ተመልሳችኋል" (፩ ጴጥ ፪፡፳፱-፳፭) በማለት እንደተናገረ፤ በዚህ ጅሴሕ ፳፻ ዘመን ውስጥ የሰው ልጆች ከእውነተኛ ሕይወታቸው ከፈጣሪያቸው ተለይተው ቀስል ሕዘናቸው በሰፍሰተ ወቅት፤ መርገመ ሥጋችንና መርገመ ነፍሳችንን ሽር፤ ቀስል ሕዘናችንን አጥፍቶ ወደ ቀድሞው ደስታችን የመለሰን አምላካችን መድኅኒታችንን አያሱስ ክርስቶስን በጥቁም ድንግልና ህጎችን በጎቱም ድንግልና ወልዳልናለችና፤ ታላቁ ሊቅ አባ ሕርያቆስ በቅዱሴ ማርያም መጽሐፍ ላይ "ወፊዎሲተ ቀስሉ ለናሆም" (የናሆምን ቀስል የምታድን)¹⁵⁴ በማለት አመስግኗታል።

ኢትዮጵያዊው ሊቅ አባ ጊዮርጊስም መድኅኒታችንን ወልዳ የሰገኘችልን ምክንያተ ድኅን ርዕሷ ናትና በእገራ ስብሐት መጽሐፍ ላይ

"ርጢኒ ቀስሉ ለናሆም" (የናሆም የቀስሉ መድኅኒት አንቺ ነሽ)¹⁵⁵ በማለት አመ መድኅኒት ቅድስት ድንግል ማርያምን አመስግኗታል።

ነገረ ማርያም በትንቢተ ዕንባቆም ክፍል ስምንት

ዕንባቆም ከ፳፻፳-፳፻፮ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ በዘመነ ኢየሱቅም ያስተምርና ትንቢትም ይናገር የነበረ ነቢይ ነው፤ ዳንኤልና ሕዝቅኤል በባቢሎን ምርኮኞችን ሲያስተምሩ ኤርምያስና ዕንባቆም በኢየሩሳሌም ትሩፋንን ያስተምሩ ነበር፤ ትውልዱም ከነገደ ስምዖን ሲኾን አካላዊ ቃል ከነገደ ይሁዳ ከተገኘች ከቅድስት ድንግል ማርያም በእንስሳት መካከል በበረታ ውስጥ እንደሚወለድ ተገልጾለት የተናገረ ነቢይ ነው፤ እኔም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋኝ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚህ በታች አስቀምጫለሁ።

የፋራን ተራራ

ይኸ ነቢይ ዕንባቆም በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው የአብ የባሕርይ ልጁ ጅሴሕ፳፻ ዘመን ሲፈጸም ከቅድስት

¹⁵⁴ አባ ሕርያቆስ፤ ቅዱሴ ማርያም ቀ፡ ፵፮
¹⁵⁵ አባ ጊዮርጊስ ዘጋግሞ፤ እንቢራ ስብሐት ገጽ 43

ድንግል ማርያም ተወልዶ እንስሳት እስትንፋሳቸውን ሲገብሩለት አስቀድሞ ተገልጾለት በአድናቆት በጸሎቱ በትንቢቱ በምዕ ፎፌቺ ላይ

"እግዚአ ሰማዕኩ ድምፀክ ወፊራሀኩ" (እቤቱ ድምዕኸን ሰምቼ ፈራኑ) በማለት ቅድመ ዓለም ከአብ ያለ አናት የመወለዱን ነገር ሰምቶ እንደፈራ ከገለጸ በኋላ፤ "ርኢኩ ግብረክ ወአንከርኩ" (ሥራኸንም አይቼ አደነቅኑ) በማለት ዘመኑ ሲፈጸም የአብ የባሕርይ ልጁ አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከእመቤታችን ያለ አባት ሲወለድ በራእይ አይቶ የድኅነት ሥራውን አንዳደነቀ ገልጿል።

በእውነት ነቢይን ያስደነገቀው የጌታ ምስጢረ ልደቱ ርሱን ብቻ ሳይኾን ኹሉን የሚያስደንቅ ነው፤ የቀስሉን ግንደው ሲቀ ጳጳሳት ይኸንን የክርስቶስን ልደት በአድናቆት ሲገልጽ "ኔ ለዝንቱ ልደት ዘነነ ውስተ ምድር ወመዐባሁ ውስተ ሕርያም ወይሴብኤም በዝያ በቃል ዓቢይ"

(በዚህ ዓለም ለተደረገው ምስጋናው ሰማያዊ ሰማኸን መላእክት ለሚያመሰግኑት ለዚህ ልደት አድናቆት ይገባል) በማለት አስተምሯል።

ሲቱ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግም ቅድመ ዓለም ከአብ ያለአናት የተወለደው ወልደ እግዚአብሔር በኋለኛው ዘመን ከቅድስት ድንግል ማርያም መወለዱን በአድናቆት ሲገልጽ

"He is clothed in flame, girded in swaddling clothes..." (ርሱ እሳትን ለብሷል፤ በመጠቀሉ ጨርቅም ተጠቅልሷል፤ ግን ደግሞ ከመታወቅ በላይ ነው፤ በዙፋን ላይ ተቀምጧል እንዲኹም በግርግም ተኝቷል፤ ግን ደግሞ አይመረመርም፤ በኪሩቤል ገርባ ላይ ተቀምጧል እንዲኹም ጉልበቶች ተሸከመውታል፤ እናም በዚያ ምክንያት ርሱ ታላቅ ነው፤ የተፈጠሩ ፍጥረታትን የሚያንቀሳቅሳቸው ርሱ ሥጋን ተዋሕዷልና እነርሱ ድንቁን ይናገራሉ፤ ርሱ ወገኖችን ያኖራቸዋል፤ ርሱ እንዲኹ ወተት ይጠባል፤ ርሱን ይረዳው (ያውቀው) ዘንድ ማን ይችላል? ፤ ርሱ ዝናብን ያዘነባል ርሱ ደግሞ ጡት ይጠባል፤ እናም ድንቁን ተመልክቱ፤ ርሱ ልዑል እና ግሩም ነው የሚቀኙለት ነው እንሆ ድንቁ፤ ሰማይ ለርሱ እጅግ ያንሰዋል እናም ርሱ ማደሪያ ፈለገ፤ እነሆ እንዴት ያለ ጸጋ ነው፤ ሱራፌል ራሳቸውን ይሸፍናሉ፤ የሴፍ ይሰግዳል እንዳች ድንቅ በዚያ አለና፤ ሥልጣናት ተዘርግተዋል ለዎችም ደካሞች ናቸው፤ ያስተውል ዘንድ ግን ማን ይችላል?)¹⁵⁶ በማለት ፈጽሞ ለመመርመር የማይቻል አድናቆት ብቻ የሚገባው መኾኑን አስተምሯል።

¹⁵⁶ Jacob of Serugh, on Nativity P 30

ነቢዩ ዕንባቆምም በመቀጠል "በማእከል ክልሌ እንሰላ ርኪኪኪ" (በኹለት እንሰላ መካከል አየኹኹ) በማለት ጌታ ከእመቤታችን በቤተልሴም በእንሰላት በረት በላምና በአሀያ መካከል የመወለዱን ነገር አስቀድሞ ገልጸታል።

በኖልቅ የነገረ ማርያም ዕውቀቱ የሚታወቀው ሊቁ አባ ጊዮርጊስ ዘጋገሙ ይኸንን የዕንባቆም ትንቢት ሲያብራራ

"ዕንባቆም ወልደ ዳኮር ሰምዕ ድምፅ ርደቱ ለወልደኪ ወፈርሀ እንዘ ይብል በልቡ አይ መካን ያገምሮ ወርአየ ግብሮ በትሕትና ዕጹብ ዘበአጽርቅት ጥብሉል ወብዲበ ኅል ስኩብ ወአንክረ በማእከል እንሰላ ክልሌ፤ ወርአየ ከመ ተርዝ ኅመቲሁ አላመረ ወከመ በጽሐ ጊዜሁ ለዘወ ዘንቱ ነቢይ ምሉአ መንፈስ ፈርሀ በኅሊናሁ ወአንክረ በመንፈሱ፤ ወአንቲስ ጸርኪዮ በከርግኪ"

(የዳኮር ልጅ ዕንባቆም የልጅሽን የመውረዱን ድምፅ ሰምቶ ራራ፤ በልቡ እንዲኾ ሲል እንደምን ያለ ቦታ ይወስነዋል? በኹለት እንሰላ መካከል በጨርቅ ተጠቅልሎ በበረት ተኝቶ በሚያስደንቅ ትሕትና ያደረገውን ሥራ አይቶ አደነቀ፤ ዘመኑም እንደቀረበ አይቶ ፀወቀ፤ ጊዜውም እንደደረሰ ተገነዘበ፤ መንፈስ ቅዱስን የተመላ ይኸ ነቢይ በሐሳቡ ፈራ፤ በመንፈሱም አደነቀ፤ አንቺ ግን በዓለሙ ኹሉ የመላውን ጌታ በማሕላገሽ ተሸክምሽው)¹⁵⁷ በማለት ተርጉሞታል።

በተጨማሪም ነቢዩ ዕንባቆም በመቀጠል አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከነገደ ይሁዳ ከተወለደች ከቅድስት ድንግል ማርያም ስለመወለዱ

"እግዚአብሔርሰ እምቴማን ይመጽእ ወቅዱስኒ እምደብረ ፋራን ወእምአሀጉረ ይሁዳ" (እግዚአብሔር ከቴማን ቅዱሱም ከፋራን ተራራ ከይሁዳም አውራጃዎች ይመጣል) በማለት የተናገረው ትንቢት በእውነት ተፈጽሟልና፤ ሊቁ አባ ሕርያቆስ በቅዱሴ ማርያም መጽሐፉ ላይ

"ወደብረ ፋራን ዘዕንባቆም" (ፋራን የተባለች የዕንባቆም ተራራ አንቺ ነሽ)¹⁵⁸ በማለት ሲያመሰግናት፤ አባ ጊዮርጊስም በእንዚራ ስብሐት መጽሐፉ ላይ "ወለዕንባቆም ሰዋሰወ ጸሎቱ" (የዕንባቆምም የጸሎቱ መሰላል አንቺ ነሽ)¹⁵⁹ ሲል ነቢዩ ዕንባቆም በጸሎቱ ላይ የተናገረው ትንቢት የተፈጸመባት መኾኑን አስተምሯል።

¹⁵⁷ አባ ጊዮርጊስ ዘጋገሙ፤ እርግጥ በገመሱ ፪፻፷

¹⁵⁸ አባ ሕርያቆስ፤ ቅዱሴ ማርያም ቱ ፵፪

¹⁵⁹ አባ ጊዮርጊስ ዘጋገሙ፤ እንዚራ ስብሐት ገጽ 43

ሊቃውንትም የነቢያትን ትንቢቶች በተረጎሙበት መጽሐፈ ፀሓይ በሚለው መተርጉሙ መጻሕፍት ላይ ይኸንን የዕንባቆምን ትንቢት ሲተረጎሙ

"ወካዕበ ይዜ እግዚአብሔርሰ እምቴማን ይመጽእ ወቅዱስኒ እምደብረ ፋራን ወእምአሀጉረ ይሁዳ ከደን ሰማያተ ሥነ ወመልአ ምድረ ስብሐቲሁ ወጸዳሉኒ ከመ ብርሃን ውስቲ፤ ቴማንሰ ይተረጎም በየማን አብ ዘወጸአኒ እምሀየ ወልድ ውስቲ፤ ደብረ ፋራንኒ ትተረጎም በማርያም ድንግል ዘወለደቶ ለታለ አብ"

(ዳግመኛም እግዚአብሔር ከቴማን ይመጣል፤ ቅዱሱም ከቴማን ተራራና ከይሁዳ አውራጃች፤ ደም ግባቱ ሰማያትን ሸፈነ፤ ጌትነቱም ምድርን መላ፤ ጸዳለ ረድኤቱም እንደ ብርሃን ነው አለ፤ ቴማንም በአብ ቀኝ ይተረጎማል፤ ከዚያም የወጣው ወልድ ነው፤ የፋራን ተራራም የአብ አካላዊ ቃልን በወለደች በድንግል ማርያም ትተረጎማለች)¹⁶⁰ በማለት ገልጸውታል።

ነገረ ማርያም በትንቢተ ሶፎንያስ ክፍል ዘጠኝ

ነቢዩ ሶፎንያስ በኢየሱያስ ዘመነ መንግሥት ከ፪፻፵፱-፳፻፳ ቅድሚ ልደተ ክርስቶስ ሲኾን፤ ይኸውም ከኢየሩሳሌም የጥፋት ቀን ጥቂት ኅመታት ቀደም ብሎ ነበር፤ እኔም ረድኤቱ እግዚአብሔርን አጋኝ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚኽ በታኝ አስቀምጬዋለኑ።

የሶፎንያስ ራእይ

በኢየሱያስ ዘመነ መንግሥት የነበረው ነቢዩ ሶፎንያስ በመንፈረ እግዚአብሔር ተቃኝቶ በትንቢቱ በምዕ ፩፻፭ ላይ

"ናሁ አስተዳለወ እግዚአብሔር መሥዋዕቶ ወቀደሶሎ ለገፍዶኒሁ" (እነሆ እግዚአብሔር መሥዋዕቱን አዘጋጀ፤ የመረጣቸውንም ቀደሳቸው) በማለት ጅሺሕ ጅጅ ዘመን ሲፈጸም አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ ለዓለም መሥዋዕትነት ቢዛ ለመኾ በተራንዮ በመስቀል ተሰቅሎ ዓለምን ማዳኑንና ሥጋውን ቄርሶ ደሙን

አፍሰሶ የተጠመቁ ምእመናንን የሚቀድስ፣ የሚያክብር መኾኑን የተናገረውን ትንቢት ወልደ እግዚአብሔር ክርስቶስ ከቅድስተ ቅዱሳን ክድንግል ማርያም ተወልዶ ፈጽሞታልና፤ ሊቁ አባ ጊዮርጊስ በእነዚህ ስብሐት መጽሐፉ ላይ "ፈጽሞት ራእይ ለሶፎንያስ" (የሶፎንያስ ራእይ ፈጽሞ አንቺ ነሽ)¹⁶¹ በማለት አመስግኗል።

ክብር ይገባውና ባለቤቱ ክርስቶስ ጎሙስ ማታ በአልወጣር ቤት የመረጣቸው ሐዋርያት አብረውት ሳሉ ጎብስቱን ወይኑን ለውጦ እንደሰጣቸው በማር 10፡፳፪-፳፬ ላይ እንደተጻፈ "እንደራውን አንገሥቶ ባረክ ቈርሶም ሰጣቸውና እንካችኑ ይኸ ሥጋዬ ነው አለ፤ ጽዋውንም አንገሥቶ አመስግኖም ሰጣቸው ጉሉም ክርሱ ጠጡ፤ ርሱም ይኸ ስለ ጠቡምን የሚፈስስ የዐዲስ ኪዳን ደሜ ነው" በማለት ሥጋውን በልተን ደሙን ጠጥተን የዘላለም ሕይወትን እናገኝ ዘንድ የሰጠንን የሕይወት ምግብ የሕይወት መጠጥ ክርስቶስን ወልዳ አስገኝታልናለችና።

"እ ማርያም በእንተዝ ናፈቅረኪ ወናዐብዩኪ እስመ ወለድኪ ለነ መብለዐ ጽድቅ ዘበአማን ወስቴ ሕይወት ዘበአማን" (ማርያም ሆይ ስለዚህ ነገር እንወድሻለን ክፍ ክፍም እናደርግሻለን አውነተኛውን መብልን አውነተኛውን የሕይወት መጠጥን ወልደሽልናልና)¹⁶² እያልን እናመስግናለን።

ነቢዩ ሶፎንያስ እንደተናገረው አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከቅድስተ ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋን ከነፍሷ ነፍስን ነሥቶ ተወልዶ የሚቀበሉትን ለመቀደስ አማናዊ መስዋዕት ቅዱስ ሥጋውን ክቡር ደሙን ሰጥቶናልና ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን በሥርዐተ ቅዳሴዋ ላይ በካህኑ አማካይነት

"አለምን አለምን አለምን ወአትአመን እስከ ደጋሪት እስትንፋስ ከመ ዝንቱ ውለቱ ሥጋው ወደመ ለእግዚእነ ወአምላክነ ወመድንገኒን ኢየሱስ ክርስቶስ ዘነሥእ እምእግዚአብሔር ኩልን ቅድስት ድንግል በክልኪ ማርያም ወረሰዮ አሐደ ምስሰ መለኮቱ ዘእንበለ ቱስሐት ወኢትድምርት ዘእንበለ ፍልጠት ወኢውላጤ ወኮነ ሰማዕተ በስምዕ ሠናይ በመዋዕለ ጳላሱስ ጳንጤናዊ ወመጠዎ በእንተኣነ ወበእንተ ሕይወተ ኩልን"

(አምናለኑ አምናለኑ አምናለኑ በኹለት ወገን ድንግል ከምትኾን ከኹላችን እመቤት ከቅድስት ማርያም የነግው የጌታችንና

¹⁶¹ዘኪ ከማዑ 78 43
¹⁶²አባ ሕርያቆስ፣ ቅዳሴ ማርያም ተ- ፪

የአምላካችን የመድንገታችንም ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋው ደሙ ይኸ እንደኾነ፤ ያለመቀላቀልና ያለትድምርት ያለመለወጥና ያለመለየት ከመለኮቱ ጋር አንድ ያደረገው፤ በጳንጤናዊው ጳላሞስም ዘንድ ባማረ ምስክርነት ምስክር የኾነ፤ ስለ እኛና ስለ ኹላችንም ሕይወት አሳልፎ የሰጠው)¹⁶³ በማለት እምነቷን ትገልጻለች።

ነገረ ማርያም በትንቢተ ሐጌ ክፍል ዐሥር

ነቢዩ ሐጌ በባቢሎን የተወለደ ሲኾን ከመገናኛው ሐዋርያት ከባቢሎን ምርኮ ተመላሾች ጋር የመጣና ከምርኮ መልስ በኋላም የነበረ ነቢይ ነው፤ ሐጌና ዘካርያስ ከምርኮ መልስ በኋላ የፈረሰውን ቤተ መቅደስ እንዲታነጽ ሕገቡን ያተጉ ነበር፤ ኹለተኛው ቤተ መቅደስ ፳፻፳-፳፻፲፮ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ሲሠራ ያን ጊዜ ነቢዩ ሐጌ ዋና ረዳት ነበር (ሐጌ ፩፡፳፤ ዕገ ፭፡፩)፤ እኔም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋኝሮ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚህ በታች አስቀምጬዋለን።

የሐጌ ሽልማት

እስራኤላውያን በባቢሎን በምርኮ መከራ ላይ እየሉ የፈረሰውን ቤተ መቅደስ በማሰብ፤ ለእግዚአብሔር ከባቢሎን ብታውጣን ቤተ መቅደሱን ሳንሠራ የግል ቤታችንን አንሠራም ብለው የተሳሉትን ስለት ከባቢሎን ሲወጡ በመዘንጋት ቤታቸውን እየሠሩ ቤተ መቅደስንም ለመሥራት ጊዜው አይደለም እያሉ ዝም ብለው ቢቀመጡ እግዚአብሔር በነቢዩ ሐጌ ዐድሮ ገሥጷቸዋል።

ቃሉም ይኸ ነበር፤ "በውኑ ይኸ ቤት ፈርሶ ሳለ እናንተ ራሳችኑ በተሸለሙ ቤቶቻችኑ ለመኖር ጊዜው ነውን? እኹንም የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲኸ ይላል፡- ልባችኹን በመንገዳችኑ ላይ አድርጉ፤ ጠቡ ዘራችኑ ጥቂትም አገባችኑ፤ በላችኑ ነገር ግን አልጠገባችኹም፤ ጠጣችኑ ነገር ግን አልረካችኹም፤ ለበላችኑ ነገር ግን አልሞቃችኹም፤ ደመወዙን የተቀበለ ሰው በቀዳዳ ከረጢት ያደርገው ዘንድ ደመወዙን ተቀበለ፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲኸ ይላል፤ ልባችኹን በመንገዳችኑ ላይ አድርጉ፤ ወደ ተራራው ውጡ፤ እንጨትንም አምጡ ቤቱንም ሥሩ እኔም በርሱ ደስ ይለኛል፤ እኔም እመስገናለኑ ይላል

¹⁶³ዘኪ ከማዑ 78 43

እግዚአብሔር" (ሐጌ ፫፡፳፭)።

በዚህም አምላካዊ ትእዛዝ የሰላትያል ልጅ ዘሩባቤል፣ የኢየሴይቅ ልጅ ኢያሱ ከሕዝቡ ጋር በመኾን የአምላካቸውን የሠራዊትን ጌታ የእግዚአብሔርን ቤተ ሠርተዋል (ሐጌ ፩፡፫-፳፭)።

ነዚያ ሐጌም በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት በኃላኛው ዘመን አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም በድንግልና ተወልዶ በኹለተኛዋ ቤተ መቅደስ አንጻር በወርቅ በብር ያይደለ በገዛ ደሙ ስለሚመሠርታት፣ ልጅነት፣ ሥጋው ደሙ ስለሚለጥባት፣ የሰላም ወንጌል ስለሚነገርባት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ክብር በምዕ ፪፡፳-፱ ላይ

"ዚህ ውስጥ ወርቅ ውብሩር ይቤ እግዚአብሔር ዘኩሎ ይመልክ ወይኔይስ ትርሲቱ ለዝንቱ ቤት ደጋሪ እምቀዳሚ ይቤ እግዚአብሔር ዘኩሎ ይመልክ፣ ወእውሀብ ሰላም ለዝንቱ ብሔር ይቤ እግዚአብሔር ዘኩሎ ይመልክ"

(ብሩ የእኔ ነው ወርቁም የእኔ ነው ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፣ ከፊተኛው ይልቅ የዚህ የኹለተኛው ቤተ ክብር ይበልጣል ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፣ በዚህም ስፍራ ሰላምን እሰጣለኝ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር) በማለት የተናገረውን ትንቢት አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ ፈጽሞ ታልፏል፤ ሊቁ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ በእንቢራ ስብሐት መጽሐፉ ላይ

"ወለሐጌ ትርሲቱ ቤቱ" (የሐጌም የቤቱ ሽልማት ጌዋ አንቺ ነሽ)¹⁶⁴ በማለት አመስግኗታል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስም በመልእክቱ በ፩ጴጥ ፩፡፲፱ ላይ "ከአባቶቻችን ከወረሳችኹት ኑሯችን በሚያልፍ ነገር በብር ወይም በወርቅ ሳይኾን ነውርና እድፍ እንደሌለው እንደ በግ ደም በክቡር የክርስቶስ ደም እንደ ተዋጃችን ታውቃላችን፤ ፃለም ሳይፈጠር እንኳ አስቀድሞ ታውቀ" በማለት ክቡር በኾነው በክርስቶስ ደም የተዋጀን እንደኾንና፣ ነዚያ ሐጌም እንደተናገረው በወርቅ በብር ከኾነው ከበፊቱ ይልቅ በደሙ ክርስቶስ የተመሠረተው የቤተ ክርስቲያን ክብር እንደሚበልጥ መስክሯል።

ነዚያ ሐጌ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ "ከፊተኛው ይልቅ የዚህ የኹለተኛው ቤተ ክብር ይበልጣል ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር" በማለት ራሱ ባለቤቱ ልዑል እግዚአብሔር ዘመኑ ሲፈጸም

¹⁶⁴ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፣ እንቢራ ስብሐት ገጽ 43
138

ከቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋን ከነፍሷ ነፍሱን ነሥቶ፤ ቤተ ክርስቲያንን በደሙ እንደሚመሠረት የተናገረው ትንቢት በእውነት ፍጻሜውን አግኝቷልና፤ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በሐዋርያት ሥራ ምዕ ፳፡፳፰ ላይ "በገዛ ደሙ የዋጃትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁአት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመባት ለመንጋው ኹሉና ስለራሳችን ተጠንቀቁ" በማለት ታላቅ ትምህርትን አስተምሯል።

በመኾኑም ትውልድ ኹሉ ብዕዕት የሚላት ቅድስት ድንግል ማርያም፣ በክቡር ደሙ ፈላሽነት የተወጃጀንና፣ የሲኦል ደጆች ሊያነዋውጷት የማይችሉትን ቤተ ክርስቲያንን በደሙ የመሠረተልን የባሕርይ አምላክ ክርስቶስን በድንግልና ፀንሳ ስድንግልና ወልዳ አስገኝታልናለችና፤ ክርስቲያኖች በመላ በቅድስት ቤተ ክርስቲያን ተሰብስበን የልጁን የባሕርይ አምላክነት የርሷን ዘላለማዊ ድንግልናና ወላዲተ አምላክነቷን ለዘላለም ስንመሰክርላት እንኖራለን።

ይኸንን የቤተ ክርስቲያን ልዩ ምስጋና ሊቁ አባ ጊዮርጊስ በአርጋኖን የነገረ ማርያም መጽሐፉ ሲገልጸው

"ትዋድሰኪ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን አመት እንተ ግዕዘት በጽፍዕተ ወልድኪ ወሕሥምት እንተ ሠነየት በሞተ በኩርኪ፣ ትዋድሰኪ ቤተ ክርስቲያን መካን እንተ ፈረየት በዕፀ መስቀሉ ለዋሕድኪ ወርስሕት እንተ ነጸሐት በደመ ፍሬ ከርሥኪ፣ ትዋድሰኪ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ሕዝንት እንተ ተናዘዘት በትንግሌሁ ለፍቁርኪ ወትሕት እንተ ተለወለት በዕርገቱ ለሠርጸ ድንግልናኪ፣ ትዋድሰኪ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በማየ ገቦ ወልድኪ ተጠሚቃ ወደመ ርግዘቱ ተንቲማ፣ ትዋድሰኪ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘተመርዐዋ ወልድኪ ዐማኑኤል በግዑ ለእግዚአብሔር፣ ትዋድሰኪ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ ተሰምየት ዕምርተ አሐተ ምስለ ዘወለድኪዬ ወእንተ ኮነት አሐደ አባለ ምስለ ዘሐፀንኪዬ፣ ትዋድሰኪ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ሰቤሓ በልሳን ወየቢባ በከናፍር፣ ትዋድሰኪ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ጠፊሓ በአእዳው ወአፅሒሳ በአእጋር፣ ትዋድሰኪ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ወትትፌሣሕ ብኪ ወትጸውዖሙ ለውሉዳ ከመ ይሰግዱ ታሕተ መከየደ እግርኪ፣ ትዋድሰኪ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ወትሰግድ ለኪ ወለተ አሕዛብ ለወለተ አስራኤል አስመ በጸጋ ወልድኪ ኮነት አስራኤላዊተ፣ እስመ ውስቱ ተስሐ ዕቦዩ በትሕትናሃ ወትሕትናሃ ቶስሐ ውስተ ዕቦዩ እስመ እምቢኣሃ ሞተ ነሥኦ ወእምቢኣሁ ሕይወተ

ጸገዋ ዘበአፍቅርታ ወረደ ታሕተ ወኢ ንፈረ ከዊነ ከማነ ዘእንበለ ንጢአት ባሕቲታ፤ ደክመ ወሐመ ወርገበ ወጸምዐ፤ ተሰቅለ ወሐመ ወወራቅተ ምራቀ ርኩሳን ተወክፈ ወጥዕመ ሞተ በሥጋ ዘንተ ኩሎ ኮነ በእንቲላሃ ምንትኑ ዘኢያፈቅራ ነፍሶ ጥቀ ኢምሀከ እምኔሃ፤ ወበትንሣኤሁ ክፈላ ሕይወተ ዘለዓለም ወበዕርገቱ አልዐላ ወረሰያ ልጽቅተ ለመንገሌሁ ወአቅረባ መባላ ለእግዚአብሔር አቡሁ፤ ወበእንተዝ ትዊድሰኪ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ወትሰግድ ለኪ በውዑይ ፍቅር በእንተ ፍቅረ ወልድኪ ዘተሠውጠ ውስተ ልባ ወኢይትንደግ ለዘሉፉ ዝክረ ስመ እምውስተ አፋሃ፤ ኦ ድንግል፤ ኦ ንጽሕት፤ ኦ ድንግል፤ ኦ ቡርክት፤ ኦ ቅድስት፤ ኦ ንሪት፤ ስብሐተ ድንግልናኪ መልክ በኩላሄ ወውዳሴ ዘኣኪ ሰፊፊ ውስተ ኩሎ አጽናፈ ዓለም፤ ባሕረ ውቅያኖስ ውሱን በድንጋጋሁ ወባሕረ ሐኖስኒ ዐቅም ቦ በእምጣኒሁ ወለስብሐተ ዘኣኪስ አልቦቱ ዐቅም፤ ወአልቦቱ መሰፈርት፤ ወአልቦቱ ወሰን፤ ወአልቦቱ ማኅለቅት ወገሊናኒ ኢይክል አገምሮቶ ወልሳንኒ ኢይክል ፈጽሞቶ

(ገብጽላ ሳለች ተቀዳሚ ተከታይ በሌለው ልጅሽ ሞት ያማረች፤ በልጅሽ መከራ መቀበል ነጻ የወጣች አገልጋይ ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች፤ ተዳድፋ ሳለ በማሕፀንሽ ፍሬ ደም የነጸች፤ መካን ስትኾን ተቀዳሚ ተከታይ በሌለው አንድ ልጅሽ ዕፀ መስቀል ያፈራች ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች፤ ያዘነች ስትኾን በልጅሽ በወዳጅሽ ትንሣኤ የተጸናናቺው፤ ወራዳ ስትኾን በድንግልናሽ ቡቃያ መውጣት (ዕርገት) ከፍ ከፍ ያለቺውም ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች፤ በልጅሽ ጉን ውሃ ተጠምቃ ተወግቶ በፈሰሰው ደሙ ታትማ (ተቀብታ) ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች (ዮሐ 1፱፥፵፱፤ ኤፌ ፮፥፳፮-፳፯፤ ቲቶ 1፥፭)፤ የልዑል እግዚአብሔር በግ የተባለ ልጅሽ ዐማኑኤል የተሞሸረባት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች (ዮሐ ፩፥፳፱፤ ኢሳ ፶፫፥፯)፤ ከወለድሺው ጋራ አንድ ሰውነት ካሳደግሺውም ጋራ አንድ አካል የኾነቺው ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች፤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በአንደበቷ ዘምራ በከንፈሯ አልል ብላ ታመሰግንሻለች፤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በእጅቿ አጨብጭባ በእግሮቿ አሸብሽባ ታመሰግንሻለች፤ ቤተ ክርስቲያን ትወድስሻለች፤ በአንቺም ደስ ትሰኛለች፤ በእግርሺም በታች ይለግዳ ዘንድ ልጆቿን ትጠራቸዋለች (ኢሳ ፶፱፥፳፫፤ መዝ ፵፬፥፲፪) ፤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች፤ የአሕዛብም ልጅ ለእስራኤል ልጅ ትሰግዳለች፤ በልጅሽ ጸጋ እስራኤላዊትን ኾናለች፤ ርሱ ልዕልናውን ወደ

ትሕትናዋ፤ ትሕትናዋንም ወደ ልዕልናው ስለጨመረ (ስለ አዋሐደ) ክርሷ ዘንድ ሞትን ወሰደ፤ ክርሱ ዘንድ ሕይወትን ሰጥቷልና፤ ርሷን በመውደዱ ክልዑል ዙፋን ዝቅ ብሎ ወርዶ ከብቻዋ ከንጢአት በቀር ሥጋን ተውሕዶ እንደኛ መኾንን አላፈረም፤ በፊቃዱ ደክሞ፤ ታመመ፤ ተራብ፤ ተጠማ፤ ተሰቅሎ ታመመ፤ የርኩሳን አይሁድንም ምራቅ ትፊ ተቀበለ፤ ሞትንም በሥጋ ቀመሰ፤ ይኸንን ኹሉም ስለ ርሷ አደረገ፤ ርሷን ያልወደዳት ምን ጊዜ ነው? ከፍቅሯ የተነሣ ለነፍሱ ስንኳ አልራራም፤ በትንሣኤውም የዘለዓለም ሕይወትን ዐደላት፤ በዕርገቱም አላቃት ከፍ ከፍ አደረጋት፤ ለርሱ አካልን አድርጎ እንደ መባ ለባሕርይ አባቱ ለእግዚአብሔር አብ አቅረባት፤ ስለዚህም ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች ክልቡናዋ ስለተዋሐደው (በልቡናዋ ልለተዘራው) የልጅሽ ፍቅር በፍቅር አየተቃጠለች ትሰግድልሻለች፤ የስሙ አጠራርም ለዘወትር ከአንደበቷ አይቋረጥም፤ ድንግል ሆይ አደፍ ጉድፍ የሌለብሽ ንጽሕት ሆይ! ድንግል ሆይ የተመሰገንሽ ትርክት ሆይ! ድንግል ሆይ የተመረጥሽ ቅድስት ሆይ! የድንግልናሽ ምሴጋና ዘኹሎ መላ ውዳሴሽም በዓለም ዙሪያ ሰፊፊ፤ የውቅያኖስ ባሕር በምልክቱ ውሱን ነው፤ የሐኖስም ባሕር በመጠኑ ልክ አለው፤ ለአንቺ ምሴጋና ግን ልክና መጠን፤ ወሰንና መሰፈርት፤ ማለቲያም የለውም አእምሮም አይወሰነውም አንደበትም ተናግሮ ለፈጽመው አይችልም)፤ በማለት በጥንተ ተፈጥሮ በሐዲስ ተፈጥሮ የፈጠረን፤ በከበረ ደሙ ፈሳሽነት የተወጃጀን የባሕርይ አምላክ ክርስቶስን በመውለዱ ምክንያት ከጉኑ በፈሰሰ ውሃ (ማየ ገቦ) ተጠምቀን ልጆቹ እንድንኾን ያደረገን ክርስቲያኖች በመላ፤ ተነግሮ የማያልቅ የርሷን የአምላክ እናትነት ክብርና የልጇን የባሕርይ አምላክነት ሐጌ ትንቢትን በተናገረላት በቅድስት ቤተ ክርስቲያን ስንመሰክር እንደምንኖር በስፋት አስተምሯል።

165 እባ 2 የርገሰ ዘጋጋሚ፤ አርገምን በሰነይ፤ ምዕ ጽዕ-ጽጽ

ነገረ ማርያም በትንቢተ ዘካርያስ ክፍል ፀሥራ አንድ

ነቢዩ ዘካርያስ በምርኮ ሀገር በባቢሎን ተወልዷል፤ አባቱ በራክዩ በባቢሎን ስለሞተ ከአያቱ ሐዶ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሶአል፤ እርሱ እና አያቱ በዘሩባቤል መሪነት ከመገመሪያዎቹ ወጪዎች ጋር ከምርኮ ተመልሰዋል (ነሕ ፲፪፥፩-፮)፤ ዘካርያስ የገዢው ዘሩባቤል የነቢዩ ሐጌ እና የሊቀ ካህናቱ ኢያሱ (ዮሴፊ) የዘመን ጓደኛ ሲኾን ትንቢቱን የገመገመው በጅጃጃ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ነው (ዘካ ፫፥፩-፱፤ ፮፥፲፩፤ ፅዝ ፭፥፩-፪)።

ይኸም ዘካርያስ ጌታችን በአህያ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም መግባቱን፣ በ ህብር መሸጠኑን፣ በሶር መወጋቱን፣ ሕማማተ መስቀልን መቀበሉን በደብረ ዘይት የሚኾን ዳግም ምጽአቱን በግልጥ ተናግሯል (ዘካ ፱፥፱-፲፩፤ ፲፩፥፱፤ ፲፪፥፲፫፤ ፲፫፥፲፭፤ ፲፮፥፲፮፤ ፲፱፥፱)፤ እኔም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋኝ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚህ በታች አስቀምጫለሁ።

የዘሩባቤል የቃሉ ጣዕምና የዮሴፊ (ኢያሱ) የልብሱ ጌጥ

በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ የጸናች ቅድስት ድንግል ማርያም ዘሩባቤል በንጉሡ በዳርዮስ ፊት በተናገረው ቃልና የኢየሴዴቅ ልጅ ሊቀ ካህናቱ ዮሴፊ (ኢያሱ) ባጌጠባት ልብስ ትመሰላለች (ፅዝ. ካል. ፱፥፵፫-፵፱፤ ዘካ ፫፥፩-፭፤ ፮፥፲፩-፲፪)።

ከላይ እንደተገለጸው ነቢዩ ዘካርያስ የገዢው የዘሩባቤል፣ የነቢዩ ሐጌ እና የሊቀ ካህናቱ የኢያሱ (ዮሴፊ) የዘመን ጓደኛ ሲኾን፣ በዘሩባቤል መሪነት የመገመሪያዎቹ ምርኮኞች ሲወጡ ዐብሮ ወጥቷል፤ የወጡበትም ምክንያት አስቀድመው ተማርከው ወደ ባቢሎን ሲወርዱ ንጉሡ ናቡከደነጾር ቤተ መቅደሱን ናቡዛርጻንን ልኮ አስጠፍቶት ነበር፤ ከዚያም የናቡከደነጾር ፳፮ ዓመት፣ የሮሮማሮዴቅ ፳፫፣ የብልጣሶር ፳፩ በድምሩ ፸ ዓመት ሲመላ ዳርዮስ ንጉሠ ሜዶን ነገሠ።

ለዚህ ለዳርዮስ ሦስት ጠባቂዎች ባለሟሎች ነበሩት፤ እነርሱን ንጉሡ ስላቸን መርጠን ለንጉሥ አንድ አንድ ቃል እንናገር፤ የሚወደድ ነገር መርጠን አሻሽለን እንናገር፤ ከባልንጅራው ነገሩ በዕውቀት ለበለጠለት ሰው

ንጉሡ ዳርዮስ ብዙ ገንዘብ ይስጠው፤ ነገሩ በመወደድ ድል ለነግ ሞጋ ድርጎ ይዳርገው፤ ነጭ ሐር ያልብሰው፤ በወርቅ ዋንጫም ይጠጣ፤ በወርቅ አልጋም ይተኛ፤ በወርቅ ሠረገላም ይቀመጥ፤ ነጭ ሐርም ይልበስ፤ በአንገቱ ዝርግፍ ወርቅ ይሰር፤ ነገሩ ስለ ተወደደለት ከንጉሡ ቀጥሎ ይቀመጥ፤ የንጉሥ ባለሟል ይኾን። በማለት ተመክክረው አንዱ "ወይን ይመውእ" (ወይን ያሸንፋል) ሲል፤ አንዱ "ንጉሥ ይመውእ" (ንጉሥ ያሸንፋል) በማለት ሲናገር፤ ጥበብን የተሞላው ዘሩባቤል ግን "በእሴት ትመውእ ወእምኩሉሳ ጽድቀ እግዚአብሔር" (ሴት ታሸንፋለች፤ ከኹሉ ግን እውነት ነገር ታሸንፋለች) ብሏል (ፅዝ ካል ፫፥፱-፲፪)።

ይኸንም ነገራቸውን በጽሑፍ አስፍረው አስረው ከንጉሡ በራስጌው አነረዋል፤ ንጉሡም ሦስቱንም አስጠርቶ አንዱን "ወይን ያሸንፋል ያልኸው ለምንድን ነው?" አለው፤ ርሱም "ወይን የጠጣ ሰው ደካማው ብርቱ፤ ንፋጉ ለጋስ ይኾናሉና ይኸንን ያደረገ አሸናፊ አይባልምን" አለው፤ ሌላኛውንም "አንተስ ንጉሥ ያሸንፋል ያልኸው ለምንድን ነው?" አለው፤ ርሱም "ይኸንን ዓለም ዐርሶ ቈፍሮ ውሃውን ገደቦ በባሕር ያለውን የሚገዛ ሰው ነው፤ ሰዎችን የሚገዛ ደግሞ ንጉሥ ነውና፤ ይኸንን የማያደርግ ንጉሥ አሸናፊ አይባልምን" አለው፤ ከዚህ በኋላ ዘሩባቤልን "አንተስ ሴት ታሸንፋለች ያልኸው ለምንድን ነው?" አለው፤ ርሱም "ንጉሥ መልክ መልካም ሴት ያገኘ አንደኸን በገንዘቤ እዘገርበት ብሎ ያሠለጥናታል፤ ይኸውም ሊታወቅ "አርጤምስ ወለተ በጥሪቱ ትጸፍፊ ገጸክ ወትነሥእ እክለለክ ወትወድዮ ወስተ ርእሳ" (የበጥሪቱ ልጅ ኤጲማን በቀኝክ ተቀምጣ ፊትክን በጥፊ ትመታለች፤ የንግሥናክን ዘውድ አንሥታ በራሷ ላይ ትደፋዋለች አንተም ትቈጣለክ ታኮርፋለች፤ እንደገና መልሰክ ታቀምጥላታለክ ለኗን እያየክ ስትሥቅ ትሥቃለክ፤ ታዲያ እንዲክ የምታደርግ ሴት አሸናፊ አትባልምን" አለው (ፅዝ ካል ፭፥፩-፱)።

ንጉሡም በእጅጉ በመደነቅ እውነት ነው ብሏል፤ በመቀጠልም "እውነት ያሸንፋል ያልኸው" አለው፤ ርሱም "እውነት በያዘ ሰው ክፉ ነገር አይገኝም፤ ወይን፣ ንጉሥ፣ ሴቶች በደለኞች ናቸው፤ እነዚህም በበደላቸው ይሞታሉ፤ ጽድቅ ግን ኹል ጊዜ ታሸንፋለች፤ ሕይወት ናትና ለዘለዓለሙ ፈጽማ ጸንታ ትኖራለችና" በማለት ስለ እውነት በስፋት አስረዳ (ፅዝ ካል ፱፥፱-፵)።

ያን ጊዜ ንጉሡ ዳርዮስ ዘሩባቤልን የምትወደውን ኹሉ አደርግልክልኩ ዐዋቂ ኾነካልና አለው፤ ያን ጊዜ ዘሩባቤል ለንጉሡ

“የእግዚአብሔር ሀገር ኢየሩሳሌም ልትሠራና የእስራኤል ወገን ምርኮኞች ወደ ሀገራቸው ይመለሱ” የሚል አስደናቂ መልስን ሰጠ፤ ንጉሡም ደስ ብሎት ሀገረ እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምና ስሙ የተጠራባት ቤተ መቅደስ ትታነጻ ዘንድና ምርኮኞቹ እንዲመለሱ አዘዘ፤ ያን ጊዜ ሕዝቡ ሰባት ቀን በገና እየመቱ ፈጣሪያቸውን አመስግነዋል (ዕዘ ካል ፱፡፱፫-፳፫)።

ይኸ ከጓደኞቹ ይልቅ በንጉሡ ዘንድ የተወደደ ነገርን የተናገረው ዘሩባቤል ሀገረ እግዚአብሔር ቤተ መቅደሷ ታንጻ ምርኮኞች ኹሉ ወደ ቀደመ ሀገራቸው እንዲመለሱ ይቀረበው ጥያቄ ልዩ የኾነ የነገረ ማርያምን ምስጢር ይሟላል።

ይኸውም ለጊዜው እስራኤል ተማርከው ወደ ባቤሎን መውረዳቸው ነፍሳት በሊኦል ለ ጄሺሕጅ፤ ዘመን የመኖራቸውን ምሳሌ ሲያሳይ፤ ዳግመኛም እንደ ዘሩባቤል ተምኔት ሀገረ እግዚአብሔር ኢየሩሳሌም ተሠርታ ቤተ መቅደሷ ታንጻ የተማረኩት እስራኤል ወደ ጥንት ሀገራቸው እንዲመለሱ መናገሩ ተምኔቱን ያሳየ ቢኾንም፤ ፍጻሜው ግን የሰላም አለቃ ክርስቶስን በመውለዱ ኢየሩሳሌም (የሰላም ሀገር) ከተባለች፤ ሰማይና ምድር የማይወስኑት ርሱን ጀወር ከጅ ቀን በማሕፀኗ በመሸከሟ የእግዚአብሔር ሀገር፤ የእግዚአብሔር መቅደስ ከተሰኘችው ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ በዲያብሎስ ምርኮ በሊኦል የነበሩ ነፍሳትን ወደ ጥንት ቦታቸው ወደ ጥንት ክብራቸው የሚመልስ መኾኑን ያጠይቃልና፤ ሊቁ አባ ጊዮርጊስ በእንዚራ ስብሐት መጽሐፉ ላይ

“ኔ ድንግል አንቲ ውሎቲ ለዘሩባቤል ሞገስ ቃሉ በቅድመ ንጉሥ ወወበይቱ

አመ ሞክ ሎቲ ምሳሌ ወራዙት ክልሌቲ”

(ድንግል ሆይ የኹሰት ጎልማሶች ክርክር ምሳሌ ባሸነፈለት ጊዜ በንጉሡና በባለሚሎቹ ፊት የዘሩባቤል የቃሉ ጣዕም አንቺ ነሽ)¹⁶⁶ በማለት አመስግኗታል።

አባ ጊዮርጊስ በእንዚራ ስብሐት መጽሐፉ ጠቅልሎ የገለጸውን ምስጢር በአርጋኖን መጽሐፉ ሲያብራራው “ዘሩባቤል ውሎቲ ዘእምደቂቀ ነገሥተ ይሁዳ ዐጽቅ ቡሩክ ዘሠረጸ እምቤተ ሌዌ ቃሕው ገብረ በምሳሌያተ ጥበቡ ምስለ ደቂቅ አለ ይነበሩ በቤተ ዳርዮስ ንጉሥ ወአንበሩ ፍትሐ ለዘሞክ በምሳሌሁ ከመ ባዝግና ወርቅ ይዕንቅ በከሣዳ፤ ወቀጸላ

¹⁶⁶ አባ ጊዮርጊስ ዘጋገሞቹ እንዚራ ስብሐት፤ ጽ 42 144

ይይይ ዲበ ርእሱ፤ ወዲበ ሠረገላ ንጉሥ ይጸዕን ወበጽዋዕ ዘይሰቲ ንጉሥ ይስተይ፤ ወዲበ ዕራተ ወርቅ ይሰክብ ወወልደ ንጉሥ ይሰመይ፤ ወሶበ ነቅሐ ዳርዮስ ነገሩ ምሳሌያተሆሙ ወአግብኦ ፍትሐ ንጉሥ ዘሩባቤል፤ ወይቤሎ ንጉሥ ዘሩባቤል ምንተ ትፈቅድ እግበር ለከ ወምንተ ትፈቅድ ሀብተ እምነቤያ፤ ወአውሥኦ ወይቤሎ ዘሩባቤል ለንጉሥ እፈቅድ ከመ ትትሐነጽ ሀገረ እግዚአብሔር ኢየሩሳሌም ወይትመየጡ ሂዋ እስራኤል ውስተ ብሔርመ፤ ወሀምረ ንጉሥ በቃል ዚኣሁ፤ ወገብረ በከመ ተነበየ ወረክበ በከመ ንለየ፤ ወሐነጽ ቤተ እግዚአብሔር ዘአመዝበረ ናቡከደነጾር ንጉሥ ወናቡዛርዳን ሊቀ መበስላኒሁ ወተፈጸመ ሐኒጾታ ለቤተ አምላክ እስራኤል በአርብዓ ወሰብዐቲ ዓመት፤ ወአኮስ ዘየንድር ልዑል ውስተ ግብረ እደ ሰብኦ፤ እስመ ይቤ ሰማይኒ መንበርየ ወምድርኒ መከየደ እገርየ አየኑ ቤተ ተሐንጹ ሊተ ለማንደርየ፤ ወአየኑ መካነ ለምዕራፍየ፤ ወማንደሩስ ለእግዚአብሔር አንቲ፤ ኦ እግዝእትየ ቅድስት ድንግል ማርያም ዘበዕበራይስጢ ማሪሃም ዘተማረርኪ በዲበ ምድር፤ ወተቀመርኪ በዲበ አርያም ወሰፋሕኪ እምሥራቅ እስከ ምዕራብ፤ ወእምሰሜን ወእስከ ደቡብ፤ ወእምባሕር እስከ ባሕር ወእምአፍላግ፤ እስከ አጽናፈ ዓለም”

(ከይሁዳ ነገሥታት ልጆች ዘሩባቤል ክሌዌ ቤት የበቀለ የተባረከ ቅንጣት በንጉሥ በዳርዮስ ቤት ከሚቀመጡ ብላቱናዎች ጋር በጥበቡ ምሳሌዎች ክርክርን አደረገ፤ በምሳሌውም ለረታው ውሳኔን አስቀመጡ፤ አንገቱ ዝርግፍ ወርቅ ኒሻንን እንዲያስር በራሱም የራስ ወርቅን እንዲቀዳጅ ንጉሡም በሚቀመጥበት ሠረገላ እንዲቀመጥ በሚጠጣጠበትም የወርቅ ጽዋ እንዲጠጣ በወርቅ አልጋ ላይ እንዲተኛ የንጉሥ ልጅም ተብሎ እንዲጠራ፤ ዳርዮስም በነቃ ጊዜ ምሳሌዎቻቸውን ተናገሩ፤ ንጉሡም ፍርዱን ለዘሩባቤል መለሰ፤ ንጉሡም ዘሩባቤልን አደርግልክ ዘንድ ምን ትሻለክ? ክእኒስ ዘንድ የምትፈልገው ሀብት ምንድን ነው? አለው፤ ዘሩባቤልም ለንጉሡ መለሰ፤ እንዲክ ሲል፤ የእግዚአብሔር ሀገር ኢየሩሳሌም እንድትሠራ፤ የእስራኤል ምርኮኞችም ወደ ሀገራቸው ይመለሱ ዘንድ እውዳሰኑ ሲል፤ ንጉሡም በዘሩባቤል አባባል ተስማምቶ እንደተናገረው አደረገለት፤ ያሰበውንም አገኘ፤ ንጉሡ ናቡከደነጾርም ከማድ ቤት ሠራተኞች አለቃ ከናቡዛርዳን ጋር ያፈረሰውን ቤተ እግዚአብሔር ሠራ፤ የእስራኤል ፈጣሪ ቤተ መቅደስ ሕንጻም በአርባ ሰባት ዓመት ተፈጸመ (ሐጌ ፩፡፩-፲፭፤ ፪፡፩-፪፤ ዘክ ፱፡፫-፲፱፤ ዮሐ ፪፡፲፱-ጳ)፤ ልዑል እግዚአብሔር ግን ሰው በሠራው ሕንጻ የሚያደር አይደለም፤

እንዲኸ ይላልና፤ ሰማይ ዙፋኑ ነው ምድርም የእግራ መረገጫ ናት፤ እንዲኸ ከኸነ ለማደራያዬ እንደምን ያለውን ቤት ትሠሩልኛላችኑ? እንደምን ያለውን ቦታ ለማረፊያዬ ታዘጋጃልኛላችኑ? (ኢሳ ፳፮፥፩)፤ በዕብራይስጥ ማረገጫ የተባለች የተመረጠች እመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ፤ በምድር ላይ የተመሠረተሽ፤ በእርም ላይ የተዘረጋሽ፤ ከፀሐይ መውጫ እስከ ፀሐይ መግቢያ፤ ከሰሜን እስከ ደቡብ፤ ከባሕር እስከ ባሕር ከወንዞች እስከ ዓለም ዳርቾች የተዘረጋሽ የእግዚአብሔር ማደሪያው ግን አንቺ ነሽ)።¹⁶⁷፤ በማለት ከጽርሐ እርም በላይ ርዝመቱ፤ ከበርባርስ በታች ጥልቀቱ፤ ከአድማስ እስከ ናጌብ ድረስ ስፋቱ ተብሎ የማይመረመረውን ምሉእ በኩላሌ የኸነውን ቀዳማዊ አምላክን ህ ወር ከጅ ቀን በማሕፀኗ የተሸከመችና ሀገረ እግዚአብሔርነቷም አስቀድሞ የተነገረላት መኾኑን በስፋት ገልጦታል።

ይኸ ብቻ ሳይኾን ዘሩባቤል ቤተ መቅደሱን ሲፈጽም የኢየሱዴቅ ልጅ ዮሴፊ (ኢያሱ) በለበሳት ልብስ እመቤታችን ተመስላለች (ዘካ ፫፥፩-፭፤ ፮፥፲፩-፲፪)።

ይኸውም አስቀድሞ የሰባ ዘመን ምርኮ በደረሰ ጊዜ ነቢዩ ኤርምያስ “ምንተ እግዚአብሔር በእንተ ንዋየ ቅድሳቲክ” (ተሰውረን ስለምናገለግልበት ንዋየተ ቅድሳት ምን አደርግ ዘንድ ትወዳለኽ? በላያቸውስ ምን አደርግ ዘንድ ትወዳለኽ? በማለት ቃለ እግዚአብሔርን ሲጠይቅ “ወዕቀቤ ንዋየኪ እስከ ምጽኦቱ ለፍቱር” (ወዳጅ እስኪመጣ ድረስ ገንዘብሽን ጠብቁ) ብለሽ ለምድር ዐደራ ስጣት ብሎት፤ ምድርም በተአምራት ተከፍታ ተቀብላለች (ተረ. ኤር. ፳፥፭-፮)።

ይኸቺ ምርኮ ሲደርስ በነቢዩ ኤርምያስ ቃል “ወዳጅ እስኪመጣ ድረስ ገንዘብሽን ጠብቁ” ተብላ ንዋየተ ቅድሳቲን ዐደራ የተቀበለችው ምድር፤ ዘሩባቤል ቤተ መቅደሱን ሠርቶ፤ ወዳጅ የተባለው የኢየሱዴቅ ልጅ ሲቀ ካህናቱ ዮሴፊ (ኢያሱ) በነቢዩ ዘካርያስ እንደተነገረ በምርኮ ይለብሰው የነበረውን የሐዘን ልብስ አውልቆ አፍኣዊ ኅጢአት የሚያስተሰርደበትን ንጹሕ የክህነት ልብሱን ለብሰ፤ ንጹሕ ጥምጥም ጠምጥም በራሱ ላይ አድርጎ፤ የወርቅ አክሊል ተቀዳጅቶ ሳለ ዐደራዋን የተቀበለችው ምድር ዕጣኑ ሳይጠፋ እየጤሰ፤ መብራቱም እየበራ በተአምራት ዐደራዋን ሰጥታለች (ዘካ ፫፥፫-፭፤ ፮፥፲፩-፲፪፤ ሐጌ ፪፥፬)።

¹⁶⁷ አር.ጋኖን ዘገመሱ፤ ምዕ ሩ፡፳፮-፳፯፤፲፮፤ ሐጌ ፪፥፬

ያን ጊዜ ካህናቱ ኸሉ የክብር ልብስ ተክህኖ ለብሰው መስንቆ፤ መለከት ይዘው፤ የአሳፍ ልጆች ሌዋውያን በጽናጽል፤ ሕዝቡ ቀንደ መለከት በመንፋት እግዚአብሔርን አመስግነዋል (ዕዝ ካል ፭፥፶፱-፷፬)።

በመኾኑም በጊዜው ኢየሩሳሌም ታንጻ ቤተ መቅደሷ ተሠርታ ካህናተ ብሊት የነበሩት እን ዮሴፊ (ኢያሱ) ከምርኮ ነጻ ወጥተው አፍኣዊ ኅጢአት የሚያስተሰርደበትን ልብስ ተክህኖ እንደገና ለብሰው፤ የክህነት ጥምጥማቸውን ጠምጥመው በደስታ ፈጣሪያቸውን ለማመስገን በድጋሚ እንደተነሡ ኸሉ፤ የሰላም አለቃ ጌታን በመውሰዱ ምክንያት ኢየሩሳሌም (የሰላም ሀገር) ከተባለች፤ ሰማይና ምድር የማይወስኑት ርሱን ህ ወር ከጅ ቀን በማሕፀኗ በመሸከማ “እግዚአብሔር ሀገር፤ የእግዚአብሔር መቅደስ” ከተሰኘችው ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወልዶ ያጣነውን የልጅነት የጸጋ ልብስ እንደገና መልሶ፤ ለካህናተ ሐዲስ ለሐዋርያት የማሰር የመፍታት ሰማያዊ የክህነት ሥልጣንን አገናጽፏቸዋልና፤ የመልክለ ማርያም ደራሲ ይኸንን በማነጻጸር በመጽሐፉ ላይ

“ማርያም ድንግል ለዮሴፊ ሰርጉ ትርሲቱ” (ድንግል ማርያም የዮሴፊ (ኢያሱ) የልብሱ የክብር ጌጥ አንቺ ነሽ)¹⁶⁸ በማለት አመስግኗታል (ማቴ ፲፮፥፲፰-፲፱፤ ጳጳ፥ጳ፤ ሉቃ ፳፱፥፶፤ ዮሐ ፳፥፳፪-፳፫፤ የሐዋ ሥራ ፳፥፳፰)

ኢትዮጵያዊዉ የነገረ ማርያም ሊቅ አባ ጊዮርጊስ በእንቢራ ስብሐት ላይ ስለዚኸ ምስጢር

“ስበን ቅድሳት ዘተወፈየኪ ዮሴፊ ለተቀጽለ”
አመ ሚጠ እግዚአብሔር ሂዋ ያዕቆብ ለተግሀሉ”

(እግዚአብሔር የያዕቆብን ምርኮኝነት ይቅር ለማለት በመለሰ ጊዜ ዮሴፊ ለመቀዳጀት የተቀበለሽ የቅድስና ቀጻላ አንቺ ነሽ)¹⁶⁹ በማለት ከገለጸ በኋላ ነቢዩ ዘካርያስ በትንቢቱ የተናገረላት የአምላክ እናት ቅድስት ድንግል ማርያም መኾኗን ዳግመኛ

“ዕብን ርትዕ እንቲ ዘዘካርያስ ዘአዕይንቲሃ ሰብዐቱ
ዘተወፈየ ዮሴፊ በዕለተ አስምዑ ሱቱ”

(በአስመላት ቀን ዮሴፊ የተቀበላት፤ ዐይኖቿ ለባት የኸነላት ቀጥተኛ የዘካርያስ ደንጊያ አንቺ ነሽ)¹⁷⁰ በማለት አስተምሯል።

¹⁶⁸ መልክለ ማርያም፤ ለመታከፍትኪ

¹⁶⁹ አባ ጊዮርጊስ ዘጋግጫ፤ እንቢራ ስብሐት ገጽ 9

¹⁷⁰ ዘካ ለማርያም ገጽ 43

የወርቅ መቅረዝ

ነቢዩ ዘካርያስ በተሰጠው የትንቢት ሀብት እውነተኛውን የዓለም ብርሃን ማግኘትና የወለደችልን የቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ የምትኾን ኹለንተናዋ የወርቅ የኾነ መቅረዝን ተመልክቶአል (ዘካ ፬፡፩-፪)።

ይኸውም ዘካርያስ ያየት መቅረዝ ኹለንተናዋ የወርቅ ሲኾን የዘይት ማሰር ሰባት ምንግረ ፈትል እና ሰባት መግጠሚያ ነበሩት። "ወክልኤቱ አዕጽቀ ዘይት መልሶልቱሃ አሐቲ በየማነ ተቅዋመ ማጎቶት ወአሐቲ በዐጋማ ይላል ኹለት የወይራ ዛፎች አንዱ በማሰሮው በስተቀኝ አንዱ በማሰሮው በስተግራ ኹኖ ተመልክቷል።

ይኸውም ለጊዜው ተቅዋም (መቅረዝ) የእስራኤል፤ ዘይቱ የረድኤት፤ መብራቱ የተደላቸው የደስታቸው ምሳሌ ሲኾን ፍጻሜው ግን መቅረዝ የቅድስት ድንግል ማርያም፤ ወርቁ የንጽሕናዋ፤ የቅድስናዋ፤ ምንግረ ፈትል የማሕፀኗ፤ መግጠሚያው የማጎተመ ድንግልናዋ፤ እሳት የመለኮት፤ ፈትል የትስብእት፤ ዘይት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ (ሱቃ ፩፡፱፩፤ ማቱ ፩፡፮)፤ በሰባቱ ዓንባቶች በእያንዳንዱ ያሉት ሰባት ሰባት ፈትሎች በአንድ ላይ ቢቆጠሩ አርባ ዘጠኝ ይኾናሉ (፯x፯=፵፱)፤ ይኸም ለጊዜው የዘሩባቤል የመንግሥቱ ዘመን አርባ ዘጠኝ መኾኑን ሲያሳይ፤ ፍጻሜው ግን እማናዊት መቅረዝ ቅድስት ድንግል ማርያም እውነተኛውን ብርሃን ክርስቶስን ከወለደች በኋላ በዚህ ዓለም የኖረችው መላ ዘመኗ (ዕድሜዋ) አርባ ዘጠኝ መኾኑን ሲገልጽለት ነው።

ይኸንንም ስናስበው ክርስቶስን ፀንሳ ፱ ወር ከጅ ቀን፤ ከልጁ ጋር ፵፫ ዓመት ከ፫ ወር፤ በየሐንስ ቤት ፲፭ ዓመት በድምሩ ፵፱ ሲመላ፤ ጌታን ከመውለዱ በፊት ካለው ፲፭ ዓመት ጋር መላው ዕድሜዋ ፷፬ ይሞላል።

ኢትዮጵያዊው ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ በአርጋኖን የገገረ ማርያም መጽሐፍ ላይ ይኸንኑ የዘካርያስን ትንቢት ሲተረጉም

"ዘካርያስ ወልደ በራክዩ ወልደ ሐዶ ካህን ወነቢይ ዐቢይ ርእዮ በወርን ማጎተ ተቅዋመ ማጎቶት ዘወርቅ ዘሰብዐቱ መጎትዊሃ ወሰብዐቱ መሳውሪሃ አዕቡቀ ዘይት እምለፌ ወእምለፌ እምየማና ወእምዐጋማ ርእዮ ሥነ ግበራሃ ለመርዓት ለመጽሐፍት መንፈስ ወአንክረ በእንተ ዘርእዮ አምሳለ ወአኮ ገሃደ ወብርሃን ዘዲበ ተቅዋም ዘርእዮ ዘካርያስ አልቦ ለዘሉብርሃ ዘእንበለ ለባሕቲቱ ለነቢይ፤ ወብርሃን መለኮትሰ ዘንደረ ሳዕሌኪ ለደዶ ለጸልመት እምላዕለ ሰብእ ወአብርሀ በመለኮቱ ውስተ ኩሉ አጽናፊ ዓለም"

(ታላቁ ነቢይና ካህን የሐዶ ልጅ የበራክዩ ልጅ ዘካርያስ ማብራያዎቿ ሰባትና የዘይት ማጠጫዎቿም ሰባት የሚኾን ከወዲያና ከወዲኽ ከግራናዋና ከቀጂ የወይራ ቀንበጦች ያሏትን የወርቅ የምትኾን የመብራት መቅረዝን በየካቲት ወር አየ፤ የመብራቱን የሽልማቷን ውበት በመንፈስ መስታዮትነት እይቱ ገሃዱን ያይደለ ምሳሌውን ስለ አየ አደነቀ፤ ዘካርያስ በመቅረዥ ላይ ያየው ብርሃን ለነቢይ ብቻ ካልኾነ በቀር ያበራለት የለም፤ በአንቺ ላይ ያደረ የመለኮት ብርሃን ጨለማን ከለዎች ላይ አርቆ በብርሃን መለኮቱ በዓለም ኹሉ ዳርቻ አበራ)።¹⁷¹ በማለት የነጠሐትና የሞት ጨለማን ያስወገደ እውነተኛውን ብርሃን ማግኘትና ያስገኘችልን ዘካርያስ በትንቢቱ የገለጸት እውነተኛዬቱ መቅረዝ ቅድስት ድንግል ማርያም መኾኗን ተንትኖ አብራርቶታል።

አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም ዘደብረ ሐንታም በማሕሌተ ጽጌ የገገረ ማርያም መጽሐፍቸው ላይ ነቢዩ ዘካርያስ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ የተመለከታት የወርቅ መቅረዝ የብርሃን እናቱ የቅድስት ድንግል ማርያም ምሳሌ ስለመኾኗ

*"ዘካርያስ ርእዮ ለወርን ማጎተ በሥርቀ
ተአምረኪ ለዘይት ማእከለ ክልኤ አዕጽቀ
ማርያም ጽዮን ለብርሃን ትቅዋም ወርቀ
ዕዝራኒ በገዳም አመ ወዐለ ውዱቁ
ለከብረ ገጽኪ ጽጌ ንተወ መብረቁ"*

(የብርሃን የወርቅ መቅረዥ ጽዮን ማርያም ነቢዩ ዘካርያስ በኹለቱ የወይራ አዕጽቅ መካከል በየካቲት ወር ምልክትሽን አየ፤ ዕዝራም በምድረ በዳ ወድቆ በዋለ ጊዜ (ሱባኤ በገባ ጊዜ)፤ ጽጌ (አበባ) የፊትሽ ደም ግባት ብልጭታው በፊቱ ብልጭ አለ (አንጸባረቀ))¹⁷² በማለት የዘካርያስን ትንቢትና የዕዝራ ሱቱኤልን የገገረ ማርያም የራእይ ምስጢር በማስተባበር ገልጠውታል።

እመቤታችን እማናዊ ብርሃን ፈጣሪያችን ክርስቶስን እንደምትወልድ ልክ እንደ ዘካርያስ ኹሉ ዕዝራ ሱቱኤልም በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ የተናገረውን ምስጢር ሊቁ አባ ጊዮርጊስ ሲተረጉም

"ዕዝራ ሱቱኤል አመ አርብን ዓመት እም ዘወድቀት ሀገራተ እስራኤል ኢየሩሳሌም ወተሂወዉ ደቂቀ ጽዮን ወአንዝ ይላሕዋ ወይብኪ"

¹⁷¹ አርጋኖን ዘገመስ ምዕ ፩፡፳፩-፳፩

¹⁷² ማርያም ድንግል፤ ማሕሌተ ጽጌ ቀ፡፳፮

መሪረ በእንተ ዘተንትመ ኦሪት ወተጊወወ ሌዋውያን እስመ አስተርእዮቶ ጸዮን እንዘ ይበርቅ ሕብረ ገጸ እምሕብረ ፀሓይ (ዕዘሱቱ ፩፥፩)፤ ወአንተልተሱ መሠረታተ አድባር እምአውሥኦተ ቃላ ወተናዘዘ ፅዝራ ሶባር እየ ሠራጌ ስብሐት ዘየፀውዳ (ዕዘሱቱ ፱፥፳፭)፤ ርእየ ጸላሎተ ዚኣኪ ኦ ድንግል ወኢርእየ ብርሃነ ገጸኪ ዘበአማን ርእየ ኅሕ ወኢርእየ ፀሓየ ርእየ ዋካ ወኢርእየ ማኅቶተ ጸዳል ወብርሃነ ጸድቅሰ ዘበአማን ብኪ ኮት ወአምኔኪ ሠረቀ ፀሓየ ቅዱሳን ዘሰደዶ ለጸልመት”

(ሱቱኤል የተባለ ፅዝራ የእስራኤል ሀገር የምትኾን ኢየሩሳሌም ወድቃ ከጠፋች የጸዮን ልጆች ከተማረኩ በአርባኛው ዓመት፤ ኦሪት ስለጠፋች ሌዋውያንም ስለተማረኩ በፍጹም ያለቅሰላት ገርመረ፤ ከፀሓይ ሕብር ይልቅ ፊቷ ሲያንጸባርቅ ጸዮንን አይቷታልና (ዕዘሱቱ ፩፥፩)፤ ከቃላም ምልልስ የተነሣ የተራርቺ መሠረቶች ተነዋወጡ፤ ፅዝራም የሚከባትን የምስጋና ብርሃን ባየ ጊዜ ተጽናና ተረጋጋ (ዕዘሱቱ ፱፥፳፭)፤ ድንግል ሆይ የአንቺን ጸላሎት አየ፤ የመልክሽን አማናዊ ብርሃን ግን አላየም፤ ወገገታውን አየ፤ ፀሓየን ግን አላየም፤ መብራቱንም አየ የፋናውን ጸዳል አላየም፤ እውነተኛው የጸድቅ ብርሃን ግን በአንቺ ኾነ፤ ጨለማውን ያራቀው የቅዱሳን ፀሓይ ከአንቺ ወጣ)¹⁷³ በማለት የፀሓየ ጸድቅ የሚካሄድ እናትነቷን ምስጢር እንደ ወርቅ አንክብሎ እንደ ሽማጠቅልሎ አመስግኗታል።

አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም በእንዚራ ስብሐት ላይ ሲተረጉም፦
”ኦ እግዚአብሔር ማርያም ተቅዋመ ወርቅ ዘወልዶ ሐዶ
ጸዳለ ብርሃን ወኩይ ለክበበ ርእሰኪ ዘየፀውዶ
ለጸልመተ ጌጋይ ጸፉቅ ዘየአትቶ ወይሰድዶ
ለዘመጸክ እምሕፅነ አቡሁ ወሪዶ
ሥነኪ ፊቱም ወምገሰኪ ፊቱዶ
ዘጸርኪ ርሰኖ ወአግመርኪ ነዶ”

(ድቅድቅ የንጢአት ጨለማን የሚያስወግደው የሚያሳድደው ብሩህ የኾነ የብርሃን ጸዳል የፊትሽን ዙርያ የሚከብበው የሐዶ ልጅ የወርቅ መቅረዝ እመቤት ማርያም ሆይ ደም ግባትሽን ወዶ ባለሟልነትሽን ፈቅዶ፤ ከባሕርይ አባቱ ዕሪና ወርዶ የመጣውን ዋዕቶን የተሸከምሽ ፍጹሙንም (ካባልባላዊ ባሕርዮን) የወሰንሽ ነሽ) በማለት ረቂቁን የቅዱሳት መጻሕፍት ምስጢር አስተምሯል።

¹⁷³ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ አርጋኖን ዘገመሱ፤ ምዕ ራ፳፻፶፮

ነገረ ማርያም በትንቢተ ሚልክያስ ክፍል ዐሥራ ሹለት

ነቢዩ ሚልክያስ ከነቢያት መጨረሻው ሲኾን ከሐገና ከዘካርያስ በኋላ ከ ፱፻፶-፱፻ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ በነቢይነት ቆይቷል፤ በርሱ ጊዜ አይሁድ ከባቢሎን ተመልሰው ነበር፤ ፅዝራና ነሕምያ ቤተ አይሁድን በሚያስተካክሉበት ጊዜ ሚልክያስም ተባባሪያቸው የነበረ ሲኾን፤ ይኸ ነቢይ በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ በርካቶች ትንቢታትን ሲናገር የአምላክ እናት እመቤታችንን በታላቅ አዳራሽ (መቅደስ) አምሳል አይቷታል፤ እኚም ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋኝሮ በማድረግ በትንቢቱ የተናገረውን የነገረ ማርያም ትምህርት ከዚኸ በታች አስቀምጧዋለን።

የሚልክያስ ንጽሕት አዳራሽ

ይኸ ሚልክያስ ኅቡብን በማገልጸ ምስጢርን በማያናግር በመንፈስ እግዚአብሔር በመቃኘት በምዕ ፱፥፩ ላይ

”እነሆ መልእክተኛዬን እልካለን፤ መንገድንም በፊቱ ያስተካክላል፤ እናንተም የምትፈልጉት ጌታ በድንገት ወደ መቅደሱ ይወጣል” በማለት መላው የሰው ዘር በተስፋ ይጠባበቀው የነበረው፤ ቀደምት አበው ነቢያት ሲያዩት ይፈልጉት የነበረው የአምላክ ሥጋዊን ለማብሰር ቅዱስ ገብርኤልን አስቀድሞ ወደ ቅድስት ድንግል ማርያም ለብሥራት በመላክ፤ በአማናዊት መቅደስ በማሕፀነ ማርያም ፱ ወር ከ፳ ቀን የማደፍን ነገር አስቀድሞ በትንቢቱ ተናግሯል።

ነቢዩ ሚልክያስ አስቀድሞ በትንቢት እንደተናገረ የአምላክ መልእክተኛ ቅዱስ ገብርኤል ለብሥራት አስቀድሞ ወደ ቅድስት ድንግል የመላኩን አስደናቂ ምስጢር በርካቶች ሊቃውንት ተንትነው አስተምረዋል (ሉቃ ፩፥፳፮-፳፰)።

ሊቁ አባ ሕርያቆስም ስለዚኸ ምስጢር በቅዳሴ ማርያም መጽሐፉ ላይ ሲገልጽ

”ወሶበ ርእየ ንጽሕናኪ ለሊሁ እግዚአብሔር አብ ፈነወ ንዜኪ መልእክ ብርሃናዊ ዘስሎ ገብርኤል ወይቤለኪ መንፈስ ቅዱስ ይመጽክ ላዕሊኪ ወንደለ ልዑል ይጸልለኪ መጽክ ንዜኪ ቃል እንዘ ኢይትፈለሃ እምሕጽነ አቡሁ ጸንሰኪዮ እንዘ ኢይትጋባእ ተፀቀረ ውስተ ማሕፀንኪ እንዘ ኢየሐጽጽ በላዕሎ ወኢይትዋሰክ በታሕቱ ንደረ ውስተ ከርሥኪ እሳተ

¹⁷⁴ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ ሮቂ ወኢ መጠን

(ርሱ ቅሱ እግዚአብሔር አብ ንጽሕናሽን ባዩ ጊዜ ስሙ ገብርኤል የሚባል ብርሃናዊ መልአኩን ወደ አንቺ ላከ፤ መንፈስ ቅዱስ በላይሽ ይመጣል የልዑል ንዑልም ይጋርድሻል አለሽ፤ ከአባቱ አጠገብ ሳይለይ ቃል ወደ አንቺ መጣ፤ ሳይወለን ፀንሽው በላይ ሳይጉድል በታችም ሳይጨመር በማሕፀንሽ ተወሰነ፤ መጠንና መመርመር የሌለበት እሳተ መለኮት በማሕፀንሽ ዐደረ)፡፡¹⁷⁴ በማለት መልአክተኛው ቅዱስ ገብርኤል አስቀድሞ ተልኮ የአምላክ መቅደስ ቅድስት ድንግልን ሲያበሥራት፤ ርሷም ቃሉን በአምነት በተቀበለች ጊዜ ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው የአብ የባሕርይ ልጅ በማሕፀኗ የማደሩን ነገር አስተምሯል፡፡

ከ ፬፻፶፩-፳፻፳፩ ዓ.ም የነበረው ሊቁ ቅዱስ ያዕቆብ ዘስሩግም በልደት ድርሳኑ ላይ ንጉሥ ወደ አዳራሹ ሲገባ ሲል አንጥፋ አሰናዱ ለማለት መልአክተኛውን አስቀድሞ እንደሚልክ ኹሉ፤ ጌታም የሰማይ የምድር ንጉሥ ነውና፤ እናቱ ቅድስት ድንግል ማርያምም ንጽሕት መቅደሱ ናትና፤ ነገሩን አስቀድማ እንድታውቀው ሲል መልአክተኛውን ቅዱስ ገብርኤልን አስቀድሞ እንደላከላት ሲገልጽ

"The king wished to send his Son to rehabilitate the earth..." (ንጉሥ ልጁን ሊልክ የወደደው ምድርን ዳግም ይታደጋት ዘንድ ነው፤ ርሷ (ምድር) ያ ጣዖታትን ባመጣውና በነርሱም አማካይነት ባሳታት በሁሉ ተይዛ (በክፉ ተወርሳ) ነበርና፤ የርሱ (የጌታ) መልአክተኞች (እዚያት) ርሷን ለመውረዱ አስቀድመው የምሥራቹን ለምድር በማብሰር ተናገሩ፤ ጌታም የድንግል ልጅ በመልአክተኞቹ ይበሠር ዘንድ ነበር፤ መልአክተኞቹ በሰላሳት ላይ ጥቃት ሰነዘሩ፤ ርሱ ግን አልፈራም፤ ቀስቶችንም ለርሷ ላይ ወረወሩበት፤ ርሱ ግን ከምርኮኞቹ አልራቀም፤ ርሱ መሐሪ የሽገራም ጌታም መታከቷንና ክፉው ማሸነፉን ተመለከተ፤ እናም ታዳኝቱን ከመታከቱ (ካሳዳጅ) ያስጥላት ዘንድ አንድያ ልጁን ላከው፤ የመላእክት ጌታም ርሷ ፊት (መንገድን) ያዘጋጅ ዘንድ ለመልአኩ አመለከተው፤ ይህም ደግሞ ርሱ (አካላዊ ቃል) ከባሕርይ አባቱ ከአብ ሳይለይ በሁሉ ለምድር ዘንድ ነበር፤ በዙፋኑ ኹኖ ወደ እግሩ መረገጫ ምድር ይደርሳል፤ ጌታም ጌታም ሰማይ ዙፋኑ ነው ምድርም የእግሩ መረገጫ ጌታም ጌታም ርሱ የኹደው (የወረደው) ወዴት ነበር? (እሳ ፳፮፡፩)፤ ጌታም ከርሷ በፊት መኼዱ አስፈላጊነቱ ለምን ነበር?፤ መልአኩ ከመልአክተኞቹ ለምን መውረድ የመጠራቱ ምክንያት ምን ነበር?

¹⁷⁴ እሳ ሕርያው ለምድር ማርያም ፋጅ-፩-፵፯

መንፈሳውያን ፍጡራን በፍጥነታቸው ከርሱ ጋር በከፍታ እይደርሱም፤ እሳታማዎች የኹት በእሳታዊ ፍጥረታቸው ርሱን እይቀርቡትም፤ አይደርሱበትም፤ የርሱ ፍጥነት (ረቂቅነት) ከኪሩቤል ፍጥነትም በላይ የላቀ ምጡቅ ነው፤ ርሱ ሊነግ ቢወድ እንኳ ፍጥነቱ ከሱራፊል የበለጠ (የመጠቀ) ነው፤ የመብረቅ ብልጭታም እንኳን የዛለ በመኾኑ ሊደርስበት አይችልም፤ ነፋስም ርሱን ይይዘው ዘንድ ንዑል የለውም ምክንያቱም የርሱ ፍጥነት (ረቂቅነት) ከነፋሱ የላቀ ነው፤ የርሱ ባሕርይ ንጽሕ፤ በኹሉም የመላ (ፈጣን፤ ረቂቅ) ነው፤ ታዲያ በርግጥ ለምንድን ነው የርሱን መምጣት እንዲያውጅ እንዲያስታውቅ መልአኩን የላከው? ቢባል ያለ ጋብቻ ወግ (እንበለ ዘርዐ ብእሲ) በማሕፀኗ ውስጥ የፀነሰች መኾኗን ጥቶ ጊዜ ብላቴናዬቱ አናት እንዳትደነግጥ (እንዳትሸበር) ነዋ፤ እናም በዚህ ምክንያት ለእመቤታችን ማርያም አስቀድሞ ያሳውቃት ዘንድ ርሱ መልአኩን ላከው፤ ማን እንደነበረና በርሷ ያደረገው ማን እንደኾነ፤ በድንግልናዋ የተሸከመችው ማንን እንደኾነ ያሳውቃት ዘንድ ነው፤ ርሱ (አምላክ) ትእዛዙን ተናገረ፤ መልአኩም ከመላእክት ነገድ ሰማው፤ እናም መልአኩ በገብው እንዳይዘገይ በፈጣን ክንፎቹ በችኮላ ወጣ፤ እነዚያ ገብርኤል የሰማቸው ቃላት የተሰወሩ ናቸው ምክንያቱም በርሱ ከኹሉ በላይ በኾነው በምስጢር የተነገሩ ነበሩና፤ በመጸሕፍት ለእኛ የተገለጸልን ርሱ መላኩ ብቻ ነው (ሉቃ ፩፡፳፮-፳፯)፤ ይኸን እንጂ በምን ዐይነት ኹኔታ እንደኾነ አልተሰማም ምክንያቱም የተሰወረ ነውና፤ እነዚያን ርሱ መልአኩ የተማራቸውን (የሰማቸውን) ነገሮች ለአማኝቱ ብላቴና አስተማረ፤ የሰማውንም ዜና ለተባረከቸው ብላቴና አብራራላት፤ ዐዋጁ ከንጉሡ መኖሪያ ወጣ መልአኩም ተሸከመው፤ ከሰማያውያን ፍጡራን በላይ ከፍ ብሎ በፍጥነት በረረ፤ ከገብረኃይማኖትም ባሻገር ዐልፎ ኹደ ከሰራዊተ መላእክትም ከማለፍ አልተገታም (አልተከለከለም) ነበር፤ በሰራዊቶች መካከል በረረ አልዘገየም፤ ርሱ የእሳት ነበልባሉን ከፈለው ነፋሱንም ሠነጠቀ፤ የማይደውንም ፍም ከእግሩ በታች ተረማመደው፤ በፈጣን ነፋስ ላይ ተሳፈረና በነበልባል መንገድም ተጓዘ፤ ርሱ መላእክትን በነገዳቸው ውስጥ ወደ ኋላ ተቀደውና ከነርሱ ባሻገር ዐልፎ ኹደ፤ ርሱ መላእክትን በነገዳቸው

እንዳሉ ትቷቸው በረረ እና ወደታች ወረደ፤ ርሱ ከሰማያዊቷ ከተማ (ከራማ ሰማይ) በላይ ዐለፈና ወደኛ ስፋራ ብቅ አለ፤ ርሱ ከክፍታው በረረ፤ ወደ እመቤታችን ማርያምም ደረሰና በርሷ ፊት አገባለች፤ አገልጋዩ የነገሡን እናት አያት እናም ራሱን ወደታች ዝቅ አደረገ፤ እናም ደብዳቤውን ዘርግቶ በጨዋ ወግ በዝምታ ጠበቀ፤ መልእክተኛው ቀረበና ሰላም የመላበትን በመንፈሳዊ ጥበብ በምስጢር የተጻፈውን ደብዳቤ ሰጠ፤ በርሷ ፊት ካፈተውና በጥበባዊ አገላለጽ ያነብብላት (ይገልጽላት) ዠመር (ሉቃ፩፥፳፮-፴፰)¹⁷⁵ በማለት መልእክተኛው ቅዱስ ገብርኤል ወደ አማናዊት መቅደስ ወደ ቅድስት ድንግል ማርያም ከአምላክ ዘንድ የተላከበትን ምስጢር አገልግቶ አስተምሯል።

በመኾኑም ነቢዩ ሚልክያስ "እነሆ መልእክተኛዬን አልካለኑ፤ መንገድንም በራቱ ያስተካክላል፤ እናንተም የምትፈልጉት ጌታ በድንገት ወደ መቅደሱ ይመጣል" ያለው ትንቢት በርሷ ፍጻሜውን በማግኘቱ እመቤታችን "የሚልክያስ ንጽሕት አዳራሽ" ተብላ ተጠርታለች።

ሊቁ አባ ሕርያቆስም ይኸንን የሚልክያስን ትንቢት ይዞ በቅዱስ ማርያም መጽሐፍ ላይ አምላክን የወለደች በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ የጻፈች ንጽሕት፣ ጽንዕት፣ ክብርት፣ ልዩ የኾነች እመቤታችንን "ጽርሕ ንጽሕት ዘሚልክያስ" (የሚልክያስ ንጽሕት አዳራሽ አንቺ ነሽ)¹⁷⁶ በማለት ሲያመሰግናት፤ ኢትዮጵያዊው የነገረ ማርያም ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫም በእነዚህ ስብሐት መጽሐፍ ላይ

"እንቲ ውእቱ ጽርሕ ንጽሕት ዘሚልክያስ ወለዐላዮ ጽድቅ ጥገታ" (የሚልክያስ ንጽሕት አዳራሽና የአውነተኛ ፀሐይ ደጃፍ አንቺ ነሽ)¹⁷⁷ በማለት የፀሐዮ ጽድቅ የክርስቶስ ማደሪያ መኾኗን ከሚልክያስ ትንቢት ጠቅሶ አስተምሯል።

¹⁷⁵ Jacob of Serugh, on nativity pp 47-49
¹⁷⁶ አባ ሕርያቆስ፤ ቅዱስ ማርያም ተ-፴፯
¹⁷⁷ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ እነዚህ ስብሐት ፲፮፥ 43

ማጠቃለያ

ከእግዚአብሔር ዘንድ ተልኮ የመጣው ከሰባቱ ሊቃነ መላእክት አንዱ ቅዱስ ገብርኤል "ጸጋን የተመላሽ ደስተኞቹቱ ሆይ ደስ ይበልሽ፤ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው፤ አንቺ ከሌቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ" በማለት ታላቅ ምስጋናን ለፈጣሪው እናት ሲያቀርብ፤ ቅድስቲቱ እናት ኢልሳቤጥም የፈጣሪን እናት ስታያት በታላቅ መንፈሳዊ ደስታ ኾና መንፈስ ቅዱስ ዐድሮባት በታላቅ ድምፅም ጮኻ "አንቺ ከሌቶች መካከል የተባረከሽ ነሽ፤ የማሕፀንሽም ፍሬ በፍክ ነው፤ የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እንዴት ይኾንልኛል? እነሆ የሰላምታሽ ድምፅ ወደ ገሮቹ በመጣ ጊዜ ዕንሱ በማሕፀኔ በደስታ ዘሏልና፤ ከጌታ የተነገረላት ቃል ይፈጸማልና ያመነች ብዕዕት ናት" በማለት አመስግናታለች (ሉቃ ፩፥፳፮-፴፭)።

እመቤታችንም ከእንግዲኽ ከእግዚአብሔር ዘንድ ተልኮ በመጣው በመልእክት በቅዱስ ገብርኤልና መንፈስ ቅዱስ ዐድሮባት ድምፅዋን ከፍ አድርጋ ባመሰገነችት በኢልሳቤጥ ብቻ ሳይኾን፤ አስቀድሞም ክቡር ዳዊትም በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝቶ "የምድር ባለጠጎች አሕዛብ በሬትሽ ይማለላሉ" (መዝ ፱፬፥፲፪) በማለት እንደ ተናገረ፤ ርሷም ፍጥረት ኹሉ እንደሚያመሰግናት "እነሆም ከባሪ ገሮም" ትውልድ ኹሉ ብዕዕት ይለኛል፤ ብርቱ የኾነ ርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጓልና፤ ስሙም ቅዱስ ነው" (ሉቃ ፩፥፴፱) በማለት እንደተናገረች ንጽሕናዋን ቅድስናዋን በብዙ ሕብረ ትንቢት በተናገሩ፤ በብዙ ሕብረ አምሳል በመሰሉ በአበው ነቢያት ፈንታ፤ ወላዲተ አምላክነቷን በዓለሙ ኹሉ ዙሪያ ያስተማሩ ቅዱሳን ሐዋርያት እንደተተኩ፤ ከነርሱም በመተጠል ዓለም አስከሚያልፍ ድረስ እንደ ኢልሳቤጥ መንፈስ ቅዱስ ያደረባቸው ምእመናን ኹሉ ብዕዕት ነሽ እያሉ የፈጣሪያቸውን እናት ዘወትር ያመሰግኗታል።

ኢትዮጵያዊው ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ መንፈስ ቅዱስ ያደረባቸውን ምእመናን ኹሉ ፍጹም ደስ ስለሚያሰኝ ምስጋናዋ በእርጋናን ምስጋናው ሲገልጽ

"ሚ ሕጠን ዕቢይ ተውሀበ ለኪ ኦ ወለተ ያዕቆብ፤ ወሚመጠን ጸጋ ተጸገኪ ኦ ወለተ አስራኤል፤ ወሚመጠን ስብሐት የዐውደኪ ኦ ወለተ ይሁዳ፤ ወሚመጠን ተነግረ ውዳሴ ዚኣኪ ኦ ወለተ ዳዊት፤ ናሁኪ አምኪናቤል ዐቢይኪ ወእምሱራፌል ተለዐልኪ ወእምኩሉሙ ትጉሃን ሰማይ ይፈጽዳድ ክብርኪ ወለዘሉፉ ኢይትዊዳኪ ስብሐተ ድንግልኅኪ፤

ውድስት አንቲ በኩሉ ዓለም ወስብሕት አንቲ በኩሉ አዝማን ንጽሕት አንቲ በኩሉ ጊዜ፤ ወጽራት አንቲ በኩሉ ሰዓት ቅድስት አንቲ በኩሉ መካን ወቡርካት አንቲ በኩሉ ልሳን፤ አልቦ ዘይሄንዮ ለላሕይኪ ኢ ንሕ ወኢበርህ ኢ ፀሓይ ወኢወርን ኢ ዋካ ወኢጸዳል ኢጽጌ ገዳም ወኢጽጌ ገንት፤ አልቦ ዘይኢድም ሰቆምኪ ኢበቀልት ወኢአርዘ ሊባናስ፤ ወአልቦ ዘይጸዑዳ እምአስናንኪ ኢ ሐላብ ወኢእብነ በረድ፤ አልቦ ዘይበርህ እምጸዳላ ዐይንኪ ኢ በዝ ዘይንበሉብል በገጸ ሰማይ ወኢባሕርይ ዘይንጸበርቅ ዲበ ርእስ ነገሥት ወአልቦ ዘይምዕዝ እምጼና አንፍኪ ወእምጼና አልባስኪ ኢከልበኒ ወኢሐንክሶ ወኢአስጸዳቶስ ወኢናርዱ ቅድው ዘዕጽብ ሂጠ ወመዐድም ኩሉንታኪ ወከሉል በጸጋ መንፈስ ቅዱስ፤ ኦ ርግብ ንጽሕት አንቲ ተሐቅፍ ዕጉሊሃ ታሕተ ክነፊሃ ያንብረኒ ፍቅርኪ ከመ እትናገር ውዳሴ ዘኣኪ ለምንትኪ እትሀከይ ቀዲሐ ጸቃውዕ እስመ ጥዑም ውእቱ ለዘይበልዎ፤ ወለምንትኪ እትሀከይ ቀዲሐ ሐላብ እስመ ሐዋዝ ውእቱ ለዘይሰትኖ፤ ወለምንትኪ እትሀከይ ቀሲመ ጽጌ ትንቢት እስመ ይኤድም ለአንፍ፤ ጼና መዐሳሁ፤ ለምንትኪ እትሀከይ ጽዲጠ አፈወ ሃይማኖት እስመ ይትሚዐቡ አእዳውየ በሰኪፎቲ፤ ወለምንትኪ እትሀከይ ነገረ ዕብያ ለቅድስት ወንጽሕት ድንግል ማርያም ዘበዕብራይስጢ ማሪሃም ወላዲተ አምላክ እስመ ይጥዕም ውዳሴሃ እምጸቃውዐ መዓር ወይሔውዝ እምሐሊብ ወይኢድም እምጸጌያት ወይምዕዝ እምአፈዋት ጸዑጣት፤ እነግርኪ ውዳሴ ዘኣኪ ኦ ርግብ ጸዕዳ ወእጸርሕ ንበ ወልድኪ እንዝ እብል ምላእ አፉየ ስብሐቲክ ከመ አሰብሕ አኩቴተክ ወከመ እንግር ዕብያቲሃ ለቅድስት ወንጽሕት ወላዲትክ ወተመልኢየ እንክ እመንፈስ ወልድኪ አንዘር ስብሐተ ድንግልናኪ ወአስተበዕዕ ዕብያኪ"

(የያዕቆብ ብላቴና እመቤቴ ሆይ ምን ያኽል ክብር ተሰጠሽ? የእስራኤል ብላቴና እመቤቴ ሆይ ምን ያኽል ጸጋ ተሰጠሽ? የይሁዳ ብላቴና እመቤቴ ሆይ ምን ያኽል ብርሃን ይከብሻል? የዳዊት ብላቴና እመቤቴ ሆይ የአንቺ ምስጋና ምን ያኽል ተነገረ? እንሆ ከኪናቤል ይልቅ በለጥሽ ከሱራፌልም ይልቅ ከፍ፣ ከፍ፣ አልሽ፤ ከትጉሃን የሰማይ መላእክት ኹሉ ይልቅ ክብርሽ ይበልጣል፤ የድንግልናሽ ምስጋናም ለዘላለሙ አይፈጸምም፤ በዓለም ኹሉ አንቺ የተመለገንሽ ነሽ፤ በየዘመናቱም ትክብሪያለሽ፤ በየጊዜውም ኹሉ ንጽሕት ነሽ፤ በየሰዓቱም ኹሉ አንቺ የጠራሽ ነሽ፤ በየቦታው ኹሉም አንቺ የተመረጥሽ ነሽ፤ በአንደበት ኹሉም አንቺ የተባረክሽ ነሽ፤ ደም ግባትሽን የሚያምረው (የሚበልጠው)

የለም፤ የንጋት ውጋገንም ቢኾን፤ ብርሃንም ቢኾን፤ ፀሓይም ቢኾን፤ ጨረቃም ቢኾን፤ ወዘሽን ላዛሽን የሚመስለው የለም፤ ቁመናሽን የሚመስለው የሚያምረው የለም፤ የሰሌን ዛፍም ቢኾን፤ የደጋ ዛፍም ቢኾን፤ ከጥርሶችሽም የሚነጣ የለም ወተትም ቢኾን፤ የበረድ ደንጊያም ቢኾን፤ ከዐይንሽ ብርሃን ይልቅ የሚበራ የለም፤ በሰማይ ፊት የሚንገገግ ኮከብም ቢኾን፤ በነገሥታት ራስ ላይ የሚያንጸባርቅ ዕንቁም ቢኾን፤ ከአፍንጫሽም መዐሃ ከልብሶችሽም ሽታ የበለጠ የሚሸት የለም፤ ከልበኔም ቢኾን፤ ሐንክሶም ቢኾን፤ አስጸዳቶስም ቢኾን፤ ዋጋው ውድ የኾነ ናርዱ የሚባል ሽቱም ቢኾን፤ ኹለንተናሽ ያማረ ነው በመንፈስ ቅዱስ ጸጋም የተጋረደ ነው፤ ገላግልቷን በክንፎቿ ሥር የምታቅፍ (ምእመናንን በቃል ኪዳኗ የምትጠብቅ) ነጭ ርግብ ሆይ፤ የአንቺን ምስጋና እንድናገር ፍቅርሽ ያስገድደኛል፤ የማር ወለላን ለመቅዳት ለምን እስንፋለን? ለሚበላው የጣፊጠ ነው፤ ወተትንስ ለመቅዳት ለምን እስንፋለን? ለሚጠጣው ያማረ የተወደደ ነውና፤ የትንቢት አበባንስ ለመልቀም ለምን እስንፋለን? የመዐላው ሽታ ለአፍንጫ ያማረ ነውና፤ የሃይማኖት ሽቱን ቀምሞ ለማጣፈጥስ ለምን እስንፋለን? ርሱን በመንካት እጆቹ ይሻተታሉና፤ በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልች አምላክን የወለደች የተመረጠች የንጽሕት ድንግል ማርያም ገናንነቷን መናገርስ ለምን እስንፋለን? ምስጋናዋ ከማር ወለላ የበለጠ ይጣፍጣልና፤ ከወተት ይልቅም ያምራልና፤ ከአበባችም ይልቅ ይወደዳልና፤ ከተቀመሙ ሽቱዎች ይልቅ ይሸታልና፤ ጸዕዳ ርግብ ሆይ የአንቺን ምስጋና እናገራለን፤ ወደ ልጅሽ አጮኻለን፤ እንዲኽ ስል ምስጋናሽን በአንደበቱ ምላ በምስጋናኽ እንዳመለግንክ፤ የተመረጠችና ንጽሕት የምትኾን የናትኾን ገናንነት እናገር ዘንድ፤ ከልጅሽ መንፈስ ተመልቺም የድንግልናሽን ምስጋና እንዘራ አመታለን ገናንነትሽንም አደንቃለን)፤¹⁷⁸ በማለት እንደተናገረ፤ ምእመናን ሆይ እኛም እንደ ቅዱሳን አባቶቻችን በፍጹም ተመስጦ ነንን ከማር ይልቅ የሚጣፍጥ ምስጋናዋን ከአንደበታችን ሳናደርጥ እናመስግናታለን።

ሰማይ ምድር የማይወስነትን አምላክ በማሕዘኗ የተሸከመች፤ ኪናቤል ሱራፌል ዙፋኑን በመፍራትና በመንቀጥቀጥ የሚሸከመታትን ሰማያዊ መለኮችን በገርገጥ ያዘለች፤ በክንዳ የታቀፈች፤ ሰማይ ምድር ከፊቱ የሚሸሽትን የባሕርይ አምላክን በከናፍርቿ የሳመችው፤

¹⁷⁸ እባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፤ እርጋናን ዘቀዳሚት ምዕ ፱፩-፱

ፍጥረታትን ኹሉ በዝናብ አብቅሎ በፀሐይ አብሰሎ የሚመግበውን፤ ለቅዱሳን መላእክት ርሱ የገለጸላቸው ምስጋና ምግብ ኹኗቸው እንዲኖሩ ያደረገውን ከባሕርይ አባቱ ከእብ ከባሕርይ ሕይወቱ፤ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የተካከለውን እግዚአብሔር ወልድን የድንግልና ጡቶቿን ያጠባቸ የርሷን ፍጹም ክብሯን፤ ምሳሌዎቿን፤ ንጽሕናዋን፤ ቅድስናዋን፤ የዘላለማዊ ድንግልናዋን ነገር ሰማይ ምድር ብራና፤ በዓለም ያሉ ውቅያኖሶች ኹሉ ተለም፤ መላእክትና የሰው ልጆች ኹሉ ጸሐፍት ቢኾኑ እንኳ ከቶ ለፈጽሙ አይቻላቸውም።

ቅድስት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችንም የባሕርይ አምላክን በነጭም ድንግልና ሀንሳ በነጭም ድንግልና የወለደች የአምላክ እናት የቅድስት ድንግል ማርያምን ክብርና ቅድስና ዐውቃ በብሉይ ኪዳን ከአሪት ዘፍጥረት እስከ ትንቢተ ሚልክያስ ድረስ በቅዱሳን አበው በቅዱሳን ነቢያት የተነገረውን ሕብረ ትንቢትና ሕብረ አምሳል፤ በቅዱሳን ሐዋርያት የተሰበከውን ምስጢር ዓለም እስከሚያልፍ ድረስ ስትመሰክር ትኖራለች።

እኔም በክፍል አንድ የነገረ ማርያም መጽሐፌና በዚኽ የክፍል ኹለት መጽሐፌ ላይ ቅዱሳን አበው፤ ቅዱሳን ነቢያት በመንፈስ እግዚአብሔር ተቃኝተው በብዙ ሕብረ ትንቢትና ሕብረ አምሳል ከገለጹት ከሰማይ ከዋክብት ከባሕር አሸዋ ይልቅ ከበዛው ክብሯ መኻከል ረድኤተ እግዚአብሔርን አጋዥ አድርጌ እንደጸፍኩኝ፤ እግዚአብሔር ቢፈቅድ ወደ ፊት በተከታይነት በማቀርበው ነገረ ማርያም በሐዲስ ኪዳንና ነገረ ማርያም በሊቃውንት በሚለው መጽሐፌ ላይ የእናታችን የቅድስት ድንግል ማርያምን ክብር በጥልቀት የማቀርበው ይኸናል።

እግዚአብሔር ፈቅዶ በክፍል አንድና በክፍል ኹለት የገለጹኋቸውን ቅዱሳን አበው፤ ቅዱሳን ነቢያት በብዙ ሕብረ ትንቢትና በብዙ ሕብረ አምሳል የተናገሩላትን የቅድስት ድንግል ማርያምን ምሳሌዎቿ ጠቅልዬ ከዚኽ በታች በምስጋና ክፍል ውስጥ ሳለፍር መንፈስ ቅዱስ ባደረባቸው ቅዱሳን አባቶቻችን ዘንድ የርሷ ፍቅሯ ጣዕመ ፍቅሯ በእጅጉ አንደ በዛ ኹሉ በኛም በኹላችን እንዲኹ እንዲበዛልን በበመኝት ነው።

ምስጋና

“ድንግል ሆይ አደፍ ጉድፍ የሌለብሽ ንጽሕት ሆይ! ድንግል ሆይ የተመሰገንሽ ቡርክት ሆይ! ድንግል ሆይ የተመረጥሽ ቅድስት ሆይ! የድንግልናሽ ምስጋና በቅዱሳን አበው፤ በቅዱሳን ነቢያት በብዙ ሕብረ ትንቢት የተነገረልሽ በብዙ ሕብረ አምሳል የተመሰለልሽ አመቤታችን ሆይ ዕለተ አሁኑ የተባልሽ ነሽ፤ ዳግመኛም በኢየሩሳሌም ሰማያዊት የምትገኝ ታቦት ዘዶር አንቺ ነሽ፤ ድንግል ሆይ የብርሃን መገኛ ዕለተ ሰነይ፤ ኹለተኛዬቱ ሰማይና አማናዊ ዝናብን የተሸከምሽ ብርሀት ደመና ነሽ፤ ገራግተ ሠሉስ የተባልሽ እመ አደናይ ሆይ በገነት ያጣነውን የሕይወት ፍሬ በዚኽ ዓለም ያገኘንብሽ የሕይወት ዛፍ ነሽ።

ሔኖክ የተመለከታት በሰራራ የምትጠበቅ ፍሬዋ የማታልቅ የገነት ዛፍ ድንግል ሆይ የአማናዊ ፀሐይ እናቱ ዕለተ ረቡዕ ነሽ። ከጉጉ በፊሰሰ ውሃ ልጅነትን ያጉናጸፈንን አምላክ በማሕፀንሽ የተሸከምሽ ዕለተ ሐሙስ የተባልሽ ቅድስት ሆይ አዳም የተገኘባት ድንግል ምድርና የዕረፍት መገኛ ዕለተ ቀዳሚት አንቺ ነሽ።

የአዳም የታተመች ጉጉ ምሳሌሽ የሚኾን ከአውነተኛው መልአክ ከቅዱስ ጉብርኤል ብሥራትን የሰማሽ የመንፈስ ቅዱስ ቤት ዳግሚት ሔዋን፤ ብርሀት ዐይን እመቤታችን ሆይ አዳም ከዕርቃነ የተሰወረባት የበለስ ቅጠልና የሴቶች ኹሉ መመኪያ ነሽ።

ከገነት በተሰደዱ ጊዜ የአዳምና የሔዋን ተስፋቸው የሕያዋን ኹሉ እናት እመ ብርሃን ሆይ የእቤል የመሥዋዕቱ ማስቀበያ፤ የሴት ቸርነት፤ የሔኖክ መሰወር የታወቀብሽ፤ የሰው ዘር ኹሉ ከዘላለማዊ ሞት በቃል ኪዳንሽ የሚጠበቅብሽ ባለ ሦስት ክፍላ የኖላ መርከብ አንቺ ነሽ፤ ለፍጥረት ኹሉ የምሥራች የሚኾን ሰማያዊ ንጉሥን በቤተልሔም ይዘሽ የታየሽ የኖላ ርግብ እመቤታችን ሆይ የቃል ኪዳን ምልክትነትሽ ዘወትር ጸንቶ የሚኖር ቀስተ ደመናችን ነሽ።

የሴም በራኪው፤ የዛም የርግማኑ ትድግና፤ የማቱሳላ የዕድሜው ርዘማኔ፤ የላሜኤስ ዕረፍቱ ንጽሕት ድንግል ሆይ አማናዊ ሊቀ ካህናት ፀማኑኄልን ያስገኘሽልን የመልክ ጸዴቅ መሠዊያ አንቺ ነሽ፤ ከወገኖቹ ተለይቶ የወጣው ደቱ አብርሃም በራእዩ የተመለከተሽ ንጽሕት ርግብ እመቤታችን ሆይ ይኽ አባት እግዚአብሔርን በሦስትነቱ ያየብሽ የወይራ ዕንጨትና ሥላሴ የገቡባት አማናዊት ድንኳኑ ነሽ።

የዓለም ቤዛን የወለድሽልን አብርሃም በሞርያ ተራራ ላይ የተመለከተሽ ዕፀ ሳቤቅ በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ የጸናሽ ንግሥታችን ሆይ የአብርሃም የጽድቁ ማኅተም፤ የተከባከባት ርሻውና ወደ ርብቃ ቤተሰብ የላካት የምሥራች መልእክቱ ነሽ።

የሰማይ ደጅ የተባልሽ አማናዊት ቤቴል፤ ያዕቆብ በፍኖተ ሎዛ ከምድር እስከ ሰማይ ተተክላ ያያት የወርቅ መሰላል ሰአሊተ ምሕረት እናታችን ሆይ ሮቤል በእዝመራ ዘመን ያገኘሽ የበረሐ ዕንኮይና ያዕቆብ በገንዳዎቹ አጠገብ ያኖረሽ በትር፤ ዳግመኛም ከጌታ ጋር የተገናኘባት ጸኒኤል የተባልሽ ቦታና ብሩህ ኮከብ የወጣብሽ ምሥራቅ ነሽ።

የያዕቆብ ጥንካሬና በረከት፤ ከመርገም ሞት የሮቤል ፈላጊው ድንግል ሆይ፤ የሴኬም ምድር ወገኖች ሥሮችን የቈራረጡ የሴዊና የስምንን ተስፋ፤ የአንበሳ ደቦል የይሁዳ የንግሥናው ምልክት ነሽ፤ የእንኮይ ዋጋ የተባለ የይሳኮር የዕረፍቱ ርስት፤ የዛብሎን የወደብ ማደሪያ፤ የንፍታሌም የሽቱ ዘንባባ ነሽ፤ የአሴር የእግሩ መታሻ ቅባት፤ በካም ርስትም የዮሴፍ ገናንነት ነሽ፤ የጋድ የበረከቱ ስፋት የብንደም የታመነች ምድሩ፤ የምናሴ የሰራዊት ብዛት፤ የኪፍሬምም የቡራኪው ጸጋ ነሽ።

መላእክት ከፊቱ ሊቀርቡ የማይቻላቸው እሳተ መለኮት ጌታን በማሕፀንሽ የተሸከምሽ ክብርት ሆይ መሴ በእድናቆት የተመለከታት ዕፀ ጳጦስ ነሽ፤ በምድረ ግብጽ አምላክ ከሃሊነቱን የገለጸባት ደመና ዳግመኛም የሕይወት መና የክርስቶስ እናቱ አንቺ ሆይ የመሴ ደመናና ለጃ ዘመን እስራኤልን የመራች በብርሃን ያጌጥሽ የደመና ምሶሶ ነሽ።

በቃል ኪዳንሽ ከሞት ወደ ሕይወት የምንሸጋገርብሽ የመሴ በትሩና ዘላለማዊ ምግብ አማናዊ መናን ያስገኘሽልን የወርቅ መሴብ አማላጃችን ድንግል ማርያም ሆይ የሕይወት ውሃ የዐማኑኤል እናቱ የኮራብ ቦታ ነሽ፤ አማሌቃውያን ድል የተነሡባት የመሴ ክንዳ የንደላን ጌታ እናቱ አመቤታችን ሆይ ልዑል አግዚአብሔር በታላቅ ክብር የተገለጸባት የሲና ተራራ ነሽ።

የአምላክ ማደሪያው የቃል ኪዳን ታቦት በንጽሕና በቅድስና የተጌጥሽ ቅድስት ድንግል ሆይ ገብስተ ሕይወት ጌታን ያገኘንብሽ አውነተኛዬቱ ገበታና የብርሃን እናቱ የወርቅ መቅረዝ ነሽ፤ አምላክ የመረጣቸው ንዋይተ ቅድሳት በውስጧ ያሉ ጳውሎስ ያደነቀሽ የአውነተኛው ሊቀ ካህናት ማደሪያው የብርሃን ድንኳን አንቺ ነሽ።

ዳግመኛም በካህን አሮን ልብስ ላይ ያለች ዐሥራ ሽብት የአዕናቀ ጌጥ በውስጧ ያለ ጸናጽል፤ አማናዊ እሳትን የተሸከምሽ የወርቅ ማዕጠንትና ለአምላክ ብቻ ተለይታ በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ የተቀመጠች ጣፋጭ ሽቱ አንቺ ነሽ።

ማገደረ ቃለ አብ የተባልሽ አማናዊት የመሴ ጽላት ንግሥታችን ድንግል ማርያም ሆይ የመሴ ርሻው፤ ከኤሽኮል ሽለቆ የተገኘችው የወይን ሐረግ ነሽ፤ በሩክ አሮን ይሂት የወጣ የወርቅ ማዕጠንቱ ዳግመኛም ሳይተክላት በቅላ ውሃ ሳያጠጣት ለምልማ፤ አብባ፤ አፍርታ የተገኘችው በትሩ ነሽ፤ መሴ በእስራኤል ጉባኤ ሽቡ ራት የዘመረልሽ ነጸሕት መስክ ሆይ የካሌብ ርስቱ፤ ማርና ወተት የምታመነጭ ኃይሩሳሌምና ኢያሱ በምድረ ርስት የተከላት የምስክር ሐውልት አንቺ ነሽ።

ትውልድ ሽቡ ብዕዕት የማሉሽ የአምላክ እናት ሆይ የባርቅ ገይል፤ የኢያኤል በረከት፤ የዮፍታሔ የመሥዋዕቱ መዐዛ ነሽ፤ በገያሉ ሰምሶን እጅ ከአንበሳ አፍ የተቀዳሽ የማር ወለላ፤ ጽሙን ያስወገደለትን ውሃ ያስገኘሽለት ጎትምት መንሰክ አድግ ዳግመኛም በራሱ ጠጉር ያደረች ገይሉ አንቺ ነሽ።

የሕይወት ጠል ክርስቶስን ያገኘንብሽ የጌዴዎን ዐምር አመቤታችን ሆይ ዳጎንን ቀጥቅጣው የጣለችው ዐሥሩ ቃላት የተጻፉባቸው ጽላት የተቀመጡባት፤ ዳዊት በፊቶቿ የዘመረላት ታቦተ ጽዮን ነሽ፤ የሳሙኤል የሽቱ ዕቃ፤ የዳዊት መሰንቆው ነሽ፤ የነቢያት ጉባኤ በጎብረት የዘመሩብሽ አውቱዝራማ የተባልሽ የትንቢት ተራራና ዳዊት የመድኅኒት መሥዋዕት ያቀረበብሽ የኦርና ዐውድማ አንቺ ነሽ።

ከአግዚአብሔር ዘንድ ተልኮ የመጣው ቅዱስ ገብርኤልና መንፈስ ቅዱስ ያደረባት ኤልሳቤጥ ያመሰገኑሽ ዓለማትን የፈጠረ ጌታን የወለድሽልን አመቤታችን ሆይ የሰሎሞን ቤተ መቅደስ ዳግመኛም ስድስት ዕርክን ያላት በግራና በቀኝ ዐሥራ ሽብት የወርቅ አናብስት የሚከባት ዙፋኑ ነሽ፤ የቀርሜሎስ መሠዊያና በአራተኛው ዘመን የዝናብን ውሃ ይዘሽ የታየሽ ብርሀት ደመና ሆይ የኤልያስ የወርቅ መሴብና የድንግልናው ምልክት ያደረጋት የወገቡ መታጠቂያ ነሽ፤ የዓለሙን ምረት ያጣፈጠ የጌታ እናቱ አንቺ የኤልሳዕ ማሰርና ማድጋ ሆይ የሕዝቅያስ መድኅኒት የበለሰ ጫፍ አንቺ ነሽ።

በግፍ የሞተ የናቡቴ የተክል ቦታ የተባልን አመቤታችን ሆይ የጣቢት የዐይኑ ብርሃን ነሽ፤ ለዮዲት የቃላ ጥበብ ነሽ፤ የአስቴር የጸሎቷ መሰላል፤ የኢዮብ የልመናው መቀበያ አንቺ ነሽ።

ወርቀ ዘቦ ግምጃ ለብሰሽ በንጉሠ ቀኝ ቆመሽ አባትሽ ዳዊት የተመለከተሽ ንግሥት አመቤታችን ሆይ ከላይ ተልኮ የመጣው ቅዱስ ገብርኤል በብሥራቱ ደስ ያለኸሽ የእግዚአብሔር ከተማው አንቺ ነሽ፤ ከንፎቿ በብር የተሠሩ ጉኖቿም በወርቅ የተሸለሙት ንጽሕት ርግብ ብሎ ዳዊት የዘመረልሽ ንጽሕት ሆይ ላሕም ወልደ እግዚአብሔርን ያስገኘሽልን ዐዲሲቱ እንቦሳ ነሽ።

የጠለ ሕይወት የዐማኑኤል እናቱ ፀምረ ዳዊት ሆይ የሰማያዊው ንጉሥ ማደሪያ የጽዮን ተራራ ነሽ፤ ባንቺ አውነትና ሰላም ሰላምታን የተሰጣጡብሽ፤ ሰው ኹሉ እናታችን ጽዮን የሚልሽ ከተቀደሱ ተራሮች የወጣሽ፤ ልዑል የዘላለም ማደሪያው ሊያደርግሽ የመረጠሽ የልዑል ማደሪያው አንቺ ነሽ።

በእሸሽ መኻክል የሕይወት ፍሬን ያፈራሽ የሰሎሞን የሱፍ አበባ ቅድስት ድንግል ማርያም ሆይ የነገሥታት ንጉሥን የተሸከምሽ አማናዊት ዙፋን ነሽ፤ ነውር ነቀፋ ፈጽሞ የሌለብሽ ከሊባኖስ ተራራ የወጣሽ መሽራ ነሽ፤ ማንም ሊከፍታት የሚችል የሌለ የተቁለፈች ገነትና የነፍሳትን ጥም ያበረደ የሕይወት ውሃ ካንቺ የፈለቀልን የታተሙት የውሃ ጉድጓድ ነሽ፤ ከኹሉ ተለይተሽ የተመረጥሽ ርግብ ሰሎሞን ሆይ ጠቢቡ አባት ከልጅሽ ጋር ከግብጽ የመመለስሽ ነገር ተገልጸለት ፍጽምት የኾንሺቱን አንቺን ሱላማጢስ ብሎ ያመለከገሽ አንቺ ነሽ።

መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለብሽ መንፈስ ቅዱስ ከናትሽ ማሕፀን የጠበቀሽ ንጽሕት ዘር ቅድስተ ቅዱሳን አመቤታችን ሆይ የመለከት ፍም ጉጠቱ፤ ኢሳይያስ የተመለከተሽ ክብርሽ ከፍ ከፍ ያለ የአምላክ ዙፋን አንቺ ነሽ፤ እናትነትን ከድንግልና ጋር አስተባብረሽ የተገኘሽ ነቢይት የተባልሽ ቅድስት ሆይ መዐላ ቅዱሳን ክርስቶስን የወለድሽልን የዕሴይ በትር ነሽ፤ አፍጣኒተ ረድኤት እመቤታችን ሆይ የባሕርይ አምላክ በገርባሽ ታዝሎ ወደ ምድረ ግብጽ የወረደብሽ ፈጣን ደመና አንቺ ነሽ።

ማንም ገልጦ ሊያነባት ሊከፍታት የማይችል የኢሳይያስ የታተሙት መጽሐፍ እናታችን ሆይ የሕይወት ፍሬ፤ የሕይወት ውሃ ፈጣሪያችን ክርስቶስን እንበለ ዘርዐ ብእሲ በግብረ መንፈስ ቅዱስ

የወለድሽልን የተጠማሽ ምድርና ዳግመኛም ትውልድ ኹሉ ብዕዕት እያለ ከፊትሽ የሚማለል የነገሥታት ንግሥት አንቺ ብቻ ነሽ።

ነቢዩ ኤርምያስ በትንቢቱ መገናኛሪያ የማትለወጧ የሃይማኖት በትርነትሽን የተመለከተሽ ክብርሽ ከፍ ከፍ ያለ የፈጣሪያችን እናት ሆይ ደቀ መዝሙሩ አቤሜሌክ በስላ ስድስተኛው ዘመን በትኩስነት ያገኘሽ የበለስ ቅርንጫፍ ነሽ።

ነቢዩ ሕዝቅኤል በአድናቆት የተመለከተሽ የሰማይና የምድር ፈጣሪን በክንዶችሽ ታቅፈሽ፤ በገርባሽ ያዘልሽው ኪሩባዊት ሠረገላ ነሽ፤ ዳግመኛም የእስራኤል አምላክ ብቻ ሳይከፍታት ገብቶ ሳይከፍታት የወጣ ለዘላለሙም ያተማት የሕዝቅኤል ምሥራቅ አንቺ ነሽ።

ብሉየ መዋዕል ወልድን እንበለ ዘርዕ የፀነሰሽ የእብነ ሕይወት እናቱ ቅድስት ድንግል ሆይ ነቢዩ ዳንኤል ያየሽ ረዥም ተራራ ነሽ፤ በእሳት ውስጥ የተጣሉ የሦስቱ ሕፃናት የምስጋና ጣዕም ነሽ፤ የሰባ ዘመን ሱባዔን የቁጠረ የዳንኤል የትንቢቱ ክንውን ነሽ፤ ዳግመኛም በተራብ ጊዜ ምግብን ተመግቦ አምላኩን ያመለከገሳት የአናብስት ጉድጓድ አንቺ ነሽ።

ወገኖቹ ያልነበርነውን እኛን ወገኖቹ ያደረገን ዐማኑኤልን ያስገኘሽልን የአሞጽ ምድር ቅድስት ድንግል ማርያም ሆይ፤ ከአእላፍ ጊደሮች መሠዋት ይልቅ የርሱ መሠዋት የተሻለ የእግዚአብሔር መገኘት በአንቺ የኾነ የሚክያስ የትንቢቱ ክንውን፤ ዳግመኛም የሕይወት እንጅራ መገኛ አማናዊት ቤተልሔም አንቺ ነሽ።

ዳግመኛም የኢዩኤል የበረከቱ ምንጭ አንቺ ነሽ፤ የእግዚአብሔር መገለጡ በአንቺ የኾነ የአብድዩ የመድኅኒት ተራራ የጽዮን ተራራ አንቺ ነሽ፤ የዮናስ የነፍሱ ጠባቂና ከሲኦል ጉድጓድም የምታወጭው አንቺ ነሽ፤ የናሆም የቀስሎ መድኅኒትና የዕንባቆምም የጸሎቱ መሰላል አንቺ ነሽ፤ የሶፎንያስ ራእይ ፈጻሚና የሐጌም የቤቱ ሽልማት ጌጥ አንቺ ነሽ።

ድንግል ሆይ የኹለቱ ጉልማሶች ክርክር ምሳሌ ባሽነፈሉት ጊዜ በንጉሠና በባለሚሎቹ ፊት የዘሩባቤል የቃሉ ጣዕም አንቺ ነሽ፤ የሴዕ ያጌጠብሽ የክህነት ልብሉ አንቺ ነሽ፤ አማናዊ ብርሃን ክርስቶስን ያስገኘሽ ዐይኖቿ ሰባት የኾኑላት ቀጥተኛ የዘካርያስ መቅረዝ አንቺ ነሽ፤ የሱቱኤል የልቡናው ጸዋ ነሽ፤ የሚልክያስ ንጹሕ አዳራሽና የእውነተኛ ፀሐይ ደጃፍ አንቺ ነሽ።

ዋቢ መጻሕፍት

ሃይማኖተ አበው፣ 1982፣ ዐዲስ አበባ፣ ተስፋ ገብረ ሥላሴ ማተሚያ ቤት

መጽሐፈ ቅዳሴ፣ 1967፣ ዐዲስ አበባ፣ ተስፋ ገብረ ሥላሴ ማተሚያ ቤት

መጽሐፈ ሀካይ፣ በብራና በእጅ ጽሑፍ የሚገኝ ያልታተመ

ርቱዕ ሃይማኖት፣ በብራና በእጅ ጽሑፍ የሚገኝ ያልታተመ

ቅዱስ ቁርሱስ እስክንጅርያዊ፣ ድርሳነ ቁርሱስና ተረፈ ቁርሱስ በእጅ ጽሑፍ በብራና የሚገኝ ያልታተመ

ተአምረ ማርያም፣ 1983፣ ዐዲስ አበባ፣ ተስፋ ገብረ ሥላሴ ማተሚያ ቤት

አስራደ ባያብል (ሊቀ ጠቡብት)፣ 1998፣ ማሕሌተ ጽጌ ትርጓሜ፣ ዐዲስ አበባ

2001፣ የሰቆቃው ድንግል ትርጓሜ፣ ዐዲስ አበባ፣ ከሃሊ ማተሚያ

መዝሙረ ዳዊት ንባቡና ትርጓሜው፣ 1982፣ ዐዲስ አበባ፣ ተስፋ ገብረ ሥላሴ ማተሚያ ቤት

መዝሙረ ዳዊት ንባቡና ትርጓሜው በእጅ ጽሑፍ የሚገኝ ያልታተመ

ነገረ ማርያም፣ በእጅ ጽሑፍ በብራና የሚገኝ ያልታተመ

ሳንኤልና ዐሥራ ኹለቱ ደቂቅ ነቢያት፣ 1998፣ ዐዲስ አበባ፣ ትንሣኤ ማተሚያ

ኪዳነ ወልድ ክፍሌ (አለቃ)፣ 1958፣ መጽሐፈ ሰዋሰው መገም ወመዝገብ

ሐዲስ፣ ዐዲስ አበባ፣ ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት

ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ 1983፣ ዐዲስ አበባ፣ ትንሣኤ ዘገባኤ ማተሚያ ቤት

ውዳሴ ማርያምና ቅዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ በእጅ ጽሑፍ ያልታተመ

ድርሳነ ኪዳነ ምሕረት፣ 2001፣ በቅዱስ ነክተ ለአብ ልማት ኮሚቴ የታተመ

ዐጤ ዘርዐ ያዕቆብ፣ መጽሐፈ ብርሃን፣ በእጅ ጽሑፍ በብራና የሚገኝ ያልታተመ

1964፣ መጽሐፈ ብርሃን፣ E.d.c. Conti Rossini corpus Sc...

Christianorum Orientalium

Getatchew Haile. *The Mariology of Emperor Zara Yaeqob* 2.

Roma

ቅዱስ ያራድ፣ 1988፣ መጽሐፈ ድንግል፣ ዐዲስ አበባ፣ ትንሣኤ ዘገባኤ ማተሚያ ቤት

177ማሬ ወመዋሥዕት፣ ዐዲስ አበባ፣ ትንሣኤ ዘገባኤ ማተሚያ ቤት

ጳውሎስ ድንግል፣ ዐዲስ አበባ፣ ትንሣኤ ዘገባኤ ማተሚያ ቤት

አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ፣ 2001፣ መጽሐፈ ምስጢር፣ ዐዲስ አበባ፣ በእጅ ጽሑፍ

ዘጋሥጫና በአባ በጸሎተ ሚካኤል አንድነት 289

1998፣ መልክስ ሕማማት፣ ዐዲስ አበባ፣ አክሱም ማተሚያ ቤት

1967፣ መዐሃ ቅዳሴ፣ ዐዲስ አበባ፣ ተስፋ ገብረ ሥላሴ ማተሚያ ቤት

1987፣ መጽሐፈ ሰዓታት ዘሌሊት ወዘንግን፣ ዐዲስ አበባ፣ ትንሣኤ ዘገባኤ ማተሚያ ቤት

መጽሐፈ አርገናን፣ ፍንተ ብርሃን፣ ዕንቢራ ስብሐት በእጅ ጽሑፍ የሚገኝ ያልታተመ

አባ ጽጌ ድንግልና አባ ገብረ ማርያም፣ 1998፣ ማሕሌተ ጽጌ፣ ዐዲስ አበባ፣ አክሱም ማተሚያ ቤት፣ ገጽ 623-656

Brock, s. 1994. *Bride of Light: Hymns on Mary from the Syriac Churches*. Kerla, India: St. Joseph's Press.

1989. *Hymns on the Nativity, in Ephrem the Syrian Hymns*, ET by Mc Vey, k., New York

Jacob of Serugh. *On the Mother of God*. 1998. et by Hansubury. St. Vladmir Seminary press New York

2005. *Homily on the Perpetual Virginity of Mary*. 2005. et by James Puthuparampil O.I.C. Kerla, India

1997. *Select Festal Homilies*. ET by kollamparampil. Rome

James Puthuparampil O.I.C. *Mariological Thought of Mar Jacob of Serugh (451- 521)*. 2005. Kerla, India

በመጽሐፍ ላይ የታላላቅ ሊቃውንት አስተያየት

የነቢያት ዜና ትንቢታቸው የሆኑትን ለመቤታችን ለሐዋርያትም ዜና ስብከታቸው መኾኗ ጉልቶ መጻፉን ተመልክቼዋለሁ። በመጽሐፍም ውስጥ ነቢያት በሕብረ ትንቢት የገለጹት የክርስቶስ ሰው መኾን በአንጻሩ ደግሞ በሕብረ እምሳል ተመስሏል። በኹለቱም መጽሐፍ ያለው የነገረ ማርያም ምስጢር አቀራረቡ ለመቤታችን ከሦስቱ አካል አንዱ አካል ወልድን በጎቱም ድንግልና ህጋዊ በጎቱም ድንግልና መውለድንና ከወለደቸውም በኋላ በጎቱም ድንግልና ህጋዊ መኖሯ በምስጢሩ ውስጥ ተገልጿል (ሕዝ ግዕዝ)። በመልእክም ቃል ወላጁ ለምላክነቷ ተመስክሮላታልና በጎቱም ድንግልና ህጋዊ መውለድ የእመቤታችን ስለሆነ መጽሐፍን ነገረ ማርያም ያሰኘው ይኸ ነው። ርዕሷም ይኸንን እያለች ለእግዚአብሔር ይኩነኒ በከመ ትቤለኒ" ብላ በእምነት ተቀብላለች። ይኸም በመጽሐፍ ውስጥ በተጠቀሰው በሊቁ በቅዱስ ኤፍሬም ጽሑፍ ተገልጿል። በመኾኑም "ነገረ ማርያም በብሉይ ኪዳን ክፍል 2" በተባለው ስለሰደፈ መጽሐፍ ይኸ ልዩ ምስጢር በስፋትና በጥልቀት ተተንትኖ ስለሞላ መጽሐፍን የምታነቡ በመላ ይኸንን ልዩ ምስጢር እንድትረዱት አሳስባለሁ።

መልእክ ሀላይ ታፈሰ ደሣለኝ

የሰዋሰው ብርሃን ቅዱስ ጳውሎስ መንፈሳዊ ኮሌጅ የሐዲስ ኪዳን መምህር

ሊቃውንት ቅዱሳት መጽሐፍትን በየድርሳናቸው ሲተረጉሙና ሲያመሰግኑ እጅግ አድምተው፤ አቀራሰውና አብሰለው የወላጁት ለምላክነቷን፤ የድንግልናዋንና የምልጃ ባለሥልጣንነቷን (ብውሕተ ትንብልና መኾኗን) አረጋግጠው ያቀረቡበት የመገናኛሪያውና ታላቁ የአስተምህሮ ክፍል ነገረ ማርያም ሲኾን በአሉታዊ መልኩ ደግሞ ትርጉሙንና ምስጢሩን ወደ ውስጥ ገባ ብለው ሳይመለከቱ በእመቤታችን ላይ የተዛባ አመለካከት ያላቸውና ከቅዱሳት መጽሐፍት መሠረተ ሐሳብ የወጡ፤ በጠዋያዊ ፍልስፍና ከሕገ እግዚአብሔር ያፈነገጡ፤ ከእምላክ ከተማ አፈትልከው የጨለማ አበጋዝ ወደሚገዛው ጫካ የፈረጠጡ፤ ዳግም ላለመመለስም በከሕደታዊ ውሳኔ ጸንተው የተቀመጡ የብዙ ብዙዎች ናቸው። ይኹን እንጂ ጥንት እንደ ነበሩ፤ ዛሬም እንዳሉ፤ ወደ ፊትም እንደሚኖሩ ቢታሰብም ይኸ ብሉይ ኪዳናዊ የነገረ ማርያም ምሳሌ በመጽሐፍ አዘጋጂ የቤተ ክርስቲያን ምሁር ትጋት ተተርጉሞና ተመሰግኖ፤ እንደ መገበሪያ ስንዴ ተለቅሞና ተበጥሮ፤ የቅድስናዊ ሕይወቱ እውንነት እንደ ቅብፅ ሜሮን ነጥሮ የተገለጠበት ክፍለ መጽሐፍ በመኾኑ የአማናዊቷን ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱሳዊ አስተምህሮ የሚቃወሙ የባሕርየ ተፈጥሮ ወገኖቻችን "ከዛሬ ገሮምሮ ትውልድ ኹሉ ያመሰግኑኛል" የሚለውን የወንጌል መለኮት ትምህርት ንይስ ቃል በወርቅ መሰብ ውስጥ ያለ ጎብስት ነውና ይመገቡት፤ ከረሐበ ነፍስ ያጠግባቸዋል፤ በዕንቁ ብርሌ ውስጥ ያለ ወይን ጠጅ ነውና ይጉንጩት ከጸምዐ ነፍስ ያረካቸዋል በማለት መልእክቱን ሳስተላልፍ የዝግጅቱን መልካማነትም በተመለከተኩት መጠን እጅን አደንቃለሁ።